

मिरा भाईदर महानगरपालिका

महापालिका सभागृह कार्यालय,
तिसरा मजला,
दि. २०/०६/२००६

आज दि. २०/०६/२००६ रोजी मिरा भाईदर महानगरपालिकेची महासभा दुपारी ११.०० वाजता सभा सुचना क्र. ०३ दि. ०९/०६/२००६ रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	श्रीम. निर्मला बाबुराव सावळे	महापौर
२)	श्री. चंद्रकांत सिताराम वैती	उपमहापौर
३)	श्री. तुळशिदास दत्तु म्हात्रे	सभापती, स्थायी समिती
४)	श्री. हॅरल जॉर्ज बोर्जिस	सभागृह नेता
५)	श्री. पाटील परशुराम दामोदर	विरोधी पक्षनेता
६)	श्रीम. जयाबाई यशवंत भोईर	सभापती, महिला बालकल्याण
७)	श्रीम. संगिता विजय म्हात्रे	उप-सभापती, महिला बालकल्याण
८)	श्रीम. गोविंद हेलन जॉर्जी	सभापती, पुर्व प्राथमिक व माध्यमिक शिक्षण समिती
९)	श्री. चिंतामण कमलाकर पाटील	सभापती, गलिच्छ वस्ती निर्मुलन समिती
१०)	श्री. अशोक बळवंत पाटील	सदस्य
११)	श्री. अनंत रामचंद्र पाटील	सदस्य
१२)	श्रीम. डिसोजा ज्युडी थॉमस	सदस्या
१३)	श्री. शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
१४)	श्री. ठाकुर नितिन गोपीनाथ	सदस्य
१५)	श्री. म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
१६)	श्री. तिवारी सुरेंद्रप्रसाद मुरलीधर	सदस्य
१७)	श्रीम. म्हात्रे नयना गजानन	सदस्या
१८)	श्री. अग्रवाल धनराज नंदलाल	सदस्य
१९)	श्री. अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधरजी	सदस्य
२०)	श्रीम. करंबेळे प्रियांका प्रकाश	सदस्या
२१)	श्रीम. गोहिल शानु	सदस्या
२२)	श्री. सिंग मदन उदितनारायण	सदस्य
२३)	श्री. रोहिदास शंकर पाटील	गटनेता
२४)	श्रीम. पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
२५)	श्री. भुदेका शिवप्रकाश प्रल्हादराय	सदस्य
२६)	श्री. भोईर गजानन लक्ष्मण	सदस्य
२७)	श्री. नलावडे दिनेश दगडू	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. ३
२८)	श्रीम. पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
२९)	श्रीम. पाटील लिला गुरुनाथ	सदस्या
३०)	श्री. पाटील प्रफुल्ल काशिनाथ	सदस्य
३१)	श्री. पाटील जयंत महादेव	सदस्य
३२)	श्रीम. हसनाळे ज्योत्स्ना जालिंदर उर्फ	सदस्या
	शिंदे पुजा प्रताप	
३३)	श्रीम. वाडे जिवी हिरा	सदस्या
३४)	श्री. गावंड आत्माराम बाळाराम	सदस्य
३५)	श्रीम. अनिता जयवंत पाटील	सभापती, क्रिडा व समाजकल्याण समिती
३६)	श्री. म्हात्रे परशुराम पद्माकर	सदस्य
३७)	श्री. गावंड हरेश लक्ष्मण	सदस्य
३८)	श्री. आसिफ गुलाम पटेल	सदस्य
३९)	श्रीम. सुरेखा यशवंत गायकवाड	सदस्या

४०)	श्री. मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
४१)	श्री. खान शफीक अहमद	सदस्य
४२)	श्रीम. सय्यद नुरजहाँ नझरहुसेन	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. ४
४३)	श्रीम. उमा विश्वनाथ सपार	सदस्या
४४)	श्रीम. फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
४५)	श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील	सभापती, आरोग्य परिरक्षण समिती
४६)	श्री. कुरेशी याकुब इस्माईल	सदस्य
४७)	श्री. कोलासो लिओ इजिदोर	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. १
४८)	श्रीम. जेन्वी युस्टस आल्मेडा	सदस्या
४९)	श्री. कोलासो जेम्स इजिदोर	सदस्य
५०)	श्रीम. पाटील भानु भगवान	सदस्या
५१)	श्रीम. जैन गिता भरत	सदस्या
५२)	श्री. रॉड्रिक्स मॉरस जोजफ	सदस्य
५३)	श्री. शशिकांत रतिलाल शहा	सदस्य
५४)	श्रीम. शाह रिटा सुभाष	सदस्या
५५)	श्री. पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
५६)	श्रीम. नरावत भवरीकुंवर चैनसिंह	सदस्या
५७)	श्री. पाटील रतन कृष्णा	गटनेता
५८)	श्री. पाटील शरद केशव	सदस्य
५९)	श्रीम. गोयंका सुधा लक्ष्मीकांत	सदस्या
६०)	श्री. मोहन मधुकर पाटील	सदस्य
६१)	श्री. शशिकांत जगन्नाथ भोईर	गटनेता
६२)	श्रीम. मुक्ता प्रविण रांजणकर	सदस्या
६३)	श्री. प्रेमनाथ गजानन पाटील	सदस्य
६४)	श्रीम. नाईक शुभांगी सिताराम	सदस्या
६५)	श्रीम. शाह रक्षा एस.	सदस्या
६६)	श्री. पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
६७)	श्री. जैन रमेश धरमचंद	सदस्य
६८)	श्री. दुबोले प्रकाश शंकर	नामनिर्देशित सदस्य
६९)	श्री. पांगे संजय नारायण	नामनिर्देशित सदस्य
७०)	श्री. सुवर्णा रोहित मोहनचंद्र	नामनिर्देशित सदस्य
७१)	श्री. टेरी पॉल परेरा	नामनिर्देशित सदस्य

गैरहजर सदस्य

१)	श्री. पांडे हंसु कमलकुमार	गटनेता
२)	श्री. रविंद्र भिमदेव माळी	सदस्य
३)	श्री. घरत केशव रामभाऊ	सदस्य
४)	श्री. भोईर सुर्यकांत अनंतराव	सदस्य
५)	श्री. पाटील अशोक पांडुरंग	सदस्य
६)	श्रीम. उर्मिला कोमल भामरे	सदस्या
७)	श्री. घोन्सालवीस जोजफ जॉन	सदस्य
८)	श्री. मेहता नरेंद्र	सदस्य
९)	श्रीम. जानी कैलासबेन दिनेशचंद्र	सदस्या

रजेचा अर्ज दिलेले सदस्य

१)	श्री. मेन्डोसा स्टीवन जॉन	सदस्य
२)	श्री. मेंडोसा मायरा गिल्बर्ट	प्रथम महापौर
३)	श्रीम. चौहाण महेंद्रसिंग	अध्यक्ष, प्रभाग समिती क्र. २
४)	श्री. ठाकूर प्रकाश पांडुरंग	नामनिर्देशित सदस्य (सभापती, शिक्षण समिती)

वरीलप्रमाणे महासभेकरिता आवश्यक असणारा कोरम पूर्ण झाल्याने मा. महापौरांनी सभेच्या कामकाजास सुरुवात करण्यास सांगितले. त्यानुसार वंदे मातरम् राष्ट्रगीतानंतर सभेच्या कामकाजास सुरुवात झाली.

मा. महापौर :-

२० जून, २००६ ची सभा. नमस्कार. महापालिकेच्या सभागृहात उपस्थित असलेले या शहराचे आयुक्त सुदामरावजी गायकवाड साहेब, तसेच उपस्थित असलेले स्थायी समिती सभापती उपस्थित असलेले सर्व समितीचे सभापती, उपस्थित असलेले सर्व गटनेते, विरोधी पक्षनेते, तसेच नगरसेविका, नगरसेवक या शहराचे सचिव हरेश पाटील साहेब, सर्व प्रभाग समितीचे अध्यक्ष, सभापती, उपस्थित असलेले उपायुक्त, सन्मा. सर्व सदस्य, प्रेक्षक गॅलेरीत उपस्थित असलेले सर्व बंधू आणि भगीर्नीनो, पत्रकार गॅलेरीत उपस्थित असलेले सर्व पत्रकार, आजच्या सभेचे कामकाज सुरु करण्यापुर्वी नुकत्याच मे महिन्याची शाळा, मे महिना संपवून शाळा सुरु झालेली आहे. तसेच महाविद्यालयाच्या सुट्ट्या संपलेल्या आहेत आणि दि. ११ जून पासून शाळा सुरु झाल्या तसेच इतर सर्व शैक्षणिक निकाल लागून इ. १२ वी तसेच पदवीधराचा निकाल जाहीर झालेला आहे. पुढील सर्व विद्यार्थ्यांना आपल्या यशस्वी शिक्षणाकरिता हार्दिक शुभेच्छा. २६ जून २००६ रोजी १० वी चा निकाल जाहीर होऊन १२ वी चा निकाल सुद्धा जाहीर झालेला आहे. पुढील मा. महासभेमध्ये इ. १० वी तसेच इ. १२ वी च्या गुणवंत विद्यार्थ्यांचा सत्कार सभेत केला जाईल. तसेच, नुकतेच परिवहन सभापती श्री. उस्मान नुरले ह्यांची सभापती पदी नियुक्ती झाली. त्यांना मनःपूर्वक हार्दिक शुभेच्छा आणि आजच्या सभेला आपण सर्वांनी विषयावर चर्चा करून खेळीमेळीच्या वातावरणात ही सभा पार पाडण्यासाठी सहकार्य करावे हीच अपेक्षा. धन्यवाद.

(नगरसचिव यांनी विषयपत्रिकेचे वाचन केले.)

नगरसचिव :-

प्रश्नोत्तराच्या तासाला सुरुवात होत असून ११ वाजून ५० मिनिटे झालेली आहेत. श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल ह्यांचा पहिला प्रश्न आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मागच्या सभेमध्ये भुईभाड्याबद्दल प्रश्न चालू असताना वेळ संपली होती आणि माझा जो भुईभाड्याबद्दलचा विषय आहे. आपण शेवटी तलाठी कार्यालयामध्ये ६ लाख २१ हजाराची थकबाकी दाखवलेली आहे. ती पण दि. ३१/०३/२००६ म्हणजे तीन वर्षे असेच निघून गेलेले आहेत म्हणजे ती डबल झाली असावी म्हणजेच बारा लाख एवढी झाली असावी. त्याबद्दल प्रशासनाने काय केलेले आहे?

अजित पाटील :-

सन्मा. सदस्यांनी जो थकबाकी संदर्भात प्रश्न विचारलेला आहे. त्या संदर्भात तलाठी कार्यालयातून ६ लाख २१ हजार ५३९ रुपये व एस. टी. कार्यालयातून ४ लाख ११ हजार ८४० इतकी थकबाकी दि. ३१/०३/०६ पर्यंत बाकी आहे. या संदर्भात महानगरपालिकेने दि.२७/१०/०५, दि. ३१/०३/०६ व दि. १५/०६/०६ रोजी संबंधित विभागास थकबाकी भरणेबाबत विनंती करण्यात आलेली आहे आणि प्रशासनामार्फत ही वसूली करण्याच्या दृष्टीने योग्यवेळी पाठपुरावा केला जात आहे आणि ह्यापुढे ही पाठपुरावा करून रक्कम वसूल करण्याच्या दृष्टीने कार्यवाही केली जाईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या नगरभवन कार्यालयाच्या जागेबद्दल काही पैसे शासनाकडे बाकी होते आणि शासनाने परस्पर फंडातून पैसे कापून घेतले. मग आपण तलाठी कार्यालयाला का सूट द्यावी आणि तलाठी कार्यालयाने आता एन. ए. टॅक्सबद्दल अनेक जप्ती केलेल्या आहेत त्यांच्याकडे फंड आहे. जर ते आपली वसूली डायरेक्ट करू शकतात. आपल्याला न विचारता आपल्या फंडातून कापू शकतात. मग महापालिका आपला फंड ज्यांच्याकडे थकबाकी आहे ते का वसूल करू शकत नाही. त्यांना नोटीस देऊन त्यांना सील का ठोकू शकत नाही. माझ्या माहितीप्रमाणे ठाणे महानगरपालिकेमध्ये याच महसूल खात्याने जे आपले पाणी डिपार्टमेंट आहे तिथे टाळा ठोकला होता. पाणी बंद केले होते. मग शासन जी स्वायत्त संस्था आहे. जे सार्वजनिक कामासाठी काहीतरी उपयोग करित आहे आणि जबरदस्तीने दोन कोटी रुपये वसूल करते. ही गंभीर बाब आहे. मग आपण आपले पैसे का वसूल करू नये? मग त्या तलाठी कार्यालयावर आपण का सील ठोकू नये. असा माझा सवाल आहे?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांनी जो प्रश्न विचारलेला आहे त्या संदर्भामध्ये मी खुलासा करू इच्छितो की, तलाठी कार्यालयाकडे दि. ३१/०३/०६ पर्यंत ६,२१,५२९ रु. थकबाकी दाखवण्यात आलेली आहे. हे थकबाकी वसूल करण्यासाठी आतापर्यंत प्रशासनाने वेळोवेळी कार्यवाही केलेली आहे. त्यांना नोटीसा बजावलेल्या आहेत. तरी सुद्धा अजूनपर्यंत ही अशाप्रकारची रक्कम वसूल झालेली नाही. नगरभवनच्या जागेच्या संदर्भामध्ये जी काही आपल्याकडून आपल्या ग्रॅन्डमधून अनुदानातून जी काही रक्कम कपात कलेली आहे आणि उर्वरित रक्कम त्यांना आपल्याला जी द्यायची आहे. संबंध एकूण त्याजागेची किंमत जी टाऊन प्लानिंग डिपार्टमेंटकडून निश्चित करायची आहे. ती रक्कम अजूनपर्यंत निश्चित झालेली नाही. जी रक्कम आपल्याला त्यांनी द्यायची

आहे. त्या रक्कमेतून सुद्धा अशाप्रकारची ही ६,२१,५२९ रु. कपात करण्याऐवजी जर त्यांच्याकडून परस्पर आपल्याला लवकर मिळत असेल तर त्यांच्या पाठपुराव्याबाबत मी वैयक्तिक जिल्हाधिकार्यांशी बोलतो आणि त्याबाबतीमध्ये एक आठवड्याभरामध्येच त्या संदर्भामध्ये कार्यवाही करेन.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा ठराव स्थायी समितीमध्ये झालेला आहे आणि ठराव क्र. ४४ ही जागाच आरक्षित जागा आहे. म्हणजे सार्वजनिक कामासाठी ती आरक्षित आहे आणि आपल्या महापालिकेमध्ये करून घ्यायचे म्हणून दि. २०/०९/०५ रोजी ठराव झालेला आहे. जर तो ठराव, त्याची प्रगती काय? जर शासनाने ती जागा दिली तर आपली थकबाकी काही आता घेतली तर घेतली. पण ती जागा आपल्या ताब्यात आली तर आपल्याला एवढी रक्कम देता येणार नाही तर त्याच्यासाठी काय केले? आपण दहा महिने झाले तो ठराव पास करून दि. २०/०९/०५ त्याच्यावर काय प्रगती आहे?

मा. आयुक्त :-

स्थायी समितीमध्ये जो ठराव पारित झालेला आहे. तो ठराव मी आपल्याला वाचून दाखवतो. (सभागृहासमोर ठरावाचे वाचन केले.) विकास आराखड्यामध्ये आपल्याला जे काही आरक्षण दाखवायचे आहे त्याच्यासाठी हा ठराव पारित केलेला आहे आणि त्यांनी सूचना केलेली आहे की, महाराष्ट्र प्रादेशिक नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) नुसार फेरबदल करायचा आहे. त्याच्यासाठी हा ठराव पारित झालेला आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण फेरबदल केला आणि स्थायी समितीनी मंजुरी दिलेली आहे. त्याच्यावर प्रगती झाली असती तर आज ते त्या विषयावर थकबाकी दाखवतात. जर आपले सांत्वन झाले सार्वजनिक उपकर म्हणून तरी ती बाकीची रक्कम आपल्याला देता आली नसती. आपल्या महापालिकेची बचत झाली होती त्याच्यावर नगररचनेने काय पाठपुरावा केला आहे?

दिलीप घेवारे :-

ते आपण तयार करण्याची आवश्यकता असते. त्यानुसार त्या जागेची निश्चिती बरोबर होत नाही आणि श्री. राणे सर्व्हेअरला सांगितले आहे की, निश्चिती करण्यासाठी आणि ती निश्चिती करण्यासाठी पेपर आणि गॅझेट पब्लिकेशन करण्यात येईल. त्याचा एरिया ताब्यात बसत नाही. त्याच्यामुळे ते काम थांबलेले आहे. प्लान तयार करण्याचे काम सुरु आहे. त्याच्यामध्ये खाजगी जागा आणि सरकारी जागा ह्यांच्या एरियामध्ये थोडी तफावत आहे. ती दुर झाल्यानंतर त्याचे प्लान तयार करण्यात येईल आणि मग ती सुचना पेपरमध्ये आणि गॅझेटमध्ये प्रसिद्ध करण्यात येईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

दहा महिन्यामध्ये काही प्रगती झालेली नाही. आपण मधल्या काळामध्ये नव्हते. जो कोण अधिकारी होता, दहा महिने ठराव होउन झाला. त्यामध्ये कुठली प्रगती नाही.

दिलीप घेवारे :-

अधिकारी मीच होतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

नाही, जेव्हा ठराव झाला त्यावेळेस.

मा. आयुक्त :-

कार्यवाही सुरु आहे.

दिलीप घेवारे :-

लवकरात लवकर होईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

लवकर घ्या म्हणजे महापालिकेचे पैसे वाचतील.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, अशापद्धतीने कलेक्टर साहेबांनी ठाणे महानगरपालिकेवर सुद्धा कार्यवाही केली होती. ठाणे महापालिकेने कलेक्टर साहेबांकडे पत्र पाठवून बाकीची जी उर्वरित रक्कम आहे ती माफ करण्यात यावी असा प्रस्ताव केला आणि त्यांची उर्वरित रक्कम माफ केली होती. अशापद्धतीने ही आपल्या महापालिकेचा ठराव कलेक्टरकडे पाठवून द्यावा की, उर्वरित जी रक्कम आहे ती माफ करण्यात यावी. त्यांना माफी दिली जाते तर आपल्याला का नाही माफी दिली जात नाही. साहेब, आपण तसा प्रस्ताव टाकून द्या ना.

मा. आयुक्त :-

आपण प्रयत्न करतोय ना.

रतन पाटील :-

प्रयत्न नाही. प्रस्ताव पाठवून द्या ना. कारण महापालिकेच्या सर्व नागरिकांचा प्रश्न आहे. नागरिकांचे पैसे आहे. आपण प्रस्ताव त्वरित पाठवून द्या. अशी विनंती आहे.

नगरसचिव :-

प्रश्न क्र. ५१ श्री. ओमप्रकाश गंगाधर अग्रवाल ह्यांचा प्रश्न आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रश्न ५१(१) च्या विषयाचा खुलासा झालेला आहे. ५१(२) मध्ये मला बोलायचे आहे.

नगरसचिव :-

५१(२) मध्ये बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, या विषयामध्ये काही उपप्रश्न मी लेखी स्वरूपामध्ये देत आहे आणि ह्यामध्ये किती जागेवर अतिक्रमण झालेले आहे हा माझा प्रश्न होता. त्याची मला यादी मिळालेली नाही, आरक्षित जागेपैकी.

नगरसचिव :-

५२(२) प्रश्न का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

होय, ५२(२) प्रश्न.

नगरसचिव :-

५२(२) चे बोला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मी या प्रश्नाच्या संदर्भामध्ये लेखी स्वरूपामध्ये उपप्रश्न दिलेला आहे. यामध्ये माझा पहिला प्रश्न एवढाच आहे की, जेव्हा आरक्षित जागेवर अतिक्रमण झालेले आहे त्याची यादी सोबत जोडत आहे असे लिहिले आहे. पण मला ती यादी मिळालेली नाही.

नगरसचिव :-

७० पानांची मोठी यादी आहे. यादी पाहायला उपलब्ध आहे. ७० ते ८० पानांची यादी आहे. साहेब आपल्याला पाहिजे तर झेरॉक्स काढून देतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

म्हणजे, आरक्षित जागेवर अतिक्रमण झालेली यादी आहे. सचिव साहेब, एकूण संख्या सांगा ना.

मा. आयुक्त :-

नावांची यादी पाहिजे का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आरक्षित जागेवर अतिक्रमण झालेले आहे ही मला यादी पाहिजे.

दिलीप घेवारे :-

अतिक्रमण झालेली जी आरक्षणे आहेत ते ३४ आहेत. आम्ही सर्व्हे केला आहे त्याची यादी तुम्हाला दिली असेल त्याच्यामध्ये पाच टक्के अतिक्रमण झालेली १० आरक्षणे आहेत. १० टक्के झालेले ३ आहेत. पंचवीस टक्के झालेली ४ आहेत. चाळीस टक्क्याचे चार आहेत पन्नास टक्क्याचे ९ आणि पंच्याहत्तर टक्केचे अतिक्रमण झालेले आरक्षण ४ आहेत असे एकूण आपण जो सर्व्हे केलेला होता तुमचा प्रश्न आल्यानंतर तर असे एकूण ३४ आरक्षण सापडलेली आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पाच टक्के, दहा टक्के म्हणजे काय?

दिलीप घेवारे :-

पाच टक्के म्हणजे जी काही बांधकामे झालेली आहेत सदर जागेमध्ये समजा दहा हजार मिटरमध्ये...

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब मला त्याची यादी या सभागृहामध्ये आताच द्यावी. आता विषय असा आहे की, मा. महापौर मॅडम हा विषय गंभीर आहे या शहराच्या नागरिकांसाठी काही न काही कारणासाठी जागेचे रिझर्वेशन ठेवलेली आहेत आणि आता ३४ आरक्षणे ही अतिक्रमण झालेली म्हणजेच ३४ आरक्षणे हे लोकांसाठी शहराच्या विकासासाठी ठेवलेले होते त्याचा गैरवापर केलेला आहे. मग प्रशासनाने त्याच्यावर काय कार्यवाही केली?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य श्री. ओमप्रकाश अग्रवालजी अशा प्रकारची आरक्षणाच्या जागेवर जे काही अतिक्रमण धारकांनी अतिक्रमण केलेले आहे. त्याच्यावर महापालिकेच्या कायद्याप्रमाणे आणि एम.आर.टी. अॅक्टप्रमाणे त्याच्यावर नोटीसा बजावण्याची कार्यवाही करण्यात आलेली आहे. त्याचप्रमाणे त्यांच्यावर गुन्हे दाखल केलेले आहेत की, नाही. ह्याची मी खात्री करून घेतो आणि आता सभागृहामध्ये.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, असे आहे की, आपण हा विषय पुढच्या मा. महासभेपर्यंत पेन्डींग ठेवून ह्याची सविस्तर माहिती घ्या कारण आरक्षित प्लॅट हे ह्या शहरांच्या नागरिकांसाठी आहे आणि कोणी बिल्डर किंवा कोणी विकासकर्ता त्याच्यावर अतिक्रमण करतो हा ह्या भाईदरच्या नागरिकांवर गदा आहे. हे आम्ही सहन करणार नाही. म्हणून

आपण हाविषय पेन्डींग ठेवा. ह्याच्यावर सविस्तर माहिती पुढच्या मा. महासभेत सभागृहात येऊ द्या. त्यानंतर आपण चर्चा करू.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो की, ह्याबाबतीत मी स्वतःपण पत्र दिलेले आहे. अजून मला या पत्राचे उत्तरही नाही आणि त्या आरक्षणावरचे अजून झोपडे हटवले ही नाही. आज विकासकर्ते जे आहेत ते विकासकर्ते मोक्याच्या जागेवर आरक्षण टाकते. विकासकर्ते इतके सहन करतात आणि ह्या अशापद्धतीने जर गावातले इतर लोक किंवा त्यांना साथ देणारे लोक आहेत. तर आपण विकासाकरिता शहराच्या विकासाकरिता जे विकासकर्ते आहेत किंवा जे शेतकरी आहेत त्यांनी आपले आरक्षण टाकलेले असतात. त्यांचे बिचाऱ्यांचे फार नुकसान होते आणि ते कशाकरिता गप्प बसलेले असतात तर ते आरक्षण गावाचा विकास होण्याकरिता आरक्षण टाकतो आणि हे आरक्षणकर्ता आपले अधिकारी कोणताही न करता अधिकारी लोक त्या आरक्षणावर काही एक जबाबदारीने बघत नाही आणि त्या आरक्षणावर आज इतक्या झोपड्या झालेल्या आहेत आणि नंतर आपण आरक्षण विकसित करायला गेल्यानंतर ह्या झोपड्या आड येतात, काही पक्ष कार्यकर्ते आड येतात, मग तो पक्ष आड येतो आणि मग त्या झोपड्या तशाच राहतात. मग आपण एवढे जर शेतकरी उदासिनतेने, मॅडम मी आपल्याला सांगतोय आपण लक्ष द्या हा गहण विषय आहे आणि चांगला विषय आहे. कारण आरक्षण हे शेतकरी देतात आणि शेतकऱ्यांनी आपला शेतावर, जागेवर महानगरपालिकेचे आरक्षण टाकलेले असते. पण विकासाकरिता ते त्याला होकार देतात आणि अशा ठिकाणी जर झोपड्या बांधत असल्या तर आपले शासन काय करते? आपल्या शासनाने त्याच्यावर लक्ष द्यायला पाहिजे की नाही? आपल्या शासनाचे लक्ष दुसरीकडे अतिक्रमण विभागाचे आणि त्या झोपड्या आहेतच. ह्याबाबत माझे दोन वेळा पत्र गेलेले आहे आणि त्या पत्रावर दोन ओळीचे साधे उत्तरही दिलेले नाही. म्हणजे ह्याचा अर्थ साहेब, आपण मला काही सांगाल का, नाही. मला वक्तव्य द्याल का नाही, की ते आरक्षण कोणाला देणार आहे. मी त्याच्यावर तक्रार केली आहे. आपण ते आरक्षण कशाला देतो? विकासकर्ते, शेतकरी आरक्षण कशाकरिता देतात? त्याच्यावर त्या शेतकऱ्यांचे लाखो रुपयाचे नुकसान होते. आज मोठ्या मोक्याच्या जागेवर आपण आरक्षण टाकलेले आहे तर ते झोपड्या बांधण्याकरिता आरक्षण टाकलेले आहे का? आणि त्याच्यावर आपण अजिबात लक्ष देत नाही. म्हणजे काय आहे? आपले अतिक्रमणवाले काय करतात? त्या झोपड्या का काढत नाही आणि नंतर आरक्षण विकसित करण्याकरिता त्यांच्या हातापाया जोडाव्या लागतात. साहेब, आपण मला आश्वासन द्या, करणार की नाही.

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौर मॅडम, माझ्या प्रभागामध्ये आरक्षणाची जागा असूनही मागच्या वेळेला

मिलन पाटील :-

मॅडम, मी बोलत आहे. माझे बोलणे पुर्ण झाल्यानंतर आपण बोला, जरूर बोला. साहेब, आपण मला आश्वासन देता की, नाही. त्या झोपड्या तोडणार आणि माझ्या पत्राला उत्तर देणार का नाही? आज सहा महिन्याच्या वर होऊन गेलेले मी पत्र दिलेले आहे. आमच्या पत्रांना अशी उत्तरे देत नाही. रुलिंगवाल्यांना जर उत्तर देत नाही मग अशी विरोधी पार्टी उठणारच.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी जो विषय दिलेला आहे. आपण रुलिंग द्या की, पुढच्या मा. महासभेला विषय घेऊ. सर्व माहिती घेऊन सभागृहामध्ये आम्ही बसू.

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौर मॅडम, मी मागच्या वेळेलाही ७५-७६ च्या आरक्षणाचा प्रश्न विचारलेला होता. त्याच्यावर मला अजून पर्यंत उत्तर आलेले नाही. त्याच्यावर आपण काय अॅक्शन घेतली?

मिलन पाटील :-

आयुक्त साहेब, आपण मला उत्तर देणार की नाही? आश्वासन देणार का नाही?

शुभांगी नाईक :-

त्याठिकाणी इंडस्ट्री उभारली गेली आहे.

मिलन पाटील :-

मॅडम, मला तुम्ही रुलिंग द्या.

मा. महापौर :-

आरक्षण जागेवर जे अतिक्रमण झालेले आहे आणि शहरामध्ये कोणकोणत्या विभागामध्ये जे आरक्षण आहे, त्याठिकाणी अतिक्रमण झालेले आहे. त्याच्यावर आयुक्त साहेब खुलासा करतील आणि ती आरक्षण अबाधित राहण्यासाठी तेथील झालेले आरक्षण त्वरीत त्याच्यावर कारवाई करून काढून टाकण्यात येतील.

मिलन पाटील :-

संबंधित अधिकाऱ्यांना तेही सांगा की, कमीत कमी नगरसेवकांच्या पत्राला तरी इज्जत द्या. सहा सहा महिने उत्तर देत नाही म्हणजे काय?

शुभांगी नाईक :-

मॅडम, नुसते आश्वासन देणार की कार्यवाही करणार.

मिलन पाटील :-

मॅडम, ह्याच्या बाबतीत स्थायी समितीमध्ये हा मुद्दा उपस्थित केला होता आणि ह्याच्यावर खुप चर्चा झाली. साधे आमच्या नगरसेवकांच्या पत्राला उत्तर दिले जात नाही.

शुभांगी नाईक :-

आम्हाला आश्वासन नको, आम्हाला कार्यवाही केलेली पाहिजे. आतापर्यंत आम्ही हेच ऐकत आलो आहोत.

मिलन पाटील :-

मॅडम, ह्याच्यावर कारवाई होणार ना?

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील ह्यांनी जो काय प्रश्न उपस्थित केलेला आहे आणि आरक्षणावरचे जे काही अतिक्रमण झालेले आहे. ती अतिक्रमणे दुर करणे तर आवश्यक आहेत आणि ती केली जातील त्याबद्दल मनामध्ये शंका घेण्याचे काय कारण नाही. त्याचप्रमाणे आपण जे अतिक्रमणाच्या संदर्भामध्ये आरक्षणावरील अतिक्रमणाच्या संदर्भामध्ये जी पत्र प्रशासनाला पाठवलेली आहेत. त्याचेही उत्तर मी आपल्याला आठवड्याभरामध्ये देईल आणि जी आरक्षण झालेली आहेत ती आरक्षणे दुर करण्याची जाबाबदारी प्रशासनाने घेतलेली आहे.

एस. ए. खान :-

आयुक्त साहेब, फ्लाय ओव्हरच्या येथे आपण जेव्हा मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची आहे. तिथे ७५ टक्के भरणी झालेली आहे आणि तिथे आपला बोर्डपण आहे आणि बाजूला ही जागा मालकीची आहे असा बोर्ड ही लावलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

त्यासंदर्भात आपण तो जो बोर्ड लावलेला आहे व त्याठिकाणी आपण जो भराव करतोय आणि तिथे जो बोर्ड लावलेला आहे तो बोर्ड काढून टाकण्यासाठी मी सुचना दिलेली आहे.

एस. ए. खान :-

ठिक आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, आपण हा विषय नंतर घेता की, अजून सर्व कागदपत्रे मागवता किंवा पुढच्या मा. महासभेत घ्या. त्याला माझी काही हरकत नाही. आयुक्त साहेब, माझे जे उपप्रश्न आहे आणि त्याच्यावर आपण हे जे दिलेले आहे की, ही कार्यवाही करणार. त्याबद्दल विचारल्यानंतरचे हे उपप्रश्न आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपण जो उपप्रश्न विचारलेला आहे. ते उपप्रश्न तुम्ही आता विचारलेले आहेत व त्याचे आता पत्र देत आहात आणि त्याच्यामध्ये आपण जे काही उपप्रश्न विचारलेले आहेत. ते जवळ जवळ पाच उपप्रश्न विचारलेले आहेत. या संदर्भामध्ये मी आपल्याला मघाशी सांगितले त्याप्रमाणे जी यादी आपल्याला द्यायची आहे ती यादी मी तुम्हाला देतोय आणि हे जे उपप्रश्न आहेत य उपप्रश्नाच्या बाबतीमध्ये

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, मी त्या प्रश्नाबद्दल बोलतच नाही. पहिला मला उत्तर दिले आहे की, सोबत यादी जोडलेली आहे आणि आपण यादी दिलेली नाही. आपण सांगितले की, ह्या कलमाखाली आम्ही कार्यवाही करणार आहोत. आपण कार्यवाही केली असेल तर ती यादी मी मागतोय हे माझे नंतरचे विषय आहे. पहिले आपण मला जे प्रश्नाचे उत्तर दिले तर ती नाही आणि आपण सांगितले की, १९६६ मधील तरतुदीनुसार मी कार्यवाही करणार आहे. आता आपण बोललात की, एम. आर. टी. पी. खाली बहूतेक केस नोंदलेल्या आहेत. त्याची यादी आम्हाला पाहिजे ते मी मागत आहे आणि हे माझे नंतरचे विषय आहे.

मा. आयुक्त :-

आपण जो प्रश्न विचारला तेव्हाच मी आपल्याला म्हणालो की, जी यादी आहे ती यादी.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

म्हणून मी सांगतोय आपण हा विषय नंतर घ्या. जर आपल्याकडे प्रशासनाकडे वेळ नसेल तर माझी तयारी आहे, आपण पुढचा.....

मा. आयुक्त :-

ती यादीच फक्त आपल्याला द्यायची आहे ती यादी मी सुद्धा माझ्या कार्यालयामध्ये आपल्याला देऊ शकतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्याच्यावर मला डिस्मिशन घ्यायचे आहे ना. यादी घेउन गप्प बसायचे आहे का? यादी घेउन जे अतिक्रमण झालेले आहे तर शहराच्या विकासासाठी ती आरक्षणे होती आणि त्याच्यावर लोकांनी अतिक्रमण

केलेले आहे. अतिक्रमण विभाग हा काय करत होता? ह्याच्यावर आम्हाला विषय काढायचा आहे ना, हे किती वर्षात गेली? किती एम.आर.टी.पी. मेन कुठल्या

मा. आयुक्त :-

प्रशासनाने त्याच्यावर जी काही कार्यवाही केलेली आहे. त्या कार्यवाहीच्या बाबतीमध्ये, मी तुम्हाला मघाशी सांगितले त्याप्रमाणे ती जी यादी आहे ती यादी मी आपल्याला माझ्या कार्यालयामये देईन आणि त्याच्यावर....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, विषयांतर करू नका. तुम्ही या सभागृहमध्ये ती यादी दिली पाहिजे आणि सभागृहामध्ये आम्हाला त्याच्यावर प्रश्न विचारायचे आहेत मी तुमच्या केबिनमध्ये येउन यादी घेउन काय करणार?

मा. आयुक्त :-

आरक्षित जागेवर ज्यांनी ज्यांनी अतिक्रमण केलेले आहे. त्यांच्यावर एम.आर.टी.पी. अॅक्ट खाली जी काही कार्यवाही केलेली आहे. त्या कार्यवाहीची माहिती मी तुम्हाला देतोय हे मला तुम्हाला सांगायचे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, आपण मला हे सभागृहात द्या ना. तुमच्या केबिनमध्ये मला नको. मी प्रश्न मा. महासभेमध्ये विचारलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

मी तुम्हाला ती यादी देतो ना.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यावर मी पुन्हा बोलायचे आहे ना. आपण यादी आणा. किती गुन्हे दाखल केले, कोणत्या वर्षी केलेले आहेत, कुठल्या वकीलाने केलेले आहे. आतापर्यंत निर्णय का आले नाही? साहेब हा शहराचा विषय आहे. आरक्षित जागेवर गार्डन नाही, शाळा नाही. आपण बघतोय लो किती त्रास घेत आहेत. मग ही आरक्षण काय, आपण बिल्डरसाठी ठेवले आहे का? जसे सन्मा. सदस्य मिलन पाटील यांनी सांगितले की, गरिबांनी आरक्षण दिलेली आहेत, शेतकऱ्यांनी आरक्षण दिलेली आहेत.

मा. महापौर :-

सन्मा. आपले प्रश्न सर्व प्रश्न संपले का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

माझ्या प्रश्नाचे मला अजून उत्तरच मिळालेले नाही. तर प्रश्न कुठून संपणार आहे?

मा. महापौर :-

पुढचा प्रश्न विचारा. एक उत्तर दिले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, पहिल्यांदा यादीच दिलेली नाही. तर पुढे प्रश्न काय विचारून मी मा. महासभेत प्रश्न विचारलेला आहे. केबिनमध्ये विषय घ्यायची काही गरजच नाही आणि एक नाही तुम्ही ३४ आरक्षणामध्ये अतिक्रमण झालेले सांगितलेले आहे. एक - दोन असते तर आम्ही सोडले असते.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपल्याला ती यादी नंतर देण्यात येईल तोपर्यंत आपण पुढील प्रश्न विचारा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, याविषयाचे आपण गांभीर्य समजून घ्या. मी सांगतो ना पुढच्या महासभेत विषय घ्या. मी कुठे सांगतो की, आत्ताच विषय घ्या.

जयंत पाटील :-

आपण आम्हाला हे पत्रक दिलेले आहे तर आपल्यालाही आम्हाला ही यादी द्यावी लागेल. पत्र तर सर्वांना दिलेले आहे. ही यादी त्यांना देणार म्हणतात तर ही यादी संपूर्ण सभागृहाला तुम्हाला द्यायला हवी. आपण येथे लिहिता की, यादी जोडलेली आहे मग तुम्ही ती यादी का जोडली नाही?

मा. आयुक्त :-

सगळी यादी जी आहे ती एकत्र आहे ती वेगळी केली नाही तर आरक्षणाची जी यादी आहे ती वेगळी करावी लागेल.

जयंत पाटील :-

आपण सगळ्यांना यादी द्या.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल ह्यांनी विचारलेले प्रश्न पुढील सभेमध्ये यादी आणि उर्वरित प्रश्न घेण्यात येतील. आता प्रश्नोत्तराची वेळ संपलेली आहे.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलते, मा. महापौर मॅडम, आपल्या महानगरपालिकेच्या या डायन्या छापल्या आहेत. त्या किती छापल्या? कारण मला काही डायरी मिळाली नाही. ती काळी होती की गोरी होती. कुठचीच डायरी मला मिळाली नाही. माझ्या नावाची डायरी, येथे आणखीन कोणी लिला पाटील नावाची सदस्या नाही. मग माझ्या नावाची डायरी कुठे गेली? मागच्या वर्षी सचिवांनी प्रत्येकांच्या घरी दोन दोन डायन्या पोहचवल्या आणि आम्हाला डायरी मिळाली नाही. मला तरी मिळाली नाही. मला दुसऱ्यांचे माहित नाही आणि काही नगरसेवकांच्या कार्यकर्त्यांकडे डायन्या आहेत आणि नगरसेवकांच्या हातात डायरी नाही ही किती लज्जास्पद गोष्ट आहे. काही नगरसेवकांनी आपल्या वार्डातील कार्यकर्त्यांना डायन्या वाटल्या आहेत आणि हे मी जेव्हा पत्रकारांना सांगितले की, असे तुम्ही लिहा की नगरसेवकांना डायरी मिळत नाही. तर ते म्हणतात की, आपण आम्हाला लेखी द्या. जेव्हा त्यांच्या कामासाठी ते आमच्याकडे येतात तेव्हा त्यांना लेखी द्यावे लागत नाही, असे हे पत्रकार बंधू.

शरद पाटील :-

मॅडम, हा विषय निघाला म्हणून बोलतोय की, आम्ही तर विसरलो होतो, ते कॅलेंडर कसे आहेत, कुठे आहेत माहित नाही. अडीचशे रुपये एक नग कॅलेंडर. पण ते कॅलेंडर आम्हाला बघायला ही मिळाले नाही. गेले कुठे?

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, डायरी बाटनेका अधिकार किसको दिया था?

लिला पाटील :-

कॅलेंडर नाहीतर नावाच्या डायन्या तर मिळू द्या.

शरद पाटील :-

डायरीचे सुद्धा पत्रास रुपये आहेत.

सुधा गोयंका :-

मॅडम, डायरीबद्दल मी पत्र दिलेले आहे. तीन महिने झाले तरी अजुनपर्यंत मला भांडारपालाने उत्तर दिलेले नाही.

लिला पाटील :-

डायन्यांवर एकूण किती खर्च झालेला आहे?

शरद पाटील :-

म्हणजे कॅलेंडर २४९ आहेत.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आम्हाला डायरी मिळणार आहे की नाही ह्याचे उत्तर द्या.

धनराज अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, डायरी आणि कॅलेंडर कोणाला मिळाले नाही, आम्हाला तर मिळालेले नाही. ते कोणी दिले? कोणाला तुम्ही वाटायचे अधिकार आहे?

लिला पाटील :-

भांडारपालांनी ह्याचा खुलासा करावा. डायन्या मिळणार की नाही त्याचा खुलासा करावा.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, मागील सभेमध्ये डायरीचा विषय फार रंगलेला होता. अजुनही काही सन्मा. सदस्यांची मागणी आहे की, त्यांना डायरी मिळालेल्या नाहीत. कृपया, मी आपणांस विनंती करतो की, आपण प्रशासनाला आदेश द्यावे की त्वरीत ज्या ज्या सदस्यांच्या डायन्या बाकी असतील त्यांना उद्याच्या उद्या डायन्या वितरित होतील अशी कृपया आपणांस विनंती करण्यात येत आहे.

शरद पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, किती डायन्या छापल्या होत्या आणि किती वाटल्या गेल्या ह्याचा पहिल्यांदा येथे खुलासा झाला पाहिजे? छापून दुसऱ्या डायन्या देण्यात येतील असा येथे विषय नाही. किती छापल्या आणि किती वाटल्या गेल्या ह्याचा येथे खुलासा झाला पाहिजे.

लिला पाटील :-

डायन्या छापल्यानंतर परत हा विषय मा. महासभेत घ्यायची गरज होती का? भांडारपालांनी चौकशी करायला पाहिजे की, नगरसेवकांना डायन्या पोहचल्या किंवा नाही.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये सन्मा. सदस्या ह्यांनी उपस्थित केलेला प्रश्न डायन्या आणि कॅलेंडरबद्दल सदस्यांना डायन्या आणि कॅलेंडर मिळाल्या पाहिजेत, हा त्यांचा हक्क आहे. सदस्यांनी उपस्थित केलेल्या प्रश्न संबंधित यांच्यापर्यंत डायन्या का पोहचल्या गेल्या नाहीत? डायन्या किती छापण्यात आल्या होत्या आणि त्या कुठकुठल्या दालनाला गेल्या ह्याचा सर्व हिशोब. किती डायन्या छापल्या गेल्या होत्या आणि कोणाकोणाला किती डायन्या देण्याचे ठरवण्यात आले होते याचा त्या संबंधित अधिकाऱ्यांनी खुलासा करावा.

परशुराम पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपण जो अधिकाऱ्यांकडून खुलासा मागितलेला आहे. तर ते कोण डायरी वाटप अधिकारी आहेत. ते खुलासा करतात की, नाही. म्हणजे आता वेळ कशाला लावायचा? लवकरात लवकर खुलासा करण्यात यावा.

प्रेमनाथ पाटील :-

सचिव साहेब, डायऱ्या किती कलरमध्ये छापल्या आणि किती ब्लॅक अँड व्हाईटमध्ये छापल्या त्याचा खुलासा करावा.

नगरसचिव :-

माझ्याकडे नाही, भांडारविभागाकडे त्याची माहिती आहे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने, भांडार विभागाकडून या आर्थिक वर्षासाठी एकझीकेटीव्ह डायरी कलर एक हजार नग, साधी ब्लॅक अँड व्हाईट डायरी एक हजार शंभर नग, कॅलेंडर दोन हजार नग असे तयार करून घेण्यात आलेले आहे आणि सदरची एकझीकेटीव्ह डायरी आणि ब्लॅक अँड व्हाईट साधी डायरी आणि कॅलेन्डरचे वाटप स्थायी समिती सभापती कक्ष ह्यांचे लिपीक श्री. पाटील ह्यांच्यातर्फे ते वाटप करण्यात आलेले आहे. सन्मा. ज्या सदस्यांना मागच्या सभेत सुद्धा डायरी आणि कॅलेन्डर मिळाले नसल्याबाबतची तक्रार आली होती. त्या अनुषंगाने मागच्यासभेत ठरल्याप्रमाणे जास्तीत जास्त पाचशे डायरी आणि पाचशे कॅलेन्डर छापण्याची मान्यता मा. आयुक्त साहेबांकडे सादर केलेली आहे. ती मिळताच सर्व सन्मा. सदस्यांना त्या डायऱ्या पुरवल्या जातील आणि सदर डायरीचा जो वाटप, गोषवारा आहे तो येणाऱ्या सभेत सादर केला जाईल.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, नगाची किंमत काय?

प्रेमनाथ पाटील :-

उपायुक्त साहेब, हजार डायऱ्या कुठे गेल्या?

लिला पाटील :-

दोन हजार डायऱ्या छापल्या त्या डायऱ्या गेल्या कुठे?

प्रेमनाथ पाटील :-

डायऱ्या आणि कॅलेन्डर कोणाला कसे वाटप केले त्याचा खुलासा करावा.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ८४ नगरसेवक आहेत त्यांच्या नावाच्या डायऱ्या त्या डायऱ्या गेल्या कुठे? माझ्या नावाची डायरी कुठे गेली?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्या, आताच आयुक्तांनी केलेल्या खुलासाप्रमाणे आपल्या डायऱ्या आपल्यापर्यंत पाहोचवल्या जातील.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, नगाची किंमत सांगितली नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

मॅडम, ब्लॅक अँड व्हाईट अकराशे आणि कलर हजार तर या वाटप कधी झाल्या? कोणाकोणाला वाटप केले असे मला विचारायचे होते? कारण त्या नगरसेवकांना डायऱ्या पोहचल्या नाही. दुसरीकडे कुठे गेल्या त्याचा आम्हाला खुलासा करा.

लिला पाटील :-

आमच्या समोर डायऱ्या खोलून दाखवतात.

प्रेमनाथ पाटील :-

मी स्थायी समितीत हा प्रश्न वारंवार विचारतो खतगांवकर साहेबांना माहित आहे. पण डायऱ्याबद्दल काय उत्तर देतच नाही.

मा. महापौर :-

ह्याची सविस्तर माहिती एकत्रित करून आपल्याला ह्याची माहिती दिली जाईल.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, मुझे ऐसे लगता है की, वह डायरी छपी ही नहीं, वह इधर आया ही नहीं। सिर्फ बिल आया है ऐसा तो नहीं ना।

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, एका डायरीची आणि एका कॅलेन्डरची किंमत काय होती ती आम्हाला कळेल? कलर, ब्लॅक अँड व्हाईट आणि कॅलेन्डरची.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, डायरीच्या बाबतीतही या महापालिकेत भ्रष्टाचार होतो ही गंभीर बाब आहे. म्हणजे सभासदांना मिळत नाही. दोन हजार डायऱ्या, दोन हजार कॅलेंडर एक छोटीशी वस्तू या महापालिकेतून गायब होते म्हणजे या महापालिकेमध्ये किती मोठा भ्रष्टाचार चालू आहे ह्याची नोंद घ्यावी.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण बसून घ्या. आपल्यापर्यंत डायऱ्या पोहचवल्या जातील. सचिवजी पुढील विषय घेण्यात यावा.

लिला पाटील :-

मॅडम, मी किंमत विचारलेली आहे, कळेल का?

मा. महापौर :-

दालनामध्ये माहिती देण्यात येईल.

नगरसचिव :-

मागे मा. महापौरांनी जाहिर केल्याप्रमाणे आजच्या सभेत ऑस्ट्रेलियामध्ये झालेल्या कॉमन वेल्थ गेम मध्ये आपल्या मिरा भाईंदर शहराची कु. सिम्पल कौर ह्यांना ५० हजार रूपये धनादेश जाहिर केला होता. ते आज मा. महापौर मॅडम त्यांच्या हातात सुपुर्द करित आहे. कृपया कु. सिम्पल कौर ह्यांनी सभागृहात यायचे आहे.

(मा. महापौर मॅडम ह्यांनी कु. सिम्पल कौर ह्यांना ५० हजार रूपयाचा सभागृहासमोर धनादेश दिला.)

नगरसचिव :-

आजच्या सभेला लक्षवेधी आलेली आहे आणि ती लक्षवेधी मा. महापौर मॅडम ह्यांच्याकडे सादर केलेली आहे. मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने, सन्मा. सदस्य रतन पाटील यांची आलेली लक्षवेधी वाचून दाखवतो.

(सदर लक्षवेधीचे सभागृहात वाचन करण्यात आले.)

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतोय की, सदर लक्षवेधी हा जो प्रस्ताव महापालिकेकडे संपन्न झालेला आहे. मागच्या बजेटच्या वेळेला ह्या बाबत असा प्रश्न विचारला होता पण त्या वेळेला हास्यास्पद बाब म्हणून त्याच्यावर टिका केली गेली. पण मिरा भाईंदरच्या उत्पन्नमध्ये निश्चितच वाढ करण्यासाठी मोबाईल टॉवरवर त्याच्यावर परवानगी शुल्क व त्याच्या भाडे पाट्ट्यावर कर लावायचा. जेणेकरून महापालिकेचे निश्चितच उत्पन्न वाढणार आहे. गेली चार ते पाच वर्ष याबाबत मी सतत विचारणा करत आहे. चार ते पाच वर्षांपासून हे मोबाईल टॉवर उभे आहेत आणि गेल्या चार वर्षांपासून मी याबाबत विचारणा करत होतो. त्याबाबत अजून निश्चित धोरण घेतले नाही आणि आज मिरा भाईंदरमध्ये जे मोबाईल टॉवर्स आहेत. त्याबाबत मी प्रशासनाकडे विचारणा केली. त्यावेळेला त्यांच्याकडे फक्त २४,२७ टॉवरची चौकशी आलेली आहे आणि मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये शेकडो टॉवर्स उभे असताना २७ जणांनी फक्त परवानगीसाठी महापालिकेकडे अर्ज केलेले आहेत. अजून त्यांना परवानगी शुल्क किंवा त्यांनी परवानगी घेतलेली नाही. त्यांच्यावर अजून कुठलाही कर आकारला गेला नाही. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे आज लाखो करोडो रूपये रक्कम बुडीत आहे. गेल्या चार वर्षांपासून आज आपण कर लावला नाही. करोडो रूपये महापालिकेचे उत्पन्न बुडाल्यामुळे निश्चितच महापालिकेच्या उत्पन्नमध्ये घट आलेली आहे. मी असा प्रस्ताव मांडतो, मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये विविध इमारती, शेकडो मोबाईल टॉवर्स अनधिकृतपणे उभे करण्यात आलेले असून सदर टॉवर बाबत संबंधित सोसायट्या, विकासक, बिल्डर, लाखो रूपये भाडे घेत आहेत. तथापी सदर टॉवर हे राजरोजपणे अनधिकृतपणे उभे करण्यात येत आहे. तथापि, सदर इमारतीवर मोबाईल टॉवर्स उभारणे महापालिकेची मंजूरी आवश्यक असताना अशाप्रकारे मंजूरी घेताना दिसत नाही. तसेच, सदरचे टॉवर मागील चार ते पाच वर्षांपासून उभे असून त्यांची परवानगी न घेतल्याने लाखो रूपये परवाना शुल्क बुडाले आहे तरी याबाबत मोबाईल टॉवरला परवानगी देणे, त्यास परवाना शुल्क आकारणे. तसेच, इमारत मालक, सोसायटी विकासक बिल्डर ह्यांना मोबाईल टॉवर्सच्या भाडेपट्ट्यावर मालमत्ता कराची आकारणी करणे आवश्यक आहे. सदरची बाब ही महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या स्त्रोतामध्ये उत्पन्नाची वाढ करणारी असून भविष्यात महापालिकेची आर्थिक परिस्थिती सुधारण्यास मदत होणार आहे. तरी याबाबत धोरणात्मक निर्णय घेऊन संबंधित मी याबाबत ठराव मांडत आहे. संबंधितांवर कर आकारणी करून महापालिकेच्या उत्पन्नात भर करावी असा मी ठराव मांडत आहे.

शुभांगी नाईक :-

माझे अनुमोदन आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटीलजी आपण जो लक्षवेधीला ठराव मांडला पण लक्षवेधीला ठराव मांडता येत नाही. आपली ही सुचना आम्ही मान्य केलेली आहे आणि महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांमार्फत आपण बराचसा सर्व्हे केलेला आहे आणि सगळ्यांतर्फे त्यांच्याकडून आपल्याला काय घेता येईल याबाबतची चर्चा आयुक्त स्तरांवर चालू आहे.

रतन पाटील :-

साहेब, जरी ठराव देता येत नसला तरी संबंधितांवर कर आकारणी करण्याची कार्यवाही करावी अशी सुचना मांडतो.

मा. महापौर :-

मा. महापौर मॅडम, सर्वप्रथम आपण महानगरपालिकेच्या सर्व्हे अंतर्गत किती टॉवर मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये आढळलेले आहेत?

रतन पाटील :-

साहेब, किती दिवसात ह्याच्यावर आकारणी होईल? मी चार वर्षांपासून आपल्याकडे मागणी करतो आहे. किती दिवसामध्ये ह्याच्यावर आकारणी होईल?

मॉरस रॉड्रीक्स :-

सन्मा. सदस्य बोलतात की, शेकडो टॉवर्स आहेत. पण ते शेकडो टॉवर्स कुठे आहेत? मोबाईलला व्यवस्थित रेंजसुद्धा पकडत नाही.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील, ह्या विषयात माहिती घेण्याचे काम सुरु आहे. बराचसा सर्व्हे झालेला आहे आणि आपली सुचना विचारात घेतलेली आहे.

रतन पाटील :-

ह्याच्यावर किती दिवसात कर आकारणी कराल ते सांगा ना.

शानू गोहिल :-

मा. महापौर मॅडम के परवानगीसे बोलती हूँ, मिरा भाईंदर क्षेत्र मे ऐसे कही बिल्डींगो के उपर टॉवर लगाए गए है। ऐसे कही क्षेत्र मे मैने देखा है की, आपके वॉर्ड मे घोडबंदर मे कम से कम बीस से पच्चीस घर है। जहाँपे लोगो को सिर्फ घुटने के दर्द और बुखार की शिकायत है। तो वहाँ के लोगो का कहना है और डॉक्टर का भी कहना है की, टॉवर के अंदर से जो वेज्ञ निकलती है। उसके वजह से यह तकलीफ है। क्या यह आपके निर्देश मे है या नही?

मा. आयुक्त :-

टॉवरच्या बाबतीमध्ये सभागृहामध्ये जो प्रश्न उपस्थित झालेला आहे त्या संदर्भामध्ये मी खुलासा करू इच्छितो की, जे अनधिकृत टॉवर उभारलेले आहे त्याबाबतचा सर्व्हे क्षेत्रिय अधिकाऱ्याला करण्याकरिता सांगितले होते तसे आपण निर्देशित केले होते. अशाप्रकारे जेव्हा सर्व्हे झाला त्यानंतर महापालिकेकडे एकूण २७ प्रकरणे आपल्याकडे परवानगीसाठी आलेले आहेत आणि त्याची छानणी आपल्या मार्फत सुरु आहे ज्याच्या कागदपत्रांची पूर्तता करायची आहे त्या कागदपत्रांची पूर्तता करण्याबद्दल त्यांना आपण वारंवार कळवलेले आहे. तरीसुद्धा ठराविक दहा ते पंधरा दिवसांच्या कालावधी मध्ये ज्यांनी ज्यांनी पूर्तता केली आहे त्यांना दंडासहित त्यांच्याकडून शुल्क वसूल केले जाईल आणि त्यांना परवानगी दिली जाईल. ती परवानगी दिल्यानंतर मात्र त्याच्यावर कर आकारणी साठी प्रकरण कर आकारणी विभागाकडे पाठवले जाईल व त्याच्यावर कर आकारणी केली जाईल.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की ही साधी गोष्ट आहे आणि सात आठ असे मोबाईल कंपन्या आहे. त्या सर्वांना न्याय आणि विधी खात्याकडून एक वकिलामार्फत नोटीस दिली की, आमच्या हद्दीमध्ये टॉवर उभारताना आपण आमची कायदेशीर परमिशन घेतली पाहिजे. नाहीतर, तुमच्यावर कायदेशीर कारवाई केली जाईल आणि आमचा जो काही कर आहे तो आपण भरणा केला पाहिजे. विषय संपला.

मा. आयुक्त :-

ह्या बाबतीमध्ये संबंधितांना आदेश दिलेले आहे आणि त्याची पंधरा दिवसामध्ये पूर्तता केली जाईल. पंधरा दिवसामध्ये जे कागदपत्रांची पूर्तता करणार नाही. त्यांचे टॉवर काढून घेण्यात येतील.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, २७ जणांनी आपल्याकडे अर्ज केलेला आहे. त्याची छानणी आपण कार्यालयामार्फत करत आहोत. पण ज्यांनी आपल्याकडे अर्ज केले नाही, त्याच्यावर आपण काय कारवाई करणार? कारण ते आपल्याकडे अप्रोच झाले नाही, आपले क्षेत्रीय अधिकारी जाउन सुद्धा म्हणजे आपल्या महापालिकेला ते मानत नाही असा त्याचा अर्थ होतो.

मा. आयुक्त :-

२७ लोकांनी आपल्याकडे जो अर्ज केलेला आहे त्याच्या व्यतिरिक्त जे असतील त्यांची परवानगी होण्यापेक्षा ताबडतोब उद्यापासून ते सील केले जाईल.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, माझा प्रश्न असा आहे की, आपण ज्या नोटीसा पाठवल्या तर ज्या इमारतीवर टॉवर आहे त्यांना पाठवलेल्या आहेत. मुळात ते टॉवरचे मालक नाहीत. टॉवर कंपनी वेगळी आहे. पण आपण नोटीसा त्यांना पाठवलेल्या आहेत. ह्याला जबाबदार कोण? त्याचे टॅक्स भरायचे कोणी?

मा. आयुक्त :-

टॉवर ज्याचे आहे ती त्याची जबाबदारी आहे.

जयंत पाटील :-

ते भाडेपट्ट्यावर आहे. ज्या इमारतीवर ते टॉवर आहेत ते मालकी हक्कावर नाहीतर भाडेपट्ट्यावर आहे. तर ती जबाबदारी आहे ती टॉवर कंपनीची आहे.

मा. आयुक्त :-

बरोबर आहे. टॉवर कंपनीनेच कर आकारणीची रक्कम भरायची आहे.

जयंत पाटील :-

पण आपण नोटीसा त्यांना पाठवलेल्या नाहीत.

मा. आयुक्त :-

ज्यांनी टॉवर उभारलेले आहे त्यांना नोटीसा पाठवलेल्या आहेत.

जयंत पाटील :-

मी एका सोसायटीचा चेअरमन आहे. आम्हाला नोटीस आलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

बरोबर आहे. तुम्हाला जी नोटीस आली असेल ती आपण फक्त त्या टॉवरसाठी ज्या कंपनीने तो टॉवर उभा केलेला आहे त्या कंपनीला आपण एन.ओ.सी. दिली आहे. त्याच्याशिवाय ते टॉवर उभा करणार नाहीत ना.

जयंत पाटील :-

ही जबाबदारी त्यांची आहे.

मा. आयुक्त :-

बरोबर आहे. आपण ही जबाबदारी त्यांच्यावरच टाकणार आहोत.

मोहन पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, या मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये विविध टॉवरच्या अॅन्टीना बसवण्यात आलेल्या आहेत. त्या अॅन्टीनीची जी परवानगी असते. ती परवानगी त्या सोसायटीचे मालक, पदाधिकारी, सोसायटीचे मालक हे त्यांना नो ऑब्जेक्शन सर्टीफिकेट देतात आणि त्याचे भाडे, डिपॉझीट त्यांना देतात. त्याप्रमाणे हे सुरु आहे आणि आपला मघाशी जो विषय चालू होता. सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी लक्षवेधी आणली आणि सन्मा. सदस्य हे अर्थसंकल्पाच्या वेळेला स्थायी समितीमध्ये उपस्थित होते. त्यावेळेला आपण येणाऱ्या बजेटमध्ये ती तरतुद पकडलेली आहे की, टॉवर्सवर बसवलेले जे अॅन्टीना आहेत. त्यांना संभाव्य येणारा कर मिळेल त्याबाबतीमध्ये आपण ह्या आपल्या चालू वर्षाच्या अर्थसंकल्पामध्ये तेवढी तरतुद करून घेतलेली आहे. फक्त आपल्याकडून ती कार्यवाही सुरु झाली पाहिजे. सन्मा. सदस्य जयंत (दादा) पाटील ह्यांनी आपल्याला सांगितले की, त्या कंपनीला आपण प्रत द्यायला पाहिजे. पण त्याचे भाडे त्याचे रेन्ट जे मिळते ते त्या मालकाला मिळते. ज्या मालकाची इमारत आहे. सोसायटी आहे त्या सोसायटीच्या चेअरमन, सेक्रेटरीला त्याचा इनकम मिळतो. मग त्याची एक कॉपी तुम्ही त्यांना ही दिली पाहिजे आणि ज्यांचे टॉवर्स आहेत त्यांना ही दिली पाहिजे. २७ टॉवरपेक्षा त्याच्यावर जास्त टॉवर्स असतील असे मला वाटत नाही. कारण आपण बघितले....

रतन पाटील :-

साहेब, शेकडो टॉवर्स आहेत. माझ्याकडे त्याची लिस्ट आहे.

मोहन पाटील :-

मिरा भाईंदर क्षेत्रामध्ये आज बी.पी.एल., ऑरेन्ज, रिलायन्स, ऐअर टेल, बी.एस.एन.एल., अशा कंपन्या पकडल्या आणि प्रत्येक कंपनीचे आपण जरी दहा टॉवर पकडले तरी ते शेकडोच्या वर जाणार नाही. ते शेकडोच्या आतमध्ये येतील. सन्मा. सदस्यांनी आपल्याला शेकडोच्या वर सांगितले. पण ते त्यांनी सर्व्हे करा. ते अतिउत्तम आहे. तरी ते शेकडोच्या आतमध्ये येईल.

मा. आयुक्त :-

२७ टॉवरच्या वर असतील तर आपण ते बंद करून टाकू.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतोय की, आमचे सन्मा. सदस्य मोहन पाटील यांनी सांगितले की २७ टॉवर्स आहेत. पण २७ पेक्षा शेकडो टॉवर्स आहेत त्याची लिस्ट आमच्याकडे आहे. लिस्ट असल्याशिवाय मी बोलत नाही. प्रत्यक्षात मी दाखवू शकतो. साहेब, आपण आता सांगितले की, आपण सील करणार आहोत पण आपण नक्की काय सील करणार आहात?

मोहन पाटील :-

सन्मा. सदस्यांनी सांगितले की, शेकडो टॉवर्स आहेत तर त्याची लिस्ट आम्हाला द्या.

लिओ कोलासो :-

मॅडम, शेकडो टॉवर्सची लिस्ट ह्यांच्याकडून घ्या.

रतन पाटील :-

महापालिकेने सर्व्हे करावा ना. यादी आमच्याकडे आहे. कशाला द्यायचे? महापालिकेचे कर्मचारी नाही का?

मोहन पाटील :-

आपण सुद्धा त्या महापालिकेचे घटक आहात. आपण एक चांगला प्रस्ताव आणलेला आहे. तो प्रस्ताव मान्य केला आहे. म्हणून आपण तरतूद केली आहे ना. सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी सुचना मांडली आणि आपण बजेट मध्ये तरतूद केली. त्यांच्याजवळ यादी आहे आणि ती शेकडोच्या वर यादी असेल तर ती यादी त्यांनी येथे जाहिर करावी.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, ही यादी सभागृहाच्या पटलासमोर ठेवण्यात यावी. म्हणजे महापालिकेच्या अधिकाऱ्यांनी सर्व्हेचे काम बरोबर केले आहे का? २७ त्यांना दिसले आणि सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांना दिडशे कसे काय दिसले हे आपल्याला बघावे.

रतन पाटील :-

दिडशे बोललो नाही. सर, आपण बोलण्यात काहीतरी चुकलात मी शेकडो बोललो आहे. दिडशे बोललो नाही.

मोहन पाटील :-

शेकडो म्हणजे दिडशेच्या वर झाले. हजारच्या वर झाले.

रतन पाटील :-

सन्मा. मोहन पाटील साहेब, तुमचे धोरण आमचे धोरण एकच आहे. महापालिकेचे उत्पन्न वाढले पाहिजे हेच एक धोरण आणि उद्दिष्ट आहे. उत्पन्नाच्या संदर्भात बोलतोय आम्ही वेगळ काही बोलत नाही.

मोहन पाटील :-

आपण शेकडो बोललात म्हणून आम्ही बोललो. शेकडो टॉवर म्हणजे किती झाले?

रतन पाटील :-

प्रशासनाला त्याची लिस्ट देतोय. त्यांनी लिस्ट मागावी.

परशुराम पाटील :-

सन्मा. नगरसेवक रतन पाटील म्हणतात की, शेकडो टॉवर्स आहेत आणि महानगरपालिका म्हणते की २७ टॉवर्स आहेत. मग शेकडो, शेकड्यामध्ये गिनती की, हजारामध्ये गिनती? तर आता ह्या पद्धतीने लेखी तुमच्याकडे शेकडो टॉवर आहेत की, २७ महानगरपालिकेमध्ये लेखी आहेत. म्हणजे आपण अंदाजीत सांगता की लेखी सांगता?

रतन पाटील :-

कोणाला, मला बोलता आपण?

परशुराम पाटील :-

होय, आपल्यालाच.

रतन पाटील :-

शेकडोमध्ये आहेत. साहेब, मी बोललो ना पक्ष विरोधी नेते, आम्ही बोललो ना शेकडो मध्येच आहेत आणि आज ही बोलतोय.

परशुराम पाटील :-

ही आपली लेखी टिपणी आहे की, अंदाजित आहे.

रतन पाटील :-

प्रशासन आहे ना. आपण कशाला मधे बोलता?

परशुराम पाटील :-

प्रशासनाच्या सर्व्हेमध्ये फक्त २७ टॉवर्स आहेत.

रतन पाटील :-

हे विरोधी पक्षनेते आहेत की, पक्षविरोधी नेते आहेत?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील आपण बसून घ्या.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. आयुक्त साहेबांनी सविस्तर खुलासा केलेला आहे. कृपया, पुढील विषयाला आपण सुरुवात करावी.

रतन पाटील :-

साहेब, आपण त्यांची मशिनरी सील करणार ना?

परशुराम पाटील :-

कायदेशीर चौकशी करून सील करायला हरकत नाही. पण त्यांनी चौकशी केलीच नाही तर अगोदरच सील कसे करतील.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मी एक मुद्दा असा घेतो, सन्मा. सदस्य रतन पाटीलजींने आपल्या सभागृहामध्ये सभागृह नेते, स्थायी समितीचे सभापती असतात. आता पक्षविरोधी नेते आहेत तर त्यांना बोलताना विरोधी पक्षनेते बोलायला पाहिजे तर पक्ष विरोधी नेते असे त्यांनी चुकीने बोलले की बरोबर बोलले आणि असे बोलले तर ते योग्य आहे का? ह्याचा खुलासा मा. महापौर मॅडम आपण आणि प्रशासनाने करावा. हे योग्य आहे का, अयोग्य आहे? विरोधी पक्षनेते पद हे जे लावलेले आहे हे योग्य पद आहे की, पक्ष विरोधी नेतेपद योग्य आहे? म्हणजे कसे बोलणे पाहिजे हे आपण सांगा त्यांनी जर चुकीचे बोलले असतील तर त्यांनी त्यांचे शब्द मागे घेतले पाहिजे आणि बरोबर बोलले असतील तर.....

रतन पाटील :-

विरोधी पक्षनेत्यांनी आम्हाला संगती घेतले नाही आणि विरोधकांनी हा प्रस्ताव मांडल्यानंतर त्यांनी लगेच समर्थन करायला पाहिजे.

तुळशीदास म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी शेकडो टॉवर सांगितलेले आहे. आपण महानगरपालिकेतर्फे त्यांचा सन्मान करूया. त्यांनी ही लिस्ट आपल्याला द्यावी कारण मनपाच्या उत्पादनात वाढ होणार आहे. ही आनंदाची गोष्ट झाली. त्यांनी आपल्याला गॅझेट आणून दिलेले आहे. ह्याचा आपण सन्मान करूया.

रतन पाटील :-

साहेब, सन्मान नको. महापालिकेचे उत्पन्न वाढले तरी बस. सन्मानाचे पदक मला नको. महापालिकेचे उत्पन्न वाढवा हेच बोलतोय. बजेटच्या वेळेला सुद्धा आम्ही बोललो होते. आपण कार्यवाही केली नाही. साहेब, आपण स्थायी समितीचे सभापती आहात. आपण हा निर्णय घ्यायला पाहिजे होता आणि आपण हा निर्णय घेतला नाही. आता मला बोलायला लागले.

मोहन पाटील :-

त्यांनी निर्णय घेतला म्हणून आपण बजेटमध्ये तरतुद केली आहे.

रतन पाटील :-

या संदर्भात विषय कोणी घेतला? बजेटच्या वेळी कोणी चर्चा केली तुम्ही केली की आम्ही केली.

मोहन पाटील :-

सर्वांनी चर्चा केली.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, आपले टॉवर्सबद्दल चालले आहे आणि आपण बोलताना विषयांतर करत आहात. ह्याच्यामध्ये बोलताना दोन महत्वाचे मुद्दे उपस्थित झाले की, ज्या ज्या कंपनीने, ज्या ज्या सोसायटीमध्ये टॉवर्स लावलेले आहेत. त्या त्या कंपनीने सोसायटी बरोबर पाच पाच वर्षांचे अॅग्रीमेंट केलेले आहे आणि डिपॉझिट दिलेले आहे. त्याच्यावर आपल्याला विचार करावा लागेल आणि त्यात एक कायदेशीर बाब उत्पन्न हाणार आहे. दुसरी गोष्ट सन्मा. सदस्या शानू गोहिल मॅडमनी उपस्थित केले की, मा. महापौर मॅडमच्या वॉर्डमध्ये काहीतरी रोग निर्माण झालेला आहे. ते ह्या टॉवर्स मुळे, तर आपण पर्यावरणाचे एका बाजूला गोष्ट करतो आणि आपण आपला पर्यावरण दुषित करण्याचा प्रयत्न करतो. त्यामुळे ह्या दोन्ही बाजूला आपल्याला बघाव्या लागतील. ही हसण्याची किंवा मस्करीची गोष्ट नाही. उत्पन्न वाढवायला पाहिजे आणि महानगरपालिकेला उत्पन्न पाहिजे. पण जनतेचे नुकसान करून आपण उत्पन्न वाढवण्यात काही मतलब नाही. असे टॉवर्सचे जंगल आपण केले तर जसे, आता मिरा भाईंदर शहराला सिमेंटचे जंगल सांगतात. मग उद्या पेपरमध्ये असे येणार की, येथे टॉवर्सचे जंगल निर्माण झालेले आहे. आपण ह्या दोन्ही गोष्टी लक्षात घ्या. एकतर पर्यावरण आणि सोसायटीचे अॅग्रीमेंट हे दोन्ही लक्षात घेऊन नंतर सर्व्हे करा व त्यानंतर कर आकारणीचा वगैरे विचार करा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी मांडलेली लक्षवेधी, मोबाईल टॉवर हे महानगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये मोठ्या प्रमाणात उभे राहिलेले आहेत आणि अशा टॉवरला आपण योग्य ती कर आकारणी करून आपल्या महापालिकेचे उत्पन्न वाढवले पाहिजे ही सर्व सदस्यांची भावना आणि त्याप्रमाणे आयुक्तांनी केलेला खुलासा त्याप्रमाणे पुर्ण शहरामधील टॉवरची माहिती गोळा केली जाईल आणि त्यावर योग्य ती कार्यवाही करून त्याच्यावर कर आकारणी केली जाईल. तसेच, सन्मा. सदस्या शानू गोहिल मॅडम, ह्यांनी उपस्थित केलेला प्रश्न होता की, घोडबंदरमध्ये टॉवर आहे त्याच्यामुळे हा आजार झालेला आहे. त्याबाबत आपल्याला सांगू इच्छिते

की, आम्ही तिथे डॉक्टर घेउन गेले, रक्त तपासणी झाली व त्या टॉवर बाबतीत कुठल्याही प्रकारचा आजार किंवा त्यांच्या वायरसमुळे आजार झालेला आढळला नाही. ही बरीचशी मंडळी मराठवाड्यावर राहणारी असल्यामुळे मे महिन्याच्या सुट्टीमध्ये किंवा इतर वेळेत जेव्हा ती गावाहून जाउन आली तेव्हा मध्यंतरीच्या काळामध्ये चिकुन गुनिया नावाचा जो आजार सर्वत्र पसरलेला होता. हा आजार तेथून आलेला आहे. त्यामुळे एका घरामध्ये जरी एक सदस्य आजारी पडला तर त्याच्याबरोबर इतर घरातले, कुटूंबातले सगळे सदस्य आहेत त्यांच्यावर ह्या आजाराचा परिणाम होतो आणि घरातील जवळ जवळ पुर्ण कुटूंब या आजाराने त्रस्त होतो आणि रक्त तपासणी करून व त्यांना इतर औषधोपचार करून हा आजार आटोक्यात आणण्याचा आम्ही प्रयत्न केलेला आहे. तेथील स्थानिक नगरसेवक तसेच, मा. उपमहापौर साहेब ही तिथेच राहतात आणि मी स्वतः तिथे बऱ्याच वेळा विझीट करून त्यांना दिलासा देउन आम्ही त्यांच्या आजाराचे जवळ जवळ निवारण केले आहे आणि आज सुद्धा मी स्वतः तिथे डॉक्टर घेउन पाहणी करायला जाणार आहे तर आपल्या माहितीसाठी ही माहिती दिलेली आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य तुळशीदास म्हात्रे साहेबांनी सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांचा सत्कार करण्यासाठी सांगितले आहे. कारण त्यांनी उत्पन्नात वाढ सुचविली आहे त्याकरिता आणि मी सुद्धा अनेकवेळा महापालिकेचे उत्पन्न वाढवण्याकरिता सुचना केलेली आहे. माझा ही सत्कार व्हावा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपला अनेकवेळा सत्कार केला जाईल.

नगरसचिव :-

आजच्या मिटींग करिता (१) श्री. प्रकाश ठाकूर, (२) श्रीम. मायरा मॅन्डोन्सा, (३) श्री. महेंद्रसिंग चौहान या सदस्यांचे रजेचे अर्ज आलेले आहेत.

(नगरसचिव यांनी प्रकरण क्र. ३१ चे वाचन केले.)

प्रकाश दुबोले :-

दि. २०/०३/०६ रोजीच्या इतिवृत्तांतामध्ये पान क्र. ४७ वर खालून तिसरी लाईन, त्यासाठी जे असेल, तर जे आवश्यक असेल ते कट करण्याकरिता पाहिजे. त्यासाठी जे असेल त्याकरिता आपण स्ट्रीक्टली प्रशासनाला वॉर्नींग द्यावी अशी दुरुस्ती करावी.

सुरेखा गायकवाड :-

दि. ३१/०३/०६ च्या इतिवृत्तांतामध्ये पान क्र. २४ मध्ये माझे वाक्य आहे. मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, प्रबोधन विद्या म्हणून संस्था नाही. मी असे बोलले होते की, प्रबोधन विद्यामन संस्था तेथे दहावर्षापासून सामाजिक, शैक्षणिक आणि धार्मिक कार्यक्रम होत आहेत त्या संस्थेला आपल्याकडून अनुदान देण्यात यावे आणि ते अनुदान एक लाखापर्यंत असावे असे माझे होते.

रिटा शाह :-

साहेब, महत्वाची चुक झालेली आहे. आपण जी विषयपत्रिका दिलेली आहे. त्याच्यामध्ये स्थायी, परिवहन व विशेष समितीचे ठराव असे लिहिले आहे. पण त्याच्यामध्ये निरंक लिहायचे राहिले आहे.

नगरसचिव :-

विशेष समित्यांचा ठराव आहे. ठराव असल्यामुळे निरंक लिहिलेले नाही.

रिटा शाह :-

स्थायी, परिवहन, विशेष समित्यांचे ठराव.

नगरसचिव :-

एक ठराव आहे ना.

रिटा शाह :-

हे खालचे ठराव त्याचे आहेत का?

नगरसचिव :-

आहे ना.

रिटा शाह :-

कुठल्या समितीचे आहे ते दिलेले नाही.

नगरसचिव :-

वृक्ष प्राधिकरण समितीचा ठराव आहे ना.

रिटा शाह :-

सर्व वृक्षप्राधिकरण समितीचे आहे आणि स्थायी समितीचे नाही का?

नगरसचिव :-

स्थायी समितीने वृक्षप्राधिकरण समितीचा विषय शिफारस केलेला आहे आणि तो विषय विषयपटलावर घेण्यात आलेला आहे म्हणून निरंक लिहिले नाही.

रिटा शाह :-

स्थायी समितीचा एकही ठराव नाही ना.

नगरसचिव :-

शिफारस झालेले नाही.

मिलन म्हात्रे :-

दि. ३१/०३/०६ च्या इतिवृत्तांतामध्ये पान क्र. ४१ पासून ४२ वर अनुदानाचा विषय आलेला आहे. ठराव बहुमताने पास झाला त्याच्यानंतर त्याचे काय झाले? कारण सभागृहामध्ये ठराव पास करूनही रक्कम खर्च करायला परवानगी दिली. त्यानंतर प्रशासनाने ती रक्कम का खर्च केली नाही?

नगरसचिव :-

याबाबत प्रशासन खुलासा करेल.

मिलन म्हात्रे :-

कारण ठाणे महानगरपालिकेत या प्रकरणात उच्च न्यायालयाची स्थगिती आहे. बराच पत्रव्यवहार झालेला आहे आणि आम्हाला ह्याचे उत्तर ही आलेले नाही. तर हा जो ठराव आहे ह्या इतिवृत्तांताला आम्ही मंजूरी द्यायची का? कारण जर आम्ही इतिवृत्तांताला मंजूरी देतोय तर ठाणे महानगरपालिकेत अनुदान वाटपाबाबत स्थगिती आलेली आहे. श्री. प्रमोद भागवत पत्रकार ह्यांनी केस केलेली होती आणि त्यांनी त्याच्यावर स्थगिती दिलेली आहे. प्रशासनाला पत्र पोचती झालेली आहे. जर आम्ही ह्याला मंजूरी देतोय तर हा ठराव तुम्हाला पुढे इम्पलिमेंट करावे लागेल आणि पैसे खर्च करावे लागणार. उद्या प्रशासनाचे आमचे कॅफो बोलतील की, आपण इतिवृत्तांताला मंजूरी दिली. हे अनुदान वाटप केलेच पाहिजे आणि दुकान चालू.

मा. उपमहापौर :-

पान क्र. ४२ वरील ठरावाबाबत, महानगरपालिका शैक्षणिक संस्थांना अनुदान देणेबाबतचा विषय होता. प्रोसिडींगला सध्या आपण मंजूरी घ्यावी आणि त्यानंतर आयुक्त महोदयांनी या विषयी खुलासा करावा. त्यामुळे आधी प्रोसिडींग पूर्ण होउ घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

माझी हिच हरकत आहे की, प्रोसिडींगला मंजूरी मिळाली म्हणजे ती कायदेशीर....

मा. उपमहापौर :-

या विषयावर काय कार्यवाही झाली आहे ते आपल्याला सांगतील.

मिलन म्हात्रे :-

मा. उपमहापौर साहेब, माझी आपल्याला विनंती आहे. मला काही नाही, आपण मंजूरी द्या. आम्हाला त्याच्याशी काही देण घेण नाही. कारण ऑलरेडी आम्ही त्या ठरावाच्या विरोधात होतो.

मा. उपमहापौर :-

इतिवृत्तांत वाचून होऊ द्या. ठरावावर काय कार्यवाही झाली आहे. याबाबत आयुक्त साहेब खुलासा करतील.

मिलन म्हात्रे :-

वैती साहेब प्लीज, जरा समजून घ्या. सर्व महानगरपालिकांमधून त्याची काय काय पॉलिसी आहे ती सगळी काढून आणली आहे. ठाणे महानगरपालिकेच्या उच्च न्यायालयाचे ऑर्डर्स वगैरे सर्व मी काढून आणल्या आहेत. मी परत परत एकदा सांगतो की, आपण झालेल्या चुकीची पुनरावृत्ती करून घेऊ नका. मेहेरबानी करून माझी रिक्वेस्ट आहे. एक करोड रूपयाचा प्रश्न आहे. फक्त केवळ २५ लाखच्या मॅटरमध्ये ठाणे महानगरपालिकेला स्थगिती लागलेली आहे आणि हा आता इतिवृत्तांतचा सब्जेक्ट टू कंडीशन. हा विषय वगळून हा ठराव वगळून तुम्ही मान्यता द्या. आम्ही कुठे नाही बोलतो आणि मी एक सुचना करतोय. तुम्ही मान्यता दिली तरी त्याच्या विरोधात आम्ही अठरा लोकांनी मतदान केले आहे. आमचे काहीच जात नाही. आपण योग्य तो निर्णय घ्यावा. आपल्याला माझी विनंती आहे.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, मा. महासभेत आपण किती ठराव मांडतो आणि आपले किती ठराव पास होतात, प्रोसिडींगमध्ये मंजूर ही होतात आणि किती असे काम आहेत जे प्रोसिडींगमध्ये मंजूर झाले, ठराव झाले आणि आजपर्यंत ती कामे झाली नाहीत. म्हणून त्याचा अर्थ असा नाही की, आपल्या कॉर्पोरेशनला स्थगिती मिळणार. हा विषय आपण सर्वांनी, मा. महासभेने मिळून मेजॉरिटीने पास केले. त्याचा ठराव झालेला आहे. अनुमोदन झाले व प्रोसिडींगमध्ये ते मंजूरीसाठी आलेले आहे. प्रोसिडींग मंजूर झाले म्हणून त्याचे इम्पलिमेंटेशन झाले असे मला वाटत नाही. प्रोसिडींगमध्ये मंजूर झाले म्हणजे ते आम्ही मिळून पास केलेले आहे ते प्रोसिडींगमध्ये आले आणि ते शब्दशः लिहिलेले आहे की, नाही. एवढेच मंजूर करायचे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या देशाला उच्च न्यायालयाची स्थगिती लागते. आपली तर ही महानगरपालिका आहे.

रिटा शाह :-

साहेब, मी पण बोलते आहे. आपण बोलता त्याच्यामध्ये मी बोलत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आपली "ड" खालची महापालिका आहे. उगीच विषयांतर करू नका. आपण सब्जेक्ट टू कंडीशन ठेवून मंजूर करा.

रिटा शाह :-

साहेब, ते बोलतात त्यांच्यामध्ये मी बोलत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आपण उगाच विषयांतर करू नका. मी बोलतो ना सब्जेक्ट टू कंडीशन ठेवून तुम्ही मंजुरी घ्या.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, मी त्यांच्यामध्ये बोलत नाही. माझे बोलणे पुर्ण झाल्यानंतर त्यांनी बोलायचे.

मिलन म्हात्रे :-

या ६ नंबरमध्ये पान क्र. ४२ वर ही भाषा कुठली आणि कोण सदस्य बोलला आहे. ६ नंबरची लाईन वाचा.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, आम्हालाही या विषयावर चर्चा करायची आहे. आम्हाला परवानगी मिळावी.

रिटा शाह :-

मॅडम, पहिल्यांदा माझे बोलणे होऊ द्या. नंतर त्यांना बोलयला परमिशन द्या. मा. महासभेमध्ये पारित केलेले ठराव आणि अनुमोदन चे प्रश्न प्रोसिडींगमध्ये आले ते प्रोसिडींगमध्ये शब्दशः आलेले आहे की, नाही. तेच प्रोसिडींग मंजूर असते आणि नंतर त्यांचा विषय आहे की, ह्या केलेल्या ठरावामध्ये आपण इम्पलिमेंटेशन काय केले? त्याचे प्रशासनाने उत्तर द्यायचे आहे तर हे प्रोसिडींग मंजूर होऊ द्या. नंतर देऊ शकतात. एकेकावेळी आपण मंजूर करतो आणि प्रशासन त्याला रद्द ही करतो, स्टेट गर्डरमेंट त्याला फेटाळते. असे आपल्याकडे किती ठराव झालेले आहेत. याचा अर्थ असा नाही की, स्थगिती.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, ह्याचा अर्थ आपण इतिवृत्तांताला मंजुरी द्या आणि आम्ही पुन्हा मतदानाची मागणी करतो. मतदानाची मागणी करतो आणि आम्ही ठराव देतो की हा विषय वगळता आम्ही इतिवृत्तांताला, म्हणजे ठराव करतो, करा तुम्ही.....

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी एका सदस्यांचे बोलणे पूर्ण झाल्यानंतर तुम्ही बोला. बसून घ्या.

रिटा शाह :-

मॅडम, मी तेच बोलते आम्ही जर प्रोसिडींगमध्ये मंजूर केले, पाच वर्षात की पंधरा वर्षात. हे आमचे पंधरावे वर्ष सुरू झाले. आम्ही आजपर्यंत केलेले ठराव आणि अनुमोदन, असे नसते की, आम्ही ठराव आणि अनुमोदन केले म्हणजे ते इम्पलिमेंटेशनला गेले. एखाद्यावेळी आम्ही केलेला ठराव प्रशासनाला मंजूर झाले नाही तर ते रद्द करण्याचे कमिशनर साहेबांना अधिकार आहे. तसे कमिशनर साहेबांनी केले आणि ते स्टेटला पाठवले स्टेटने ते रद्द केले तरीपण त्या ठरावाचे इम्पलिमेंटेशन होऊ शकत नाही. म्हणजे प्रोसिडींग मंजूर करायचे हा आपला पहिला अधिकार आहे आणि ते करायला लागेल. कारण मागच्या मा. महासभेमध्ये आपण ह्या विषयावर ठराव करून सुचक आणि अनुमोदन झालेले आहे. मग त्याला रद्द करण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही. प्रोसिडींग मंजूर करा आणि नंतर प्रशासनाने ह्याच्यावर उत्तर द्यायचे आहे की, काय झाले असे.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, आपल्या परवानगीने बोलतोय की, सन्मा. सदस्या रिटा शाह ह्यांनी जी भूमिका मांडलेली आहे त्याचे मी समर्थन करतो. बरोबर भूमिका आहे की, मागच्या सभेमध्ये मिनीट टू मिनिट, शब्द टू शब्द जे काय झालेले आहे ते प्रोसिडींगमध्ये आलेले आहे किंवा नाही हाच हा वृत्तांत कायम करण्याचा विषय आहे. त्यामुळे हे जे काही प्रोसिडींगमध्ये आलेले आहे ते मागील कामकाजाप्रमाणे शब्दशः आलेले आहे. त्यामुळे ह्याला कोणीतरी पाचर मारून दुसऱ्या नविन सुचना, सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी म्हणाले की, मतदान घेउन आम्ही फेटाळून लावू. तुम्हाला अधिकार आहे जर हे प्रोसिडींग चुक असेल, गलत असेल तर तुम्ही बहूमताने त्याच्यातली वाक्य, त्याच्यातले शब्द काढू शकतात आणि आम्ही ते स्विकारू शकतो पण मॅडम, माझी आपल्याला विनंती आहे की, हा प्रोसिडींग मंजुरीचा विषय आहे. ह्याच्या कॉन्सीकेन्सींगचा विषय आज आपल्या समोर नाही कोर्ट कचेऱ्याचे कोणीतरी आपल्याला संदर्भ देउन कनफ्यूज करतोय हे बरोबर नाही. तर हे मांडलेले प्रोसिडींग बरोबर आहे आणि ह्याचे आम्ही समर्थन करत आहोत.

मिलन म्हात्रे :-

समर्थन कोणी करावे हा महत्वाचा विषय नाही. आयुक्त साहेबांनी सदर ठराव अधिनियम ४५१ खाली स्टेट गर्डरमेंटकडे पाठवले आहे का? नंबर १ तुम्ही त्या ठरावाचे इम्पलिमेंटेशन केले का? नंबर २ या ठरावामध्ये त्याची जी काही वैज्ञानिक ग्राह्यता आहे ती योग्य होती का? नंबर ३ आणि चवथे ह्याचे आहे आणि ते ऑलरेडी विरोधात आहे. आमचे काही म्हणणे नाही. सब्जेक्ट टू कंडीशन तुम्ही मंजुरी द्या ना.

शरद पाटील :-

मा. महापौर मंडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, सरांनी सांगितले की, प्रोसिडींगमध्ये जसेच्या तसे आहे का, ह्याची पहिल्यांदा खात्री करून घ्या. ह्याच्यात फिगर बदललेले आहेत ते बरोबर आहेत का? ह्याच्यामध्ये फिगर बदललेले आहेत. जे पहिले फिगर होते ते ह्याच्यात बदललेले आहेत. हे प्रोसिडींग जसेच्या तसे नाही.

मिलन म्हात्रे :-

समर्थन करता, हे तुम्ही सांगा ना.

शरद पाटील :-

समर्थन तुम्ही करता नाही, तुम्ही सांगा ना, आम्ही बोलतो ना ह्याच्यात फिगर बदललेले आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मंडम, एकतर ह्याच्यामध्ये त्यावेळी जी रक्कम दिली होती त्याच्यामध्ये फेरफार आहे आणि ह्या इतिवृत्तांताला आपण मंजुरी देणार. आपण काय करणार बहुमताने मंजुर. आम्ही मतदान मागण्याचे कारण काय होते की, हे इतिवृत्तांत जे तुम्ही पास करता त्यामध्ये प्रशासकीय अधिकाऱ्यांनी त्यावेळी ही टिपणी दिली नव्हती, या या विषयामध्ये आणि मेजॉरिटीने विषय पास करून घेतला होता. म्हणून प्रशासनाने इतिवृत्तांताला मंजुरी देण्यापूर्वी प्रशासनाची काय भूमिका आहे हे स्पष्ट करावे. आमचा विरोध नसेल. प्रशासनाने स्पष्ट भूमिका केली तर तुम्ही इतिवृत्तांत बहुमताने मंजुर करावे. आम्हाला काय देणं-घेणं नाही.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा, या ठिकाणी प्रकरण क्र.३१ दि. २०/०३/२००६ ० दि. ३१/०३/२००६ रोजीचे मा. इतिवृत्तांत कायम करणेबाबतचा विषय दिलेला आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, तुम्ही ह्याच्यामध्ये नोंद करा. जर फिगरमध्ये चेंज झाले असेल तर

नगरसचिव :-

फिगरमध्ये बदल झालेला नाही.

शिवप्रकाश भुदेका :-

फिगरमध्येपण बदल आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, जबाबदार राहणार आहेत.

शिवप्रकाश भुदेका :-

जे फिगर दिलेले आहेत त्याच्यामध्येपण तुम्ही बदल केलेले आहेत.

नगरसचिव :-

फिगरमध्ये बदल नाही.

शिवप्रकाश भुदेका :-

आम्ही तुम्हाला दाखवून देतो.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण बसून घ्या. दुसरे सदस्य बोलत असताना कृपया आपण मधे बोलू नका.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा, आपल्या महासभेतील किंवा सभा कामकाजातील अत्यंत सोपा आणि सरळ विषय म्हटले तर इतिवृत्तांत वाचून कायम करणे, मंजुर करणे आणि आतापर्यंत जेवढे विषय याठिकाणी झाले, तर पहिला विषय सर्वांशी चर्चा वगैरे करून आणि इतिवृत्तांतामध्ये काही चुका असतील, दुरुस्त्या असतील तर त्याची दुरुस्ती करून इतिवृत्तांत मंजुर केले जाते. या ठिकाणी अनुदानाचा जो विषय आलेला आहे. मागच्या सभेत जे ठरले, सभागृहात जे ठरले तेच इतिवृत्तांतामध्ये आलेले आहे. त्यामध्ये जर कोणाची काय दुरुस्ती असेल किंवा काही चुका असतील त्या आपण याठिकाणी या विषयाच्या अंतर्गत दुरुस्त करू शकतो. परंतु, आता सन्मा. सदस्य याठिकाणी म्हणतात की आपण हे इतिवृत्तांत कायम केले म्हणजे ते अनुदान द्यायला बंधनकारक राहिल. मला वाटते असा काही प्रकार नाही. सन्मा. आयुक्तांनी या संदर्भात जेव्हा ठराव झाला तेव्हा आयुक्त साहेबांनी आपल्या स्तरावर या विषयासंदर्भात स्थगिती दिलेली आहे आणि पुढची काय कार्यवाही करायची आहे ती प्रस्तावित केलेली आहे. असे असताना जे इतिवृत्तांत आपल्या समोर आलेले आहे ते आपल्याला मंजुर करायचे आहे आणि बोकीचे जे काम आहे ते प्रशासनाचे काम आहे. तर आपल्याला जी साशंकता आहे की, ह्याच्यापुढे काहीतरी होईल तर तसा प्रकार होणार नाही. आयुक्त साहेब सक्षम आहेत आणि ते ह्या संदर्भात योग्य तो निर्णय घेणार आहेत. फक्त आपला विषय या ठिकाणी आहे की, इतिवृत्तांत मंजुर करायचे. ते मंजुर करायला कोणतीच हरकत नाही. ह्याला मतदानाची आवश्यकता नाही की कसलीच आवश्यकता नाही. सरळ सोपा विषय आहे की, मागील सभेचे इतिवृत्तांत वाचून कायम करणे. तर कायम करणे व त्यात ज्या दुरुस्त्या आहेत त्या दुरुस्त्या सुचवाव्यात म्हणजे संपले काम आणि आणखीन आहे तरी काय ह्याच्यामध्ये?

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, सन्मा. सदस्यांनी याठिकाणी मुद्दा उपस्थित केला की, इतिवृत्तांतामध्ये मंजूरी, नामंजूरीचा विषय याठिकाणी घेतलेला आहे. सन्मा. सदस्या रिटा शाहजी ह्यांनी प्रश्न उपस्थित केला की, गेल्या पंधरा वर्षांच्या कालावधीमध्ये जवळ जवळ अशी इतिवृत्तांत आली त्या इतिवृत्तांतामध्ये असे अनेकदा आपण भरपूर विषय घेतलेले आहेत आणि हा विषय घेतल्यानंतर त्या विषयामध्ये ग्रॅमेटिकल ज्या काही मिस्टेक आल्या आणि आपण दाखवली की ही ग्रॅमेटिकल मिस्टेक आहे तर आपण ती ग्रॅमेटिकल मिस्टेक सुधारलेली आहे आणि ते इतिवृत्तांत आपण मंजूर केले. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी ह्यांनी सांगितले की, हे मंजूर नाही. आपण बहुमताने पास केले. सर्वानुमते विषय पास केलेला नाही. परंतु, एखाद्या विशिष्ट विषयाचे याठिकाणी मतदान होऊ शकत नाही. हा मतदानाचा विषय नाही की, एखादा विषय इतिवृत्तांतामध्ये आला आणि मतदान केले किंवा मतदानाची मागणी केली तर हा तसा विषय नाही. आपण सांगितलेल्या दुरुस्त्या त्याठिकाणी होत्या आणि त्या दुरुस्तीचे पुरावे आपल्याकडे असतील तर आपण ते पुरावे दाखवावे की, आम्ही ही दुरुस्ती सुचविली होती आणि ही दुरुस्ती आलेली नाही किंवा हे जे आपण लिहले हे बरोबर लिहले नाही. आम्ही हे बोललो होतो. तर त्याच्यावर विचारणा करू शकतो. परंतु, डायरेक्ट असा कोणताही सदस्य येऊन सांगू शकत नाही की, ह्या ह्याच्यावर आमचे बहुमत नाही की, आम्हाला हे मंजूर नाही. असा विषय होऊ शकत नाही. फक्त इतिवृत्तांतामध्ये ज्या ग्रॅमेटिकल मिस्टेक असतील त्याची सुधारणा आपण पुकारत होतो आणि तो विषय आपण मंजूर करत आहोत. म्हणून मी याठिकाणी एकच सांगेन, ज्या कोणाच्या वास्तव्यामध्ये चुका झालेल्या असतील त्या चुका आपण याठिकाणी दाखवायच्या आहेत आणि त्या चुका दाखवून आपण इतिवृत्तांत मंजूर करायचे आहे आणि काही सदस्यांनी प्रश्न उपस्थित केला की, ह्यांचे इम्प्लीमेंटेशन करताना जर प्रशासनाने कोणत्या पध्दतीने इम्प्लीमेंटेशन केले किंवा कोणत्या पध्दतीने करणार आहे. हा विषय नंतरचा आहे. इतिवृत्तांत मंजूर झाल्यानंतर आपण त्या विषया संदर्भात बोलू शकतो. जर आम्हाला मा. महापौरांनी, पिठासीन अधिकाऱ्यांनी परवानगी दिली जर इतिवृत्तांत मंजूर झाल्यानंतर आम्हाला एखाद्या विषयावर बोलायचे असेल तर आपण परवानगी दिल्यानंतर त्या विषयावर बोलू शकतो. म्हणून सन्मा. सदस्यांनी ज्यापध्दतीने याठिकाणी मतदानाचा विषय आणला, आमचे बहुमत आहे. आम्हाला मतदान करायचे आहे. हा जो विषय आणला तो चुकीचा आहे. इतिवृत्तांमध्ये ज्या चुका झाल्या त्या चुका आपल्याला दाखवायच्या असतील त्या चुका आपण दाखवाव्यात आणि नंतर पिठासीन अधिकाऱ्यांनी आम्हाला परवानगी द्यावी, आम्ही त्या विषयावर बोलू शकतो.

शरद पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो की, फिगरमध्ये फरक आहे. पहिला ही टोटल फिगर किती होती?

नगरसचिव :-

पहिल्याची फिगर की.....

शरद पाटील :-

आपण देणार होता, पहिली जी फिगर होती, मंजूरीला आणली होती ती फिगर किती होती?

नगरसचिव :-

एक कोटीची.

शरद पाटील :-

ही एक करोडच्या वर फिगर आहे.

धनराल अग्रवाल :-

एक करोडच्या वर फिगर आहे.

नगरसचिव :-

मा. महासभेमध्ये जो ठराव झाला ते रेकॉर्डिंगप्रमाणे फिगर आहेत आणि ते कोटीच्या वर गेलेले आहेत हे आपल्यालाही माहित आहे. रेकॉर्डिंगमध्ये जे फिगर बोलले गेले तेच आले आहेत आणि ते कोटीच्या वर आहेत.

शरद पाटील :-

आपण पहिल्यांदा जो लेखी गोषवारा दिला होता.....

नगरसचिव :-

रेकॉर्डिंगप्रमाणे बरोबर आहे. रेकॉर्डिंगप्रमाणे एकही आकडे चुकीचे नाही.

शरद पाटील :-

आपण आम्हाला त्यावेळचा ठराव दाखवा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

देणे पाच रुपये आहे मग महापालिका दहा रुपये कसे वाटेल? मग हा ठरावच चुकीचा नाही. जी रक्कम तुमच्याकडे नाही त्याचा ठराव आपण कसे काय घेता? त्याची मंजूरी घेतलेली आहे.

नगरसचिव :-

ते सभागृहाने बघायचे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, लेखापालांनी ह्याचा खुलासा करावा.

शरद पाटील :-

सचिव साहेब, आपण मागचा जो गोषवारा आहे तो मागवा. 'आमचं घर' तुम्ही किती दिले होते ते आम्हाला पहिल्यांदा सांगा म्हणजे आम्ही तुम्हाला सांगतो. मागचा जो गोषवारा आहे त्याच्यावर आपण मंजुरी दिली. तर 'आमचं घर'ला त्यावेळेला तुम्ही किती पैसे मंजूर केलेले होते? ते दाखवा ना. आणा ना.

नगरसचिव :-

ह्याच्यात दाखवा ना काय आहे ते.

शरद पाटील :-

त्याच्यात कमी जास्त होते हे कसे माहित पडेल?

नगरसचिव :-

चेक करुन दाखवतो ना.

शरद पाटील :-

चेक करुन नाही. 'आमचं घर'ला तुम्ही ह्याच्यात किती मंजुरी दिली होती? आपण किती पैसे अनुदान देणार होते?

गजानन भोईर :-

मयेकर जनगणनामध्ये.....

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, ह्याच्यामध्ये मागच्या मा. महासभेमध्ये आपल्याकडे सर्व शाळांचे ठराविक फिगर आले होते. त्याच्यावर नगरसेवकांनी सुचना आणि उपसुचना केली. मी सांगितले माझ्या शाळेला नको मग माझ्या शाळेचे अनुदान तिथे डायव्हर्ट केले. त्यांनी सांगितले आमच्या शाळेला मिळाले नाही तर त्यांना दिले असे मा. महासभेमध्ये सुचना, उपसुचना झाली. त्याच्यावर शेवटला असा निर्णय झाला की, कोणाला किती पैसे द्यायचे? आणि केवढे फिगर नक्की करायचे. शेवटचे पॉवर आपण मा. महासभेत मा. महापौर आणि मा. आयुक्त साहेबांना दिले. आता कोणाला किती फिगर द्यायचा ते शेवटी आपणच नक्की करणार आहात. ह्याच्यामध्ये दिलेले आहे ते महत्वाचे नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मुख्य लेखापरिक्षकांनी हे पहिल्यांदा सिध्द करावे की, एक कोटीची मागणी असताना देण्याचा आणि ठरावामध्ये एक कोटीच्या वर घेऊन जाता हा ठराव योग्य आहे का? मुख्य लेखापरिक्षकांनी खुलासा करावा.

रक्षा शाह :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, गुजराथी सेवा संघाचे नांव पहिले होते आणि आता ह्याच्यामध्ये नाही.

हॅरल बोर्जिस :-

या अनुदानाचे वाटप या मा. महासभेमध्ये केलेले आहे. एक कोटी रुपयाच्या वर एक रुपयासुध्दा नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठराव एक कोटी दहा लाख रुपयाचा झाला आहे. उद्या तुम्ही.....

हॅरल बोर्जिस :-

अंदाजपत्रकामध्ये एक कोटी रुपयाचे प्राविधान असताना एक कोटी रुपयाची संपूर्ण अनुदानाची लिस्ट बघता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

इतिवृत्तांत तुम्ही मा. महापौरांशी कन्सलंट करुन नंतर एक कोटी रुपयाची रक्कम येथे आणली पाहिजे होती. मग तुम्ही ही रक्कम सुधारीत का आणली नाही? म्हणजे तुमचे हे इतिवृत्तांत खोटे आहे. तुम्ही इतिवृत्तांतामध्येच खोट दिलेले आहे. मा. महापौर मॅडमची तुम्ही मंजुरी घेतलेली नाही आणि तुम्ही परस्पर आणता व नंतर ह्याच्यामध्ये फेर होईल. म्हणजे मा. महापौरांचा तुम्ही अपमान करता.

रक्षा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, ते नांव का आले नाही ते सांगा.

मा. महापौर :-

आपली सुचना समजलेली आहे, आपण बसून घ्या.

रक्षा शाह :-

गुजराथी समाजसेवेचे नावं का आले नाही? पहिल्यावेळी होते आणि ह्यावेळी नाही.

शरद पाटील :-

गुजराथी समाजाला पहिल्यावेळी अनुदान.....

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्या हे इतिवृत्तांत आपण मंजुर करुन घेत आहोत.

शरद पाटील :-

मंजुर करुन घेता पण गुजराथी समाजसेवेचे नाव पहिल्यावेळेला होते ते इतिवृत्तांतामध्ये का आले नाही?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, आता सन्मा. सदस्या रिटा शाह मॅडमनी तुम्हाला सांगितले की, कन्सल्ट करुन नंतर करु. मग का पहिल्यांदा का केले नाही? आता तुम्ही ह्या इतिवृत्तांताला मंजुरी देण्यासाठी आणले त्यावेळी आपण हे फिगर एक कोटीच्या वर का घेऊन गेले?

मा. महापौर :-

अनुदानाची रक्कम एक कोटी रुपये इतकीच आहे. आपण ते बघून घ्या.

रिटा शाह :-

मॅडम, त्याच्यावर काय ठरले होते की, ज्या-ज्या संस्थेने अनुदानासाठी मागणी केलेली आहे.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

इतिवृत्तांत आणताना मा. महापौर मॅडमच्या संमतीने आणले पाहिजे होते की, रक्कम एवढी एवढी आहे म्हणून.

रिटा शाह :-

मॅडम, ह्यांना सांगा ना मधे बोलायचे नाही असे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण मांडलेल्या सुचना लक्षात आलेल्या आहेत. आपण बसून घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, हा आपला अपमान आहे. जेव्हा तुमचा विषय येथे सांगतात की, मा. महापौरांना कन्व्हेट अनुदान वाटप करणार आहे. ह्याचा अर्थ तुमची मंजुरी घेतलेली नाही आणि परस्पर ही यादी महापालिकेच्या इतिवृत्तांतामध्ये आणलेली आहे. हा अपमान आमचा नाही, तर सभागृहाचा अपमान आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी सभागृहामध्ये भलताच काही सदस्यांचा गैरसमज करु नका. संपूर्ण सभागृहाच्या, मा. महापौरांच्या मान्यतेने ती यादी फायनल झालेली आहे. आपण भलतेच काहीतरी बोलू नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण हा शब्द मागे घ्या की, मा. महापौरांचा कन्सल्ट घेणार नाही.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ह्यांना बसायला सांगितले तरीही ते बसत नाही म्हणजे आपला हे सरळ सरळ अपमान करत आहेत. मग दुसरे कसे अपमान करतील.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण किती वेळा अपमान करता हे आम्हाला माहिती आहे.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, ह्यांच्यामध्ये काय झाले होत, ज्या-ज्या संस्थेने अनुदानासाठी मागणी केली त्या त्या संस्थांना शिक्षण डिपार्टमेंटमधून एक पत्र आले होते की, मागच्या तीन वर्षांचे तुमचे ऑडीट रिपोर्ट जमा करा. ज्या ज्या संस्थांनी ते जमा केले नाही त्यांचे नांव वगळण्यात आले असेल. तर कुठल्याही संस्थेचे नाव वगळले म्हणजे त्यांनी त्या हिशोबाने कागदपत्र सादर केले नसतील.

रक्षाबेन शाह :-

पण त्यांनी ते कागदपत्र सबमिट केले असेल तर त्यांचे काय?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ह्याच्यावर प्रशासनाने उत्तर द्यावे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण बसून घ्या.

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जिस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३१ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

अनुमोदन आहे.

शरद पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, गुजराथी समाजाचे नाव ह्याच्यात होते ते नाही आहे. तर ती दुरुस्ती ह्याच्यात करावी लागेल ना.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, गुजराथी समाजसेवेचे पत्रव्यवहार बरोबर असेल तर त्यांचे नाव मागच्या यादीमध्ये होते.....

(सभागृहात गोंधळ)

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपण सर्वांनी बसून घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

अशी किती नाव आहेत? आपण गुजराथी समाजाला वगळता, अशी किती प्रशासनाने नावाची यादी ह्याच्यामध्ये दिली पाहिजे होती ना.

शरद पाटील :-

मॅडम, हे इतिवृत्तांत जे आलेले आहे त्यात ज्यांची कागदपत्र आली नाहीत त्यांचे नाव वगळून आलेले आहे का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रशासनाने खुलासा करावा की, ह्यांचे कागदपत्र आले नाहीत म्हणून हे नाव वगळण्यात आलेले आहे.

शरद पाटील :-

मॅडम, मला उत्तर द्या की, इतिवृत्तांतामध्ये जी नावे आलेली आहेत त्यांचे कागदपत्र मिळाली नाहीत ती वगळून आलेली आहेत का? अशी त्याची सूची केलेली आहे का? त्याचे आम्हाला उत्तर द्या आणि इतिवृत्तांतामध्ये बदल करायचा आहे. तर काय बदल करायचा आहे? आहेत ती नाव यायला पाहिजेत ना.

हॅरल बोर्जिस :-

ज्यावेळेला ठराव कायम करण्यात आला त्यावेळेला आपण ठरावाला अनुरूप जी नावाची लिस्ट प्रशासनाला दिली. त्यावेळी आपण जो क्रायटेरिया ठरवला. या नावाच्या यादीमध्ये ज्या ज्या संस्थांची नावे आहेत त्यांना आपण जो क्रायटेरिया दिला. त्यांच्या हाऊस टॅक्सच्या बाबतीमध्ये, त्यांच्यावर गुन्हे स्वरूपाची तर ह्या ज्या क्रायटेरियामध्ये ज्या संस्था बसल्या नसतील त्या आपोआप रद्द होतात. कारण आपणच ते ठरावामध्ये....

शरद पाटील :-

मग हा ठराव होऊ शकत नाही. त्याला मतदान झाले होते. मग ह्याला पण मतदान होऊ द्या.

रतन पाटील :-

ही मनमर्जी चालली आहे ना.

शरद पाटील :-

तुम्ही ह्याला पण मतदान घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

गुजराथी समाजसेवेचे नाव वगळण्यात आलेले आहे. ह्याच्यामध्ये तुम्ही नोंद केली पाहिजे की, ह्या कारणामुळे पण कुठेही उल्लेख नाही. या बाबतीतचा कुठेही उल्लेख नाही. ज्यांचे रजिस्ट्रेशन नाही त्यांचे नाव वगळण्यात येईल असे इतिवृत्तांतामध्ये किंवा या सभागृहामध्ये कुठेही बोलले गेलेले नाही की, अशा लोकांची नावे वगळण्यात येईल. सचिव साहेब, मागची यादी बघा. मागच्या यादीमधील नावे वगळण्यात आलेली आहेत.

रक्षा शाह :-

ह्याच्यावर खुलासा करा.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, नजर चुकीने गुजराथी समाजसेवेचे नाव राहिले असेल तर ते इनक्ल्युड करून घ्या.

संजय पांगे :-

असे सांगा. वकीली नका करू. वकीली कमी करा.

शशिकांत शाह :-

मा. महापौर महोदय, फिगरमध्ये बदल आहे. मागच्या वेळी पाच लाख रुपये होते त्याचे चार लाख रुपये झाले.

शरद पाटील :-

साहेब, फिगरमध्ये बदल आहे.

नगरसचिव :-

सभागृहाची विनंती असेल तर.

मा. महापौर :-

आपल्या सर्वांच्या सुचना स्विकारल्या जातील.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ह्याच्यामध्ये आठ लाख दहा हजार रूपये जास्त आहे.

नगरसचिव :-

रेकॉर्डिंगमध्ये ज्याप्रमाणे गोषवाच्यामध्ये होते तसेच आलेले आहे. एकाही फिगरमध्ये बदल नाही. जसे रेकॉर्डिंगमध्ये ठराव वाचन केले त्याचप्रमाणे आलेले आहे. एकाही शब्दात बदल झालेला नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

नाही, आम्हाला तो बदल नको. आपल्याला एक करोड रूपयाचे

नगरसचिव :-

सभागृहात जसे ठरावाचे वाचन झाले तसे शब्दानुशब्द आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

एक करोड रूपयाचे वाटप करायचे आहे हे बरोबर आहे.

रक्षा शाह :-

गुजराथी समाजाचे नाव कुठे आहे? गेल्यावेळी नाव होते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

गुजराथी समाजाचे नाव आलेले नाही.

नगरसचिव :-

जसा ठराव वाचन केले तसाच आलेला आहे.

रक्षा शाह :-

नाही, ह्याच्यामध्ये नाव कुठे आहे ?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

गुजराथी समाजाचे नाव नाही.

रक्षा शाह :-

नाव नाही तर आपण नाव मागवून घ्या ना. पहिल्या वेळीच्या यादीमध्ये नाव आहे आणि ह्याच्यामध्ये नाही.

प्रभात पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, माझ्या माहितीप्रमाणे एक करोड रूपयाचे आपल्याला वाटप करायचे होते. कारण आता तशीच परिस्थिती झाली आहे आणि एक करोडच्या वर आपली रक्कम गेलेली आहे. एक करोड आठ लाख रूपयाच्या वर रक्कम गेलेली आहे आणि आता जसे सन्मा. सदस्य शशिकांत शाहजी बोलले की, त्यांच्या केलवणी मंडळाला जे पाच लाख रूपये दिले होते ते चार लाख रूपये झाले म्हणजे अशा जर रक्कमा वाढत राहिल्या तर सन्मा. सदस्य आसिफ पटेल म्हणतात तसे आपल्याला दोन करोड रूपये करावे लागतील. कुठेतरी आपण ठेवलेली रक्कम अनुदान म्हणून वाटपाची रक्कम आणि आपण जे वाटप केलेले आहे ह्याचा कुठेतरी मेळ बसला पाहिजे. ते अधिकार मला वाटते आपण प्रशासनाला मा. महापौर आणि मा. आयुक्तांना दिले होते. फिरून एकदा सचिवांच्या म्हणण्यानुसार जर रेकॉर्डिंगप्रमाणे हे सगळं झाले असेल तर हे कुठेतरी चुकलेले आहे किंवा काय ह्याचे संबंधित आपण मा. महापौर आणि मा. आयुक्त ह्यांनी कुठेतरी मेळ घालावा आणि ह्या सदस्यांच्या ज्या सुचना आहेत. सर्वांचे समाधान आपल्याला कसे करता येईल याबाबतीमध्ये आपण निर्णय घ्या. कोणाच्यातरी हातात उगीचच कोलीत देण्याचा प्रकार येथे होऊ नये म्हणून आपण प्रशासनाने ह्याच्याबाबत लक्ष घालावे. माझे तेच म्हणणे आहे आपण हे सगळं एक करोड रूपयामध्येच बसवले पाहिजे.

मा. महापौर :-

कृपया, सदस्यांनी सभागृहात शांतता ठेवावी. सन्मा. सभागृहाच्या भावना लक्षात घेता, ह्या विषयावर सभागृहात खोलपर्यंत चर्चा घडवून आणली. ह्या विषयावर जी. आर काय म्हणतो आणि आपल्याला खर्च करण्यासाठी किती प्राविधान दिलेले आहे, शैक्षणिक अनुदान देण्यासाठी ह्यावर आयुक्त महोदय खुलासा करतील.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सभागृहामध्ये जो काही अनुदानाबाबत चर्चा सुरु आहे त्या संदर्भामध्ये मा. महापौरांनी जे आदेश दिलेले आहेत त्या आदेशाप्रमाणे मी खुलासा करू इच्छितो, सन्मा. सभागृहाने जो ठराव पारित केलेला आहे. तो ठराव अंमलबजावणीसाठी सचिवांमार्फत आमच्याकडे आल्यानंतर ठरावामध्ये जे काही नमुद केले होते त्याप्रमाणे कायदेशीर बाबींची पूर्तता तपासणी करून त्याची अंमलबजावणी करावी. त्याप्रमाणे कायदेशीर बाबींची तपासणी करता एक लक्षात आले की, शासनाची ह्याबाबतीमध्ये असलेली निकष जी आहे ती वेगळी आहे आणि याठिकाणी जो ठराव पारित झालेला आहे तो वेगळा झालेला आहे. तीस लाखापेक्षा जास्त अनुदानाचे वाटप आपल्याला करता येत नाही. अशाप्रकारे शासनाचे निकष असल्यामुळे आणि सभागृहाने जो ठराव पारित

केलेला होता त्याप्रमाणे कायदेशीर बाबींची पूर्तता करुन हे लक्षात आल्यानंतर आपण त्या ठरावाची अंमलबजापणी केलेली नाही.

संजय पांगे :-

साहेब, ह्याचा गोषवारा कोणी तयार केला होता? मा. महापौर मॅडम, ह्या प्रकरणाचा गोषवारा कोणी तयार केला होता? प्रशासनाने केला होता की, लोकप्रतिनिधींनी केला होता? त्यावेळेला प्रशासनाला माहिती नव्हते का?

मा. महापौर :-

गोषवारा प्रशासनानेच दिलेला होता. आपल्या महानगरपालिकेकडे तो जी. आर प्राप्त झाला नव्हता नंतर माहिती मिळाल्यानंतर.

संजय पांगे :-

हा जी.आर. आताचा नाही. हा १९९६ चा जी.आर. आहे.

मा. आयुक्त :-

आपल्याकडे तेव्हा १९९६ चा जी. आर उपलब्ध नव्हता.

संजय पांगे :-

त्यावेळेला त्याचा गोषवारा तयार नव्हता केला पाहिजे.

गजानन भोईर :-

आपण ह्या अगोदर ही अनुदान दिलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सभागृहाने जो ठराव पारित केलेला होता....

संजय पांगे :-

तेच बोलतोय, गोषवारा कोणी तयार केला होता?

जयंत पाटील :-

साहेब, ह्याच्या अगोदर अनुदान दिलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

कायदेशीर बाबींची पूर्तता करुन त्याची अंमलबजापणी करण्याबद्दल आपण जो निकष ठरवलेला होता आणि निर्देश दिलेले होते. त्याप्रमाणेच आपण हा निर्णय घेतलेला आहे.

जयंत पाटील :-

आपण निर्णय घेतले.

संजय पांगे :-

आयुक्त साहेब, मला हे विचारायचे होते की....

जयंत पाटील :-

आपला निर्णय योग्य आहे. परंतु जे सिस्टम मुळात आले होते ते चुकीचे होते. त्या विषयाला अनुसरुन त्या त्यावेळेचे येथे आपले कोण फिरत होते, तुम्हाला किती पाहिजे, तुम्हाला किती पाहिजे असा प्रकार येथे चालत होता. म्हणजे हा प्रकार सभागृहामध्ये त्यावेळेस चालला होता. शिक्षण संस्थांना देणे योग्य आहे आणि आता बोलतात की तीस लाखापर्यंत द्यायचे आहे आणि येथे ती रक्कम एक करोडच्या वर गेली आहे. म्हणजे चाललयं काय? नियमाचा कुठेही ताळतंत्र नाही. आपल्या स्वतःचे घरचे पैसे असल्यासारखा विषय काढला होता.

आसिफ पटेल :-

मॅडम, आपण या विषयावर बरोबर लक्ष घाला.

गजानन भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, विषय नसतानाही सांगतो, आता आयुक्त साहेबांनी सांगितले की, आमच्या शाळेमध्ये पुस्तक वाटपाच्या वेळेस उपसभापती आणि सभापती उपस्थित होते. आम्ही पुस्तक वाटताना विचारले की, ही जुनी पुस्तके कोणासाठी? तर नविन पुस्तके अजून आलेली नाहीत. म्हणजे जुनी पुस्तके वाटायची. म्हणजे आपल्या घरची मुले उपाशी ठेवायची आणि दुसऱ्यांचे पोट भरायचे हे असे झाले आहे. आपल्या शाळेतील मुलांना पुस्तके द्या ना. एस.टी., ओ.बी.सी., महापालिकेच्या शाळेत येणारी मुले ही गरिबच असतात. त्यांच्यासाठी तुम्ही कशाला इतर हे करतात. म्हणून सरसकट महापालिकेच्या सगळ्या विद्यार्थ्यांना नविन पुस्तके देण्यात यावी अशी मी आपल्याला सुचना करतो.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवजी पुढील विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३१ :-

दि. २०/०३/२००६ व दि. ३१/०३/२००६ रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. २४ :-

दि. २०/०३/२००६ व दि. ३१/०३/२००६ रोजीच्या मा. महासभांच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३२ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३२ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी स्वतः वृक्षप्राधिकरण समितीचा सदस्य आहे. जेव्हा हा विषय आला तेव्हा ही मी प्रशासनाला विचारले की, ह्याच्यात प्रशासनाचे धोरण काय? त्यावेळी उपायुक्त साहेबांनी सांगितले की, असे देता येत नाही. अन्य महापालिकेत नाही. आज पुन्हा ठराव होत आहे. आम्ही मा. महासभेने ठराव करायचा आणि आयुक्त साहेबांनी ते सर्वात पहिला महाराष्ट्र शासनाकडे मंजूरीसाठी पाठवायचे. जे देणे भाग नाही. त्याला जबरदस्ती ठराव करणे हा महापालिकेचा अपमान होत आहे. एकतर आयुक्त साहेबांनी ह्याच्यावर सविस्तर टिपणी द्यावी आणि नंतर तुम्ही ह्या प्रोसिडींग मान्यता द्यावी. ह्या ठरावाला मान्यता द्यावी. जे प्रशासनाकडून मिळणार नाही त्याचा आपण येथे कशासाठी प्रत्येकवेळी ठराव करायचा? आपले अभिलेख आहेत. कोणाला अधिकार नाही देण्याचा मग आपण प्रत्येकवेळी कशाला ठराव मांडतो? एकतर प्रशासनाने ह्याच्यामध्ये आपली टिपणी द्यावी. नाहीतर आमचे असे म्हणणे आहे की, प्रशासनाने दिलेली टिपणी या ठरावाला तुम्ही अनुमोदन म्हणून घ्यावी.

मा. महापौर :-

विषय सर्वानुमते मंजूर. पुढील विषय घेण्यात यावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मॅडम, आम्ही मंजूर म्हणून कुठे बोललो आहेत?

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपल्याला परमिशन दिलेली नसताना ही आपण बोलता. ह्याच्यामुळे आपल्याला कोणत्याही विषयावर बोलायला परमिशन मिळणार नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी वृक्षप्राधिकरण समितीचा सदस्य आहे. अजूनही आयुक्त साहेबांनी किंवा उपायुक्तांनी ह्याच्यावर टिपणी दिलेली नाही. देता येते की, नाही देता येते. फुकट आपण प्रत्येक विषय पास करायचा हे बरोबर नाही.

मा. महापौर :-

सचिवजी पुढील विषयाला सुरुवात करा.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, आम्ही वृक्षप्राधिकरण समितीचे सदस्य आहोत. जर बेकायदेशीररित्या मंजूरी मिळत असेल तर आम्हाला मानधन नको. हे स्पष्ट सांगतोय.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आम्हाला मानधन नको.

मिलन म्हात्रे :-

आम्हाला ह्या कॉन्ट्राव्हन्सीमध्ये जायचे नाही. आयुक्त साहेबांनी जर बेकायदेशीररित्या जरी ठरवले तरी आम्हाला ते पैसे नको.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आपण प्रशासनाकडून सांगा ना.

मिलन म्हात्रे :-

एकीकडे आपण सांगता की, अधिनियमामध्ये तरतुद नाही. एकीकडे म्हणता.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर मॅडम, ठरावामध्ये दिलेले आहे की, जे सदस्य आहेत त्यांना मिळणार नाही. जे सदस्य व्यतिरिक्त सदस्य आहेत त्यांच्यासाठी हे आहे.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य हे जे मानधन देण्याचे आहे हे महापालिकेचे जे सदस्य आहेत त्यांना नाही. आपण ज्यांना स्विकृत सदस्य म्हणून घेतले आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, कोणालाच तरतुद नाही.

रतन पाटील :-

तरतुद नाही.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. उपमहापौर :-

ह्याच्याबाबत महानगरपालिकेमध्ये माहिती घेतली असता अशी प्राविधान सगळीकडे नाही. परंतु हा मा. महासभेच्या अधिकारात आपण हा ठराव आणलेला आहे की, जे सदस्य स्विकृत म्हणून वृक्षप्राधिकरण समितीवर काम करतात तर त्यांना मिटिंग भत्ता देण्यात यावा. त्यांना मानधन देण्यात यावे आणि ते अत्यल्प आहे. त्याच्यामध्ये नगरसेवकांना आपण मानधन देत आहोत अशातला प्रकार नाही. तर त्यांना शंभर रुपये मिटिंग भत्ता आणि हजार रुपये मासिक मानधन असा ठराव मांडलेला आहे आणि तेही फक्त स्विकृत सदस्यांकरिता आणि स्विकृत सदस्य हे ही किती आहेत? आज आपण जे करतोय ते महानगरपालिकेच्या हितामध्ये, वृक्षप्राधिकरण समितीच्या हितामध्ये हे सदस्य काम करत असतात म्हणून आपण त्यांना काहीतरी देता यावे. या अनुषंगाने आपण ही मंजूरी घेत आहोत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

प्रशासनाने सांगावे की, देता येते.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी ह्यांच्यासाठी आपण ज्या वेगाने भांडत आहात. तर एवढे ओरडून भांडायची गरज नाही.

शरद पाटील :-

म्हणजे सदस्यांना आपण देणार नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सदस्यांना नाही. पण अन्य लोकांना देता येते का, ह्याचा प्रशासनाने खुलासा करावा.

शरद पाटील :-

असे स्विकृत सदस्य किती आहेत आणि या महापालिकेचे सदस्य किती आहेत?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा प्रश्न स्विकृत सदस्याचा नाही. नियमाचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. उपमहापौर साहेब, या प्रस्तावाला आमची हरकत नोंदवून घ्या आणि तुम्ही मंजूरी करा. आम्ही सभागृहामध्ये उपस्थित आहोत.

मा. उपमहापौर :-

सदर विषय सभेसमोर ठेवलेला आहे. सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपण या विषयाला बाहुलीची जोड न देता, शांतपणे विषय समजून घ्या. आपल्या महापालिकेच्या सदस्यांना आपण हे मानधन देतच नाही. परंतु, जे बाहेरील स्विकृत सदस्य काम करत असतात त्यांच्यासाठी आपण हे प्राविधान केलेले आहे. तर आपण विरोध करत असाल तर आपला विरोध नोंदवून घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

बरोबर. जे स्विकृत सदस्य आहेत त्यांच्याबद्दल कायद्यात तरतुद नाही. ती तुम्ही करता म्हणून आमचा विरोध आहे.

रतन पाटील :-

आपण एका बाजूने म्हणता की, देता येत नाही आणि आपण देत आहात.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य आता बोलले की, कायद्यात तरतुद नाही.

मिलन म्हात्रे :-

प्रशासनाने सोयीस्कररित्या फक्त ठराव लावून दिलेला आहे. स्वतःचा कुठलाही गोषवारा येथे आयुक्त साहेबांच्या सहीने आलेला नाही.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेब, अधिनियमाप्रमाणे स्पष्ट असे म्हटले आहे की, जी कायद्यात तरतुद नाही ती तरतुद मा. महासभेला आहे. मा. महासभेला तो अधिकार आहे. मा. महासभा असा ठराव पारित करू शकते. १९४९ च्या कलमात, कोणतेही समजा एखाद्या....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

कलम सांगा.

आसिफ शेख :-

मुंबई प्रांतिक अधिनियम १९४९ च्या कायद्यामध्ये अशी तरतुद आहे की, जे अधिकार, जे कायद्यामध्ये तरतुद असेल तो कायदा करण्याचा मा. महासभेला अधिकार आहे. मा. महासभा ही सार्वभौम आहे आणि सर्वोच्च आहे. मा. महासभेने घेतलेले निर्णयावर आयुक्त साहेब कार्यवाही करतील. आपण चिंता कशाला करता?

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य कलम कुठले आहे ते तरी सांगा ना.

आसिफ शेख :-

आयुक्त साहेब बघत आहेत ना.

रतन पाटील :-

कुठल्या कलमामध्ये तरतुद आहे ते तरी सांगा.

मिलन म्हात्रे :-

ह्या अगोदरचे ठराव तुमचे स्थगित झाले आहे. मा. महासभेचे तीन चार ठराव चर्चा क्रमामध्ये स्थगित झाले आहे. एक करोड रुपयाचे आपण दोन करोड केले आहे.

रतन पाटील :-

आपण एका बाजूला म्हणता की, मा. महासभेचा ठराव करू आणि एका बाजूला म्हणता की, कुठल्याही तऱ्हेने देता येत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

नियमाचे कायद्याचे बोला.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याला बोलण्याची परमिशन दिलेली आहे का?

आसिफ शेख :-

आपले जे मा. महासभेने काम आहे ते काम महासभेने केलेले आहे. पुढचे काम आयुक्त साहेबांचे आहे आणि ते करतील आपण चिंता कशाला करता आणि ते मानधन आपल्याला मिळणार नाही. जे स्विकृत सदस्य आहेत त्यांना मानधन मिळणार आहे. तीन लोकांना, तीन हजार रुपये आणि तीनशे रुपये मिळणार. आपल्याला मिळणारच नाही. वृक्षप्राधिकरण समितीवर जे स्विकृत सदस्य घेतले त्या लोकांसाठी आपण हे करत आहोत आणि आपल्या मा. महापौरांना अधिकार आहे म्हणून सन्मा. महापौरांनी हा विषय येथे आणला आहे. आपण हा विषय सर्वानुमते मंजूर करत आहोत. कलम कुठले आहे त्या बाबी तपासण्याचे काम आयुक्त साहेबांचे आहे व त्यावर आयुक्त साहेब योग्य ती कार्यवाही करतील.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, हा ठराव कोणाचा आहे? वृक्षप्राधिकरण समितीचा आहे की, प्रशासनाचा आहे की, प्रशासनाचा आहे की, मा. महापौरांचा आहे.

मा. उपमहापौर :-

वृक्ष प्राधिकरण समितीचा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

वृक्ष प्राधिकरण समितीचा ठराव असा नाही. आपण वृक्षप्राधिकरण समितीचा ठराव मागवा. वृक्षप्राधिकरण समितीचा ठराव असा नाही. जर हा वृक्षप्राधिकरण समितीचा ठराव असेल तर हा चुकीचा ठराव येथे नोंदवून आणलेला आहे.

मा. महापौर :-

सचिव पुढील विषय घेण्यात यावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा स्थायी समितीचा ठराव आहे का? आपण नक्की सांगता ना. हा स्थायी समितीचा ठराव आहे ना. मॅडम, आम्ही वृक्षप्राधिकरण समितीचे सदस्य आहोत आणि हा ठराव वृक्षप्राधिकरण समितीचा ठराव नाही.

रोहीत सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, मुळ ठरावच चुकीचा आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मुळ ठराव चुकीचा आहे, वृक्षप्राधिकरण समितीचा.

रोहीत सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, आपण जर परवानगी दिली तर मी या विषयावर बोलू इच्छितो.

प्रकरण क्र. ३२ :-

मा. वृक्षप्राधिकरण सदस्यांना सभेचे मानधन देणेबाबत.

ठराव क्र. २५ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने वृक्ष प्राधिकरण समिती स्थापन केलेली आहे. सदर समितीमध्ये एकूण १५ सदस्य हे अध्यक्षसह आहेत व त्यापैकी ३ सदस्य हे स्विकृत सदस्य असून ११ सदस्य हे महापालिका सदस्य आहेत. पालिकेच्या सदस्या व्यतिरिक्त जे सदस्य वृक्षप्राधिकरण समितीवर सदस्य म्हणून काम करतात त्यांना मानधन अदा केले जात नाही. तरी वरील वस्तुस्थितीचा विचार करता मिरा भाईंदर महानगरपालिका वृक्षप्राधिकरण समितीच्या सदस्यांना मानधन म्हणून प्रती महिना रुपये एक हजार व बैठक भत्ता म्हणून रुपये शंभर अदा करणेस ही आजची सभा मंजूरी देत आहे, असा मी ठराव मांडतो.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३३ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३३ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवजी पुढील विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३३ :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ प्रकरण २ नियम ३० अन्वये महिला व बालकल्याण समितीवर नउ महिला सदस्यांची निवड करणे.

ठराव क्र. २६ :-

प्रकरण पाहता मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या महिला व बालकल्याण समितीवर मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ प्रकरण २ नियम ३० अन्वये महिला पालिका सदस्यांमधून ९ पालिका सदस्यांची नेमणूक ठरावाद्वारे करण्यांत येत आहे.

महिला व बालकल्याण समिती.

- १) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. जयाबाई भोईर.
- २) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. उर्मिला भामरे.
- ३) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. जीवी वाडे.
- ४) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. ज्योत्सना हसनाळे.
- ५) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. लीला पाटील.
- ६) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. मुक्ता रांजणकर.
- ७) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. संगिता म्हात्रे.
- ८) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. नयना म्हात्रे.
- ९) सन्माननिय नगरसेविका - सौ. प्रियांका करंबळे.

वरीलप्रमाणे महिला व बालकल्याण समिती (विशेष) सदस्यांची मुदत एक (१) वर्षाची राहिल. असे ही सर्वसाधारण सभा ठरवित आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३४ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, सदर विषय प्रशासनाने आणते वेळी, एक सुचना आहे. बाकी आमचा विरोध वगैरे नाही. याठिकाणी जे डेसीगनेशन दिलेले आहे. पदभार त्यामध्ये जी डिग्री दिली आहे त्याच्यामध्ये टेक्निशियन शैक्षणिक पात्रता - मान्यता प्राप्त विद्यापिठाची बी. एस. सी. पदवी ह्याच्यामध्ये मायक्रोबायोलॉजी हा सबजेक्ट असला पाहिजे. कारण जी बी.एस.सी. पदवी आहे ती डी.एम.एल.टी. आवश्यक. त्याच्यामध्ये मायक्रोबायोलॉजी ही डिग्री अॅड करावी. ती प्रशासनाने दिलेली नाही. हल्ली वायरसचे जे नविन नविन रोग किंवा साथीचे रोग निर्माण होतात. त्या वायरसच्या विषाणुंचे संशोधन करण्याची मास्टरी एक डिग्री आहे. तसा आपण तिथे उल्लेख करावा. त्यानंतर असिस्टंट सहाय्यक म्हणजे नेमके काय ते आम्हाला कळायला मार्ग नाही. त्याचा खुलासा ह्या टिपणीत दिलेला नाही आणि ही जी प्रत्येक पॅथोलॉजी लॅबकरिता खालीलप्रमाणे साहित्य वापर करणे आवश्यक आहे. ह्याच्यामध्ये ४ पर्यंत सिरीयल दिलेली आहे. त्याच्यात ५ रेफ्रीजरेटर ३०० मिली. चा हवा आहे. त्यानंतर एक इन्क्युबेटर हे इन्स्ट्युमेंट हवे आहे. वॉटर बाथ म्हणून एक इन्स्ट्युमेंट येते ते त्याच्यात दिलेले नाही. ओव्हन दिलेले नाही आणि स्लाईड डिश जी छोटी छोटी साहित्य आहेत ह्या उपकरणांचा उल्लेख आपल्या ठरावामध्ये करावा आणि जी मायक्रोबायोलॉजी ही पदवी आहे त्याच्यामध्ये प्रशिक्षण असणे गरजेचे आहे. ते ठरावामध्ये अॅड करावे अशी मी सुचना करतो.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांनी त्यांच्या सुचनेमध्ये जे व्यक्त केले की, बी.एस.सी. पदवी ही विथ मायक्रोबायोलॉजी असावी, मी खात्याच्या अधिकाऱ्यांना मा. महापौरांच्या माध्यमातून आणि मा. आयुक्तांच्या माध्यमातून विचारतो की, सन्मा. सदस्यांनी केलेली सुचना आपण केलेल्या प्रपोजलला फिट होत आहे किंवा नाही. ह्याचा जरा खुलासा करावा. कारण जर त्यांची सुचना चांगली असेल तर ती आम्हाला स्विकारायला पाहिजे आणि जर ती ह्याच्यामध्ये मॅच होण्यासारखी नसेल तर ती स्विकारण्याचे बंधन ही राहू नये. म्हणून कृपया, ज्या खात्याच्या अधिकाऱ्यांची ही टिपणी दिलेली आहे त्यांनी ह्या संदर्भामध्ये खुलासा करावा की, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांनी केलेली सुचना ह्याच्यामध्ये इन्क्लुड करायला पाहिजे का?

मिलन म्हात्रे :-

हे जे अधिकारी उभे राहतील हे मेडिकलचे आहे. साहेब, ऐकून घ्या. माझी सुचना आहे. हे एम.बी.बी.एस. डॉक्टर लॅबवाल्यांना विचारून हे मी केले आहे. हे एम.बी.बी.एस. आहेत का? आपले डॉक्टर कोण आहे त्यांना आपण उभे करा. डॉक्टरांनी खुलासा करावा.

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतोय की, क्वॉलिफिकेशनबद्दल सन्मा. नगरसेवकांनी जी शंका उपस्थित केलेली आहे की बी. एस. सी. मायक्रोबायोलॉजीकल आहे का? परंतु, राज्यशासनाचे जे निकष आहे किंवा जे रिक्वॉयमेंट आहे की, लॅब टेक्निशियन पदासाठी त्याच्यासाठी त्यांनी बी.एस.सी. मायक्रो असे कुठे दिलेले नाही. त्यांनी फक्त बी.एस.सी. दिलेले आहे. त्याच्यामध्ये बी.एस.सी. मायक्रोबायोलॉजी, केमिस्ट्री, फिजिओलॉजी आणि बॉटनी हे चार विषय लॅब टेक्निशियनसाठी चालू शकतात. फक्त बी.एस.सी. मॅथ्स, फिजीक्स आणि स्टॅटिस्टीक हे विषय लॅब टेक्निशियनसाठी चालत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मायक्रोबायोलॉजीकलचा जर आपण उमेदवार घेतला तर तो चुकीचा आहे की, बरोबर आहे. तेवढे सांगा. वायरसमधले जे विषाणू असतात, त्यांचे संशोधन करण्याचे ज्ञान त्या व्यक्तीला असते. आता निरनिराळे वायरस आहे ते सगळ्यांना कळत नाही हे मी बोलतोय. आम्ही जर आता एखादा अद्यावत डिग्री असलेला माणूस घेतला तर बिघडले कुठे? माझा सांगण्याचा दृष्टीकोन तो आहे. कारण मी हे सगळं जे तज्ञ डॉक्टर आहेत त्यांना विचारून हे बोलतोय.

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

शासनाच्या....

मिलन म्हात्रे :-

शासनाचे सोडा हो. शासनाचे काय आपला वैद्यकीय अधिकारी नेमा हे शासनाचे आपल्याकडे केव्हापासूनचे नियम आहेत. चार वर्षे झाली आपण तीन वेळा मंत्रालयातल्या फाईली गायब केल्या. आरोग्य वैद्यकीय अधिकाऱ्यांच्या तीन वेळा फायली मी नेउन दिल्या. पण काहीच झाले नाही आणि मग आपण येथे आलात. चार वर्षांपासून आम्ही कोकलतोय. आयुक्तांपासून तिथे सगळ्या फायली गायब होत आहेत. आता बोला काय बोलता. ह्या डिग्रीचा माणूस जर आला तर शहराकरिता चांगले आहे किंवा नाही? गोरगरिब लोकांकरिता चांगले आहे आणि नाही आला तर नुकसानकारक आहे. एवढेच बोला. बाकी काही नको.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबा....

रोहीत सुवर्णा :-

परवानगी घ्या आणि बोला.

नगरसचिव :-

कृपया, सदस्यांनी मा. महापौर मॅडमची परवानगी घेउनच बोलावे.

आसिफ शेख :-

मा. महापौर मॅडमनी बोलायला परवानगी दिली आहे.

नगरसचिव :-

सदस्यांना विनंती आहे की, कृपया मा. महापौरांनी परवानगी दिल्यानंतरच बोलावे. अशी मा. महापौरांची सुचना आहे.

आसिफ शेख :-

सन्मा. महापौर साहेबांनी परवानगी दिलेली आहे. प्रकरण क्र. ३४ मिरा भाईंदर क्षेत्रात पॅथॉलॉजीकल लॅब सुरु करण्याचा हा जो विषय सन्मा. महापौर साहेबा आणि सन्मा. आयुक्त साहेब आपण याठिकाणी हा विषय आणलेला आहे. खरोखरच मी आपणांस याठिकाणी धन्यवाद देतो. मिरा भाईंदरच्या गोरगरीब नागरिकांना अत्यल्प दरात आपण चांगली वैद्यकिय सुविधा लघवी, रक्त आपण तपासणार आहोत आणि या संदर्भात सर्वप्रथम आमच्या प्रभाग समिती क्र. ०१ मध्ये हा ठराव आम्ही पारित केला होता आणि त्या अनुषंगाने आपण संपूर्ण मिरा भाईंदरच्या चारही प्रभागात आपण हे पॅथॉलॉजी लॅब सुरु करणार आहोत आणि चांगला ऐतिहासिक निर्णय मला वाटते. एक चांगलाच निर्णय आजच्या या मा. महासभेत आपण घेत आहोत आणि ह्याचे संपूर्ण श्रेय आपण सर्वांना आहे. कारण गोरगरिबांसाठी आपण बघतो, आपण खाजगी रुग्णालयात जातो, पॅथॉलॉजीकल लॅबमध्ये जातो तर दोनशे अडीचशे रुपये खर्च होतात. तर आपण पन्नास रुपयामध्ये आपल्या येथील नागरिकांना ही सेवा उपलब्ध करून देणार आहोत. हे आपण करत असताना यासोबतच एक्स-रे आणि सोनोग्राफीची सुविधा उपलब्ध केली आणि आपल्याकडे जागा तर भरपूर आहे. एक्स-रे आणि सोनोग्राफीचे ह्यामध्ये अॅडीशन करून घेतले तर बरे होईल अशी सुचना मला याठिकाणी करायची आहे आणि पुन्हा एकदा मी सन्मा. महापौर साहेब आणि आयुक्तांना धन्यवाद देतो की, आपण ज्या पोटतिडकीने प्रभाग समितीमध्ये जो विषय आम्ही मंजूर केला आणि तो आजच्या या विषयपटलावर आला आणि घेतला. आपण सर्व मिळून मंजूर करत आहोत. त्याबद्दल मी आपणांस धन्यवाद देतो आणि अशाच प्रकारे धोरणात्मक निर्णय सल्लामसलत करून आणि सुसंवाद साधून चांगला कारभार करत आहोत आणि लोकांपुढे आपण एक आदर्श निर्माण करत आहोत. त्याबद्दल पुन्हा एकदा आपणांस मी धन्यवाद देतो आणि एक्स-रे व सोनोग्राफी आपण ह्यामध्ये अॅड करावे अशी मी आपणांस विनंती करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, हा प्रस्ताव सर्वांसाठी चांगला आहे. ह्याच्यामध्ये दोन-तीन गोष्टींचा खुलासा झाला पाहिजे. डॉक्टर येथे हजर आहेत. आपण पन्नास रुपये प्रति व्यक्ती सांगितलेले आहे. पन्नास रुपयामध्ये आपण कोणकोणती तपासणी करणार आहोत? माझ्या माहितीप्रमाणे सी.बी.सी. चेक केले तर मिनिमम शंभर रुपये आहे. ऐशी ते शंभर रुपये आहे आणि ज्यांना शुगरचा त्रास आहे त्यांना सकाळी विदाउट जेवण आणि जेवून असे टेस्टिंगचे बाजारात तीस रुपये आहेत. तर ह्यामध्ये कुठकुठली कॅटेगिरी आपण पन्नास रुपयामध्ये धरलेली आहे. कारण लघवी आणि रक्त तपासणीचे एक रुपया पासून दहा हजार रुपयापर्यंतचे रेट आहे. यामध्ये कोणकोणती तपासणी पन्नास रुपयामध्ये होणार आहे. या ठरावामध्ये ह्याचा उल्लेख झाला पाहिजे. नाहीतर, नागरिकांमध्ये गैरसमज होईल. ह्याचा खुलासा डॉक्टरांनी करावा.

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

ब्लड टेस्टमध्ये एच.बी., सी.बी.सी., टी.एल.सी., डी.एल.सी. असे डिफरन्ट बरेचसे टेस्ट असतात. कुठलीही एखादी टेस्ट सांगितली जात नाही. समजा, एच.बी. करायला असे पाठवत नाही. त्याच्याबरोबर सी.बी.सी असते, एच.बी. असते, सी.एस.आर. असते. ह्याची किंमत शंभर, दिडशे, दोनशे किती टेस्ट त्याच्यात सांगितलेले असते त्याच्यावर ठरते. आपण कितीही टेस्ट केल्या तरी आपण मॅक्झीमम त्यांच्याकडून पन्नास रुपये कलेक्ट करणार आहोत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

डॉक्टर साहेब, समजा मी डायबेटीज चेक करायला आलो आणि त्या टेस्टची रक्कम बाजारामध्ये तीस रुपये आहे. सकाळचे रिकामी पोटी आणि जेवून त्याचे तुम्ही पन्नास रुपये घेणार असाल तर कोण देणार आहे?

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

डायबेटीज ह्या आजारामध्ये दोन तपासणी आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सी.बी.सी च्या टेस्टचे बाजारामध्ये शंभर रुपये आहेत. त्याचे आपण पन्नास रुपये घेणार ते ठिक आहे. लोक येतील. पण ज्या गोष्टीचे बाजारामध्ये तीस रुपये आहेत त्याचे तुम्ही गरिबांकडून पन्नास रुपये घेणार असाल तर आपण न्याय कुठे दिला?

मिलन पाटील :-

त्यांनी बाहेर जावे. जर त्यांना महाग पडत असेल तर बाहेर जावे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

डॉक्टर साहेब, जे रेट बाजारामध्ये आहेत, त्या रेटमध्ये पन्नास रूपयामध्ये आपण ही व्यवस्था करून दयावी असा उल्लेख तुम्ही ह्याच्यामध्ये करा.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, पन्नास रूपयाबद्दल ही जी शंका आहे आणि त्याचे स्पेसीफिकेशन डॉक्टरांना विचारण्यात आले तर आमचे असे म्हणणे आहे की, आम्ही आमच्या सभासदांबरोबर सुद्धा बोललो की, पन्नास रूपये सुद्धा सर्व सामान्य आणि गरिब माणसाला जास्त होतील तर त्याच्यामध्ये कमी करावे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

बाहेर कमी आहे म्हणून मी बोललो ना. बाहेर तीस रूपयामध्ये, चाळीस रूपयामध्ये टेस्ट होते. हिमोग्लोबीनची टेस्ट चाळीस रूपयामध्ये आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी आपली सुचना समजली आहे आपण बसून घ्या.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतोय की, आपण एक चांगला निर्णय घेतलेला आहे. मिरा भाईंदरच्या विकासाच्या एकंदर गतीमध्ये हा जो निर्णय नागरिकांसाठी घेतलेला आहे, निश्चितच चांगला निर्णय आहे. आमचे सदस्य सन्मा. आसिफ शेख ह्यांनी सांगितले की, एक्स-रे विभागसुद्धा चालू करावा. त्याचबरोबर माझी मी एक सुचना मांडतो की, सोनोग्राफीचा विभाग जर महापालिकेला करायचा असेल तर आपण सोनोग्राफी चालू करावी अशी माझी सुचना आहे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपले सदस्य डॉ. रमेश जैन हे सुद्धा डॉक्टर आहेत त्यांना आपण ह्याबाबतीत विचारून त्यांचा सुद्धा सल्ला घ्या की, असे पदवीधर अधिकारी घेणे आपल्याला चांगले आहे का? त्यांना ह्या कामाचा चांगला अनुभव आहे. त्यांना आपण विचारा असे पदवीधर अधिकारी घेतले तर चालतील का?

डॉ. रमेश जैन :-

अगर महानगरपालिका मे हमने बी.पी. प्रोफाईल अॅक्युप्रेशर के लिए आप कितना चार्जस लेंगे? ब्लड कोलेस्ट्रॉलका कितना चार्जस लेंगे?

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

पन्नास रूपये.

डॉ. रमेश जैन :-

ठिक है।

मिलन पाटील :-

अधिकारी के बारे मे बोलना, मैंने अधिकारी के बारे मे पुछनेके लिए आपसे पुछा। कितना चार्ज लेंगे यह पुछनेके लिए नही कहा था।

डॉ. रमेश जैन :-

अधिकारी जो यह बता रहे है बी.एस.सी. (डी.एम.एल.टी.) बराबर है। मायक्रोबायोलॉजीकल की इतनी जरूरत नही है। इतना कोई वायरस इन्फेक्शन नही है की, उसका इफेक्ट दुसरे को हो। बी.एस.सी. (डी.एम.एल.टी.) बराबर है। पॅथॉलॉजीस के लिए बी.एस.सी. (डी.एम.एल.टी.) बराबर है।

गिता जैन :-

मा. महापौर मॅडम, बी.एस.सी. मायक्रो जरूरी इसलिए नही है क्योंकि ८० परसेन्ट बायोकेमिस्ट्री होता है। सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी ८० परसेन्ट बायोकेमिस्ट्री टेस्ट होता है।

लिओ कोलासो :-

म्हणजे डॉ. जैन ह्यांनी सांगितल्याप्रमाणे मायक्रोबायोलॉजीकलची गरज नाही.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या डॉक्टरांचे मत काय आहे?

डॉ. रमेश जैन :-

बी.एस.सी. (डी.एम.एल.टी.) का चालू किजीए।

मिलन म्हात्रे :-

आपल्या डॉक्टरांचे मत सांगा, मी एक सुचना मांडलेली आहे. ते जर आपण घेतले तर वाईट आहे का? त्याचा काय त्रास आहे का? त्याचे फक्त बोला. बी.एस.सी. से अच्छा अगर कोई डिग्री है तो क्या बुरा है।

गिता जैन :-

सन्मा. सदस्य साहब, आपसे पुछ रही है की आप उससे सहमत है क्या? ८० परसेन्ट बायोकेमिस्ट्री होता है। इनक्युबेटर क्यो चाहिए?

डॉ. रमेश जैन :-

बहुत खर्चा होगा अभी अपनी यह पॅथॉलॉजिकल लॅब पहले पहले स्टार्ट हो रहा है इसलिए उसकी कोई जरूरत नहीं है।

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, जो पॅथॉलॉजी लॅब प्रायव्हेट है वह ऐसा ३० या ४० टक्का प्रायव्हेट डॉक्टर को कमिशन देते हैं। अपना डॉक्टर भी ऐसा कमिशन लेगा या नहीं यह पुछ रहे हैं।

मिलन म्हात्रे :-

वह नक्की हो रहा है। अभी कान में बोल रहे थे ना।

गिता जैन :-

आप विषयांतर कर रहे हैं। इनक्युबेटर पॅथॉलॉजी में प्रायमरी स्टेप में नहीं चाहिए। क्योंकि इनक्युबेटर हिस्टोपैथ के लिए ज्यादा होता है। सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी, बायोकेमिस्ट्री रोज के इसमें ज्यादा होती है और इनक्युबेटर मायक्रोबायोलॉजी के जितने टेस्ट हैं वह बड़े हॉस्पिटल में सॅम्पल भेजे जाते हैं। छोटे हॉस्पिटल में किए नहीं जाते जबतक एम. डी. हिस्टोपैथ अपने पास नहीं हो। मैं समझती हूँ की, डॉक्टर मेरे साथ सहमत होंगे।

डॉ. प्रदीप पडवळ :-

मैं बिल्कुल सहमत हूँ, लेकिन हम एम. डी. पॅथॉलॉजी अँज अ साइनिंग पॅथॉलॉजी करके रख रहे हैं।

गिता जैन :-

सन्मा. सदस्य की सुचना इनक्युबेटर की थी।

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याकडे जे वैद्यकिय आरोग्य अधिकारी आहेत त्याची डिग्री एम. डी. च्या लेव्हलची आहे ती आपण आणत नाही. शासनाने मंजूरी देउन तीन वर्ष झाली. एम. डी. आपल्याकडे मंजूर आहे. साहेब, आपण आता ज्या पदावर आहात तिथे एम. डी. डॉक्टर पाहिजे. महापालिकेला कोणत्या पैशाची कमी आहे की, डॉक्टर आणत नाही.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रेजी इतर सदस्य बोलत असताना त्यांना बोलू द्या. त्यांचे बोलणे पूर्ण झाल्यानंतर आपल्याला बोलण्याची परमिशन दिली जाईल. प्रत्येक वेळेस मधेमधे उठून बोलू नका.

रिटा शाह :-

मा. महापौर मॅडम, पॅथॉलॉजिकल लॅबबद्दल जो विषय चालू आहे त्याबद्दल एक लॅब उघडण्यासाठी किमान दहा लाखाचा खर्च येणार आहे. तर माझी अशी सुचना आहे की, आपण जेव्हा सुरुवात करतोय तर दोन किंवा तीन लॅब सुरु करू. पण ते चांगल्या परिस्थितीमध्ये आपण सुरु करू आणि दुसरे जे रेट बदल चालले आहे. तर आपल्याकडे डॉक्टर आहे आणि बाजारात तीस रुपये, पन्नास रुपये, शंभर रुपये ही घेतात आणि दिडशे रुपये ही घेतात किंवा दोनशे रुपये ही घेतात. म्हणजे जिथे एअर कंडीशन असेल तिथे जास्त पैसे घेतात. छोटी लॅब असेल तिथे कमी पैसे, मानव कल्याण संस्था चालवतात तिथे कमी पैसे असतात, तर आपण मिरा भाईंदर महापालिकेतर्फे ही पॅथॉलॉजी लॅब सुरु करत आहोत. तर माझ्या हिशोबाने आपण किमान चाळीस रुपये असे ठेवायला पाहिजे अशी माझी सुचना आहे.

गिता जैन :-

किमान तीस रुपये जरी ठेवले तर फक्त पी. पी. साठी बाहेर पंचवीस रुपये चार्ज करतात आणि ते आपण किमान तीस ठेवले तर पी. पी. करायला कोण येणार आहे?

चंद्रकांत मोदी :-

सन्मा. सदस्य गिता जैन मॅडमने कुपर हॉस्पिटल में काफी सर्किस की है।

याकुब कुरेशी :-

मा. महापौर मॅडम, मला बोलण्याची परवानगी द्यावी, हे जे पन्नास रुपये आणि तीस रुपये असा व्यवहार चालला आहे तर माझी अशी सुचना आहे की, मोफत सेवा ठेवावी.

गिता जैन :-

मा. महापौर मॅडम, मेरी यह सुचना है की, आप जो भी रेट ठहराईए, बाहर जो रेट है उससे हम कितने परसेनटेज कम ले सकते हैं। उससे आधा ले सकते हैं, उससे दस परसेनट ले सकते हैं, उससे बीस परसेनट हो सकते हैं वह सोचकर लगाईए।

अजीज शेख (मा. उपायुक्त साो) :-

बेसीकली मार्केट में जो रेट है वह अलग अलग आयटम्स के अलग अलग रेट होते हैं। रेजींग फॉम २२ टू थ्री हॅन्ड्रेड अँड फोर हॅन्ड्रेड।

गिता जैन :-

थाउजन्ड नाउ.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त साो) :-

हम जो ५० रुपये कर रहे है वह पॅकेज के लिए कर रहे है। जैसे डॉक्टर साहब ने बताया की, जहाँ मार्केटने आपको तीनसो रूपया या चारसो रूपया लगते है वह आयटम हम आपको ५० रुपये मे करके देनेवाले है। पच्चास रूपया हमने इसका मॅक्झीमम रखा है।

गिता जैन :-

मिनिमम लिमिट क्या है?

अजीज शेख (मा. उपायुक्त साो) :-

मिनिमम लिमिट नही, सबको पच्चास रूपया है।

गिता जैन :-

याने कोई भी एक टेस्ट के लिए आयेगा तो आप पच्चास रूपया चार्ज करेंगे। युरिन टेस्टिंग के लिए भी आप पच्चास रूपया चार्ज करेंगे?

अजीज शेख (मा. उपायुक्त साो) :-

पॅकेज रहेगा।

गिता जैन :-

आप पॅकेज मेनशन करिए और जिसको पॅकेज नही चाहिए जिसको सिर्फ ब्लड, शुगर की टेस्ट करवानी हो वह भी आपके पास पच्चास रूपया मे करवाएगा।

रिटा शाह :-

साहेब, इन जनरल जे ब्लड टेस्ट जास्त लागते जसे डायबेटीज आहे आणि जे जनरल टेस्ट आहे त्याचे तुम्ही कमी ठेवा आणि जे जास्त भाव आहे त्याचे तुम्ही वाढवा.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलतो की, डायबेटीससाठी वीस रुपये ठेवा आणि अन्य टेस्टसाठी पन्नास ठेवा. डायबेटीजचे पेशन्ट जास्त आहेत व जास्त येतात म्हणून त्यांच्यासाठी वीस रुपये ठेवा आणि अन्य टेस्टकरिता पन्नास रुपये ठेवा.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, आपण ही जी सुविधा करत आहोत. ही सेवा मुळातच आपण गोरगरिबांसाठी करत आहोत हे लक्षात घ्या. या शहरामध्ये प्रचंड हॉस्पिटल आहेत. परंतु, कुठलाही श्रीमंत माणूस हा सरकारी हॉस्पिटलमध्ये जात नाही. मग तो गरीब माणूसच सरकारी हॉस्पिटल मध्ये जातो आपल्या पैशाची ताकद बघून. दारिद्र्य रेषेखाली या शहरामध्ये बरीचशी लोक आहेत आणि पन्नास रुपये सुद्धा त्या लोकांना अवघड पडणार आहे. सन्मा. सदस्य याकुब कुरेशी ह्यांनी मघाशी जी सूचना केली मी त्या सुचनेशी सहमत आहे. जे मुळातच गरीब लोक आहेत आणि त्यांना जर कोणी नगरसेवकांनी शिफारस दिली तर आपण त्यांच्यावर मोफत उपचार करा. आज त्यांच्याकडे औषध घ्यायलाही पैसे नाहीत आणि मुळातच या शहरातले डॉक्टर जे प्रिस्क्रिप्शन देतात. आठ दिवसापूर्वी मी माझे ब्लड टेस्ट केले आणि मला गेल्या गेल्या पॅथॉलॉजीमध्ये विचारले, की आपण कुठल्या डॉक्टरांकडून आला आहात? ह्याचा अर्थ एवढाच आहे की, त्या डॉक्टरांना चाळीस टक्के कमीशन जाते. हे चाळीस टक्के कमीशन अधिकृत आहे. आपल्याकडे एक डॉक्टर आहेत ते घेतात की, नाही हे मला माहित नाही. परंतु, हे सत्य आहे. हे कटू असले तरी सत्य आहे आणि गरिबांना ब्लड टेस्ट करणेसुद्धा अवघड होत आहे. तर जे गरिब लोक आहेत त्यांना सन्मा. सदस्य याकुब कुरेशी साहेब, त्यांना आपण प्रशस्तीपत्रक देऊ या की, ह्यांची टेस्ट मोफत करून घ्या. अशातऱ्हेने आपल्याला जर एखादी स्कीम राबवता आली तर असे या ठरावामध्ये माझ्या सुचनेची नोंद करा.

प्रभात पाटील :-

सन्मा. सदस्य याकुब कुरेशी आणि जयंत (दादा) पाटील ह्यांनी मांडलेली सुचना अगदी स्वागताई आहे. त्याच्याही पलीकडे जाऊन मी एवढे म्हणेन की, आपण थोडाफार खर्च करतोय तर नगरसेवकांनी केलेल्या सुचना किंवा शिफारशी असतील तर जरूर आपण त्या मोफत करण्यात याव्यात. त्याच्या पलीकडे जाऊन जर काही लोक आपल्याशी किंवा आपल्या लॅबशी संबंधित असतील तर रक्त, लघवी, थुंकी आणि संडाससाठी तुमचे नॉमिनल दर हे वीस रूपयापेक्षा जास्त असता कामा नये. जर तुमच्याकडे पॅकेज असेल ते मात्र पन्नास रूपयाच्या स्वरूपात केले तर मला असे वाटते की, सभागृहामध्ये कोणाचीही आडकाठी असणार नाही. परंतु, जर कोणी चार गोष्टींसाठी तुमच्याकडे इंडीव्ह्युजव्हली येत असेल तर ते वीस रूपयाच्या वर जाता कामा नये अशी माझी तुम्हाला सुचना आहे आणि संबंधित ठरावामध्ये तुम्ही तसे मेन्शन करावे अशी माझी विनंती आहे.

गिता जैन :-

मॅडम, माझी सुचना अशी आहे की, सी.बी.सी., ई.एस.आर. त्यांच्यासाठी आपल्याला काही खर्च लागत नाही. जर ते बेसिक एव्हरी डे आपल्याकडे डॉक्टरकडून येते ते आपण मोफत केले तर जास्त बरे होईल. कारण त्या टेस्टला काही खर्च येत नाही. सी.बी.सी., ई.एस.आर., रूटीन, युरिन रूटीन ह्यांना एक रुपये, वन पॉईंट फाय, अँट दि मोस्ट टू रुपी नॉट मोर दॅन दॅट.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, डायबेटीज टेस्टिंग मे कोई खर्चा नहीं आता है। सिर्फ हजार पंधरासो रूपय का एक मशीन आता है। उसमे ब्लड का एक ड्रॉप डाला तो मालूम होता है की उसको कितना डायबेटीज है? उसके लिए पैसे का जरूरत ही नहीं है।

गिता जैन :-

हम जो एम. डी. अपॉईंट कर रहे है आप उनसे सलाह लिजिए की, जो बेझीक आती है उनको हम फ्री करे। दो रूपये या पाच रूपये मे करे और बाकी पॅकेज मे जैसे आप बोल रहे है की, लिफिक प्रोफाईल करिए, किडनी प्रोफाईल करिए। उसका आप पच्चास रूपया लेंगे तो इट इज वर्थ बाकी सी.बी.सी. ऐसे जिसको दो रूपया भी खर्च नहीं आ सकता है उसको हम अॅफोर्ड कर सकते है। वी कॅन अॅफोर्ड इट.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य गिता जैन मॅडम ह्यांनी मांडलेल्या सुचना बऱ्या आहेत. त्यांनी कोर्स केलेला आहे. तर त्यांच्या सुचना ह्या जरूर अंमलात आणाव्यात.

हॅरल बोर्जीस :-

प्रकरण क्र. ३४ मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात पॅथॉलॉजीकल लॅब सुरु करणे. महापालिका क्षेत्रात कार्यरत असलेल्या आरोग्य केंद्रावर रक्त व लघवीचे नमुने गोळा करून भाईदर पश्चिम, भाईदर पूर्व आणि मिरारोड याठिकाणी नव्याने पॅथॉलॉजीकल लॅब उभारण्यात यावा. त्याचप्रमाणे पॅकेजसाठी रूपये पन्नास आणि सन्मा. सदस्या गिता जैन मॅडम त्याचप्रमाणे सन्मा. सदस्य जयंत दादा आणि इतर सन्मा. सदस्यांनी ज्या सुचना सभागृहासमोर केलेल्या आहेत त्या सर्व सुचनांचा विचार करून पॅकेजसाठी फक्त पन्नास रूपये आणि इतर गोष्टीसाठी दहा रूपये शुल्क आकारण्यात यावे. त्याचप्रमाणे सदर गोष्टीसाठी तीन ठिकाणी पॅथॉलॉजीकल लॅब सुरु करताना. वरील तीन ठिकाणी पॅथॉलॉजीकल लॅब सुरु करताना एकूण तीन प्रयोगशाळा, तंत्रज्ञ, तीन संगणक चालक, सहा मदतनीस / सफाई कामगार ह्यांची आवश्यकता आहे. रक्त व लघवी नमुने गोळा करण्याकरिता प्रत्येक आरोग्य केंद्रावर एक याप्रमाणे सहा मदतनीसांची आवश्यकता आहे. या कर्मचाऱ्यांची शैक्षणिक पात्रता व अनुभव ह्यांचा तपशिल खालीलप्रमाणे आहे. ज्या ज्या कलेक्शन सेंटरवर रक्ताचे आणि लघवीचे नमुने तपासले जातील त्या व्यतिरिक्त पेणकर पाडा, काशिमिरा आणि इतर ज्या ज्या ठिकाणी आवश्यक असतील. ज्या ज्या ठिकाणी आपण नागरिकांना सोयी सुविधा देता येईल अशा ठिकाणी अतिरिक्त कलेक्शन सेंटर सुरु करावे. लॅबोरेटरी टेक्निशियन साठी शैक्षणिक पात्रता - मान्यताप्राप्त विद्यापिठाचे मायक्रोबायोलॉजी पदवी आणि मायक्रोबायोलॉजीकल डी.एम.एल.टी. पदविका आवश्यक लॅबोरेटरी टेक्निशियन ओनली बी.एस.सी., अनुभव - पॅथॉलॉजिकल लॅबमध्ये काम केल्याचा दोन वर्षांचा अनुभव, वय - २८ वर्षापर्यंत, ठोक वेतन - करारपद्धतीने ठोक वेतन ४०००/-, (२) संगणक चालक, शैक्षणिक पात्रता - कोणत्याही शाखेतील पदवी परिक्षा + एम.एस.सी.आय.टी. उत्तीर्ण, अनुभव - संगणकावर काम करण्याचा सहा महिन्यांचा अनुभव, वय - २८ वर्ष किंवा कमी, ठोक वेतन - ३५००/-. (३) सहाय्यक / मदतनीस (सफाई कामासह), शैक्षणिक पात्रता - १२ वी पास, वय - २८ ते ३५ वर्ष, ठोक वेतन - ३०००/- मानधन. पॅथॉलॉजिस्ट एम.डी. या पदाचा पगार जास्त असल्याने महापालिका क्षेत्रात सध्या कार्यरत असलेल्या तसेच, एम.डी. पॅथॉलॉजी शैक्षणिक पात्रता असलेल्या उमेदवारास साइनिंग पॅथॉलॉजिस्ट म्हणून करार तत्वावर नेमणूक करून ठोक मानधन रूपये १५,०००/- प्रति माह देण्यात यावे. त्याचप्रमाणे पॅथॉलॉजी लॅब सुरु करण्याकरिता आवश्यक कर्मचारी वर्गाची पदे शासनाकडे मंजूरीसाठी पाठविण्यात यावी. मंजूरी मिळेपर्यंत वरिल प्रमाणे कर्मचारी वर्ग करारपद्धतीने ठोक वेतनावर घेण्यास आजची मा. महासभा मंजूरी देत आहे. असा मी ठराव मांडत आहे.

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला अनुमोदन आहे.

रतन पाटील :-

सर्वानुमते मंजूर.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

प्रकरण क्र. ३४ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात पॅथॉलॉजीकल लॅब सुरु करणेबाबत.

ठराव क्र. २७ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात दि. १९.०४.२००३ मा. महासभा मंजूरीने शहरात एकूण सात आरोग्य केंद्र व एक फिरता दवाखाना सुरु आहे. या आरोग्य केंद्रामध्ये दररोज ४०० ते ५०० बाह्य रुग्ण तपासले जातात. यामधील काही रुग्णांना त्यांच्या आजाराने निदान करण्याकरिता व पुढील औषधोपचारासाठी रक्त व लघवी तपासणी करावी लागते. महानगरपालिकेच्या आरोग्य केंद्रावर पॅथोलॉजिकल लॅब नाही. याकरिता त्यांना खाजगी पॅथोलॉजिकल लॅबमधून रक्त व लघवी तपासणी करणेकामी पाठविण्यात येते.

मा. प्रभाग समिती दि. ३०.०८.२००५ प्रकरण क्र. १२, अन्वये महानगरपालिकेच्या भाईंदर पश्चिम आरोग्य केंद्रात पॅथोलॉजिकल लॅब उपलब्ध करणेत यावी असा ठराव मंजूर झाला आहे.

महापालिका क्षेत्रात पॅथोलॉजिकल लॅब सुविधा भाईंदर पश्चिम आरोग्य केंद्र, भाईंदर पूर्व आरोग्य केंद्र, मिरारोड आरोग्य केंद्र, उत्तन आरोग्य केंद्र, याठिकाणी आवश्यक जागा उपलब्ध असल्याने सुरु करणे आवश्यक आहे. या आरोग्य केंद्रामध्ये पॅथोलॉजिकल लॅब सुरु करणेपूर्वी आवश्यक असे बांधकाम व फर्निचरचे काम करावयास लागणार आहे.

प्रत्येक पॅथोलॉजिकल लॅब करिता खालील प्रमाणे साहित्य व उपकरणे आवश्यक आहे.

- 5) Cell Analyser
 - 6) Cell Counter
 - 7) Micro Scope
 - 8) Centrifuge Machine
- इत्यादी.

तसेच पॅथोलॉजिकल लॅबमध्ये रक्त व लघवी तपासणीकरिता विविध प्रकारचे डड्डडडडडदददद आवश्यक असतात.

महापालिका क्षेत्रात चार ठिकाणी पॅथोलॉजिकल लॅब सुरु करणेकामी खालील प्रमाणे कर्मचारी वर्ग आवश्यक आहे.

- १) **PATHOLOGIST (M.D.)**
- २) **TECHNICIAN (B. Sc.) (D.M.L.T.)**
- ३) **COMPUTER OPERATOR** संगणक चालक
- ४) **ASSISTANT** सहाय्यक

वरील प्रमाणे चार ठिकाणी पॅथोलॉजिकल लॅब सुरु करणेसाठी एकूण चार प्रयोगशाळा तंत्रज्ञ, चार संगणक चालक व चार मदतनीस / सुफाई कामगारांची आवश्यक आहे. या कर्मचाऱ्यांची शैक्षणिक पात्रता, अनुभव इ. चा तपशिल खालील प्रमाणे.

१) **TECHNICIAN (B.Sc.) (D.M.L.T.) प्रयोगशाळा तंत्रज्ञ**

शैक्षणिक पात्रता :-	मान्यता प्राप्त विद्यापिठाची बी. एस. सी. पदवी डी. एम. एल. टी. आवश्यक
अनुभव :-	पॅथोलॉजिकल लॅबमध्ये काम केल्याचा दोन वर्षांचा अनुभव
वय :-	२८ वर्षापर्यंत
ठोक वेतन :-	करारपध्दतीने ठोक वेतन ४०००/-

२) **COMPUTER OPERATOR संगणक चालक**

शैक्षणिक पात्रता :-	कोणत्याही शाखेतील पदवी परिक्षा अ MSCIT उत्तीर्ण
अनुभव :-	संगणकावर काम करण्याचा सहा महिन्यांचा अनुभव
वय :-	२८ वर्ष किंवा कमी
ठोक वेतन :-	३५००/-

३) **ASSISTANTE - सहाय्यक / मदतनीस (सफाई कामासह)**

शैक्षणिक पात्रता :-	१२ वी पास
अनुभव :-	
वय :-	२८ ते ३५ वर्ष
ठोक वेतन :-	३०००/- मानधन

वरील पदापैकी पॅथोलॉजिस्ट एम. डी. या पदाचा पगार जास्त असल्याने महापालिका क्षेत्रात सद्या कार्यरत असणाऱ्या वरील प्रमाणे शैक्षणिक अर्हता धारण करणाऱ्या व्यक्तीची साईनिंग पॅथोलॉजिस्ट म्हणून ठोक मानधनावर नेमणूक करणे गरजेचे आहे. याकरिता पॅथोलॉजिस्ट एम. डी. या पदाकरीता ठोक मानधन म्हणून रु. १५,०००/- प्रती माह देणेस मा. महासभेस शिफारस आहे.

या पॅथोलॉजिकल लॅबमध्ये येणाऱ्या रुग्णाकडून शुल्कपोटी ठराविक रक्कम घेणे आवश्यक आहे. रक्त व लघवी तपासणी करिता ५० रु. शुल्क आकारणी करणेस शिफारस आहे. पॅथोलॉजिकल लॅब सुरु करणेस व त्यासाठी आवश्यक असणाऱ्या कर्मचारी वर्ग तात्पुरत्या स्वरूपात करारपध्दतीने नेमणेस औषधी, उपकरणे, साहित्य खरेदी करणेस व आरोग्य केंद्रावर पॅथोलॉजिकल लॅब सुरु करणेकामी आरोग्य केंद्रावर आवश्यक ते फेरबदल करणेस व ज्याठिकाणी पुरेशी जागा उपलब्ध नाही अशा ठिकाणी भाड्याने जागा घेणेस आवश्यक आहे.

महापालिका क्षेत्रात पॅथोलॉजिकल लॅब सुरू करणे. मा. महासभा मंजूरी देत आहे. तसेच पॅथोलॉजिकल लॅब सुरू करणे करीता आवश्यक पदे मंजूरी करीता शासनाकडे पाठवावी व पदांना मंजूरी मिळेपर्यंत करार पध्दतीने पदे भरण्यास मा. महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(लंच टाईम २.१०)

मा. महापौर :-

सचिव, सभेच्या कामकाजाला सुरुवात करावी.

नगरसचिव :-

जेवणानंतर सभेच्या कामकाजाला सुरुवात होत आहे.

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३५ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३५ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, महापालिकेच्या मिरा भाईंदरमधील एक नगरभवन व ह्या महापालिकेचे सभागृह असलेली प्रशस्त इमारत एक निश्चितच चांगली इमारत आहे आणि आज मा. महासभेमध्ये या इमारतीवर पाचवा व सहावा माळा बांधण्यासाठीचा प्रस्ताव येथे आलेला आहे आणि मंजूर सुद्धा झालेला आहे. मी सभागृहाला एक सुचना करतोय, मा. महापौर साहेबा, की ज्यापद्धतीने आज या चार माळ्याची परिस्थिती आहे. आमच्या भाईंदर पुर्वेला एक रोड आहे त्या रोडचे नाव आहे महात्मा ज्योतिबा फुले पण त्या रोडला म्हणतात केबिन रोड. तर येथे महापालिकेमध्ये पहिल्या माळ्यावर आल्यानंतर केबिन रोडला गेल्यासारखे वाटते. कारण सगळीकडे अशा कॅबिन आहेत की, हवेला आवक जावक गमन, कुठल्याही तऱ्हेने वेन्टीलेशन नाही. कुठलेही सिस्टमॅटिक कॅबिन बनावे अशा पद्धतीने नाही. जशी जागा मिळेल तशा पद्धतीने जागा बनवल्या आहेत. तर ह्याच्यापुढे प्रस्तावित करत असताना अशापद्धतीने प्लॅनिंगमध्ये काही बनवल्या गेल्या आहेत. आम्ही इतर महानगरपालिकांमध्ये दौऱ्यांच्या संदर्भात गेलो होतो. पण आम्ही अशा केबिन्स बघितल्या नाही. एकदम सिस्टमॅटिक. एकदम ओपन मस्तपैकी हवेचे अवगमन असणाऱ्या. माझी मा. महापौरांना विनंती आहे की, पुढे जेव्हा आपण अशा पद्धतीने केबिन्स बनवणार त्यावेळी चांगल्या प्लॅनिंगने केबिन्स बनवून घ्या. अशी मी सुचना मांडतो.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवजी पुढील विषयाला सुरुवात करावी.

प्रकरण क्र. ३५ :-

महानगरपालिका मुख्य कार्यालय इमारतीवर पाचवा व सहावा मजला बांधणे कामाबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

ठराव क्र. २८ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची मुख्य कार्यालय इमारत बांधकाम २००० मध्ये पूर्ण झालेले असून सदर इमारत तळ + ४ मजल्याची आहे. सदर इमारतीचे संकल्प चित्र तळ + ६ माळ्यांचे मंजूर आहे. मिरा - भाईंदर महानगरपालिकेची स्थापना २८ फेब्रुवारी २००२ रोजी झालेली आहे. महानगरपालिकेचे विविध समित्यांची स्थापना झालेली असून विविध सांविधानिक पदाधिकारी कार्यरत आहेत. महापालिकेच्या आस्थापनेवर कर्मचाऱ्यांना पदोन्नती देण्यात आलेल्या आहेत. कामाचा व्याप वाढून कर्मचारी, अधिकारी सुद्धा वाढलेले आहेत. त्यामुळे विविध विभागामध्ये कर्मचारी / अधिकारी यांना बसण्याकरिता जागा अपुरी पडत आहे. तसेच पदाधिकाऱ्यांना सुद्धा जागा अपुरी पडत आहे. महानगरपालिकेची मुख्य कार्यालय इमारत तळ + ६ मजल्याची बांधण्याकरीता सन ९७ मध्ये निविदा काढण्यात आल्या होत्या. परंतु, तदनंतर सदर इमारत तळ + ४ मजले बांधण्याचा निर्णय घेतल्यानुसार सदर इमारत तळ + ४ मजले बांधलेली आहे. सदर इमारतीवर पाचवा व सहावा मजला बांधण्याकरीता तांत्रिक सल्लागार मे. आर्किझम यांच्याकडून रु. २,११,३१,०९६/- एवढ्या रकमेचे अंदाजपत्रक तयार करण्यात आलेले असून सन २००६-०७ वर्षाच्या अर्थसंकल्पात तरतुद करण्यात

आलेली आहे. तरी सदर पाचवा व सहावा मजला बांधणे कामी तयार केलेल्या अंदाजपत्रकास व निविदा मागविण्यास प्रशासकिय व आर्थिक मान्यता देण्यात येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३६ चे वाचन केले.)

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, ह्या विषयाला गोषवारा देण्यात आलेला नाही.

संजय पांगे :-

ह्या विषयाचा गोषवारा कुठे आहे?

नगरसचिव :-

मा. महापौरांनी विषय आणला आहे. गोषवारा नाही.

रोहित सुवर्णा :-

सभागृह नेते, आमच्याकडे या विषयाचा गोषवारा नाही.

संजय पांगे :-

या विषयाचा अगोदर गोषवारा द्या.

शिवप्रकाश भुदेका :-

सचिव साहेब, या विषयाचा गोषवारा कुठे आहे? आपण गोषवारा द्या ना.

रोहित सुवर्णा :-

मा. महापौर मॅडम, सभागृहापुढे गोषवारा नाही आणि डायरेक्ट ठराव. कुठल्या विषयावर आम्ही आमची काय सुचना द्यावी, काहीतरी आम्हाला समजले पाहिजे की, नाही. गोषवारा नाही. प्रशासनाने गोषवारा दिला नाही.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्याला नंतर बोलायला वेळ देण्यात येईल.

रोहित सुवर्णा :-

गोषवारा नाही. त्यामुळे आम्हाला विषयच माहित नाही.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मॅडम, अगर आप गोषवारा नही देंगे तो बोलनेको क्या रहेगा आप गोषवारा दिजीए।

संजय पांगे :-

गोषवारा द्या. नंतर, त्यांना बोलू देतो. गोषवारा आधी द्या.

शिवप्रकाश भुदेका :-

आपका होने के बाद मे अनुमोदन तयार है एकदम पोपट के जैसा।

संजय पांगे :-

आम्ही पण अनुमोदन देतो. पण अगोदर गोषवारा तर द्या. सभागृहात ही पद्धत चालवायची नाही. अगोदर आम्हाला गोषवारा द्या. ही तुमची कुठची पद्धत आहे.

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जीस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३६ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवजी, पुढील विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३६:-

संगणक चालक/लघुलेखक नेमणेबाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

ठराव क्र. २९ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर अत्यंत अपुरा कर्मचारी वर्ग असून संगणक चालक व लघुलेखक या पदनामाची पदे शासन मंजूर नाहीत. मा.प्रशासकिय ठराव क्र. ७१ दि.२९/४/२००२ अन्वये संगणक चालक व लघुलेखक संवर्गातील पदाच्या पदनिर्मितीत मंजूरी असून प्रशासनामार्फत सदर पदे शासन मान्यतेकरीता व मा. प्रधान सचिव, नगरविकास विभाग मंत्रालय, मुंबई यांचेकडे प्रस्तावसहित पाठविण्यांत आलेला आहे. महानगरपालिकेच्या दैनंदिन कामाचा व्याप लक्षात घेता संगणक चालक व लघुलेखक पदावर

कर्मचारी पुरवठा करण्याचा ठेका दिलेला आहे. सदर संगणक चालक व लघुलेखक गेली तीन वर्षांपासून बरेच कर्मचारी काम करीत आहेत. परंतु त्यांना ठेकेदार तुटपुंजे पगार देत आहे. सदर कर्मचारी महानगरपालिकेची करीत असलेली सेवा व कामकाज लक्षात घेता त्यांना महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर नेमणे आवश्यक आहे असे मा. महासभेचे मत आहे. प्रशासनामार्फत मा. महासभेच्या मान्यतेने यापूर्वी आरोग्य केंद्रावरील कर्मचाऱ्यांची अशाप्रकारे नेमणूक केलेली आहे. महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर नेमावयाच्या कर्मचाऱ्यांचा तपशिल खालील प्रमाणे आहे.

अ.क्र.	कर्मचाऱ्याचे नाव	पद
१	कु. सपना जे. मर्वी	संगणक चालक
२	कु. दिप्ती रा. चांदणे	संगणक चालक
३	सौ. प्रज्ञा प्र. जाधव	संगणक चालक
४	कु. निर्भय जगदिश पाटील	संगणक चालक
५	कु. सेंझीका जेम्स बगाजी	संगणक चालक
६	कु. मिनाक्षी किसन भोईर	संगणक चालक
७	कु. स्वाती घनश्याम पाटील	संगणक चालक
८	कु. आदेश यशवंत पाटील	संगणक चालक
९	कु. अनुराधा वि. साळूंखे पाटील	संगणक चालक
१०	कु. गुरुनाथ गो. मयेकर	संगणक चालक
११	सौ. अर्चना पंकज घरत	संगणक चालक
१२	कु. निलेश चंद्रकांत शनगरपू	संगणक चालक
१३	कु. प्राजक्ता संतोष चुरी	संगणक चालक
१४	कु. सुरेखा सीताराम नाईक	संगणक चालक
१५	कु. कुणाल शशिकांत गुडेकर	संगणक चालक
१६	कु. अतुल चंद्रहास्य लाड	संगणक चालक
१७	कु. माधुरी देवचंद चिटके	संगणक चालक
१८	सौ. अस्मिता भु. जगताप	संगणक चालक
१९	कु. यामिनी रतन पाटील	संगणक चालक
२०	श्री. किरण सुरेश जाधव	संगणक चालक
२१	कु. कविता संभाजी गुरव	संगणक चालक
२२	कु. रुपेश तुकाराम दहिवलकर	संगणक चालक
२३	कु. राकेश रामदास खेडेकर	संगणक चालक
२४	कु. वैशाली गायकवाड	संगणक चालक
२५	कु. सुचिता परब	संगणक चालक
२६	सौ. वैशाली भगवान कल्याणकर	संगणक चालक
२७	कु. विकास अनिल परबत	संगणक चालक
२८	सौ. कविता गणेश सुळे	संगणक चालक
२९	कु. हर्षला अनंत पाटील	संगणक चालक
३०	कु. भाग्यश्री रामचंद्र पाटील	संगणक चालक
३१	कु. महेश रामचंद्र पाटील	संगणक चालक
३२	कु. रंजना एडवर्ड कासुधर	संगणक चालक
३३	कु. सुहास सुरेश परब	संगणक चालक
३४	कु. दर्पण कमलाकर वझे	संगणक चालक
३५	कु. वैभव गाडे	संगणक चालक
३६	कु. मनिष ग. भोईर	संगणक चालक
३७	कु. निष्कलंका (निशा) इ. बगाजी	संगणक चालक
३८	कु. विरेंद्र यशवंत पाटील	संगणक चालक
३९	कु. भक्ती राजन अरवंदेकर	संगणक चालक
४०	कु. मंजिरी पेंडसे	संगणक चालक
४१	कु. विक्रम उंडाळे	संगणक चालक
४२	सौ. शर्मिला शेलार	संगणक चालक
४३	कु. एरीका सिरील बोर्जीस	संगणक चालक
४४	कु. दिपमाला विनायक मोसेकर	संगणक चालक

अ.क्र.	कर्मचार्याचे नाव	पद
४५	कु. अमोल जयंत पाटील	संगणक चालक
४६	कु. महेश उमाकांत पाटील	संगणक चालक
४७	कु. रियाज शेख	संगणक चालक
४८	श्री. दिनेश रघुनाथ चापके	संगणक चालक
४९	कु. लॉरेटा गन्या	संगणक चालक
५०	कु. सनिल जिकमडे	संगणक चालक
५१	कु. मिना पोशापीर	संगणक चालक
५२	कु. पुरुषोत्तम पाटील	संगणक चालक
५३	कु. तुषार दि. जगदाळे	संगणक चालक
५४	कु. दिपिका मनोहर पाटील	संगणक चालक
५५	कु. शंकर ल. चौधरी	संगणक चालक
५६	कु. संतोष सुर्यकांत सावंत	संगणक चालक
५७	कु. दिलीप पुंडलिकराव बुरपल्ले	संगणक चालक
५८	कु. ऑफेलिया मुनिस	संगणक चालक
५९	सौ. रेश्मा म्हात्रे	संगणक चालक
६०	कु. भावेश विश्वनाथ राणे	संगणक चालक
६१	कु. सुनिल जाधव	संगणक चालक
६२	कु. मंगेश प्रकाश घरत	संगणक चालक
६३	कु. सुप्रिया चंद्रकांत पाटील	संगणक चालक
६४	कु. निवेदिता मनोहर भोईर	संगणक चालक
६५	कु. प्रमिला जगदिश बावडेकर	संगणक चालक
६६	कु. मेघा मारुती पाटील	संगणक चालक
६७	सौ. अनुष्का आनंद जोशी	संगणक चालक
६८	कु. प्रफुल्ल पाटील	संगणक चालक
६९	कु. राकेश पाटील	संगणक चालक
७०	कु. सुशिल घरत	संगणक चालक
७१	कु. श्रुतिका श्रीकांत मोरे	संगणक चालक

लघुलेखक

१	कु. सुजाता जयंत येलवे	लघुलेखक सचिव विभाग
२	कु. स्वाती तांबे	लघुलेखक सचिव विभाग
३	कु. श्वेता चंदनशिवे	लघुलेखक सचिव विभाग
४	कु. रुपेश बाणे	लघुलेखक सचिव विभाग

वरील सर्व कर्मचारी हे संबंधित पदास लागणारी पात्रता व शैक्षणिक अर्हता धारण करीत आहेत. तरी त्यांची मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५३ (१) नुसार महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर संगणक चालक रु.३९००/- महिना (२६ दिवसाकरीता) व लघुलेखक रु. ५०००/- महिना (२६ दिवसाकरीता) या मानधनावर नेमणूक करण्यांस मंजूरी देण्यात येत आहे. सदर नेमणूकीबाबत पुढील सर्व कार्यवाही आस्थापना विभागाने करावी. संगणक चालक / लघुलेखक पुरवठा करणे बाबतचा ठेका रद्द करण्यांत यावा.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३७ चे वाचन केले.)

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, विषय क्र. ३७ वर घोडबंदर येथील जनता नगर, काशीगाव, लक्ष्मीबाग ह्या विषयाची नोंद करण्यात आलेली आहे. परंतु, माझ्या माहितीनुसार मिरा भाईंदर महानगरपालिका परिसरामध्ये नवघर येथे सुद्धा एक उघाडी बांधण्याची अत्यंत गरज आहे. तसेच सोनाघर याठिकाणी भाईंदर पश्चिमेचे सगळं जे गटाराचे पाणी आहे ते जाण्याकरिता तीन महिन्या अगोदर आपण टेंडर काढून त्याठिकाणी उघाडीचे काम पूर्ण केले. पण त्या टेंडरमध्ये ह्या ज्या झडपा आहेत त्याचा कुठेही उल्लेख नाही आणि आजमितीस ते काम पूर्ण झाले. त्या उघाडीमध्ये जे गाळे ठेकेदाराच्यावतीने करण्यात आलेले आहे. त्याची लांबी आणि रुंदी मोठी असल्याकारणाने त्याठिकाणी उघाडी बसणार आहे का? मिरारोड पश्चिम, भाईंदर पश्चिमेचे सगळे गटाराचे पाणी जी मिरारोडची खाडी आहे ज्याला आपण जाफरी खाडी बोलतो याठिकाणी ते पाणी जाते. आज भाईंदर पश्चिमेची परिस्थिती अशी आहे की, जर दोन दिवस किंवा एक दिवस पाउस जोरात पडला तर वॉर्ड क्र. १७,१८ ज्याठिकाणी मी स्वतः राहतो त्या दिवशी आयुक्त साहेब, स्वतः आमच्या बरोबर होते. सहा तास आम्ही फिरलो. पावसाच्या पाण्याचा निचरा होत नाही आणि संपूर्ण ह्याठिकाणी भरलेल्या इमारती ज्या गेल्या पंधरा, दहा, वीस वर्षांपासून मुंबईच्या बाजुला ज्या आहेत ह्या सर्व इमारतींच्या ग्राउन्ड फ्लोअरला तीन-तीन फुट, चार-चार फुट पाणी जमते आणि आता जो पाउस झाला त्याच्यामध्ये तीन इमारतींचे मिटर शॉर्ट सर्किटने जळले असे असताना हा एक विषय फक्त प्रशासनातर्फे येतो. तर ह्या उघाड्यांचा ह्याच्यात उल्लेख का नाही? आणखीन दोन म्हणजे एक प्लस दोन अधिक, म्हणजे एकूण तीन. आपल्या प्रशासनाला ह्याच्याबाबतीत काही अडचण आहे का? किंवा हे जे नागरिक राहतात. नवघरची जी उघाडी आहे. आमच्या सोनाघर येथील जी उघाडी आहे. जास्त करून भाईंदर पश्चिमेचे सगळे नागरिक त्याला इफक्टेड होउ शकतात. ह्या गोषवाऱ्यामध्ये प्रशासनाने भरतीचे कारण दिलेले आहे. तर ह्या ठिकाणी भरती होउ शकत नाही का? कारण प्रशासनाच्यावतीने आता जी पाहणी झाली. त्याच्यामध्ये आपल्या येथे जवळ जवळ तीन तीन फुट पावसाचे पाणी साचते. हा जो इफेक्ट ह्या गोषवाऱ्यामध्ये दिला आहे तोच प्रकार आमच्या येथे पश्चिमेला आहे. तोच प्रकार आपल्या नवघर रोडला सुद्धा आहे. असे असताना मग त्याठिकाणच्या उघाड्या, झडपा आपण का बांधत नाही? प्रशासनाने हा गोषवारा अर्धवट आणलेला आहे. या ठिकाणच्या दोन उघाड्यासुद्धा त्याच्यामध्ये समाविष्ट करून घ्यावी. कारण ठराव हा एकदाच पास होत असतो. माझी अशी सुचना आहे की, ह्या दोन्ही उघाड्यांच्या झडपासुद्धा ह्याच्यामध्ये समाविष्ट कराव्यात. बजेटमध्ये भरपूर तरतुद आहे. उद्या जर हा विषय आला आणि उद्याच्या पावसाळ्यात जर आमच्या येथे काही जिवीतहानी झाली किंवा जर काय नुकसान झाले तर फक्त महापालिकेचे ह्या उघाडीवरच लक्ष होते असे होईल. बाकीच्या दोन ठिकाणी समुद्राचे पाणी आतमध्ये येउन शेतीसुद्धा खराब होते. हा विषय प्रशासनाने गांभीर्याने घेतलेला नाही. माझी या विषयाला धरून एक सुचना आहे की, ह्या दोन उघाड्या ह्याच्यात समाविष्ट कराव्यात आणि त्याला लागणारा खर्च सुद्धा ह्याच्यात समाविष्ट करावा.

गजानन भोईर :-

दोन नंबर आणि तीन नंबर ही कुठली उघाडी आहे ते सांगा. कारण ह्याच्यामध्ये तीन नंबर, चार नंबर दिले आहे. पण दोन नंबर उघाडीतून गोल्डन नेस्ट, नवघर, गोडदेव ह्यांचे पाणी जाते. मग त्याचा पण येथे उल्लेख करा.

मा. महापौर :-

प्रशासनाने ह्याचा खुलासा करावा.

गजानन भोईर :-

तीन नंबर कुठली आणि चार नंबर कुठली ह्याचा खुलासा करावा.

दिपक खांबीत :-

भाईंदर पश्चिम नाझरेथ नगरची जी उघाडी आहे. त्याचे दरवाजे बसवण्याचे काम लवकरच सुरु होईल. त्यानंतर नवघर येथील जी उघाडी आहे त्याचे ही काम आपण वेळोवेळी करतो.

गजानन भोईर :-

एक नंबर, चार नंबर कुठली? आपण घोडबंदरपासून सुरुवात करू या. ती चार नंबर आहे का?

दिपक खांबीत :-

कुठली?

गजानन भोईर :-

घोडबंदरची जी मोठी उघाडी आहे. त्याच्यातले आपल्याकडे पाच उघाडी आहेत.

लिला पाटील :-

ती चार नंबर का, तीन नंबर?

दिपक खांबीत :-

चार नंबर.

गजानन भोईर :-

त्याच्यामधली तीन नंबर आणि जे घोडबंदरचे पाणी वाहून जाणार आहे तर ती दोन नंबरची उघाडी तर आणखीन खराब झालेली आहे. त्याच्यामुळे जास्त पाणी जाते.

दिपक खांबीत :-

त्याच्यामध्ये जे दरवाजे आहेत ते दुरुस्त करायचे आहेत.

गजानन भोईर :-

दुरुस्ती नाही. त्याचे गाळे ही वाढवायला पाहिजे.

दिपक खांबीत :-

त्याचे दरवाजेच दुरुस्त करायचे आहे.

गजानन भोईर :-

दरवाजे दुरुस्तीचे होणार नाही. त्याच्यामधून जास्त प्रमाणात पाणी जाते. गोल्डन नेस्ट, नवघर, गोडदेव या परिसरातून त्याच्यात पाणी जाते.

दिपक खांबीत :-

आणि १, २, ३ नंबरचे जे दरवाजे आहेत ते वर्षाला आपण दोनदा रिपेरिंग करतो. पण जे स्थानिक मच्छीवाले आहेत ते वेळोवेळी तोडतात.

गजानन भोईर :-

आयुक्त साहेबांना सांगितले होते की, दरवाजे घेरवाले बसवा. जेणेकरून कधी पाणी येताना आतमध्ये येईल आणि त्यांना खोलता ही येणार नाही. मा. महापौर साहेबा, उघाड्या आपण रिपेरिंग करतो. पण चार नंबर, तीन नंबर ह्या खाड्या संपूर्णपणे बुंजलेल्या आहेत. त्याबाबत मागे चर्चा ही झाली होती एक जे.सी.बी. घेउन कमीत कमी समुद्राच्या तळापासून खोदत खोदत आणले तर साहेब, ह्या झडपापासून फायदा नाहीतर ह्या उघाड्या काढून फायदा आहे. जेणेकरून पाणी बाहेर जाणार नाही. आपण कितीही दरवाजे वाढवले व खाडी जर खोदले नाही तर त्याचे पाणी जाणार नाही. जे.सी.बी. होडीतली घेउन खोदले तर ते काम दोन दिवसात होउन जाईल तिन्ही उघाड्याचे.

दिपक खांबीत :-

ते दुरुस्त करण्यात येतील.

लिला पाटील :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते, मॅडम दोन महिन्यापूर्वी इंदिरा नगर खाडीच्या उघाडीच्या झडपा लावलेल्या होत्या. आता त्याच्यातली एक झडप गायब झालेली आहे. आरोग्य विभागाने काढली आहे की, बांधकाम विभागाने काढली आहे. विचारल्यानंतर कोणालाच काही पत्ता नाही. तर तिथे गटाराचे काम चालू आहे त्या ठेकेदाराने काढले आहे का, ते तरी विचारा आणि पावसाळ्यापूर्वी त्या झडपा लावणे अत्यंत गरजेचे आहे. परवा, तिथे दुसरी झडप देखील तोडायला गेले होते. पण ते शक्य नाही. मॅडम, त्या दोन्ही झडपा लावायला पाहिजे. नाहीतर, पूर्ण नवघर गाव बुडून जाईल. तसेच आपण सांगतो की, कनकियापासून रोड गेलेला आहे तिथे जी चे सी. उघाडी आहे त्याचे ही पुर्नबांधणी करण्यात येईल तर बरे. तेही खुप गरजेचे आहे. त्याचा ही विचार करावा.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो की, मॅडम जवळ जवळ दोन महिने झाले. मी श्री. कांबळे साहेबांना पत्र दिलेले आहे की, मुर्घ्या येथे नालेसफाईला आपण जे.सी.बी. लावा. परंतु, अद्यापपर्यंत तिथे जे.सी.बी. लावण्यात आलेली नाही आणि मी श्री. कांबळे साहेबांना कित्येक वेळा जाउन भेटली आहे की तिथे जे.सी.बी. पण तिथे जे.सी.बी. का लावत नाही. मॅडम, तिकडचे नागरिक टॅक्स भरत नाही का? की, गेल्या २६ जुलै सारखे प्रकरण परत व्हायला पाहिजे का? आम्ही त्या नाल्याच्या बाजूला राहतो आमची घर पाण्याने डुबतील आणि आपले कॅन्टीन चालू झाल्याबद्दल धन्यवाद. आजच्या जेवणाची ऑर्डर कॅन्टीनला दिली होती का? ते जेवण होत का? ते रविवारच्या दिवशी बनवून मंगळवारी दिले का? कसले ते जेवण? कॉफी दिली त्याच्यात दुनियाभरची कॉफी टाकली आणि दुध कमी अशी कशी ती कॉफी बनवली होती. ते आपल्याकडून पैसे घेतात.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आजचे जेवण बिल्कुल बरोबर नव्हते. त्या चपात्या जेलमधल्यांना केल्या होत्या का? भात कच्चा होता. आज जेवण अजिबात चांगले नव्हते.

नयना म्हात्रे :-

मॅडम, मला वाटते जेलच्या लोकांना तरी चांगले जेवण मिळत असेल.

शुभांगी नाईक :-

मा. महापौर मॅडम, कॅन्टीनचा आज पहिला दिवस आणि जेवण अक्षरशः कच्चा भात, करपलेल्या पोळ्या होत्या आणि कोणत्याही भाजीला मीठ ना चव होती. मॅडम, त्याचे बिल देउ नका.

नयना म्हात्रे :-

मॅडम, आपण त्या कॅन्टीनवाल्याला सरळ सांगा, जेवण जर चांगले बनवले असेल तर द्या. नाहीतर कुठल्याही एका चांगल्या हॉटेलला आपण ही ऑर्डर द्या.

शुभांगी नाईक :-

आम्हाला हे असे जेवण नको.

लिला पाटील :-

जर असे जेवण देत असेल तर त्याचा ठेका कॅन्सल करून टाका.

नगरसचिव :-

पुढच्या वेळेपासून अगोदर जसे घरगुती जेवण येत होते तसेच जेवण येईल.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, या ठरावावर मी जी सुचना केलेली आहे. या ठरावामध्ये त्या उघाडीचा आपण काही.....

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांनी मांडलेली सुचना की, त्यांच्या येथे नालेसफाई झाली नाही. तर संबंधित खात्याने त्यांच्याकडे जे.सी.बी. पाठवून त्यांच्या वॉर्डोतील नालेसफाई त्वरीत करून घ्यावी.

मिलन म्हात्रे :-

नालेसफाईची सुचना मी मांडलेली नाही. सन्मा. सदस्या नयना म्हात्रे बोलल्या आहेत. मी जे भाईदर पश्चिमेला एक उघाडी आहे. त्या उघाडीचे काम आता केले. त्याला तीन महिने झाले आहे. त्याठिकाणी उपायुक्त श्री. शेख साहेब आले होते. त्या ठेकेदाराने मैला देखील काढला नव्हता व त्याला झडपा नाही. भाईदर पश्चिम, हा जो तुम्ही झडपांचा विषय आणलेला आहे. तर माझे म्हणणे असे आहे की, ह्या ज्या उघाड्या आहेत. ह्या का वगळल्या गेल्या? काम झाले तेव्हा आपण त्या उघाडीवर झडपा का लावल्या नाहीत. म्हणजे त्याचे टेंडर अपुरे काढले आणि आज पावसाळा तोंडावर आलेला आहे. आमच्या येथील इमारती तीन तीन फुट खाली गेलेल्या आहेत. मी ते बोललो आहे. आपण ह्याच्यात ते अंतर्भूत करा आणि काम करून घ्यायला लावा.

संगिता म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलते की, आपण आमच्या प्रभागाच्या नगरसेवकांचे ऐकणार की इतर प्रभागाच्या नगरसेवकांचे ऐकणार. तिथे सर्व नालेसफाई झालेली आहे आणि जिथे जे.सी.बी. जात नाही तर तिथे राहणाऱ्या लोकांच्या घरावरून नेणार का?

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावामध्ये ह्या झडपांचा उल्लेख करायचा आहे तो करा.

दिपक खांबीत :-

ते काम ऑलरेडी मंजूर आहे आणि तिथे झडपा लावायच्या बाकी आहेत.

मिलन म्हात्रे :-

ते कधी पावसाळ्यानंतर लागणार का? आयुक्त साहेब, आपण स्वतः फिरून पाण्याची पाहणी केलेली आहे. जर मंजूर असेल तर आपल्याला लेट का होते.

दिपक खांबीत :-

साहेबांनी त्यांच्या अधिकारात मंजुरी दिलेली आहे. आम्ही झडपा लगेच लावून घेऊ.

मिलन म्हात्रे :-

पावसाळ्याच्या अगोदर झडपा लावण्याचा विषय आहे. मंजुरी झालेली आहे का, नाही हे मी आपल्याला विचारलेले नाही. आज इफेक्ट आजपासून पडणार आहे. दोन दिवस पाउस पडले आणि केवढे पाणी जमले होते.

दिपक खांबीत :-

साहेब, आठ दिवसात लावून घेऊ.

मिलन म्हात्रे :-

हे ह्या ठरावामध्ये इन्क्लुड करा. नाहीतर, काय होईल हा ठराव एकच पास झाला असे होईल व बाकीच्या उघाड्या तसेच राहतील. आयुक्त साहेब, आपले काय म्हणणे आहे? मा. महापौर मॅडम ह्याच्यावर आपले रूलिंग काय आहे?

मा. आयुक्त :-

आठ दिवसामध्ये झडपा लावण्यात येतील असे आश्वासन आता आमच्या अधिकाऱ्यांनी दिले आहे ना.

अनंत पाटील :-

मा. महापौर महोदया, आपला जो खार लॅन्ड विषयी विषय चालला आहे. खार लॅन्ड स्कीमच वेगळी आहे. राई, मोर्वा, मुर्घ्याला सुद्धा चार उघाड्या आहेत. ह्या उघाड्या ज्या खार लॅन्ड बांध बंदिस्तीने रिपेरिंग करणे. त्या रस्त्याला डागडुजी करणे, जर का शक्य नसेल तर लोकोपयोगी कामासाठी किंवा जास्त पाण्याचा

साठा असेल तर नगरपालिकेने सुद्धा राई, मुर्धा, मोर्वाच्या ज्या उघाड्या आहेत त्याचे काम ह्याच्यामध्ये इन्क्लुड करावे. कारण खार लॅन्ड बांध बंदिस्तीने परवानगी शिवाय आपण महापालिका तिथे खर्च करू शकत नाही. आम्ही आत्ताच कलवा येथे खारी गावला जाउन आलो ते म्हणतात की, आम्ही बजेट मध्ये तरतुद केलेली आहे. पैसे नाही, असे म्हणतात. तशा तऱ्हेने राई, मुर्धा, मोर्वाच्या सुद्धा काही झडपा आहेत. काही उघाड्या दुरुस्ती आहे. तेही ह्या ठरावामध्ये इन्क्लुड करून घ्याव्यात.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, पाण्याचा निचरा करण्यासाठी आपण मोठमोठे नाले बांधले, गटाराची सफाई करतो. उघाड्या बांधण्यात आलेल्या आहेत. पण पाण्याची टंचाई दोन महिन्यापासून चालू आहे त्याच्यासाठी काय उपाययोजना करणार आहे? याबाबत आम्ही काल आयुक्त साहेबांना पत्र दिलेले आहे. वॉलमॅनची बदली करा.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य उघाडीचा विषय चालू आहे.

एस. ए. खान :-

मॅडम, उघाडीचा विषय चालू आहे हे बरोबर आहे. पण पाणी टंचाईचा विषय देखील आहे ना.

मा. महापौर :-

पाण्याचा विषय वेगळा आहे. सदरचा विषय संपल्यानंतर आपण पाच मिनिटे ह्या विषयावर चर्चा करू.

सुरेखा गायकवाड :-

मा. महापौर मॅडम, पंधरा दिवसापासून खरोखरच प्रभागामध्ये पाणी येत नाही. लोकांचे आमच्याकडे मोर्चे येतात आणि आम्हाला सामोरे जावे लागते. एकतर, आपण पाण्याची जी वेळ आहे ती वेळ आपण वाढवून द्या.

हॅरल बोर्जीस :-

प्रकरण क्र. ३७ चा सभागृहासमोर ठराव मांडला.

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मॅडम, या ठरावात आमच्या सुचनांचा उल्लेख कुठेच नाही.

सुरेखा गायकवाड :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, ३१ मे रोजी पाउस झाला. त्या पावसामध्ये गोकुलधाम येथे ग्राउन्ड फ्लोअरच्या घरामध्ये पाणी शिरले होते. माझ्या माहितीप्रमाणे गोकुलधाम येथील गटाराचे काम एक वर्ष झाले मंजूर झालेले आहे. बऱ्याच वेळेस पत्रव्यवहार करून सुद्धा आपण ते गटाराचे बांधकाम चालू केलेले नाही. याबाबत संबंधित अधिकाऱ्यांनी मला माहिती द्यावी की, आपण ते गटार का बनवलेले नाही?

दिपक खांबीत :-

गोकुलधामचे ना.

सुरेखा गायकवाड :-

विजय पार्क च्या बाजूला गोकुलधाम येथे ३१ मे रोजी लोकांच्या घरामध्ये ग्राउन्ड फ्लोअरला पाणी गेलेले होते आणि सकाळी तिथे जे. सी. बी. मशीन लावून पाणी काढले. आपले उपायुक्त श्री. शेख साहेब तिथे आले होते. मा. महापौर मॅडम सुद्धा आल्या होत्या. तर ते गटाराचे बांधकाम आपण कधी करणार आहात?

दिपक खांबीत :-

गटाराच्या कामाचे आणि रोडच्या कामच्या एस्टीमेट आपण एक केलेले आहे. बजेटनुसार ते घेण्यात येईल. पण आता एस्टीमेट करून देता येणार नाही.

सुरेखा गायकवाड :-

कधी करणार आहात? एक वर्ष झाले मंजूर होउन.

दिपक खांबीत :-

हे काम मंजूर नाही.

सुरेखा गायकवाड :-

काम मंजूर झालेले आहे. उद्घाटन झालेले आहे. काशीनाथ म्हणून आहे त्या ठेकेदाराला आपण ते काम दिले होते.

दिपक खांबीत :-

ते छोटसं गटाराचे काम आहे आणि आपण म्हणता ते....

सुरेखा गायकवाड :-

ते काम मुळीच झाले नाही. ते काम का झाले नाही? वर्ष लागते का? काम का झाले नाही?

दिपक खांबीत :-

गटाराचा तो एक छोटासा भाग आहे आणि हा अठरा मिटरचा डी. पी. रस्ता आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

साहेब, काम मंजूर होते. उद्घाटन केले जाते आणि पुढे त्याची पुर्तता नाही. ही काय भानगड चालली आहे? की आपण कागदोपत्री गटार दाखवता?

दिपक खांबीत :-

जे मंजूर काम आहे ते आपण करून घेऊ.

सुरेखा गायकवाड :-

मंजूर काम पण कधी? एक वर्ष लागतो का?

दिपक खांबीत :-

ते काम एकत्र करायचे होत ना.

सुरेखा गायकवाड :-

श्री. तांडेलला बोलवा. तांडेल सुद्धा त्या कार्यक्रमाला होते.

दिपक खांबीत :-

मॅडम, एकत्र काम करायला लागते ना. असे तुकडे तुकडे करून....

सुरेखा गायकवाड :-

आपल्या हलगर्जीपणामुळे आज ३१ मे रोजीच्या पावसामध्ये, पहिल्या पावसातच गोकुळधामच्या ग्राउन्ड फ्लोअरला पाणी गेले. लोकांचे नुकसान झाले. त्याला जबाबदार कोण? मग तुम्ही जबाबदार. जबाबदार आपण आहात.

दिपक खांबीत :-

मॅडम, सगळी कामे जी आहेत ती बजेटनुसार घेण्यात येतात. गेल्यावर्षी मिरारोडची जवळ जवळ बारा कोटीची कामे घेतली होती.

सुरेखा गायकवाड :-

साहेब, मी तुमच्या उत्तराशी सहमत नाही. माझे समाधान होत नाही.

दिपक खांबीत :-

आपण गटाराची एकूण बारा कोटीची कामे प्रस्तावित केली आणि पूर्ण ही केलेली आहेत. कामं घेतली नाहीत असे बोलणे.....

सुरेखा गायकवाड :-

गोकुळधामचे काम आपण केलेले नाही. गटाराचे काम मंजूर झालेले आहे आणि आपण ते करत नाही.

दिपक खांबीत :-

जे काम मंजूर आहे ते काम करण्यात येईल आणि जी उर्वरित कामे....

सुरेखा गायकवाड :-

कधी करण्यात येईल? एक वर्ष आपण काय केले? झोपा काढल्या का?

दिपक खांबीत :-

मॅडम, झोपा काढण्याचा प्रश्न नाही.

सुरेखा गायकवाड :-

एक वर्ष आपण अधिकाऱ्यांनी काय केले?

दिपक खांबीत :-

मॅडम, ते काम मोठे आहे ना.

सुरेखा गायकवाड :-

आपण ते काम कधी चालू करणार आहात, ते मला सांगा. एक वर्ष होऊन गेले आहे. एक वर्ष उलटले. आता ते काम कधी चालू करणार आहात ते सांगा. एका दिवसात की, दोन दिवसात.

दिपक खांबीत :-

दोन दिवसात काम सुरू करतो.

सुरेखा गायकवाड :-

मला तसे लेखी पत्र द्या की, दोन दिवसात काम सुरू करू असे.

दिपक खांबीत :-

ही मा. महासभा आहे आणि मा. महासभेमध्ये उत्तर दिलेले आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

गेल्यावेळेस पण मा. महासभेतच मंजूर झाले होते. तरीही एक वर्ष उलटला व आपण काम केलेले नाही.

परशुराम पाटील :-

टेंडर काढा.

दिपक खांबीत :-

टेंडर काढलेले आहे. काम सुरू करायचे आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

मा. महासभेतच ते काम मंजूर झालेले आहे. तरी आपण केले नाही.

दिपक खांबीत :-

मंजूर झालेले काम दोन दिवसात सुरू होईल.

चंद्रकांत मोदी :-

मा. महापौर मॅडम की, आज्ञा से बोलता हू, स्मशान भूमी के पास जो जाफरी खाडी है वहा हमारे प्रभाग अध्यक्ष श्रीम. नुरजहाँ हुसैन मॅडमजी, सन्मा. सदस्य एस. ए. खान साहब और श्री. अजित पाटील साहेब, संबंधित अधिकारी सब वहाँ गए थे, तो पुनम के दिन भरती थी। वहा मेन जगह से पानी जाता है वह ढक्कन बिल्कुल बंद रहता है। उसको उठानेके लिए साकडा-आकडा-बाकडा कुछ नहीं है। मतलब यह है की, अभी बारिश का सिझन है। तो आपको तकलीफ हो सकती है। इसलिए मेरी सुचना है की, जल्द से जल्द वह काम किया जाए। वह ढक्कन हमेशा बंद होता है। पानी बाहर जाता है, जो पानी खाडी मे जाना चाहिए।

एस. ए. खान :-

त्याच्यामध्ये हुक जे आहेत ते तुटलेले आहेत. उचलताना हुक नसल्यामुळे होणार नाही. ते हुक लावण्यात यावे.

चंद्रकांत मोदी :-

हुक भी तुटे है। हमने खुदने देखा है। पानी उधर भरेगा तो सफाई किया नहीं ऐसा अपना नाम आएगा।

एस. ए. खान :-

चार दरवाजे पैकी तीन दरवाजे बंद आहेत व हुक तुटलेले आहेत.

चंद्रकांत मोदी :-

साहब, जो सेंट झेव्हियर्स स्कूल है उसके आजुबाजू मे जो बडी गटर है वह सफाई करनेका बाकी है। वहाँ जो ब्रीज का म्हाडा का काम चालू है, वहाँ अंदर रेबीट पडा हुआ है और सफाई भी नहीं हुई है और गोकुल व्हिलेज की गटर सफाई करनेका बाकी है।

मा. महापौर :-

विषय सर्वानुमते मंजूर. सविचजी पुढील विषय घेण्यात यावा.

मिलन म्हात्रे :-

मॅडम, आमच्या सुचनेचे काय झाले? ह्याच्यात काहीच उल्लेख केलेला नाही. आपण आता रुलिंग दिले. सभागृह नेते ह्यांनी जो ठराव वाचला त्याच्यामध्ये मी जे बोललो त्या सुचनेचा उल्लेख नाही.

रोहित सुवर्णा :-

मॅडम, सुचना समाविष्ट करून घेण्यात याव्यात.

मिलन म्हात्रे :-

त्यांनी तसे वाचलेले नाही. प्रशासन नंतर ते करत नाही आणि आपले निर्णय सुद्धा रेकॉर्डवर आणत नाही.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे ह्यांना आयुक्त साहेबांनी दहा दिवसाचे आश्वासन दिले. मला वाटते प्रशासनाचे चीफ ज्यावेळेला डायसवरून उत्तर देतात त्यावेळेला ते इम्प्लीमेंटेशन होईल ह्याच्यामध्ये काही वाद नाही.

रोहित सुवर्णा :-

ठरावामध्ये समाविष्ट करून घ्या. म्हणजे प्रश्न मिटला.

प्रकरण क्र. ३७ :-

घोडबंदर येथील उघाडीचे दरवाजे दुरुस्ती करणे बांधकाम बाबत विचार विनिमय करून निर्णय घेणे.

ठराव क्र. ३० :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीतील घोडबंदर जनतानगर, काशीगांव, लक्ष्मीबाग संजय गांधी उद्यान येथील डोंगरावरील पावसाळी पाण्याचा निचरा घोडबंदर येथील उघाडी क्र. ३ व ४ मधूनच होतो. सदर भागतील पावसाळे पाणी खाडीला जाणारा एकमेव मार्ग आहे. अस्तीवातील उघाडी अपूरी पडत असल्याने गावालगत परीसरात पुरदृष्य परिस्थिती निर्माण होते. पावसाळी पाण्याचा निचरा पुरेसा होत नसल्याने सदर ठिकाणी उघाडी वाढीव दरवाजे बांधणे गरजेचे आहे.

सदर जागा महाराष्ट्र शासन खार भूमी विकास विभागाची असल्याने उघाडी दुरुस्ती करणेबाबत खार भूमी विकास विभागाची परवानगी आवश्यक आहे. त्यानुसार पत्रव्यवहार केला असता त्यांच्यामार्फत प्रत्यक्ष जागेची पाहणी करून रु. २५,२९,३९६/- रक्कमेची अंदाजपत्रके सादर करण्यात आलेली आहेत. सदर काम करण्याकरिता खारभूमी विकास विभागाकडे निधी उपलब्ध नसल्याने त्यांनी महानगरपालिकेकडून निधी उपलब्ध

करून देण्याची मागणी केलेली आहे. तरी रु.२५,२९,३९६/- खार भुमी विकास विभागाकडे त्वरीत भरणा करण्यास मान्यता देण्यात येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जिस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३८ चे वाचन केले.)

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, आज निश्चितच जेवण चांगले आले नसले तरी काही विषय मा. महासभेत चांगले आलेले आहेत. काही नियमामध्ये बदल करण्याच्या संदर्भामध्ये विषय येथे मा. महासभेसमोर आलेला आहे. महापालिका ज्यावेळेला असे विषय घेउन दुसऱ्यावर आपल्याला लादते त्यावेळेला पहिला सुरुवात आपल्यापासून करायला पाहिजे असे माझे पहिले मत आहे. कारण हा जो विषय आहे त्या संदर्भात आपण म्हटलेले आहे की, महापालिका क्षेत्रात विजेची बचत मोठ्या प्रमाणात होण्याचे उद्दिष्ट आहे. निश्चितच विजेची बचत झाली पाहिजे. मागच्या बजेटच्या वेळेला या संदर्भात मी चर्चा ही केली होती. मा. आयुक्त साहेबांशी या संदर्भात मी बोललो होतो की, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत विषय जरा बाजूला करत आहे पण मुद्दा तोच आहे. माझी सुचना लक्षात घ्या की, मा. आयुक्त साहेबांबरोबर मी यासंदर्भात बोललो होतो की, महापालिका विभागामध्ये आज आपण विजेचे पाच कोटी रुपये बिल देत आहोत. त्या बिलावर आपण जर कटोती केली तर महापालिकेचे निश्चितच उत्पन्न वाचवू शकू, खर्च कमी करू शकू. अशापद्धतीने मी एक सुचना दिली होती की, मिरा भाईंदरमध्ये काही असे मुख्य रस्ते आहेत. आम्ही ज्यावेळेला दौऱ्यासाठी गेलो होतो तो किस्सा मी तुम्हाला सांगू इच्छितो की, काही असे रस्ते आहेत ते रात्री रंगतात. अकराच्या वेळनंतर काही असे मुख्य रस्त्यावर वन प्लस वन असे एक सोडून एक अशा काही स्ट्रीट लाईट आहेत त्या बंद करण्यात याव्यात. जेणेकरून निश्चितच या मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचा पाच कोटीचा आपण जो विजेच्या बिलावर दाखवत आहे तर निश्चितच कुठेतरी करोडोमध्ये आपण बचत करू शकू. काहीक असे चौपाट्या आहेत, उद्याने आहेत. तिथे रात्रभर लाईट्स चालू राहतात. त्याच्यावर निश्चितच नियंत्रण करा. मी असे सांगत नाही की, रहिवाशी विभागातील मुख्य रस्ते ते चालू व्हायलाच पाहिजे. पण जिथे रात्री गरज लागेल तिथले विज नियंत्रण करा आणि मिरा भाईंदर शहराची वस्तुस्थिती बघा. लांब जायचे नाही. काहीक आपल्या ह्या महापालिकेच्या कॅबिनमध्ये पंखे चालू, ए. सी. चालू, लाईट्स चालू, कोणी नसले तरी त्या असेच चालू असतात. तिथे सुद्धा आपण नियंत्रण करा आणि विजेच्या बचतीला आपण पहिले आपल्यापासून सुरु करू या अशी माझी सुचना आपण नमुद करून घ्या आणि तशी अंमलात आणा. निश्चितच, महापालिकेच्या खर्चात आपण कपात करू.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, मा. महापौर मॅडम आपण जो प्रकरण क्र. ३८ अन्वये जो विषय आणलेला आहे. हा विषय आपल्या जेवढ्या प्रशासकीय इमारती आहेत त्याला ही सौरउर्जेची जर आपण सिस्टम लावली तर, आपल्या मुख्य इमारतीमध्ये संगणकाचे दालन आहे. त्याला ही लावले तर आपले बचत होईल. अशापद्धतीने जेवढ्या आपल्या इमारत्या आहेत त्याला ही सौरउर्जेची निर्मिती करून महापालिकेची जेवढी बचत होईल. जसा एक नविन प्रयोग आपल्या मिरा भाईंदरहून होईल आपण जसे कल्याण-डोबिवली, ठाणे महानगरपालिका, नागपूर महापालिकेत असे झाले तसे आपल्या मिरा भाईंदरमध्ये असे झालेले आहे आणि ते योग्य आहे असे करावे. तसेच, जेवढे सिग्नल आहेत, सिग्नला पण आपण सौरउर्जेची निर्मिती करून आपली पॉवर बचत करावी आणि सन्मा. सदस्य रतन पाटील ह्यांनी सांगितलेले आहे. एक सोडून एक आपण लॅम्प बंद करा. त्याचप्रमाणे गार्डन आहेत. गार्डनमध्ये ही आपण वीज वाचवू शकतो. सौरउर्जा जर निर्माण झाली तर तिथे आपण लाईट्स उत्पन्न करू शकतो. हा व्ह्यु इनव्हेस्टमध्ये टाकावा अशी मी सुचना करत आहे.

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जिस ह्यांनी प्रकरण क्र. ३८ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, जिथे आवश्यक आहे तिथे ही सौरउर्जेची निर्मिती करावी.

रतन पाटील :-

सुचनेसकट घ्या.

शशिकांत भोईर :-

सुचना घ्या.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ह्याच्यामध्ये माझी एक सुचना अशी अॅड करा की, मुंबई महापालिका ठाणे महानगरपालिकेने विजेची अशी योजना आखली आहे की, शंभर टक्के जो करधारक आहे त्याला वीस परसेन्ट घेण्याची एक योजना आखलेली आहे ती योजना सुद्धा आपल्याकडे टॅक्सला लागू करावी अशी मी सुचना मांडतो. ती सुचना आपण समाविष्ट करून घ्यावी. मॅडम, आपण त्यांना सुट देतो त्या सुटबद्दल माझी सुचना आहे. वाटले तर मान्य करून घ्या. नाही केले तर वांदा नाही.

मा. महापौर :-

सुचना समाविष्ट केली जाईल.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ही विकास नियंत्रण नियमावली संपूर्ण फायनल करून मला वाटते दोन महिन्यापूर्वी तयार केली आहे. ती नियमावली शासनाकडे पाठवलेली आहे की पाठवायची आहे? मग आता हे पुन्हा प्रकरण त्याच्यामध्ये अंतर्भूत करायला पाठवणार का? म्हणजे आता कुठेतरी हे संपवायला हवे. आपली विकास नियंत्रण नियमावली ही मंजूर होईल आणि नंतर हे पुन्हा जाईल म्हणजे डबल प्रोसीजर आपल्याला अॅडॉप करायला लागेल.

मा. आयुक्त :-

विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये परटीक्युलर रहिवास विभाग इमारतीचा समावेश केला नव्हता तर तो समावेश आपण आता करत आहोत.

प्रफुल्ल पाटील :-

म्हणजे हे प्रपोजल त्याला जोडून पाठवणार.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर. सचिवजी पुढील विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ३८:-

महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये मंजूर विकास नियंत्रण नियमावले (Appendix-xx) मध्ये फेरबदल करणेबाबत.

ठराव क्र. ३९ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामधील (१) हॉस्पिटल (२) हॉटेल्स व विश्रामगृह (३) हॉटेल्स, शाळा, कॉलेज व इतर संस्था (४) पोलिस / लष्करी छावणी (५) कॅन्टीन (६) प्रयोगशाळा व संशोधन संस्था (ज्यासाठी गरम पाण्याची आवश्यकता आहे.) अशा वापराच्या इमारतीसाठी सौरऊर्जेवर (Solar Energy) पाणी गरम करण्याची व्यवस्था बसविणेसाठी मिरा भाईंदर शहरासाठीच्या विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये (Appendix - XX) (पृ.क्र. १३७) मध्ये तरतूद आहे.

महानगरपालिका क्षेत्रात विजेची बचत मोठ्या प्रमाणात होण्याचे दृष्टीने वरील प्रमाणेच्या तरतूदीची व्याप्ती वाढविणे आवश्यक आहे. त्याकरिता महानगरपालिका क्षेत्रातील अस्तित्वातील वाणिज्य वापराच्या इमारती, शासकिय इमारती (ज्यामध्ये गरम पाण्याची आवश्यकता भासणार आहे.) तसेच जुन्या रहिवासी वापराच्या इमारतीसाठी व नविन रहिवास वापराचे इमारतीसाठी याप्रमाणेची तरतूद लागू करण्यासंदर्भात विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये तरतूद करण्याचे प्रस्तावित करण्यात येत आहे. ज्या अस्तित्वातील इमारतीत वर नमुद १ ते ६ प्रयोजनार्थ वापर सुरु असतील त्या वापरदारांना तसेच शासकिय इमारतींना हि तरतूद सक्तीची करणे आवश्यक आहे.

जुन्या रहिवास वापराचे इमारतीसाठी ज्या सोसायटी / मालक अशाप्रकारे तरतूद करतील त्यांना वार्षिक मालमत्ता करात सवलत दिल्यास या योजनेस चांगला प्रतीसाद मिळेल त्यादृष्टीने जुन्या रहिवास इमारतींच्यासाठी १०% मालमत्ता करात सवलत देणे योग्य आहे.

विकास नियंत्रण नियमावलीमधील याबाबतचे फेरबदल खालील प्रमाणे आहे.

Sr.No.	Existing Rule	Modified Rule
1	Add – Appendix – XX Hospital and	Appendix – XX Hospital and Nursing Homes
2	New – Appendix – XX – (2) VI	Appendix – XX – (2) VI Residential Building of any type.
3	New – Appendix – XX – (2) VII	Appendix – XX – (2) VII. All Government building and Public sector building where hot water required.
4	New – Appendix – XX – (2) VIII	Appendix – XX – (2) VIII Functional Building, Railway Stations like

Sr.No.	Existing Rule	Modified Rule		
		waiting rooms, retiring rooms, rest rooms and inspection bungalows and Catering units.		
5	New – Appendix – XX – (2) IX	Appendix – XX – (2) - IX Community Centers, Banquet Halls, Mangal Karyalaya and Buildings for Similar use.		
6	New – Appendix – XX – (8)	Appendix – XX – (8) (a) Installation of Solar Water assisted water heated system in the existing building shall be made mandatory at the time of change of use to above said category (In rule Appendix –XX (2) – I to V) provided there is a system or installation for supplying hot water. (b) Installation of Solar assisted Water heated system in the existing building shall be made mandatory where existing user is as rule Appendix – XX (2) I to V and VII the provision of system shall be started within one year and shall be completed within two years from the date of sanction of this rule. (c) The Commissioner may insist for installation of solar assisted water heated system in the existing residential building of all type the owner / co-operative Housing society who provide the system will be given 10% incentive in payment of yearly property tax till the system is working. <u>Note</u> – for the existing Building where such system is proposed submission of the R.C.C Consultants Certificate regarding the stability of structure shall be made compulsory.		
7	Appendix - XX - 5 (Table)	Appendix - XX - 5 (Table)		
	Type of Building	per capita capacity Recommended Liter per day	Type of Building	per capita capacity Recommended Liter per day
	6) (New)	-----	6) Residential	25
	7) (New)	-----	7) Government / Public Sector	100

मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीमधील Appendix –XX मध्ये वरिलप्रमाणे फेरबदल करण्यासाठी महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये नागरिकांच्या सूचना व हरकती मागविण्यास व त्यानुसार पुढील कार्यवाही करण्यास ही महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ३९ चे वाचन केले.)

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी मिरा भाईंदर महानगरपालिका, मा. महापौर सहाय्यता निधी स्थापन करण्यासाठी त्याची उद्दिष्ट कार्यकारी समिती सभा व अधिकारांची याठिकाणी मंजूरी घेत आहोत. यामध्ये जे उद्देश दिलेले आहे. त्यामध्ये म्हटले आहे की, भारत देशात सर्व राज्यात तसेच मिरा भाईंदर शहरामध्ये प्राधान्याने असा उल्लेख असलेले बरे होईल. त्याचप्रमाणे दुसऱ्या पानावर दरवर्षी जानेवारी महिन्यात म्हटलेले आहे तर ३१ मार्च हे आर्थिक वर्ष असल्यामुळे एप्रिल महिन्यात सभा घ्यावी. दरवर्षी एप्रिल महिन्यात महापौर सहाय्यता निधीच्या समितीच्या पहिल्या सर्वसाधारण सभेत दोन जागा आहेत त्याच्या ऐवजी तीन जागा कराव्यात. तीन जागा सभासदांमधून भरल्या जातील. त्याचप्रमाणे सर्वसाधारण बाबी त्यामध्ये दोन नंबरचा मुद्दा आहे. अर्ज केल्यापासून महापौर, सचिव ह्यांच्याकडून तपासून दोन ते तीन दिवसात मंजूर होतील. त्याच्यापुढे असे म्हणणे आहे की, तात्काळ असल्यास संबंधितांना चेक देण्यात येईल व पुढील कार्यकारणी सभेत मंजूरी करण्यात येईल. त्याचप्रमाणे उद्देशामध्ये जो ७ नंबरचा मुद्दा आहे. महापौरांना दहा हजार इतकी रक्कम एका वर्षामध्ये इच्छेनुसार, इच्छेनुरूप त्याच्यापुढे उद्दिष्टामध्ये नमुद केलेल्या कारणासाठी खर्च करता येईल. पण दहा हजारा ऐवजी वर्षाला साठ हजार रुपये केले तर बरे होईल. मा. महापौरांना साठ हजार रुपये इतकी रक्कम एका वर्षामध्ये इच्छेनुरूप उद्दिष्टामध्ये नमुद केलेल्या कारणासाठी खर्च करता येतील. त्यानंतर मुद्दा क्र. १२ तीन हजार, पाच हजार व दहा हजार रुपये ह्यांची मदत देता येऊ शकेल. तथापि, आयोजन समितीने असे जे म्हटलेले आहे. येथे राज्य, राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय खेळांडूना जी संस्था मदत करेल किंवा ती संस्था आयोजित करेन, सांस्कृतिक महोत्सव परिसंवाद हे जे ती संस्था आयोजित करणार असेल त्यांना आपण मदत करणार असू तर आपण धर्मदाय आयुक्त ह्यांच्याकडे नोंदणीकृत असणाऱ्या संस्थांनाच मदत देण्यात यावी. हे कार्यक्रम आयोजित करणाऱ्यांना आपण जर देणगी देणार असू तर त्यानंतर मुद्दा क्र. १३ आंतरराष्ट्रीय स्पर्धेत भारताचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या मिरा भाईंदर शहरातील रहिवाशी असलेले खेळाडूस असा उल्लेख असावा. आंतरराष्ट्रीय स्पर्धेत भारताचे प्रतिनिधित्व करणाऱ्या मिरा भाईंदर शहरातील रहिवाशी असलेले खेळाडू, व्यवस्थापक, मार्गदर्शक ह्यांना महापौर सहाय्यता निधीतून जास्तीत दहा हजार रुपयाची मदत देण्यात यावी. त्याचप्रमाणे मुद्दा क्र. १४ जो आहे. राष्ट्रीय एकात्मता व इतर कारणासाठी पायी सायकलवर दुचाकी वाहनावरून प्रवास करण्यासाठी कमीत कमी पाचशे किलोमीटर प्रवास करणाऱ्यांनाच मदत करावी. नाहीतर, कोण दहा-वीस कि.मी. चे आयोजित करेल आणि आपण मदत देऊ असे होता कामा नये. तदनंतर मुद्दा क्र. १७ महापौर सहाय्यता निधीमध्ये वैद्यकिय कारणास्तव मदत मागणारा हा आर्थिक दृष्ट्या दुर्बल कुटुंबातून असणे आवश्यक राहिल. त्यासाठी तहसीलदाराचा दाखला किंवा त्याला वार्षिक उत्पन्न २५ हजार पेक्षा कमी असावे. मुद्दा क्र. १९ महापौर सहाय्यता निधीतून वैद्यकिय कारणासाठी देण्यात यावयाची मदत एकाच कुटुंबातील एकाच लाभार्थीना असा उल्लेख असावा अशी माझी सुचना आहे. नंतर मुद्दा क्र. २१ वैद्यकिय कारणासाठी अर्जदाराने ज्या वैद्यकिय तज्ञाकडे आजाराबाबत तपासणी केलेली आहे. त्या दवाखान्याचे नोंदणी कार्ड, औषधोपचाराच्या खरेदीच्या पावत्या, एक्स-रे रिपोर्ट, इ. सी. जी. रिपोर्ट, सोनोग्राफी रिपोर्ट, पॅथॉलॉजी रिपोर्ट इ. कागदपत्र अर्जासोबत मुळ कागदपत्र जोडणे आवश्यक राहिल. वैद्यकिय तज्ञाचे आजारात येणाऱ्या खर्चाचे कोटेशन हे आजाराचा प्रकार नोंद असलेले पत्र आवश्यक असावे. मुद्दा क्र. २८ आहे. मदत देणे अथवा नाकारण्याबाबत अधिकार राखीव ठेवला जाईल. मदत नाकारल्यास त्याची कारणे समितीला सांगण्यात यावी आणि संबंधितांना तसे लेखी कळवावे. अशा या आम्ही सुचना मांडत आहेत.

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, महापौर निधी वितरणासंबंधी नियम ह्याच्यात ४ नंबरमध्ये नैसर्गिक आपत्ती आहे. त्या नैसर्गिक आपत्तीमध्ये आगचा कुठे उल्लेख नाही. तो आगीचा उल्लेख येथे करण्यात यावा. मुद्दा क्र. १२ मध्ये राष्ट्रीय, आंतरराष्ट्रीय स्तरावर खेळ आयोजित करण्यात आलेल्या स्पर्धा, सांस्कृतिक महोत्सव, परिसंवाद, कार्यशाळा, चर्चासत्र, परिषद महापौर निधीतून अनुक्रमे तीन हजार, पाच हजार, दहा हजार रुपये मदत देता येऊ शकेल आणि १२ नंबर व हा २५ नंबर संस्थांना अनुदानाच्या स्वरूपातील मदत ह्या निधीतून प्रस्तावित करणे हे जे करणार आहे ते कुठली तरी संस्था करणार आहे. हे दोन्ही एकदम विपरित आहे. १२ नंबर आणि २५ नंबर. १२ नंबर मे कोई भी आयोजित करेगा तो कोई भी संस्था कार्यक्रम करेगी। २५ नंबर मे आपने लिखा है की, संस्था को देने का नहीं और १२ नंबर मे लिखा है की, तीन हजार, पाच हजार, दस हजार रुपया देने का।

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

शहरामधली एखादी रजिस्टर संस्था १२ नंबर मध्ये आपला जो उद्देश दिलेला आहे तो काही न करता जर निधीची मागणी करत असेल तर त्याला देता येणार नाही. २५ नंबरमध्ये आहे, सरळ जर कोणत्या संस्थाने महापौर निधीकरिता अर्ज केला असेल की, निधी द्या, काही उद्देश नसताना त्यांना देता येणार नाही. पण एखादी संस्था ही १२ नंबर आणि १३ नंबरचे काम करून जर निधीची मागणी केली तर त्याला ते देता येईल.

धनराज अग्रवाल :-

माझ्या मते संस्था स्वतःचे कार्यक्रम करतात. त्या संस्थांना देऊ नये.

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आता जे आपण महापौर निधीचे करतोय जर समजा, आता कोणाला डॅंग्युची लागण झालेली असेल आणि त्याची आर्थिक परिस्थिती नाजूक असेल तर आपण त्यांना सहकार्य करणार का? कारण माझ्या वॉर्डामध्ये असे झालेले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ज्या महापौर निधीला आपण ए. टी. सी. म्हणजे करमुक्त, आयुक्त साहेब, महापौर निधीला जे देणगी देणार आहे. त्यांना ए. टी. सी. चा करमुक्त असा तो ह्याच्यामध्ये उल्लेख केलेला नाही. महापौर निधीमध्ये जे देणगी देणार त्यांना ए. टी. सी. माफ म्हणजे कर वजा मधून माफ होणार आहे ह्याची आपण दखल घ्यावी.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) साो.) :-

या अनुषंगाने धर्मदाय आयुक्त आणि संबंधित विभागाला शहानिशा करून ती अट टाकता येईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

बाकीच्या ठिकाणी जे महापौर निधी देतात....

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) साो.) :-

असेल तर आपल्याला ही घेता येईल. एक हजार आणि दहा हजार पेक्षाकमी दिले तर त्या आर्थिक वर्षाचे ते सभासद असतील.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

दहा हजार म्हणजेच ते आजीवन सभासदांना एकदाच दहा हजार द्यायचे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) साो.) :-

होय एकदाच द्यायचे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलतो की, आपल्या शहरात धोकादायक बिल्डिंग खूप आहेत तर एखादी अकस्मित अशी एखादी घटना जर घडली तर धोकादायक बिल्डिंगच्या खाली जर एखादा माणूस आला तर त्यासाठी आपण प्रोव्हीजन काही केलेली नाही. तर ह्याच्यामध्ये ती प्रोव्हीजन करून घ्यावी.

रतन पाटील :-

बिल्डिंग खाली करण्याच्या नोटीसा आपण देतो. खाली करण्याच्या नोटीसा देउन सुद्धा ते आतमध्ये कशाला बसतात?

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, माझी अशी एक सुचना आहे की, महापौर निधीमध्ये ह्या सुचनाचा देखील समावेश असावा.

प्रेमनाथ पाटील :-

महापालिकेने धोकादायक इमारतींना खाली करण्यासाठी सुचना दिलेली आहे. मग त्यांना ह्या निधीतून कशासाठी फंड द्यायला पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

महापौर निधीबाबत सभागृहात जी चर्चा सुरु आहे.....

मिलन पाटील :-

आकस्मिक जर घडले तर काय करणार आहात?

मा. आयुक्त :-

महापौर निधी वितरणाबाबतीमध्ये जे धोरण ठरवायचे आहे. त्या धोरणामध्ये जवळ जवळ सगळे सन्मा. सदस्य सहभागी आहेत. उत्सुकतेने बोलणारे दिसत आहेत. माझी सभागृहाला अशी कळकळीची विनंती अशी आहे की, महापौर निधीचे आपण जे काही धोरण ठरवलेले आहे जे अधिक सभासद आपण करणार आहोत तर आपण आपल्या पासूनच सुरुवात करावी अशा बऱ्याच नगरसेवकांनी ह्याच्यापुर्वी सुचना मांडलेली आहे. तर ह्याही बाबतीमध्ये आपण आपल्यापासून सुरुवात करावी अशी मी सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती करतो आणि संपुर्ण सभागृह ह्याच्यामध्ये समाविष्ट करून घ्यावे अशाप्रकारचे मी आपल्याला आव्हान करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, जो नगरसेवक निधी आहे. आपण जी नगरसेवक निधी देतो एक टक्का, दोन टक्का. त्या नगरसेवक निधीचा काही भाग महापौर फंडात नगरसेवकांना ठेवता येणार का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) साो.) :-

महापालिकेकडून महापालिकेचा आर्थिक अंदाजपत्रकामध्ये ह्या सहाय्यता निधीला जी तरतुद असेल. त्याच्याशिवाय कोणतीही मदत ह्या महापौर सहाय्यता निधीला करता येणार नाही.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, आयुक्त साहेबांनी आव्हान केल्याप्रमाणे मी पाच हजार एक रुपया ह्या महापौर निधीला देत आहे.

लिला पाटील :-

पाच हजार काय पन्नास हजार रूपये द्या.

मा. आयुक्त :-

आपण जर सुरुवात करणार असाल तर, एक आदर्श घालून घ्या आणि पन्नास पासून सुरुवात करा.

मिलन पाटील :-

पाच हजार रूपये देत आहे ना.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला जसे मी हक्काने सांगू शकतो. तसे मी प्रशासनाच्या वतीने आपल्याला सांगेन की, प्रत्येक वर्षाला प्रशासनामध्ये जे सगळे कर्मचारी काम करतात त्यांचा एक दिवसाचा पगार हा महापौर निधीमध्ये आम्ही जमा करू.

मिलन म्हात्रे :-

आणि ह्यांचा एक टेंडर निधी घ्या.

लिला पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, मागच्या वर्षी आमच्या गावात तीन घरांना आग लागली आणि त्या आगीत जळून भस्मसात झाले. त्यांना आपण काहीच मदत केली नाही.

गजाजन भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, मागे नवघर गावामध्ये तीन घरं जळली तर त्या लोकांना महापालिकेतर्फे कुठलीही मदत मिळाली नाही. हे प्रकरण गुढीपाडव्याच्या दिवशी झाले आहे आणि आज ही त्यांना मदतीची गरज आहे.

लिला पाटील :-

ह्या महापौर निधीतून त्यांना मदत लगेच मंजूर करा.

गजाजन भोईर :-

मंजूर करा, आम्हालाही बरे वाटेल.

लिला पाटील :-

मॅडम, मंजूर केलेले तेच अजून दिले नाही. ते अजून का दिले नाही? या गोष्टीला वर्ष होउन गेले आहे आणि याविषयावर आपण सभागृहात आश्वासन दिले होते.

गजाजन भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, आपण त्यांना काहीही मंजूर करा. आज त्यांना गरज आहे.

लिला पाटील :-

गेल्यावर्षी मंजूर केले होते आणि त्यांना वर्षभरात का दिले नाही? नाही दिले.

गजाजन भोईर :-

या गोष्टीला एक वर्ष झाले.

लिला पाटील :-

ह्याच्या अगोदरची राई गावात झालेली घटना त्यांना आपण लगेच मदत दिली आणि नंतर पाडव्याच्या दिवशी ही घटना झाली ह्याला वर्ष होउन जास्त झाले. आपण मा. महासभेत त्यांना मदतीची मंजूरी ही दिली होती.

मा. महापौर :-

महापौर निधी वितरणाबाबत सदस्यांनी नवघर गावामध्ये तीन घरांना लागलेल्या आगीबद्दल मांडलेल्या सुचनेची पूर्णपणे माहिती मागवून, अर्ज मागवून घेउन त्याच्यावर विचार केला जाईल.

लिला पाटील :-

सगळे पेपर तर दिलेले आहे.

गजाजन भोईर :-

पेपरची पुर्तता केलेली आहे.

लिला पाटील :-

फायर बिग्रेड गेलेली आहे. तिथे सगळा सर्वे झालेला आहे.

गजाजन भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, असे नाही की एवढी अमाउन्टच आपण द्या. आपणाला जे द्यायचे आहे ते द्या. त्यांना ही तेवढीच मदत होईल.

लिला पाटील :-

ती लोक सध्या भाड्याने राहत आहेत.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य आपल्या सुचनांचा नक्की विचार केला जाईल.

लिला पाटील :-

नक्की विचार करा.

गजाजन भोईर :-

ह्या विषयावर मा. महासभेत कोणी विरोध करणार नाही.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा, हा जो निधी आहे. ह्याच्याबद्दलची सुटसुटीत नियमावली जी आपण आम्हाला दिलेली आहे ती स्वागतार्ह आहे. पण ह्याच्या दुसऱ्या पानावर जी अकरा जणांची कार्यकारी समिती आहे त्यामध्ये सभागृह नेते ह्यांचे नाव दिसत नाही. तर ते नाव, तो हुद्दा त्याच्यामध्ये आपण घ्यायला पाहिजे. त्याचबरोबर आजारपण वगैरे ज्या गोष्टी आहेत. त्यामुळे मुख्य वैद्यकिय अधिकाऱ्यालाही त्याच्यामध्ये इन्क्लुड करायला पाहिजे. तसेच, २१ नंबरच्या अटीमध्ये सन्मा. सदस्य दुबोले साहेबांनी जी सुचना दिलेली आहे. आजारपणाच्या संदर्भात ती इन्क्लुड करताना अशा या वैद्यकिय मदतीसाठी येणाऱ्या अर्जाला किंवा त्याला जोडलेल्या सर्टीफिकेटचे एनडोसमेन्ट महापालिकेच्या वैद्यकिय अधिकाऱ्यांनी करायला पाहिजे असे इन्क्लुड करण्यात यावे.

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील आपण काही बोलता ना.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील आयुक्त साहेबांनी पन्नास हजार रुपये घोषित केले तर मला वाटते की.....

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्य मिलन पाटील आता आपण जे काही जाहिर केलेले आहे ते परत एकदा आपण सभागृहाला सांगा.

अशोक बळवंत पाटील :-

पाच हजार रुपये आपण नगरसेवक म्हणून जाहिर केलेले आहे.

मिलन पाटील :-

मी स्वखुशीने पाच हजार रुपये जाहिर करत आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

प्रकरण क्र. ३९, महापौर निधी वितरणाबाबत धोरण ठरविणे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने महापौर सहाय्यता निधी स्थापन करण्याकरिता प्रस्ताव या सोबत सादर करण्यात आलेला आहे. महापौर सहाय्यता निधी त्याचा उद्देश, कार्यकारी समिती, सभा व त्यांचे अधिकार, महापौर सहाय्यता निधी वितरणा संदर्भाचा नियम, तपशिल आदी जोडलेला आहे. मा. महासभेच्या मान्यतेनंतर धर्मदाय आयुक्त ह्यांच्याकडून रितसर परवानगी घेउन मिरा भाईंदर महानगरपालिका महापौर सहाय्यता निधी स्थापन करून पुढील कार्यवाही नियमानुसार होण्यास आजची ही मा. महासभा मंजुरी देत आहे. त्याचप्रमाणे सन्मा. सदस्यांनी ज्या ज्या दुरुस्त्या महापौर निधीच्या संदर्भामध्ये सुचवलेल्या आहेत ह्या सर्व दुरुस्त्यांचा विचार करून दुरुस्त्या अंतर्भूत करून सदरच्या ठरावाला आजची ही मा. महासभा मंजुरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

मा. महापौर :-

महापौर निधी वितरणाबाबत आजच्या सभेमध्ये हा विषय आणलेला आहे. पुर्ण शहरासाठी हा विषय आपण चांगल्या दृष्टीकोनातून आणलेला आहे आणि गेल्या २६,२७ जुलैच्या परिस्थितीनुसार सर्व सन्मा. सदस्यांची मागणी होती की, आपल्या ह्या शहरामध्ये महापौर निधी उभा करावा आणि त्याच्यातून गरजू आणि आर्थिक, मागासलेल्या व्यक्तींना, अडचणीत सापडलेल्या व्यक्तींना मदत करण्यासाठी त्याला आपल्या सर्वांचा हातभार लागावा म्हणून प्रत्येकांनी आपली भावना व्यक्त केली होती. त्याप्रमाणे आज आपण येथे ठराव मंजूर केलेला आहे. माझी सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती आहे की, ह्यामध्ये आपण सर्वांनी सामील होउन सभासद नोंदणी करून घ्यावी आणि आर्थिक हातभार आपल्या महापौर निधीला लावून जनतेला सहकार्य करावे. तसेच, आजचा हा विषय सर्व सदस्यांनी दिलेल्या सुचनांसहित मंजूर करण्यात आलेला आहे.

प्रकरण क्र. ३९ :-

महापौर निधी वितरणाबाबत धोरण ठरविणे.

ठराव क्र. ३२ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने "महापौर सहाय्यता निधी" स्थापन करण्याकरिता प्रस्ताव या सोबत सादर करण्यांत येत आहे. "महापौर सहाय्यता निधी" त्याचा उद्देश, कार्यकारी समिती, सभा व त्यांचे अधिकार, "महापौर सहाय्यता निधी" वितरणासंबंधी नियम आदी बाबतचा तपशिल सोबत जोडलेला आहे.

मा. महासभेच्या मान्यतेनंतर धर्मदाय आयुक्त यांच्याकडून रितसर परवानगी घेऊन "मिरा भाईंदर महानगरपालिका महापौर सहाय्यता निधी" स्थापन करून पुढील कार्यवाही नियमानुसार करण्यांस शिफारस आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जिस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ४० चे वाचन केले.)

सुरेखा गायकवाड :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात निर्माण होणाऱ्या घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून बांधा, वापरा व हस्तांतरित करा या तत्वावर खत निर्मिती करणेबाबत आज आपण जो विषय आणलेला आहे तो खरोखरच कौतुकास्पद आहे. मी आपणाला आणि आयुक्त साहेबांना धन्यवाद देते की, घनकचरा हा विषय फारच जिद्दाळ्याचा आहे या विषयावर खरोखर आपल्या काही अधिकाऱ्यांवर कोर्टांमध्ये केसेससुद्धा दाखल झाल्या होत्या. मिरा भाईदर शहराची लोकसंख्या १९९१ च्या जनगणनेनुसार १ लाख ७५ हजार इतकी होती व २००१ च्या जनगणनेनुसार महापालिका क्षेत्राची लोकसंख्या ५ लाख २० हजार आहे. पालिका क्षेत्राची सध्याची अंदाजित लोकसंख्या साडेसात लाख इतकी आहे. महापालिका क्षेत्रात दररोज ४५८ मॅट्रिक टन घनकचरा निर्माण होत आहे. मिरा भाईदर महानगरपालिका उत्तन व पाली येथे ३१ हेक्टर ४६ आर जागा घनकचरा प्रकल्पासाठी जिद्दाळ्याकडून प्राप्त झालेली आहे. खरोखरच आपण हा विषय चांगला घेतलेला आहे. मॅडम, घनकचरा प्रकल्पाविषयी आपण चांगला विषय घेतलेला आहे आणि या विषयावर मी थोडेसे बोलू इच्छिते की, माझे एक नातेवाईक राजकोट येथे राहतात आणि तिथे गेल्यानंतर तेथील महानगरपालिकेने घनकचरा खत प्रकल्प तिथे चालू केलेला आहे. कचऱ्यापासून त्याटिकाणी रेती बनवली जाते. विटा बनवल्या जातात आणि खतसुद्धा बनवले जाते आणि ते खतसुद्धा इतक्या चांगल्याप्रकारचे आहे की, आपण ते खत वापरले की जवळ जवळ पंधरा वीस दिवसामध्ये ज्या झाडाला आपण खत वापरतो ते झाड चांगले होते. आपल्याकडे वृक्षप्राधिकरण ही सुद्धा एक समिती आहे आणि ह्या खताचा वापर त्या वृक्षप्राधिकरण समितीमध्ये झाडांकरिता वापरता येईल. मिरा भाईदरमध्ये दिवसेंदिवस इमारती वाढत आहेत आणि त्यासाठी जो लागणारा माल आहे. म्हणजेच रेती, त्या कचऱ्यापासून रेतीसुद्धा बनवली जाते आणि ती विट दिड ते दोन रुपयापर्यंत पडते. तरी आपण राजकोट येथील ज्या कंपनी आहेत त्या कंपनीशी आपण संपर्क साधून खरोखरच हा विषय ताबडतोब मंजूर करावा. आपण विषय घेतलेलाच आहे आणि मी सुचना करते की, आपण त्यांना प्रकल्प बनवण्यास उत्सुक करावे. मॅडम, आता मी जे घनकचरा प्रकल्पाविषयी बोलले, तर ह्या विषयाचा मी ठराव मांडत आहे असे सांगू इच्छिते. मी ठराव मांडत आहे.

अशोक ब. पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे, आता जो विषय सभागृहासमोर चाललेला आहे. तर आयुक्त साहेबांनी साधारण आम्हाला माहिती द्यावी की, आपण ह्या घनप्रकल्पाच्या बाबत काय काय प्रोसेस झालेली आहे. आताच्या कुठल्या स्थितीला हा प्रकल्प राबवला जात आहे. यासंदर्भात थोडेसे विश्लेषण सभागृहासमोर करावे. आपण लाखो रुपये ह्या प्रकल्पावर खर्च करित आहोत. गेल्या चार वर्षांपासून हा विषय सभागृहात मंजुरीसाठी येत आहे. ह्याच्यावर नक्की काय काय कार्यवाही झालेली आहे ह्याची कृपया सभागृहाला माहिती द्यावी.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, बाकी सब ठराव आपने सभागृह नेते हॅरल बोर्जीस इन्होंने रखा है, अभी यह ठराव इन्होंने क्यो नही पढा।

प्रेमनाथ पाटील :-

मॅडम, आता आपण घनकचरा प्रकल्पाबाबत बांधा व वापरा व हस्तांतरित करा, तसेच खतनिर्मिती प्रकल्प उभारण्यासाठी आपण आर्थिक व प्रशासकीय मंजुरी मागितलेली आहे. पण खर्च किती काय तो ह्याच्यामध्ये उल्लेखच केलेला नाही.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त सा.) :-

आपण हा जो रिपोर्ट सबमिट केलेला आहे. घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करणाऱ्या ज्या काही संस्था आहेत किंवा कंपनी, फर्मस् असेल त्यांच्याकडून आपण एक्सप्रेसन ऑफ इंटरेस्ट मागवणार आहोत. म्हणजे प्रकल्प आपण त्यांच्याकडून मागवणार आहोत आणि त्याचे प्रेझेंटेशन वगैरे केल्यानंतर टेक्निकल डिटेल्स बघितल्यानंतर शॉर्ट लिस्टिंग करणार आहोत. पण आज घडीला त्यांचे कोणतेही प्रोजेक्ट आपण तयार केलेले नाही. मार्केटमध्ये या क्षेत्रामध्ये काम करणारे जे व्यक्ती आहेत किंवा ज्या संस्था आहेत, ज्या फर्म आहेत. त्यांच्याकडून आपण प्रस्ताव मागवणार आहोत.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो, मिरा भाईदर शहरामध्ये घनकचरा प्रकल्प सुरू करावा. ह्याबाबतीमध्ये अनेकवेळा आपण विविध टिकाणी घनकचरा प्रकल्प व्यवस्थापन बघण्यासाठी गेलो होतो. मध्यंतरी ह्यापूर्वी नाशिक येथे ही आपण जाउन आलो होतो आणि चेम्बुर येथे "भाभा अॅथोटिक" म्हणून सेंटर आहे. याटिकाणी आपण हा प्रकल्प बघून आलो होतो. आता आपण ह्याटिकाणी प्रशासकिय आर्थिक मंजुरी मागितलेली आहे. तत्पुर्वी आपण पेणकर पाडा येथे स्मशानामध्ये अशाप्रकारचा प्रकल्प मिथेल गॅस मधून

उभारायचे होते त्याठिकाणी करारनाम्यामध्ये जमले नाही व त्यांनी कंडीशन फॉलोअप केल्या नाहीत म्हणून आपण तो कॅन्सल ही केला. त्यावेळेला अनेक बिल्डर विकासकर्ते हे चेम्बुर येथे आले होते आणि त्यांनी ही दक्षता घेतली की, जे असे प्रकल्प आहेत ते आपण विड कॉम्प्लेक्समध्ये राबवावे जेणेकरून त्यांचे जे गार्डन्स आहेत त्यांना खत मिळू शकेल किंवा बायोगॅस मिळू शकेल. अशा पद्धतीने छोटे छोटे प्रकरण पाच-दहा-पंधरा-वीस-पंचवीस टनाचे करायचे असे आपण ठरवले होते. ही प्रशासकीय आर्थिक मंजूरी आपण घेतलेली आहे. त्यांच्या परवानगीला आपण पुन्हा पुढे विषय पाठवत आहोत. तत्पुर्वी शहरामध्ये असे अनेक विकासकर्ते तयार आहेत आणि त्यांनी तयारी दर्शविली होती. तत्कालिन आयुक्त आर.डी.शिंदे साहेब असताना आपण त्यांच्या समोर अशा बऱ्याच सभा घेतल्या होत्या. आपले मागचे वैद्यकीय अधिकारी डॉ. बावस्कर हे सुद्धा होते आणि त्यामुळे आपण काही जागा ही निवडल्या होत्या. त्या बाबतीमध्ये ही जी परवानगी आपण घेत आहोत तो पर्यंत काही जे विकासकर्ते तयार असतील तर हा जो कचरा आहे तो भाईदर पुर्वेचा कचरा भाईदर पुर्वेमध्ये मिरा रोडचा कचरा मिरा रोडमध्ये, भाईदर पश्चिमेचा कचरा भाईदर पश्चिमेमध्ये जे कुठे कॉम्प्लेक्स असतील तर थोडा फार कचरा आपण त्याठिकाणी वापरून त्या ठिकाणचे गार्डन्स त्यांना खत किंवा बायोगॅस मिळेल अशापद्धतीने काही बिल्डर विकासकर्ते तयार आहेत त्यांनी आपल्याला तयारी दाखवलेली आहे. मी प्रशासनाला एवढेच सांगेल की, ही मंजूरी घेताना जे विकासकर्ते तयार होते त्यांना सुद्धा आपण अशा प्रकल्पाबद्दल आठवण दिली तर मला वाटते असे प्रकल्प असे लहान लहान छोटे प्रकल्प उभे राहू शकतील आणि आपल्याला त्याठिकाणी खत किंवा बायोगॅस मिळेल. कारण माझ्या माहितीप्रमाणे बऱ्याच अॅडव्हान्स टेक्नॉलोजी आलेली आहे. त्याच्यापासून घाण वास आपल्याला बिल्कुल येत नाही. म्हणून अशीपद्धत आपल्याला अवलंबता येईल. तर प्रशासनाने मागचा आढावा घेउन अशीपद्धत अवलंबून घ्यावी आणि मग पुढे अशापद्धतीने आपण ज्या परवानग्या मागणार आहोत. पन्नास टनाची परवानगी आपल्याला मिळालेली आहे. उर्वरित जी परवानगी आपण गव्हर्नमेंटकडे मागणार आहोत. तोपर्यंत आपल्याला जर असे प्रकल्प राबविता येत असतील आणि विकासकर्त्यांनी जर तयारी दाखवली तर त्यांना बोलावून घेउन आढावा घ्यावा असे मला प्रशासनाला सुचवायचे आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो की, येथे जो हा घनकचरा व्यवस्थापनेचा प्रस्ताव येथे आलेला आहे. गेल्या चार वर्षांपासून महापालिकेच्या सदनामध्ये हा घनकचरा व्यवस्थापनेचा प्रश्न नेहमी महासभेपुढे येत आहे. आपण उत्तनला जो प्रकल्प करत आहोत त्याबाबतची पहिली माहिती, प्रशासनाने तो प्रकल्प कुठपर्यंत आलेला आहे ह्याची माहिती प्रशासनाने सांगायची. आपण हा जो प्रस्ताव येथे आणलेला आहे. महापालिकेकरिता व मिरा भाईदर वासियांकरिता चांगला आहे. पण आपला जो प्रस्ताव आहे उत्तनला आपण जो करत आहोत त्याबाबतची माहिती सांगा. मी ह्या संदर्भात बोलतो.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त सा.) :-

उत्तनला आपण एक पन्नास टनाचा प्रोजेक्ट घेतलेला आहे. तो कम्पोस्टिंगचा आहे आणि त्याठिकाणी जाण्यासाठी मधे रस्ता तयार झालेला नव्हता. तो आता आपल्या बांधकाम विभागाने तयार करून दिलेला आहे आणि तो जो प्रोजेक्ट आहे त्याची सुरुवात केलेली आहे. त्याच्यासाठी जे शेड बांधायचे आहे किंवा ज्या लाईन आउट वगैरे घ्यायच्या आहेत त्याला सुरुवात केलेली आहे.

रतन पाटील :-

तो जो प्रकल्प आहे तो मार्कण्ड म्हणून जी कंपनी आहे त्यांना आपण महापालिकेने कुठल्या तत्वावर दिलेले आहे. अगोदर कशापद्धतीने ठराव झालेला आहे आणि कुठल्या पद्धतीने दिलेले आहे.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त सा.) :-

उत्तनचा.

रतन पाटील :-

होय. जो दिलेला आहे. उत्तनला आपण जे दिलेले आहे.

डॉ. पडवळ :-

मा. महासभेनेच ते टेंडर मंजूर केलेले आहे.

रतन पाटील :-

मा. महासभेने मंजूरी दिलेली आहे पण कुठल्या पद्धतीने?

अशोक बळवंत पाटील :-

आयुक्त साहेब, सध्याचा या शहरातील जो घनकचरा गोळा केला जातो त्याची विल्हेवाट कुठे लावली जाते?

मा. आयुक्त :-

सध्या आपल्याला जिथे मिळेल तिथे करतो.

अशोक बळवंत पाटील :-

म्हणजे प्रोजेक्ट उभारण्यासाठी आपण सुरुवात केलेली नाही.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त सा.) :-

प्रोजेक्ट उभारण्यासाठी आपण काही एक्सपेन्डीचर मंजुर केलेले आहे. मा. महासभेमध्ये तशा प्रकारचा निर्णय झालेला होता आणि प्रकल्प कार्यान्वित झाल्यानंतर पुढचे दहा वर्षे संपूर्ण ऑपरेशन्स, मेनटेनन्स सर्व संबंधित जी व्यक्ती आहे तिच बघणार आहे.

रतन पाटील :-

म्हणजे महापालिकेला खर्च करण्याची जबाबदारी नाही ना. होईल का? कारण आपण येथे एका बाजूला वापरा, बांधा आणि हस्तांतरित करा अशापद्धतीने प्रस्ताव करता.

अजीज शेख (मा. उपायुक्त सा.) :-

त्या प्रोजेक्टमध्ये जे सिक्रीकेशन आहे तो पार्ट आपण करायचा आहे. बाकी प्रोसेसिंगचे जे इतर इलेक्ट्रीसिटी असेल ते सर्व काही संबंधित व्यक्ती बघणार आहे.

रतन पाटील :-

साहेब, मी असे म्हणतोय की, जर महापालिकेचे दोन पैसे वाचत असतील तर हा जो प्रस्ताव आपण येथे आणलेला आहे. बांधा, वापरा आणि हस्तांतरित करा. तो प्रोजेक्ट आपल्याला तिथे राबवता येईल का? एका बाजूला आपण बांधा, वापरा आणि हस्तांतरित करा असा प्रस्ताव आपण मांडता आणि ती कंपनी जी आहे ती आपल्याला हे करते. मग तुम्ही आर्थिक प्रशासकिय मंजूरी कशाला मागता? बांधून तो देणार आहे. म्हणजे वापरणार आहे तो आणि नंतर तो आपल्याला हस्तांतरित करणार आहे. मग आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी कशासाठी? येथे महापालिकेचे आर्थिक धोरण कुठे आले?

मोहन पाटील :-

जेवढ्या खर्चाचे आपण काम करत असतो तेवढ्या खर्चाला आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी लागते आणि खर्च संपल्यावर आर्थिक मंजूरी आपल्याला लागते. ती आपण खर्च करायची नाही. त्या प्रोजेक्टला आपल्याला तेवढा खर्च करावा लागतो म्हणून ती आर्थिक प्रशासकीय मंजूरी आपण घेणार आहोत.

रतन पाटील :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेब, प्रशासन आपल्याला उत्तर देईल ना.

मोहन पाटील :-

मागच्या वेळेला सुद्धा जे शिवार गार्डन आहे ते आपण बी.ओ.टी. तत्वावर मागितले आहे. त्याचीही प्रशासनाकडून आपण आर्थिक मंजूरी घेतलेली आहे.

रतन पाटील :-

उपायुक्त साहेब, आपण उत्तर द्यावे. सन्मा. सदस्यांनी उत्तर देण्यापेक्षा आपण उत्तर द्यावे. आपल्याला माहिती नाही का? आपण कशापद्धतीने खर्च करणार आहात की, नाही करणार आहात? त्या पद्धतीने उत्तर द्या. ते हुशार आहेत ते सांगतिलच त्यात प्रश्न नाही.

मोहन पाटील :-

हा जर विषय असा होत असेल कुठे कचऱ्याची विल्हेवाट लावली जाते. कुठे कचऱ्याची विल्हेवाट लावली जात नाही. त्याची प्रशासकीय मंजूरी घेतली पाहिजे किंवा नाही. तर फेरविचार करण्यासाठी पुन्हा विषय आणावा.

मा. आयुक्त :-

सन्मा. सदस्यांनी आता जो प्रश्न विचारलेला आहे. त्याच्या संदर्भात सभागृहापुढे मी असा खुलासा करू इच्छितो की, आर्थिक आणि प्रशासकीय मंजूरी जी आहे. तर संपूर्ण हा जो प्रोजेक्ट आहे तो आपण बी.ओ.टी. तत्वावर देतो. बांधा, वापरा आणि हस्तांतरित करा. त्याच्यासाठी महापालिकेचे पैसे खर्च होणार नाहीत. परंतु, हा प्रोजेक्ट राबवण्यासाठी किंवा हा प्रोजेक्ट अॅनाउन्स करण्यासाठी किंवा निविदा सुचना प्रसिद्ध करण्यासाठी हा जो थोडाफार खर्च होणार आहे त्याच्यासाठी आपल्याला आर्थिक मंजूरीची आवश्यकता आहे आणि दुसरा मुद्दा असा आहे की, प्रशासकीय मंजूरीची गरज ह्याच्यासाठी असते की, सभागृहाला कळले पाहिजे की, आपण कुठला प्रोजेक्ट करत आहोत. म्हणजे जे धोरण आपण ह्याटिकाणी निश्चित करतो ते धोरण सभागृहाला कळले पाहिजे.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, संपूर्ण शहरामध्ये ४०८ टन घनकचऱ्यावर खत बनविणे किंवा इतर मिथेन गॅसपासून विजनिर्मिती करणे अशाप्रकारचे अनेक प्रस्ताव या सभागृहाच्या पुढे आलेले आहे. पूर्वी आपली अडचण अशी होती की, आपल्याकडे जागा नव्हती. सुप्रीम कोर्टाने ज्या नॉर्म्स आपल्याला ठरवून दिले त्या नॉर्म्स आपण जर लक्षात घेतल्या तर आपण थोडे उशिरा चाललो आहोत. आपण फार उशिरा नाही पण थोडे उशिरा चाललो आहोत. पन्नास टनाचा प्रोजेक्ट सुरु केल्यानंतर उर्वरित ३५८ टनासाठी आपल्याला काहीतरी व्यवस्था केली पाहिजे. पूर्वी आपल्याला असे सांगितले गेले की, एक घनकचऱ्यापासून खत निर्मिती करणे आणि दुसरे घनकचऱ्यापासून विद्युत निर्मिती करणे किंवा गॅस निर्मिती करणे. मिथेन गॅसपासून विद्युत निर्मितीकरण करणे त्याच्यापेक्षा कचऱ्याची क्वॉलिटी काय आहे. हे त्यावेळेस मी सभागृहापुढे सांगितले होते. जेव्हा बी. आर. सी. ने आपल्याला पाच टनाचा प्रोजेक्ट त्यांनी त्यांच्याकडे बनवून ठेवलेला आहे. त्या

प्रोजेक्टमध्ये ते गॅस तयार करतात आणि तो प्रोजेक्ट आपल्याकडे लावावा असे ठरल्यानंतर जेव्हा आपण टेंडर कॉल केली तेव्हा काही लोकांनी त्याच्यावर इंटरेस्ट दाखवला. परंतु, त्यांनी आपल्याशी करारनामा केलेला नाही. त्याला कारण एकच आहे, ते सायन्टिफिक कारण आहे की, अँडव्हॉन्स टेक्नॉलॉजी असली तरी तुमचा कचरा कोणत्या प्रकारचा आहे ह्याच्यावर हे सगळं अवलंबून आहे आणि आपल्या कचऱ्याची कॅलॉरिफिक व्हॅल्यू म्हणजे ज्याच्यापासून गॅस निर्माण होण्यासाठी जी व्हॅल्यू लागते किंवा विजनिर्मिती जी व्हॅल्यू लागते ती अतिशय कमी असल्यामुळे आपल्याकडे हे जे दोन प्रस्ताव होते. त्याच्यापैकी सेकेण्ड जो प्रस्ताव आपला विद्युत निर्मितीचा किंवा गॅस निर्मितीचा होता तो प्रस्ताव बारगळला. जर गॅस निर्मितीचा प्रस्ताव आपला बारगळला नसता किंवा त्या कंपनीने अशाप्रकारचा प्रोजेक्ट उभा केला असता आणि खरोखर गॅस निर्माण झाला असता तर ही योजना संपूर्ण शहरामध्ये टप्पाटप्पाने किंवा वेगवेगळ्या भागामध्ये राबवणार होतो. म्हणजे एकाच ठिकाणी कचऱ्याचा संपूर्ण लोड न देता २५-२५ टनाचे प्रोजेक्ट तयार करून द्यायला बी. आर. सी. तयार होती. परंतु, मुळ टेक्निकमध्ये, मुळ जी टेक्नॉलॉजी आहे त्याच्यामध्ये कुठे ही गॅस निर्माण होणे किंवा त्याची जी क्वालिटी पाहिजे ती आपल्याला मिळत नाही. विद्युत निर्मितीकरण तर बाजुलाच राहिले आणि त्याच्यामुळे आता तर आपण असा विचार करायला गेलात तर ३५८ टनावर प्रक्रिया करण्यासाठी आम्ही वेगवेगळ्या ठिकाणी कोणी जरी बिल्डर तयार होत असेल तर ती काय खायची गोष्ट नाही. ३५८ टन कचरा आहे. एका पन्नास टनासाठी आपल्याला जवळ जवळ पाच हेक्टर जमिन लागते. जर कोण एक बिल्डर तयार झाला. त्याच्याकडे समजा, टेक्निक आहे व त्यांनी ती त्याला टेक्निक बॉरो केली आणि त्याने जर कुठे करायचे म्हणाले तर त्याला कमीत कमी दोन हेक्टर तरी जागा लागेल. मग असे साठ ठिकाणी दोन-दोन एकर जागा कोणी विकासक देऊ शकणार नाही. त्यापेक्षा ३५८ टन सध्याची जी जागा मिळाली आहे त्या जागेमध्ये आपण ३५८ टनावर प्रक्रिया करू शकू आणि ही प्रक्रिया करण्यासाठी जेव्हा आता ह्या नविन कंपनीने आलेल्या हे स्वतःचे पैशाने, स्वतःचे टेक्निक वापरून ते तुमच्या कचऱ्यावर खत निर्मिती करणार ते खत विकणार किंवा जे नॉन-रिसायकल मटेरियल आहे ते ध्वनीसाठी वापरा किंवा जे सायकलिंग मटेरियल आहे, रि-सायकलिंग मटेरियल आहे त्याच्यापासून मिथेल तयार करणे किंवा ब्रीक्स वगैरे, पॅलेट वर्कसुद्धा तयार करणे हे काम, त्या कंपनीचा तो लुकआउट राहिल. त्याच्यामध्ये नगरपालिकेची किंवा महानगरपालिकेची कुठलीही जबाबदारी राहणार नाही आणि संपूर्ण टेक्निक जर ते वापरत असतील तर पूर्ण ४०८ टनावर आपल्या शहरामध्ये आपण घनकचरा निर्मितीवर व्यवस्थापन केल्याचे आपण सिद्ध करू शकू. त्याच्यामुळे आज हा जो प्रस्ताव आणलेला आहे हा प्रस्ताव बरोबर आहे. आपण ताबडतोब ह्या प्रस्तावाची पुढे अंमलबजावणी करावी. सन्मा. सदस्या सुरेखा गायकवाड ह्यांनी ठराव मांडलेला त्याला मी अनुमोदन देतो आणि हा प्रकल्प राबवण्यासाठी लवकरात लवकर जी आर्थिक मंजूरी आपल्याला पाहिजे ती आर्थिक मंजूरी फक्त ह्या कारणासाठी की, जे इंटरेस्टेड पर्सन आहेत त्यांना इनव्हाईट करणे. त्याच्यानंतर शॉर्ट लिस्टिंग करणे आणि नंतर फाईल ऍसेन करणे. ह्याच्यासाठी जो काही आर्थिक खर्च असेल तो ह्या ठरावामध्ये आपण अंतर्भूत करत आहोत.

मा. उपमहापौर :-

सध्या जो कचरा आपल्या शहरामध्ये निर्माण होतो त्या कचऱ्याची विल्हेवाट लावताना आपण शहरामध्ये जिथे शक्य आहे तिथे डी. पी. रोडवर किंवा जागा मिळेल तिथे कचरा टाकण्याचे धोरण आपण अवलंबले आणि आता दुदैवाने पाउस पडत नाही. पण पाउस पडला तर आपले जे डी. पी. रोड आहे तिथे आपण कुठेही कचरा टाकू शकणार नाही. आपल्या अंदाजाप्रमाणे जर ४२८ टन कचरा निघत असेल, पण त्यापेक्षा कचरा कमी निघत असेल असे मला वाटते. तो जर निघत असेल तर तो कचरा कुठे टाकला जाईल. सध्या काशिमिरा परिसरातील माशाचा पाडा ह्या परिसरात बरीच माती उत्खणन झाले आणि माती उत्खणनाने तिथे मोठ मोठे खड्डे झाले आहे आणि त्या खड्ड्यांमध्ये बरीच जिवीतहानी झालेली आहे आणि अशावेळेला आपण जर हा कचरा, आयुक्त साहेब आपण पाहणी करावी आणि संबंधित जागा मालक जे आहेत त्यांच्याशी चर्चा करून ह्या कचऱ्याची विल्हेवाट जर त्या खड्ड्यामध्ये टाकली तर मला वाटते की, येणाऱ्या दोन-चार वर्षांचा आपला प्रश्न सुटून जाईल आणि सध्या शहरामध्ये जिथे घनकचरा प्रकल्प करायचा आहे तिथे ही रस्त्या अभावी पोहचू शकत नाही आणि डी. पी. रोड ही संपणार. मग तो कचरा जाणार कुठे? फक्त आयुक्तांनीच नव्हे तर, प्रत्येक नगरसेवकांनी ह्या विषयामध्ये आपआपले मत आणि अभ्यास पूर्ण पाहणी करून आपले मत सादर केले पाहिजे. जागा बघायला पाहिजे. नाहीतर, शहरातला जिथला कचरा उचलणार तो तिथेच राहणार आहे. पावसात विल्हेवाट आपण लावू शकणार नाही. त्यामुळे या शहरासमोर फार मोठे गंभीर संकट आपल्या डोळ्यासमोर येउन उभे राहिले. त्यावेळेला आपण एकमेकांवर आरोप करण्याशिवाय बाकी दुसरे काहीच करू शकणार नाही. मागे ही मी आयुक्त साहेबांना बोललो होतो आणि आज ह्या मा. महासभेच्या निमित्ताने विनंती करत आहे की, आपण याबाबत योग्य ती कार्यवाही करावी.

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, घनकचरा प्रकल्प हा आमच्या प्रभागाशी, आमच्या वॉर्डाशी संबंधित आहे आणि ह्या घनकचरा प्रकल्पाचा प्रस्ताव जेव्हा आला तेव्हा सदर प्रस्तावाला तेथील लोकांनी आणि लोकप्रतिनिधींनी आणि आम्ही सुद्धा प्रखरपणे विरोध केलेला आहे. सन्मा. सदस्या सुरेखा गायकवाड मॅडम, म्हणाल्या की, महापालिकेने फार जागृतीने भूमिका घेतलेली आहे. त्यांनी ठराव

मांडलेला नाही. तरी सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहेब सांगतात की, त्यांनी ठराव मांडलेला आहे आणि त्याला माझे अनुमोदन आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण सन्मा. सदस्यांचे बोलल्या आहेत आपण रेकॉर्डिंग बघा.

सुरेखा गायकवाड :-

मी ठराव मांडलेला आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

त्यावर अनुमोदन झाले.

सुरेखा गायकवाड :-

राजकोटची जी कंपनी आहे ती मी खरोखरच बघून आलेली आहे आणि त्याविषयावर मी बोलले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

बरोबर आहे. आपण गोंडसपणे नाही बोलत. तुम्ही हुशारीने बोलतात. हे गोंडसपणे कलाटणी घायला बघतात.

लिओ कोलासो :-

कलाटणी मुळीच देत नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

ह्या विषयाला गोंडसपणे कलाटणी घायला बघतात. आपण फार हुशारीने बोलतात. ही गोंडस प्रवृत्ती गुरुजी सोडून घ्या आणि कोण काय बोलतो ह्याच्याकडे आपले लक्ष असले पाहिजे.

लिओ कोलासो :-

लक्ष आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

एक जबाबदार अधिकारी म्हणून काम करत असताना आपण काय बोलतो ह्याच्याकडे लक्ष असायला पाहिजे. म्हणून मी बोललो की, त्यांनी ठराव मांडला त्याला माझे अनुमोदन आहे आणि हे महाशय सांगतात की, त्यांनी ठराव मांडलाच नाही. अशाप्रकरचे कमीतकमी सभागृहामध्ये तुमच्या सारख्या व्यक्तीने तरी माझ्याबद्दल असे बोलता कामा नये.

लिओ कोलासो :-

कारण प्रथा अशी आहे की, ठराव हा सभागृह नेता मांडत असतात. त्यामुळे मी हे बोललेलो आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

साहेब, आपल्या माहितीसाठी सांगते की, आपण युतीमध्ये आहात. प्रत्येक ठराव आपणच मांडावे असे काही नियम नाही.

लिओ कोलासो :-

म्हणून आपण यापूर्वीच्या मिटिंगच्या प्रोसिडिंग बघा. तुम्ही युतीप्रमाणे तुम्ही सगळ्याजणी वागलात का? तेही जरा बघा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठरावाला अनुमोदन जर विरोधी पक्षाने दिले असते तर?

लिओ कोलासो :-

मा. महापौर साहेबा मी, सदर प्रस्तावाच्या बदल वेळ घेउन बोलेल, मला ही कळकळ आहे. या शहराच्या घनकचऱ्याचे व्यवस्थापन व्हायला पाहिजे. या शहरातले न्युसेन्स थांबायला पाहिजे आणि घनकचरा प्रकल्प व्हायला ही पाहिजे असे आम्ही कुठे बोललेलो नव्हतो. जेव्हा आयुक्त श्री. राम शिंदे होते त्यांनी प्रस्ताव आणला त्यावेळी आम्हाला दहशत दाखवली की, नाशिकचा घनकचरा प्रकल्प होताना गोळीबार झाला आणि त्याठिकाणी सात माणसे मारली गेली. आम्हाला ही भिती दाखवली की, आम्हालाही गोळ्या घालून मारण्यात येईल. दुसऱ्या एका शहाण्या सदस्याने सांगितले की, सुप्रीम कोर्टाचे जजमेन्ट आहे उद्याच्या उद्या जर हा घनकचरा प्रकल्प सुरु झाला नाही तर तुम्हाला सगळ्यांना जेलमध्ये बसावे लागेल. तुमची सगळ्यांची मेंबरशीप रद्द होईल. हे आम्ही विसरलेलो नाही. हे बोललेले आहे, हा इतिहास आहे आणि आता ज्यांनी ज्यांनी ह्या घनकचरा प्रकल्पाला विरोध केलेला आहे. आमच्या पुरते सांगतो. ज्या प्रभागामध्ये १९ नंबरमध्ये हा घनकचरा प्रकल्प उभारण्यात येणार आहे. तिथला एकही लोकप्रतिनिधी ह्या सभागृहात नाही हे आमचे दुदैव आहे. कुठले प्रतिनिधी आहेत त्याचा सभागृहाने जरूर विचार करावा. आम्ही मान्य करतो की, आम्ही बांधिल आहोत. महापालिकेच्या प्रत्येक धर्माचे समर्थन करायला आणि त्याला पाठिंबा घायला आमची नैतिक आणि कायदेशीर पण जबाबदारी आहे. पण हे करताना महापालिकेनेसुद्धा काही गोष्टींचा विचार करणे, जिथे ताळतम्य पाळून आणि जिथे संघर्ष न होता, जिथे सामंजस्याने भूमिका घेउन काही प्रश्न जर सोडवता येतील ह्या घनकचऱ्याच्या प्रकल्पाच्या निमित्ताने तर त्याचा विचार प्रशासन, मा. महापौर साहेबा आपण आणि सभागृहाने ही करायला पाहिजे म्हणून मी उभा आहे. ज्याठिकाणी घनकचरा प्रकल्प होणार आहे त्याठिकाणी पोल्युशन बोर्डाचे सर्टीफिकेट अपेक्षित होते. कायद्याने ते होते. पोल्युशन बोर्डाने सर्टीफिकेट दिलेले आहे असे आपण

सांगत आहेत. मला वाईट वाटते की, आपण त्या पोल्युशन बोर्डाच्या सर्टीफिकेटच्या कॉप्या आपण सभागृहापुढे किंवा प्रस्तावाच्या सोबत जोडलेल्या नाही. त्यामध्ये काय सांगितलेले आहे. त्याची सभागृहाला निश्चितपणे माहिती करून दिलेली नाही. जर ते दिलेले असते तर कदाचित पोल्युशन बोर्डाच्या भूमिकेशी आम्ही सुद्धा सहमत झालो असतो. कारण पोल्युशन सर्टीफिकेट घेण्यात यावे. ही सुद्धा आमची ह्या प्रकल्पाला विरोध करण्याकरिता मागच्या वेळची भूमिका होती. पोल्युशन बोर्डाच्या सर्टीफिकेटमध्ये माझ्या माहितीप्रमाणे त्याठिकाणी असलेल्या १५० किंवा २७० ज्या काही झोपड्या आहेत. जे काही गरिब लोक आहेत, त्या गरिब लोकांच्या पुर्नवसनाचा मुद्दा टाकलेला आहे. जोपर्यंत त्या गरिब लोकांचे पुर्नवसन होणार नाही. तोपर्यंत त्याठिकाणी ह्या प्रकल्पाला आम्ही विरोध करू हे रेकॉर्डवर ठेवण्यात यावे. मा. महापौरजी आपण आम्हाला आश्वासन द्या की, हे २४० लोक किंवा जे काही झोपडपट्टीचे नोटीफाय आहेत, ज्यांच्या नोंदणी झालेल्या आहेत. त्या लोकांच्या पुर्नवसनाच्या प्रस्तावाचे आपण काय केलेले आहे. त्याच्या बदलची सक्त माहिती आणि तपशिलवार माहिती आम्हाला दिल्याशिवाय आम्ही ह्या प्रकल्पाचे समर्थन करू शकणार नाही. ही आमची स्पष्ट भूमिका आहे आणि त्या दृष्टीकोनातून सुद्धा विचार करण्यात यावा. दुसरे असे की, उत्तन भागामध्ये ४०० टनाचा खत प्रकल्प उभा करावा. सॉलिड वेस्ट मॅनेजमेंटचा प्रकल्प घ्यावा असे मधल्या काळामध्ये ठरलेले नव्हते. मधल्या काळामध्ये असे ठरलेले होते की, रिझनल सेंटर उभी करा. विभागावार केंद्र उभी करा. उत्तनची घाण भाईदरला आणायची नाही. पण भाईदरची घाणसुद्धा उत्तनला न्यायची नाही. हे ठरलेले आहे. काशी-मिरा, मिरारोडची घाण ही उत्तनकडे न नेता तिथेच कुठेतरी त्याची व्यवस्था झाली पाहिजे म्हणून चार ठिकाणी रिझनल केंद्र घेण्याबाबत आपला प्रस्ताव पारित झालेला आहे त्याच्याबद्दल आपण अद्याप काहीही केले नाही आणि अशा या गुंतागुंतीच्या परिस्थितीमध्ये आपण आजच्या दिवशी बी.ओ.टी. तत्वाखाली हा प्रकल्प आणण्यासाठी आपण हा प्रस्ताव ठेवलेला आहे. मी ह्या प्रस्तावाचे स्वागत करणार नाही. एकटा तर एकटा पण मी माझा विरोध नोंदवेन. परंतु, मी एक सांगेन सभागृहाच्या माहितीसाठी मुद्दामुन सांगेन की, राजकोटच्या प्रकल्पाचा जो काही एक नविन दावा प्रशासनाने मांडलेला आहे की, राजकोटचा प्रकल्प हा अत्यंत चांगला आहे, सुंदर आहे आणि त्याच्यामध्ये न्युसेन्स नाही. जर न्युसेन्स नसेल जर त्या घाणीचा वास येत नसेल तर असा प्रकल्प पहिल्या फेसमध्ये पन्नास टनासाठी उत्तनमध्ये घ्यायचा झाला तर त्याचा आम्ही निश्चितच स्वागत करू. म्हणजे आम्ही प्रकल्पाला विरोध करत नाही. ही आमची भूमिका कृपया समजून घ्या. दुसरे असे की, हे जे आपले प्रकल्प आहे. सरकारी, निमसरकारी खात्यामधून जी काही अशी विकास कामे घेण्यात येतात. नवे आवडीचे प्रकल्प पुढे आणले जातात. त्यावेळी सुरुवातीला फार उदोउदो असतो. सुरुवातीला सगळे लोक नाचत असतात. मी नारळ फोडू की, त्याने रिबीन कापावी ह्याची चढाओढ चढलेली असते. परंतु, चार महिन्यांनंतर जर तो प्रकल्प बिघडला की, त्याच्याकडे कोणी ही लक्ष देत नाही. तर मा. महापौर साहेबा माझी आपल्याला विनंती आहे की, आपण हा प्रकल्प त्याठिकाणी करत असाल तर अजूनही आम्हाला आश्वासन द्या की, हा प्रकल्प निश्चितपणे पूर्ण वेगाने, पूर्ण क्षमतेने चालेल आणि त्या ठिकाणी न्युसेन्स होणार नाही आणि न्युसेन्स का होणार नाही ते सांगतो. एखादा टेंडर देणारा बरेचसे आपल्याकडे रंगीत-बेरंगी लिफलेड आणतो, व्हाँउचर आणतो आणि आपल्याला अशा एका आनंदमय वातावरणामध्ये घेउन जातो की, आमचा प्रकल्प किती सुंदर आहे. परंतु, प्रॅक्टिकली तो सुंदर असतोच असा नाही. एखाद्या वेळी, एखाद्या इंजिनचे नटबोल्ट फुटला तर प्रकल्प बंद पडतो आणि काही वेळेला तो नटबोल्ट दुरुस्त होताना चार महिने सुद्धा जातात आणि ह्या चार महिन्यात फक्त भाईदरचा कचरा उत्तनमध्ये जाईल आणि त्याचा डेपो लागेल आणि त्याच्यावर जर प्रक्रिया झाली नाही तर तिथे न्युसेन्स निर्माण होईल. म्हणून ही खबरदारी आपण घेणार आहात का? ह्याचे स्पष्टीकरण आपण आम्हाला द्या. तर आम्ही ह्या प्रकल्पाचे स्वागत करू. त्यापेक्षा आणखीन पलीकडे मी सांगतोय की, हे कोणी ठरवायचे की, त्याठिकाणी न्युसेन्स काय होणार आहे? न्युसेन्स होण्यासाठी स्थानिक लोकांना त्याठिकाणी एखादी कमिटी स्थापन करा. वॉचगार्ड म्हणा. त्यांची त्याठिकाणी उपस्थिती असणे आवश्यक आहे. आमच्या खात्याचे सॅनेटरी इन्स्पेक्टर जाईल आणि सांगेल की, सुगंधी वातावरण आहे. पण प्रत्यक्ष नागरिकांचे काय म्हणणे आहे हे व्यक्त व्हायला पाहिजे म्हणून जर हा प्रकल्प त्याठिकाणी घ्यायचा असेल तर तेथील स्थानिक लोकांची चार इसमांची, आठ इसमांची कमिटी आपण केली पाहिजे अशी माझी ह्याबाबतीत सुचना आहे. धन्यवाद.

जेन्ची आल्मेडा :-

सन्मा. लिओ कोलासो साहेबांच्या म्हणण्याशी मी सहमत आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

याठिकाणी प्रशासनाने हे स्पष्ट करावे की, पोल्युशन बोर्डाकडून आपल्याला जी एन. ओ. सी. आलेली आहे. त्याच्यामध्ये अशाप्रकारच्या झोपडपट्ट्यांना संरक्षण देण्याबाबत काही नमुद केले आहे का?

संदिप शिंदे (एस. आय.) :-

पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाकडून आपल्याला जे ऑथरायझेशन मिळाले आहे त्या ऑथरायझेशनमध्ये असा कुठेही उल्लेख नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

याठिकाणी सन्मा. लिओ कोलासो हे आज विरोधी पक्षाच्या बाकावर बसून बोलल्यासारखे बोलतात. मघाशी त्यांनी म्हटले की, अशाप्रकारचे मोठे मोठे लिफलेड जेव्हा हे छापतात आणि ठेकेदार नगरपालिका अॅट्रॅक्ट करतात. ही भाषा खरं म्हणजे विरोधी पक्षाच्या बाजूची आहे आणि ते म्हणातात की, पोल्युशन बोर्डाने असे पत्र दिले आहे आणि त्याच्यामध्ये संपूर्ण जी झोपडपट्टी येत असेल पण झोपडपट्टी तर येतच नाही. त्या प्रकल्पाच्या फेरीफेर हेरामध्ये, पण जी ती येत असेल तर पुर्नवसन करून द्यावे अशाप्रकारचे दिले आहे आणि तुम्हाला गोषवारा का देत नाही असे सत्ताधारी पक्षामध्ये बसून ते बोलतात. आम्ही जेव्हा मघाशी संगणक आणि लघुलेखक ह्यांच्यासाठी जी पदनिर्मिती होती त्याचा गोषवारा मागितला तर आम्ही असे म्हणू शकलो असतो की, गोषवारा नाही तर आपण हा विषय घेऊ नका. पण तिथे आम्ही सामजस्य भूमिका घेतली. उलट सत्ताधारी म्हणून मीच सन्मा. लिओ कोलासो सरांना असे विचारतोय की, तुम्हीच आता आम्हाला गोषवारा द्या की, पोल्युशन बोर्डाने असे म्हणणे आहे असे जेव्हा प्रशासनाने गोषवारा दिला ह्याचा अर्थ त्या ठिकाणी त्याला तेवढे महत्व दिले गेले नाही आणि आपण जे म्हणता की, रिझनल झोन तयार करावा अशाप्रकारचा ठराव पारित झालेला आहे हे आपण चुकीचे बोलत आहात. अशाप्रकारचा ठराव कुठे ही पारित झाला नाही. रिझनल झोन अशा नावाचे, रिझनल झोन म्हणजे काय? ही काय कुठली संस्था आहे का? विजकेंद्र आहे का? त्याचे एक झोनल ऑफिस बनवले, एवढे हेड ऑफिस बनवले. रिझनल झोन नसेल आणि तुमचे म्हणणे असे असेल की, अमुक ठिकाणी छोटे-छोटे कचऱ्यांचे प्रकल्प उभे करा असे म्हणाल तर ते बरोबर आहे आणि त्याच्या साठीच मी मघाशी बोललो की, सन्मा. सदस्य मोहन पाटील सुद्धा आता हे इन्सीस्ट करतात की, विकासन तयार आहेत आणि त्यांनी जागोजागी प्रकल्प उभारायची तयारी दाखवलेली आहे. पण ते प्रकल्प कसले उभारणार आहेत? गॅसचे आणि गॅसचा प्रकल्प तुमचा वायबल होत नाही. एवढ्या साठी तर तुमची दोन टेंडर मागे गेली. आता पन्नास टणावर प्रक्रिया करण्याची तुमची तयारी जवळ जवळ होत आलेली आहे आणि उरलेल्या ३५८ टणावर काहीच नाही आणि म्हणून आता हे म्हणणे चुकीचे आहे. रिझनल झोन म्हणजे काय, तर अमुक ठिकाणी जागा आरक्षण करून ठेवले आहे का? दोन हेक्टर जागा की, ईस्टला घोडबंदर दोन हेक्टर जागा आणि मिरारोडला दोन हेक्टर जागा आणि मुर्घ्याला दोन हेक्टर जागा असे काही नाही. जर तो प्रकल्प वायेबल झाला असता तर समोरून आणखीन संस्था आल्या असत्या आणि आमचे ३५८ टणाच्या कचऱ्यामध्ये काही भाग तो त्या संस्थांनी घेतला असता आणि त्याच्यापासून वीज निर्मिती केली असती. गॅस वायुची वायु निर्मिती केली असती. आपण एखाद्या जागेत माशाच्या पाड्याच्या येथे जागा सुचवता पण आपण त्याठिकाणी कचरा टाकला काय आणि नवघरच्या खाडीच्या समुद्रकिनारी आपण कचरा टाकला काय? एकच प्रॉब्लेम तुम्हाला येणार आहे. आज अधिकाऱ्यांवर आपली जी कारवाई झालेली आहे ती कारवाई अधिकाऱ्यांवर का झाली आहे तर समुद्राच्या खाडी किनारी आपण कचरा टाकला म्हणून सन्मा. उपमहापौर साहेबांनी सुचवले की, त्याठिकाणी तुम्ही कचरा टाका. एखादा कचऱ्याच्या जागेला मालक ही तयार होईल आणि तुम्ही तयार व्हाल. पण तेव्हा पर्यावरणवाले कुठे जातील. तेव्हा तुम्हाला पर्यावरणवाल्यांची अडचण येणारच. कलेक्टर साहेबच तुम्हाला नोटीसा काढतील की, लोकवस्तीच्या ठिकाणी अशाप्रकारचा कचरा तुम्हाला टाकता येणार नाही. तर कृपया अशाप्रकारे या सभागृहाची दिशाभूल करून ह्या विषयाला पुढे नेऊ नका. हा विषय याठिकाणी आम्ही मंजूर केलेला आहे आणि त्या विषयाला चालना द्यावी. आयुक्त साहेब आणि मा. महापौर मॅडम, ह्यांनी धाडस करून हा विषय येथे आणलेला आहे. हो, पण स्थानिक लोकांच्या भावना आहेत पण मिरा भाईंदर हे सर्व आपले आहे सर्वांचे आहे. आज आम्ही लोकसुद्धा हालअपेष्टा काढून कचऱ्याच्या ढिगाऱ्याला चार पाच वर्षे आम्ही सामोरे गेलो आम्ही कधी तक्रार केली नाही. कायदयात बसत असते तर आमच्याकडे असे प्रपोजल आहे हे आमही सांगितले असते. तुमच्या जागेला पर्यायी जागा शोधण्यासाठी तुम्ही किती प्रयत्न केले. सत्ताधारी असताना आपण मा. डावखरे साहेबांकडे गेलात. एम.टी.डी.सी. ची जागा आपण मागितली पण सरकारनेच दिली नाही. त्याचा दोष ह्या सभागृहावर आणि त्याचा दोष ह्या महानगरपालिका क्षेत्रामधील नागरिकांना कशाला द्यायचा? तर अशाप्रकारे तुमच्या कुठल्या भावना दुखवायच्या या भावनेतुन आम्ही बोलतच नाही आणि प्रोजेक्ट व्हायबिलिटी जेव्हा प्रोजेक्टची बोलली जाते. तेव्हा न्युसेन्स आपणच हा म्हणायचे? म्हणजे आपल्याच मनात कुठेतरी न्युसेन्स क्लियर करायचे आहे असे म्हणायचे. लेट द कंपनी कम टू द रिप्रेझेंटेंट दॅट प्रोजेक्ट आणि मग तुम्ही ते वॉच करा. स्थानिक लोकांना घेऊन या. ती कंपनी चित्र काढून देणार नाही. तुम्हाला ते प्रोजेक्ट रिप्रेझेंटेशन देतीलच ना. मघाशी शेख साहेबांनी सांगितल्याप्रमाणे तुम्ही एकदा शॉट लिस्टिंग केल्यानंतर एजन्सी फायनल ठरेल. कुठली राजकोटची असो किंवा कुठची अक्कल कोटची असो. तर ती एजन्सी आल्यानंतर तुम्हाला प्रेझेंटेशन देणारच आहे. त्यावेळी तुम्ही सांगा ना, हे न्युसेन्स होऊ शकते ह्याला तुम्ही काय उत्तर देणार? अशाप्रकारे हा विषय पूर्ण झालेला आहे असे माझे मत आहे. ह्याच्यावर आता आपण जास्त चर्चा न करता. मा. महापौर मॅडम, ह्यांनी हा विषय आणल्याबद्दल मी त्यांचे अभिनंदन करतो.

अशोक ब. पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, ही ३१ हेक्टर जागा कलेक्टरकडून शासनाकडून आपल्याला ह्या प्रकल्पासाठी मंजूर झालेली आहे. माझ्या मते आपण नगरविकास खात्याकडून तशी माहिती घ्या की, त्याच्यामधला जो

झोपडपट्टी परिसर आहे तो वगळून माझ्या मते ही मान्यता दिलेली आहे. तो परिसर वगळूनच दिलेला आहे. त्याच्यामुळे झोपडपट्टी वासियांच्या पुर्नवसनाचा प्रश्न तिथे निर्माण होत नाही असे माझ्या माहितीप्रमाणे मला वाटते.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर साहेबा, घनकचरा व्यवस्थापन हा विषय झाला पाहिजे. महानगरपालिका झाल्यामुळे स्थापन झाला पाहिजे म्हणून ह्या विषयाच्या पाठीमागे आपण आहोत. आपण अनेक ठिकाणी जागा शोधल्या आणि अनेक ठिकाणी जागा शोधून त्या जागा कोणत्या कायद्यात बसत होत्या. पोल्युशन बोर्डाची त्याला परवानगी मिळत नव्हती आणि नंतर सी. आर. झेड. चाही आपल्याला प्रॉब्लेम झाला अशावेळेला उत्तन ठिकाणी आपल्याला एक जागा उपलब्ध झाली. ती जागा ही पुर्णपणे ताब्यात आलेली आहे. सभागृहामध्ये हा प्रकल्प होउ नये अशी कोणाचीही धारणा नाही. सन्मा. प्रफुल्ल पाटील ह्यांनी ह्या ठिकाणी बाजू मांडली. झाला पाहिजे, व्हायला पाहिजे असे प्रत्येक सदस्यांचे मत आहे. परंतु, या ठिकाणी संपूर्ण उत्तनकडे हा कचरा जात आहे आणि उत्तनची जी रहिवाशी लोक आहेत. उत्तन, मोर्वा, राई-मुर्धा इथली जी लोक आहेत. तिथे वासाचा प्रश्न येउ शकतो. घाण येउ शकते. अशी भिती वस्तुस्थिती त्या ठिकाणी आहे. म्हणून मी मघाशी प्रस्तावावर बोलताना असे बोललो की, संपूर्ण कचरा नाही. आपण त्यांना पन्नास टनाची परवानगी दिलेली आहे. ३०८ टनाची जी परवानगी आपण त्यांच्याकडे मागत आहोत. जर त्या ठिकाणी इतर ठिकाणी शंभर टन किंवा पन्नास-साठ टनाची विल्हेवाट झाली जी व्हायला पाहिजे अशापद्धतीची भूमिका त्यांनी मांडलेली आहे. त्यासाठी संपूर्ण प्रोजेक्टसाठी तेवढी जागा विकासकर्त्याने ठेवायला पाहिजे, ठेवली पाहिजे हा भाग वेगळा आहे. मी वेगळी भूमिका मांडली नाही. जसे आपल्याला वी. आर. सी. मध्ये पाच-पाच, दहा-दहा टनाचे प्रोजेक्ट करणार. आपण अशापद्धतीचे प्रयत्न डॉ. बावस्कर साहेब असताना केले. तेव्हा विकासकर्ते त्यावेळी त्यालाही मंजूर झाले होते. म्हणजे आपला संपूर्ण जो लोड आहे तो लोड उत्तन ठिकाणी गेला नाही पाहिजे अशी आपली भूमिका होती आणि या भूमिकेशी सहमत होउन आपण हा विषय येथे आणला होता. आता सुद्धा या सभागृहामध्ये जे प्रत्येक सदस्याला वाटते की, हा प्रकल्प झाला पाहिजे. त्याला कोर्टाचे निर्देश आहेत. सुप्रीम कोर्टाचे निर्देश आहेत आणि हे झाले पाहिजे. आरोग्याच्या दृष्टीकोनातून ह्याला आपण प्राधान्य दिले पाहिजे. त्यामुळे ह्या शहराचे आरोग्य बाधित राहिल व या शहराचे सुंदरीकरण होईल. अशी प्रत्येकाची भावना आहे. परंतु, हे काम करत असताना ह्या कचऱ्याची पूर्णपणे विल्हेवाट त्या ठिकाणी होता कामा नये. अशी त्यालोकांची भावना आहे. शेवटी भावनेवर सर्व चालते हा विषय नाही. परंतु, जर आपल्याला जर त्याच्यातून काही मार्ग काढता आला तर आपण काढू शकतो ही भावना त्या उत्तन विभागातील किंवा विभागातील सदस्यांची धारणा आहे. म्हणून त्यांनी हा विषय येथे मांडला. त्या ठिकाणी असा विषय होउ नये किंवा झाला नाही पाहिजे, त्याला विरोध आहे असे कोणाचेही मत नाही. सन्मा. सदस्या, महिला व बालकल्याण समितीचे सभापती गायकवाड मॅडम ह्यांनी विषय सांगितला की, आता अद्यावत जी व्यवस्था झालेली आहे. अद्यावत पद्धतीने कचऱ्याचे जे व्यवस्थापन होते ते त्यांनी बघितले व त्यांनी त्यांचा अनुभव सांगितला आणि ते योग्य आहे. परंतु, जर प्रॅक्टीकलमध्ये आपण हा विषय आणू आणि त्या ठिकाणच्या लोकांना आपल्याला जेव्हा सामोरे जावे लागेल. हा विषय आणि ही जी चर्चा आहे. ह्या चर्चेवर, ह्या विषयावर सर्व सन्मा. सदस्यांनी थोडा विचार करावा असे माझे मत आहे. हा विषय आपण फेटाळू शकत नाही. हा विषय करू शकत नाही. तरीही आपण हा विषय केला पाहिजे. परंतु, त्या ठिकाणी हा कचरा जाणार असेल व त्या ठिकाणी राहणारी ही मिरा भाईंदर शहरातील लोक आहेत. जसे आपण बोलला की मिरा भाईंदर मधले राहणारी आहेत. आम्ही जसे कचरा पुर्वेला, चौपाटीवर नवघरला असे अनेक ठिकाणी कचरा टाकतोय व त्याचा वास, घाण आम्ही सहन करत आहोत. परंतु, हा संपूर्ण कचरा त्या ठिकाणी गेल्यानंतर त्यांना ही त्यापद्धतीचा त्रास होउ शकतो. ह्या भावनेतून हा विषय येथे मांडलेला आहे. म्हणून सन्मा. सदस्यांनी ह्या विषयावर विचार करावा. कायद्याने केले पाहिजे, झाले पाहिजे आणि आपण करायला पाहिजे या गोष्टी आपल्या बरोबर आहेत. या ठिकाणी सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो ह्यांनी आपले मत त्या विभागाचे प्रतिनिधी म्हणून मांडले. उत्तनच्या ठिकाणी असलेले सभासद सभागृहातून बाहेर निघाले. कुठलाही विषय निघाले. कुठलाही विषय करताना त्यांना ही सामोरे जावे लागणार आहे. म्हणून ते बाहेर गेले की, आम्ही ह्याच्यामध्ये नव्हतो आणि आम्ही हे केले नाही. आम्हाला करायचे नव्हते. करणारे भलत्यांनीच केले. आम्हाला करायचे नव्हते. त्या विषयावर आम्हाला काही पडले नाही. अशी भावना, असे मत ती लोक मांडू शकतील. त्यांच्या मतावर आपल्याला चालायचे नाही. परंतु, जर सन्मा. सदस्यांनी विचार केला तर, जर ह्या ठिकाणी थोडा कचरा, तिथे पन्नास टनाची परवानगी आपण घेतलेली आहे. किमान आणखीन शंभर घेउ, आणखीन दोनशे जाउ दे. पण आणखीन शंभर एक टनाची आपल्याला कुठे विल्हेवाट लावता आली, करता आली किंवा काय करता येईल. ह्याच्यावर सर्व सन्मा. सदस्यांनी विचार करावे असे माझे मत आहे. मी असे सांगत नाही की, करू नये आणि मी बोलल्यानंतर, मी आव्हान केल्यानंतर आपण विचार करावा असे ही माझे मत नाही. परंतु, विचार केला तर बरे होईल. म्हणजे त्या लोकांना सांगता येणार नाही की, सर्व कचरा आमच्याकडे येउन पडला. ती ही लोक आपल्या बरोबर आहेत. त्यांना ही वाटते की, आम्ही या शहरात राहतो उत्तन विभागात राहतो तर आमच्याही विभागामध्ये चांगल्या पद्धतीचे वातावरण असले पाहिजे. चांगली हवा आम्हाला मिळाली पाहिजे, चांगले दिसले पाहिजे, चांगले झाले पाहिजे असे त्यांना ही वाटते. म्हणून मा.

महापौर महोदया मी आपल्याला असे आव्हान करतो आपल्यावतीने ह्या सर्व सन्मा. सदस्यांना जर ह्याच्यावर आणखीन आपल्याला काही मत मांडता येत असेल, सुचना मांडायच्या असेल तर जरूर मांडाव्यात. हा प्रकल्प करू नये असे कोणाचेही मत नाही. प्रकल्प झाला पाहिजे म्हणून ह्या प्रकल्पाचा विषय आपण याठिकाणी आणलेला आहे आणि म्हणून ह्या विषयावर आपली चर्चा झाली पाहिजे. चर्चेतून जर चांगला मार्ग निघत असेल तर तो मार्ग सर्व सन्मा. सदस्यांनी काढावा. असे मी माझे सर्व सन्मा. सदस्यांना आव्हान, सुचना करत आहे.

रतन पाटील :-

झाला पाहिजे असे ही म्हणतात आणि विचार करा असे ही म्हणता.

लिला पाटील :-

सन्मा. सदस्य मोहन पाटील आम्ही हा त्रास चार वर्ष सहन केला आणि चार वर्ष वास ही भरपूर घेतला. सतत चार वर्ष घेतला.

रतन पाटील :-

वर्षभर.

मोहन पाटील :-

ते मी बोललो आहे ना. मी माझ्या संभाषणामध्ये ते बोललो आहे. तो फेर केला असे मी बोललो आहे.

रतन पाटील :-

सन्मा. मोहन पाटील म्हणत आहेत की, आमचा त्याला विरोध नाही आणि आपण विचार करा असे दोन्ही सांगत आहेत. म्हणजे नक्की धोरण काय आहे? त्यावेळी मा. महासभेमध्ये हा ठराव मंजूर झालेला आहे. तेव्हापासून त्या प्रकल्पाची प्रक्रिया चालू आहे. मग आता विचार करायचा तर कशावर विरोध करायचा? कशा बाबतीत विचार? चार वर्ष गेली विचार करत करत. आता विचार करायची वेळ नाही. आता कृती करायची वेळ आहे. मा. महापौर साहेब, आयुक्त साहेब ज्यापद्धतीने विषय आलेला आहे. त्यापद्धतीने विषय झाला पाहिजे. आता वेळ नाही. तुम्ही प्रकल्प राबविलाच पाहिजे. तो बी.ओ.टी. तत्वावर असो किंवा महानगरपालिकेच्या अखत्यारितला असो. आपण उत्तन येथे प्रकल्प राबविलाच पाहिजे.

परशुराम पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छितो की, घनकचऱ्याचा विषय जो आहे. हा चार वर्षांपासून खोळंबलेला आहे. त्यावेळी श्री. शिंदे साहेब होते. पहिल्यांदा शिंदे साहेबांनी ही जागा मिळवून दिलेली आहे. त्यावेळेला मी शिंदे साहेबांकडे गेलो होतो. शिंदे साहेबांनी हात मिळविला आणि सांगितले की, पाटील साहेब अशा अशापद्धतीने आपल्याला जागा मिळाली आहे आणि कलेक्टर साहेबांनी आपल्याला ती जागा मिळालेली आहे. ३१ हेक्टरची जागा आहे. त्यापद्धतीने मी त्यांना सांगितले होते की, उत्तनची वस्ती डोंगरी, तारोडी, चौक ह्यांच्यामध्ये ते असणार आहे. आता घनकचरा म्हटल्यानंतर ह्या शहरामधली संपूर्ण गंदगी कचरा तिथे जाणार आहे. मघाशी सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी सांगितले एखाद्या गाडीचा नटबोल्ड खराब झाला तर ती गाडी तिथेच पडलेली असेल तर तिथे नक्कीच वास मारणार. ही खरी वस्तुस्थिती आहे. पण तत्पुर्वी मला तरी असे वाटते की, ह्या सेंटरमध्ये आपण घनकचरा राबविण्याचे दिलेले आहे. ह्या विषयी सुद्धा मी मागे माझे पत्र दिलेले आहे की, लोकांना त्रासदायक होईल आणि येथून गोरवाई वगैरे पिकनिकला जाणारी लोक आहेत त्यांना निश्चितपणे वास येईल कारण ती जी उत्तनची बाजू आहे ती उंच आहे आणि घनकचऱ्याचे जरी आपण शुद्धीकरण करायला गेलो तर त्या कचऱ्याची जी गंदगी असेल, पाणी किंवा काही मशीनरी असेल तर सुका कचरा वेगळा करणार आणि त्यापासून खत निर्माण करणार व ते पाणी समुद्राकडे जाण्याकरिता सुद्धा आपल्याकडे मार्ग केलेला नाही आणि त्याचपद्धतीने आता आपल्याला वेळ देण्यासारखे आहे. चार वर्ष उलटून गेलेले आहेत. बॉडी संपायला येईल. शिंदे साहेब, सांगून गेले आणि पाच वर्ष उलटून चाललेले आहेत आणि घनकचरा काय पाच वर्षांच्या आत होणार नाही. आता जरी तिथे बांधकाम चालू असेल रस्ते जरी केले. जसे शेख साहेबांनी सांगितलेले आहे. तर त्याचपद्धतीने आपल्याला सर्व्हे नं. सांगू इच्छितो. ती पण कलेक्टर लॅण्ड आहे. सर्व्हे नं. २१५ ते २१७. त्यापद्धतीने समुद्रकिनारी जर असा घनकचऱ्याचा प्रयोग केला तर तो खराब होईल का? हा सेंटरमध्ये आहे. पाणी जाण्याचा मार्ग नाही. काही नाही आणि ते डोंगरावर आहे त्यामुळे उत्तनच्या परिसरातील लोकांना किंवा ह्या परिसरातील लोकांना डोंगरी, तारोडी किंवा भाईंदरवाल्यांना सुद्धा वास येईल. त्याचप्रमाणे आपल्या प्रशासनापर्यंत दुर्गंध येईल. कारण त्याची निगा जर चांगली ठेवली. साफ-सफाई केली तर मघाशी राजकोटची गोष्ट केली. तशापद्धतीने जर केले तर आणखीन सोयीस्कर होईल. पण त्यापद्धतीने तुम्ही करणार का? असा प्रश्न सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी केलेला आहे. मला वाटते त्याला आपण देऊ शकत नाही. कारण ते तसे नाही. कितीही सफाई केली तरी त्याला गंदगी ही येणारच म्हणून त्यापद्धतीने जिथे कुठे कलेक्टर लॅण्डचा सर्व्हे असेल तिथे करून घ्या आणि दुसरे, घनकचऱ्याचे जर प्रगती होत असेल तर त्याप्रमाणे करून घ्या. वाद निर्माण करण्याचा आपल्याला काही संबंध येत नाही. तर त्याचपद्धतीने, आता सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील म्हणाले की, ठराव झाला व सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेब म्हणाले की, ठराव झाला नाही. ह्याचाअर्थ अजून चर्चा चालू आहे. ठराव नाही. पण आता करणे, नाही करणे हे सभागृहाने आणि नगरसेवकांनी ह्याच्यावर विचार केला पाहिजे की, कोणाला त्रासदायक होते आणि

कोणाला त्रासदायक होणार नाही ह्याचा विचार करुन मा. आयुक्त साहेब, मा. महापौर साहेब जिथे कुठे पर्यायी जागा असेल तिथे आपण हा प्रकल्प हलवावा अशी आपणांस नम्र विनंती आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ४० वर सभागृहात चर्चा सुरु असताना जसे सभागृहामध्ये विषयपटलावर जे जे विषय असतात त्याबाबत सर्व सदस्य आत्मयतेने बोलत असतात. परंतु, ह्याविषयावर कोणाचे बोलण्याचे धाडस होत नाही. सन्मा. आमचे कोलासो साहेब, संबंधित परिस्थिती त्यांनी सभागृहासमोर कथन केलेली होती. सन २००२ पासून हा विषय सभागृहासमोर वाजत गाजत आलेला होता. ज्या ज्या आवश्यक परवानग्या होत्या रिझनल सेंटरसाठी त्या सभागृहाने त्या त्यावेळी दिलेल्या होत्या. परंतु, रिझनल सेंटर बाबत बोलायचे झाले तर ज्या ज्याबाबतीमध्ये प्रशासनाकडून फॉलोअप व्हायला पाहिजे होता. तेवढा आत्मीयतेने फॉलोअप झालेला दिसत नाही. तदनंतर नाशिकच्या प्रकल्पाबाबत बऱ्याच वेळ सभागृहासमोर माहिती दिली गेली. सन्मा. सदस्यांनी नाशिकची दूर सुद्धा अरेंज केली. बरेचसे सन्मा. सदस्य त्या ठिकाणी गेले आणि आता राजकोटचा महापालिकेने जो प्रकल्प कार्यान्वित केलेला आहे. त्या प्रकल्पाबाबत सभागृहामध्ये सदस्यांना माहिती दिली जात आहे. मॅडम, वास्तविक ज्यावेळेला ५० टनासाठी सभागृहाने मंजूरी दिली. ती मंजूरी दिल्यानंतर त्याठिकाणी ५० टनाच्या प्रकल्पासाठी ज्या ज्या गोष्टीची आवश्यकता होती ती ती कामं त्याठिकाणी सुरु आहेत. सन्मा. प्रफुल्ल पाटील साहेबांनी सन्मा. कोलासो साहेबांना थोडसं कचाट्यामध्ये सापडण्याचा प्रयत्न केला. परंतु, सन्मा. प्रफुल्ल पाटील साहेब आमच्या परिसरातील नागरिकांची धारणा ही नव्हती की, आमचा कचरा हा भाईदरला जावा. निदान आम्ही आमच्या लोकांची मनःस्थिती आणि त्यांचा विश्वास संपादन करण्यास जर आम्ही पात्र झालो तर ५० टनापुरते का होईना, आमच्या परिसरापुरते का होईना हा प्रकल्प कार्यान्वित करण्यासाठी सभागृहाने त्यावेळेला मंजूरी दिली. सन्मा. सदस्य मोहन पाटील साहेबांनी सुद्धा याठिकाणी पर्याय सुचवलेले आहे. सन्मा. उपमहापौर साहेबांनी काशीमिरा, निलकमल हॉटेलच्या पाठीमागे जागा सुचवलेली आहे. अशाप्रकारे ज्या ज्याठिकाणी तुर्त हा प्रकल्प कार्यान्वित होत नाही तोपर्यंत ज्या ज्याठिकाणी आपण ह्या कचऱ्याचे विल्हेवाट लावू शकतो. अशाठिकाणी कृपया विल्हेवाट लावावी अशी मी मॅडम आपणांस विनंती करतो. पण सभागृहाचे एकंदरीत चित्र बघितले आणि ज्या ज्या गोष्टी सन्मा. सदस्य कोलासो साहेबांनी सदनाच्या समोर मांडलेल्या आहेत. पुर्नवसनाच्या बाबतीमधला जो प्रश्न होता तो प्रश्न एन्व्हायरमेंट कंट्रोल बोर्डाचा जो प्रश्न होता तो प्रश्न असे अनेक प्रश्न या सभागृहासमोर सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी कथन केलेले होते. या सगळ्या गोष्टीचा विचार करता तुर्त मी आपणांस विनंती करतो की, सदर ४०८ टनाच्या मंजूरीचा प्रस्ताव मा. महासभेसमोर जो आलेला आहे. तुर्त हा विषय सभागृहासमोर पेन्डींग ठेवावा आणि ५० टनाचा प्रकल्प सध्या कार्यान्वित करण्यासाठी आपण जी मंजूरी दिलेली आहे. तो प्रकल्प लवकरात लवकर कसा पूर्ण होईल ह्याच्या पाठीमागे आपण त्याचा फॉलोअप ठेवावा आणि मिनव्हाईल कचरा डम्पींगसाठी ज्या ज्या गोष्टीचा आपल्याला त्रास होत आहे. ज्या ज्या सोयीसुविधा ज्या ज्या ठिकाणी डम्पींग करू शकू अशा ठिकाणाच्या जागा आयुक्त साहेबांना मी विनंती करेन की, संबंधित अधिकाऱ्यांना तसे आदेश देउन त्या त्या जागेची पाहणी करावी आणि हा प्रस्ताव पुढील मा. महासभेपुढे सर्व फेरप्रस्तावासह, सर्व सन्मा. सदस्यांनी त्यावर विचार करून हा प्रस्ताव पुढील मा. महासभेसमोर आपण आणावा आणि याठिकाणी मी मुद्दामुन सांगेन, ज्या प्रभागामध्ये सन्मा. महापौर मॅडम हा प्रकल्प कार्यान्वित व्हायला चालला आहे. वास्तविक हा विषय सुरु व्हायच्या अगोदरच ते सदस्य सभागृहातून निघून गेलेले होते. आम्ही अजिबात ह्या प्रोजेक्टच्या विरोधात बोलणार नाही. कारण हा प्रोजेक्ट कार्यान्वित झाला पाहिजे. अशी आपली, आमची सगळ्यांची धारणा आहे. परंतु, प्रोजेक्ट कार्यान्वित होताना फक्त एकाच ठिकाणी न करता असे छोटे छोटे प्रोजेक्ट आपण इतर दोन-तीन ठिकाणी कार्यान्वित केले तर एखाद्या परिसरावर किंवा एखाद्या भागावर अन्याय होणार नाही. कृपया आपण ह्याची दक्षता घ्यावी आणि हा विषय आजच्या मा. महासभेपुरता पेन्डींग ठेवून पुढील विषयाला सुरुवात करावी अशी मी आपणांस विनंती करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेब आणि सभागृह नेते ह्यांनी वारंवार उल्लेख केला की, स्थानिक नगरसेवक सभागृहातून निघून गेलेले आहेत. काही कारणास्तव आपण ही, ज्यावेळी विषय असेल तर आपण सभा देखील होउ देत नाही. म्हणून पुन्हा पुन्हा त्यांचा उल्लेख करणे योग्य नाही. आपल्याला जर एवढी आपुलकी आहे तर या ठरावाला सहमती द्या. का डिफकल भूमिका तुम्ही घेता. एखादी योजना करायची आहे किंवा नाही करायची देखील आहे. मग स्थानिक नागरिक डिफकल भूमिका कशाला घेता? म्हणून कुठला नगरसेवक कशासाठी गेलेला आहे. त्याचा वारंवार उल्लेख करून या सभागृहाची दिशाभूल करू नका.

प्रफुल्ल पाटील :-

आपण याठिकाणी जेव्हा चर्चा करत असतो तेव्हा आपण सभागृह हे सुप्रिम समजतो. खऱ्या अर्थाने, सभागृह हे सुप्रिमच असते. परंतु, ह्या प्रोजेक्टच्या बाबतीत जेव्हा विचार करतो. त्यावेळी असल्याप्रकारचे प्रोजेक्ट राबवण्याबाबत विविध न्यायालय, सर्वोत्तम न्यायालय, आणि शासन ह्यांची काय भूमिका ह्यांची काय मर्यादा दिलेल्या आहेत की नाही. जेव्हा तुम्ही प्रोजेक्ट करायला तयार झालात. तेव्हा शासनाने तुम्हाला

कलेक्टर लॅण्ड दिली. जेव्हा कलेक्टरने तुमच्याकडे करोडो रुपये त्या जमिनीची किंमत मागितली त्यावेळी आपण शासनाला सांगितले की, शासनाला प्रोजेक्ट घालायचा आहे म्हणून आम्हाला ही जागा फ्री द्या. शासनाने स्पेशल जी.आर. काढला की, ज्याठिकाणी घनकचऱ्यासाठी जी जमिन लागेल. जी राज्य सरकारची असेल ती मोफत देण्यात यावी. ३१ हेक्टर जागा तुम्ही तुमच्या ताब्यात घेतलेली आहे. जेव्हा शासन किंवा सर्वोच्च न्यायालय तुम्हाला विचारतील की, तुम्ही ह्या जागेचे काय केले, तर तिथे काय म्हणणार? तुम्ही हा प्रोजेक्ट का करू शकला नाहीत. जागा नव्हती म्हणून का? ही जागा दिली ती योग्य आहे का अयोग्य आहे हे तपासण्यासाठी प्रदूषण नियंत्रण मंडळ जागेवर येउन गेले. सगळ्या गोष्टीचा सांगोपांग विचार करून, अभ्यास करून त्यांनी त्यावेळी एन.ओ.सी. दिली. आता प्रदूषण मंडळ तुम्हाला पुढे विचारणार आहे की, आम्ही तुम्हाला शासनाने तुम्हांला जागा दिली. प्रदूषण मंडळाने तुम्हाला एन.ओ.सी. दिली आणि असे कोण आहे की, ज्याच्यामुळे हा प्रोजेक्ट करू शकत नाही. ह्याच्यामध्ये प्रशासन आणि पदाधिकारी हे पूर्णपणे अडचणीत येतील मघाशी सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो म्हणाले की, आम्हाला अशी भिती दाखवली की तुम्हाला कैद होईल किंवा तुमचे नगरसेवक पद जाईल. लॉ इन्सेन्सेस एव्हॉरमेंट प्रोटेक्शन अॅक्टखाली जो सॉलीड वेस्ट मॅनजमेंट रूल्स २००० आहेत. द प्रोव्हीजन आर दोस रूल्स इटसेल्फ सेज दॅट. त्यांनी तो वाचून बघावा. त्याच्यामध्ये स्पष्टपणे म्हटलेले आहे की, पदाधिकारी आणि आयुक्त साहेब ह्यांना सहा महिन्याची कैद आहे असे त्याच्यात स्पष्ट म्हटलेले आहे. पाहिजे तर मी जी. आर. ची कॉपीज तुम्हाला पाठवितो आणि जेव्हा सभागृह असते. जेव्हा आयुक्त सा. आणि सन्मा. महापौर सा. सन्मा. उपमहापौर साहेब ह्या गोष्टीला होकार देतात आणि सभागृह जेव्हा नकार देतो. तेव्हा त्यांची शिक्षा आमच्यावर लागू होते. ही सरळ बाब आहे. ही बाब ह्या सभागृहाने ठरवण्याचे राहिलेले नाही. आता ह्या सभागृहाने फक्त वाट करून द्यायची, पाण्याचा प्रवाह आलेला आहे. आपण अजून असे काही बघितले नाही, राजकोटच्या कंपनीमध्ये की, ती कंपनी अशी आहे की बऱ्याच ठिकाणी डुबवलेले आहे. अजून त्यांना आपण पाहिलेले ही नाही, तेवढे ही खरं आहे. त्यांना बोलवा आणि ते प्रोजेक्ट कसा करतात, प्रेझेंटेशन कसे करतात. सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो ह्यांच्या सांगण्याप्रमाणे तिथल्या स्थानिक लोकांना बोलवा त्यांची समिती करून आणि त्यांचे प्रोजेक्ट बघा. कचरा बोलला तर तुम्हाला काय वाटते सुगंधी वास यावा. स्वतःच्या घरातल्या कचऱ्याला तरी सुगंधी वास येतो का? तो वास आम्ही घेतला काय किंवा तुम्ही घेतला काय? आपण सगळे सारखेच हो. कुठे ना कुठेतरी कसलेना कसले तरी वास आपल्याला येतच असतो. आमच्या खाडीवर कचरा टाकायला आमची ना, नाही. आयुक्त साहेबांना ही सांगतो आणि मा. महापौर साहेबांनी सांगतो. आम्ही कधी एक सिंगल पत्र लिहिले नाही की, नवघरच्या खाडीवर कचरा टाकू नका. अजून तुम्हाला पाहिजे तर उत्तनच्या येथील कचरा आणून टाका. आम्हाला काहीच घाण नाही. कारण लोकप्रतिनिधींचा तो काही अधिकार नाही की, कचरा कुठे टाकावा आणि कुठे टाकू नये हे ठरवणारा. हे ठरवणारे अॅथोरिटी आहेत. तो कचरा तिथे का टाकू शकत नाही. कारण तिथे वॉटर पॉईंट्स आहेत. त्या त्याठिकाणी पाण्याचे प्रवाह आहेत. त्याठिकाणी कचरा टाकू शकत नाही. इतकेच काय, ज्या ठिकाणी पाण्याचे प्रवाह आहेत त्याठिकाणी तुम्ही घनकचरा प्रकल्प राबवू शकत नाही. मघाशी विरोधी पक्षनेत्यांनी सांगितले की, सर्व्हे नं. २१५ खाडीला लागून आहे. पण तिथे तुम्ही प्रोजेक्ट टाकूच शकत नाही. तुम्हाला एनव्हारमेंटवाले परमिशनच देणार नाही. कारण त्यांचे तसे नॉर्म्स ठरलेले आहेत. आणि हे सगळे स्पष्टपणे प्रथमदर्शनी सगळं स्वयंस्पष्ट आहे. क्रिस्टल क्लिअर आहे. तरीसुद्धा त्याच त्याच गोष्टी पुन्हा सांगण्याची आवश्यकता वाटू नये आणि ते डि-सेन्ट्रलासझेन करायचे जर झाले तर सेकेन्ड जो प्रोजेक्ट होता. सेकेन्ड प्रक्रिया गॅस बनवण्याची किंवा गॅसपासून विजनिर्मिती हा जर प्रोजेक्ट सक्सेसफुल होत असला तर आपण उरलेल्या ह्या ३५८ टनावर ही प्रक्रिया केली असती आणि ती करण्यासाठी पाच-पाच टनाचे अनेक प्रकल्प उभारले असते. त्याच्यासाठी आपली तयारी ही होती आणि त्याच्यासाठी तर एवढा वेळ गेला. एखादा ५० टनाचा प्रोजेक्ट आपण सॅक्शन केल्यानंतर आपल्याला काय माहिती नव्हते का, ३५८ टन उरला आहे. पण आम्ही ह्या अपेक्षेत होतो की, दुसऱ्या प्रकारची प्रक्रिया आम्ही सुरु करून तो कचरा आम्ही तिथे डायव्हर्ट करू. जेव्हा ते असे लक्षात आले, प्रॅक्टीकली, इव्हन बोर्डानेसुद्धा असेच डायरेक्शन दिलेले आहे. विद्युतनिर्मिती न करता खतनिर्मिती करा. असे नविन लेटेस्ट डायरेक्शन सुप्रिम कोर्टाचे आलेले आहेत. त्या आपण अवलोकन करून घ्याव्यात आणि त्याच्यामुळे आम्हाला कुठलाही पर्याय उरला नाही आणि म्हणून आपण याठिकाणी चाललो आहोत. किंबहुना आयुक्त साहेबांना पूर्ण अधिकार या करारनाम्यानुसार दिलेले आहे की, तुम्ही जे ५० टनाचे काम दिलेले आहे त्याची कॅपेसिटी अॅनाउन्स करण्याचे अधिकार ही तुम्हाला आम्ही दिलेले आहेत. तुम्ही तेही करू शकाल पण त्याच्यासाठी महापालिकेचा पैसा परत कशाला घालवायचा? ५० टनाचे जे प्रोजेक्ट करत आहोत त्याला जर तुम्ही कॅपेसिटी अॅनाउन्स करण्याचे अधिकार दिले तर त्याठिकाणी तेवढ्याच प्रोजेक्टला पुन्हा तेवढ्याच खर्च येईल. मग त्यापेक्षा फुकट जर बी.ओ.टी. तत्वावर तुम्हाला जर कोणी प्रोजेक्ट करून देत असेल त्याला विरोध करणे आणि हा विषय पुढच्या सभेला ठेवणे हे काही योग्य होणार नाही आणि ह्या विषयाचा ठराव ही झालेला आहे.

मा. आयुक्त :-

मिरा भाईंदर शहराच्या घनकचरा प्रकल्पामध्ये बी.ओ.टी. बेससने जे बांधा, वापरा आणि हस्तांतरित करा. यासाठी सभागृहासमोर एक प्रस्ताव सादर केलेला आहे. या प्रस्तावावर बराच वेळ चर्चा सुरु आहे.

प्रत्येक सन्मा. नगरसेवकांनी आपआपले मत याठिकाणी मांडण्याचा प्रयत्न केलेला आहे, प्रभावीपणे मत मांडण्याचा प्रयत्न केलेला आहे. घनकचरा व्यवस्थापनेच्या बाबतीमध्ये जर सांगायचे झाले तर घनकचरा हा विषयच मुळी कचऱ्याचा विषय आहे. त्याच्यामुळे ते प्रत्येकाला आवडेल अशातला भाग नाही. परंतु, ह्या घनकचरा व्यवस्थापनेच्या बाबतीमध्ये सर्वोच्च न्यायालयाने जे काही निर्देश दिलेले आहे त्या निर्देशांचे पालन करणे हे प्रत्येक स्थानिक स्वराज्य संस्थेची जबाबदारी आहे. ते त्यांचे कर्तव्य आहे आणि अशाप्रकारे राज्यस्तरावरून सुद्धा अशाप्रकारच्या संबंधित स्थानिक स्वराज्य संस्थांना निर्देश प्राप्त झालेले आहेत. ज्या ज्या ठिकाणी स्थानिक स्वराज्य संस्था कमी पडल्या. आर्थिक स्वरूपामध्ये म्हणा किंवा जमिन उपलब्ध करण्यासाठी म्हणा. त्या त्याठिकाणी शासनाने पुढाकार घेतला आणि ज्या ज्या स्थानिक स्वराज्य संस्थेमध्ये अशाप्रकारच्या जमिन उपलब्ध नव्हत्या त्या जमिनी त्यांना उपलब्ध करून दिलेल्या आहेत. माझ्या माहितीप्रमाणे महाराष्ट्रामध्ये बऱ्याचशा स्थानिक स्वराज्य संस्थेने अशाप्रकारच्या जमिनी उपलब्ध करून दिलेल्या आहेत आणि स्थानिक स्वराज्य संस्थेने प्रत्येकाच्या कुवतीप्रमाणे सर्वोच्च न्यायालयाचे जे निर्देश आहेत त्याचे पालन करण्याचा कसोशीने प्रयत्न सुरु आहे. आपल्या मिरा भाईंदर शहरामध्ये अशाप्रकारचा हा प्रकल्प किंवा घनकचरा व्यवस्थापनेच्या बाबतीमध्ये बऱ्याच वर्षांपासून आपण सर्व प्रयत्नशील आहात. पाच-दहा वर्षांपूर्वीची आपण जर बाब लक्षात घेतली तर ज्या ज्या ठिकाणी आपल्याला जिथे जिथे जागा मिळेल त्या त्या ठिकाणी आपण आपल्या शहरातला कचरा टाकत होतो. त्याच्यामध्ये खेळांचे मैदाने झालेली आहेत. त्याच्यावर रस्ते सुद्धा झालेले आहेत आणि आजही घनकचरा टाकण्यासाठी आपल्याला जागा उपलब्ध नाही हे तुम्हाला मी नव्याने सांगण्याची गरज नाही. घनकचरा व्यवस्थापनेच्या बाबतीमध्ये मध्यंतरी ज्या ज्या ठिकाणी आपण कचरा टाकला त्या त्या ठिकाणी हायकोर्टाने ज्या काही सुचना दिलेल्या होत्या त्या हायकोर्टाच्या सुचनेप्रमाणे आपल्या संबंधित अधिकाऱ्यांवर खटलेसुद्धा दाखल करण्यात आले. त्यांच्यावर गुन्हे दाखल करण्यात आले. अशाप्रकारचे गुन्हे दाखल झाल्यानंतर अधिकाऱ्यांची फार तारांबळ होते की, जेणेकरून त्या अधिकाऱ्याला कुठच्याही प्रकारचा त्रास होऊ नये किंवा तुरुंगवास होऊ नये. जर समजा, तुरुंगवास झाला तर २४ तासामध्ये तो अधिकारी निलंबित होतो. अशाप्रकारच्या पुनरावृत्ती टाळण्यासाठी आपण एक वेगळ्या पद्धतीने नागरिकांना ही त्रास होऊ नये आणि या शहराची घनकचरा व्यवस्थापनेची जी संकल्पना आहे त्याची पूर्ती व्हावी ह्या दृष्टीने प्रशासन आतापर्यंत प्रयत्नशील आहे आणि प्रयत्नशील राहणार आहे. सन्मा. सदस्य लिओ कोलासो साहेबांनी सांगितले त्याप्रमाणे ह्या घनकचरा प्रकल्पामध्ये जी काही शासनाने जागा मंजूर केलेली आहे. त्या शासनाच्या जागेमध्ये माझ्या माहितीप्रमाणे तिथे मी दोन-चार वेळा जाऊन आलो. परंतु, त्या दिलेल्या जागेमध्ये अशाप्रकारची लोकांची घरं किंवा झोपड्या वगैरे नाहीत असे माझ्या निदर्शनास आलेले आहे. त्याठिकाणी जी काही घरं आहेत किंवा त्याठिकाणी जे काही नागरिक राहतात आणि शासनाने आपल्याला ज्याठिकाणी जागा उपलब्ध करून दिलेली आहे त्या जागेमध्ये आपण काही कंपाउन्ड घालणार आहे आणि त्या कंपाउन्डचे काम शीघ्रगतीने सुरु करणार आहोत. वरती जाण्यासाठी सन्मा. नगरसेवकांच्या अथक प्रयत्नाने आणि त्यांनी जे काही कॉर्पोरेशन प्रशासनाला दिलेले आहे त्याच्याबद्दल मी खरोखर काही नगरसेवकांचे आभार मानतो की, त्यांनी ह्या प्रकल्पावरती जाण्यासाठी रस्त्याचा मार्ग मोकळा करून दिला. खरोखर त्यांना धन्यवाद देण्यासाठी ते पात्र आहेत. ह्या एवढ्या सर्व अडचणी निर्माण होत असताना सर्वोच्च न्यायालयाने आपल्याला जे काही निर्देश दिलेले आहे, ते संबंध भारतामध्ये निर्देश दिलेले आहेत त्याचे पालन करण्याचे आपण कसोशीने प्रयत्न करत आहोत आणि हा प्रकल्प सुरु करत असताना कुठच्याही नागरिकांना, तिथल्या स्थानिक नागरिकाला किंवा कुठल्याही अन्य नागरिकाला कुठच्याही प्रकारे आरोग्य विषयक त्रास होऊ नये ह्याची खबरदारी महापालिकेने घ्यायला पाहिजे आणि महापालिका त्याबद्दल कटीबद्ध आहे असे मी आपल्याला ह्याठिकाणी सांगू इच्छितो घनकचरा व्यवस्थापनाचा जरा समजा, दुर्गंधी सुटत असली तरी ती दुर्गंधी मात करण्यासाठी आता वेगवेगळ्या प्रकारची औषधे बाजारामध्ये उपलब्ध झालेली आहेत. त्याच्यावर जरी आपण अशाप्रकारच्या औषधाचा शिडकाव केला तर त्याची दुर्गंधी जवळ जवळ ९५ टक्के, ९८ टक्क्यांपर्यंत दुर होते. म्हणजे तशी भिती बाळगण्याचे काही कारण नाही की, हा जो प्रकल्प त्याठिकाणी सुरु झाला त्याच्यापासून नागरिकांना त्रास वगैरे होणार आहे. मी म्हणत नाही की, संपूर्ण शंभर टक्के नागरिकांना त्रास होणार नाही असा माझा दावा नाही. परंतु, अशाप्रकारची जी काही औषधे बाजारामध्ये उपलब्ध झालेली आहे त्या औषधावर आपण महापालिकेने जर खर्च केला तर तिथल्या स्थानिक नागरिकांच्या मनामध्ये जी भिती आहे. त्याप्रमाणे आपण त्याठिकाणी घनकचरा व्यवस्थापनेवर किंवा हा प्रकल्प राबवण्यासाठी आपण प्रगतशील मतांनी निर्णय घेऊ किंवा त्याठिकाणी जर स्थानिक नागरिकांना जर त्रास होत असेल तर त्याचा आपण जरूर विचार करू. माझी सभागृहाला अशी विनंती राहिल की, एका बाजूला प्रशासन आणि प्रशासनासमोर असलेल्या अडचणी, शेवटी प्रशासनाच्या ज्या अडचणी आहेत त्या तुमच्यासमोर जर ठेवल्या नाहीत तर तुम्ही त्याच्यावर विचार करणार नाही किंवा तुम्ही त्याच्यातून मार्ग काढणार नाही. कारण शेवटी मार्ग काढणारे तुम्हीच आहात आणि तुम्ही जो एक वेगळ्याप्रकारचा सभागृहामध्ये ठराव करता, ठराव पारित करता. ते सर्वानुमते करता. सगळ्यांच्या मंजूरीने सहमतीने करता आणि त्याची अंमलबजावणी करण्याचे काम प्रशासनाचे आहे. प्रशासनाला ज्या अडचणी आहेत त्या मी तुम्हाला सांगितल्या. आज आपल्याला खरोखर शहरामध्ये कचरा टाकण्यासाठी जागा कुठेही उपलब्ध नाही. आपण जर म्हणता की, प्रत्येक विभागामध्ये निघणारा जो कचरा आहे तो त्या त्या विभागामध्ये त्याचा

प्रकल्प उभा करावा आणि त्याप्रमाणे कार्यवाही करावी. परंतु, अशाप्रकारची कार्यवाही करणे आज आपल्याला शक्य होणार नाही. कारण पोल्युशन बोर्डाने आपल्याला जी एन.ओ.सी. दिलेली आहे ती परटीक्युलर त्या जागेसाठी दिलेली आहे. जर समजा, ह्या पुर्वी सुद्धा प्रशासनाने अशाप्रकारचे प्रस्ताव आपल्या समोर आणले, आपण ही ते मंजुर केलेले होते. मघाशी सांगितले की, २५ टनाचा विद्युत निर्मितीचा प्रस्ताव पेणकर पाड्यामध्ये वगैरे होता. त्या प्रस्तावाची पुर्तता करण्यासाठी जो ठेकेदार आपल्याला उपलब्ध झालेला होता त्याने त्याची पुर्तता केली नव्हती. म्हणून सन्मा. स्थायी समितीसमोर अशाप्रकारचा विषय आणून त्यांचे टेंडर आपण रद्द केले होते आणि स्थायी समितीने तशाप्रकारचा निर्णयही घेतलेला होता. अशाप्रकारे आपल्याला प्रत्येक ठिकाणी, प्रत्येक पॉकेटमध्ये अशाप्रकारचे प्रस्ताव आपण कार्यान्वित करू शकत नाही. एकाच ठिकाणी पोल्युशन कंट्रोल बोर्डाने आपल्याला जी एन.ओ.सी. दिलेली आहे त्या एन.ओ.सी. प्रमाणे आपल्याला कार्यवाही करणे गरजेचे आहे. दुसरा महत्त्वाचा मुद्दा असा की, हा जो प्रस्ताव आपण सभागृहासमोर सादर केलेला आहे. हा प्रस्ताव फक्त प्राथमिक स्वरूपाचा प्रस्ताव आहे. प्राथमिक स्वरूपामध्ये आपण जाहिरात पब्लिश करणार आहोत. लोकांकडून किंवा ज्या ज्या संस्था असतील, ज्या ज्या कंपन्या असतील त्या कंपन्याकडून आपण त्यांचा देकार मागवणार आहोत आणि त्यांचे प्रस्ताव कसे असावेत आणि त्याठिकाणी असलेल्या नागरिकांच्या आरोग्याच्या दृष्टीने तो प्रकल्प जरी कॉस्टली असला तरी आपण स्विकारायला हरकत नाही. अशाप्रकारे आपण त्या प्रश्नावर नंतर विचार करू शकू. परंतु, आपण जर अशाप्रकारे प्रस्ताव आणला आणि हा जर प्रस्ताव आपण मंजुर केला. सभागृहामध्ये सर्वानुमते अशाप्रकारचा प्रस्ताव मंजुर होणे हे आवश्यक आहे असे माझे वैयक्तिक प्रामाणिक मत आहे. तरीसुद्धा समजा, जर कुठे काही अडचणी निर्माण होत असतील व नागरिकांना त्याचा त्रास होत असेल, त्या त्रासाचा आपण सर्व सन्मा. सदस्यांनी विचार करावा आणि ज्या ज्या नविन पद्धती निर्माण झालेल्या आहेत किंवा बाजारामध्ये आलेल्या आहेत. त्याचा वापर करून आपण हा प्रकल्प अत्यंत चांगल्या पद्धतीने आपण साकार करू या. अशी मी सभागृहाला पुन्हा एकदा विनंती करतो आणि पुन्हा सभागृहाला विनंती करतो की, असा जो प्रस्ताव आलेला. त्यात प्रशासनाची फार मोठी अडचण होणार आहे. त्याच्यामध्ये आपण ही अडचणीत येणार आहात. प्रशासन ही अडचणीत येणार आहे. ह्या दोघांचेही संघटनेचा विचार करून आपण ह्याबाबतीमध्ये निर्णय घ्यावा अशाप्रकारचे मी आपल्याला जाहिर निवेदन करतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, ठराव झालेला आहे. अनुमोदन झालेले आहे आणि अजून दुसरे विषय ही सभागृहापुढे आहेत. कृपया, आपण आपले रुलिंग द्या आणि दुसरे विषय घ्या. कारण ते एक महिन्यांनंतर, जर ते असे समजत असतील की हे मरण आहे तर एक महिन्यांनंतर ही हे मरण येणार आहे. त्याच्यापेक्षा आपण हे जीवदान आहे असे समजू या. आपल्याला जीवदान मिळते असे समजू या.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर महोदया, ह्या विषयावर थोडा वेळ आहे तोपर्यंत मी तुम्हाला सांगू इच्छितो की, मिरा रोडमध्ये गटाराचे काम झालेले आहे. पण जे कनेक्टिंग गटार आहेत ते राहिलेले आहे म्हणून जे टाटाचे केबल्स आहेत, रिलासन्सचे केबल आहेत आणि पाईप आहेत. त्याच्यामुळे ते अजूनपर्यंत कनेक्टडेड झाले नाही. गेल्या ३९ मे रोजी जो पाउस पडला व त्याच्यामध्ये गोण्या होत्या त्यामुळे पाणी तुंबले होते. आता वीस दिवस झाले आहेत व पाउस पडत नाही. तरीही ते काम अजून पूर्ण झालेले नाही. गटारामधून काढून रोडवर टाकले असे तीन चार ठिकाणी आहे. नरेंद्र पार्कच्या समोर आहे. विवेक गार्डनच्या समोर आहे. पुनमच्या येथे जी नविन उघाडी चालू केलेली आहे तिथे आहे. शांती नगरला आहे. केबल्सच्या वायर आहेत. रिलायन्सच्या वायर आहेत आणि एम.टी.एन.एल. च्या केबल आहेत. असे मोठमोठे केबल आहेत. तसेच, मिरारोडला २४ तासाकरिता दहन आणि दफन दाखला देण्यासाठी माणूस बसवलेला होता. पण गेल्या आठ दिवस तो माणूस सुट्टीवर गेला होता तेव्हा तिथे कोणी बसले नाही आणि आता तीन दिवस झाले आहे त्या माणसाची ट्रान्सफर झालेली आहे. तिथे कोणी ही नाही. त्यामुळे मिरारोडच्या नागरिकांना दहन-दफन दाखल्यासाठी भाईदरला यावे लागले. तर काय फायदा आहे तिथे आपण २४ तास सेवा उपलब्ध आहे असे लिहिलेले आहे त्याचा काय उपयोग आहे? तीन दिवस झाले ट्रान्सफर झालेले आहे तो येत नाही. त्याच्या अगोदर आठ-दहा दिवस सुट्टीवर गेला होता तेव्हा नव्हता आणि मी तशी तक्रार ही केलेली आहे. खतगांवकर साहेबांना सांगितले आहे. ते बोलले देतो. देतो पण काय अजून माणूस देत नाही आणि शहरात मच्छरांचे प्रमाण ही वाढलेले आहे.

चंद्रकांत मोदी :-

पहिले मी वहा एक दिन बैठता था और एक दिन नही बैठता था ऐसे ही सब चल रहा है।

एस. ए. खान :-

तुंगा हॉस्पिटलमध्ये मलेरियाचे पेशन्ट अॅडमिट आहेत.

सुधा गोयंका :-

मा. महापौर मॅडम, आपकी इजाजत से बोलना चाहती हूँ, हमारे नर्मदा नगर मे भी पानी की बहुत किल्लत हो रही है। एक ही बार मे एक जगह पानी आता है और बाजू के बिल्डिंग मे पानी नही आता है। अपने जो भी वॉलमन है उनको तहकीकातसे बोलीए।

एस. ए. खान :-

आता पाउस पडण्याची वेळ आलेली आहे. तिथे टाटाचे वायर आहे. रिलायन्सचे वायर आहे, एम.टी.एन.एल. चे वायर आहेत ते काढत नाही.

चंद्रकांत मोदी :-

मॅडम, संबंधित अधिकारी को बोलीए जरा गटार का अरेजमेन्ट करनेके लिए।

सुधा गोयंका :-

मॅडम, जो वॉलमॅन लोग है ना वह पानी बराबर से छोड़े। एक जगह पर दो आटे खोलते हैं और एक जगह चार आटे खोलते हैं। एक बिल्डिंग में दो बार पानी आता है और दूसरी बिल्डिंग में तीन दिन तक पानी नहीं आता है। इसका कारण क्या है? आप उस वक्त वहाँपर आ चुकी हो और वहाँ का ज्वलनशील माहोल देख चुके हैं ना। इसलिए इसके उपर जल्दी से कुछ किजिये नहीं तो बहुत तकलीफ होगी।

एस. ए. खान :-

साहेब, जरा खुलासा करा की, कनेक्टिंग गटाराचे काम कधी होणार आहे?

सुधा गोयंका :-

पानी के किल्लत के बारे में आप अगर खुलासा करेंगे तो ज्यादा अच्छा होगा।

एस. ए. खान :-

रिलायन्स एनर्जीचे केबल आहेत, टाटाचे वायर आहे. एम.टी.एन.एल. चे केबल आहे. खांबीत साहेबांनी किती वेळा सांगितले तरी ते लोक येत नाही.

सुधा गोयंका :-

मॅडम, पानी के बारे में आप खुलासा करेंगे तो ज्यादा अच्छा होगा।

एस. ए. खान :-

रिलायन्सवाले येत नाही, टाटावाले येत नाही, एम.टी.एन.एल. वाले येत नाही.

चंद्रकांत मोदी :-

साहेब, गए साल जो खोदा हुआ है वह गटार वैसे के वैसे पडा हुआ है। अभी तक कुछ काम ही नहीं हुआ है। सेक्टर ४, ५ और ६ में।

मा. महापौर :-

पाणी विभागाच्या अधिकाऱ्यांनी संबंधित सन्मा. सदस्यांच्या विचारलेल्या प्रश्नाचा खुलासा करावा.

सुधा गोयंका :-

मा. महापौर मॅडम, पानी के टाकी के उपर जब लोग जाते हैं, पानी की डिमान्ड करनेके लिए, टँकर के लिए डिमान्ड करते हैं तो बोलते हैं की, दस दिन पहिले की पावती फटी हुई है। उनको पानी नहीं दिया जाता है। अख्खे टँकर भरके जाते हैं, नहीं नहीं बोलके २००-३०० टँकर वहाँसे निकलते हैं।

शिवाजी बारकुंड :-

१५ तारखेला.....

सुधा गोयंका :-

साहेब, त्यादिवशीचे शट डाउन आम्हाला माहित आहे. त्यादिवशीचे शट डाउन वगळून मी सांगते, मा. महापौर मॅडम आल्या होत्या त्यांना विचारा तिथली परिस्थिती काय होती?

प्रेमनाथ पाटील :-

बारकुंड साहेब, मी असे विचारतो की, आपल्या गोडदेव टाकीवर अगोदर किती झोन होते?

शिवाजी बारकुंड :-

गोडदेव टाकीवर ११ झोन होते.

प्रेमनाथ पाटील :-

अगोदर?

शिवाजी बारकुंड :-

होय.

प्रेमनाथ पाटील :-

माझ्या मते २९ झोन होते.

रतन पाटील :-

सुरुवातीला २९ का ३० झोन होते.

प्रेमनाथ पाटील :-

११ झोन असताना सुद्धा पाणी एवढे का कमी येते. २४ तासाने पाणी यायला तो ४८ ते ५०-६० तासानी पाणी येते.

शिवाजी बारकुंड :-

शट डाउन असेल त्या वेळेस पाण्याची मुदत वाढलेली होती. अदरव्हाईस सगळे ३२ तासाच्या खाली आहे आणि जिथे जिथे तक्रारी येतात तिथे आम्ही प्रत्यक्ष पाहणी करतो आणि जातो आणि सर्व विभागातील

वॉलमॅनची कालच बदलीचे ऑर्डर निर्गमित केलेले आहेत. शहरी भागातले ग्रामीण, ग्रामीण भागातले शहरात असे टाकलेले आहे आणि दर पंधरा दिवसाला हे रोटेशन चालू राहणार.

प्रेमनाथ पाटील :-

आम्हाला १४ तारखेला निशांत जाधवचा की, १५ तारखेला पाणी येणार नाही. पण त्याच्या अगोदर १४ तारखेपासून आमची अशी परिस्थिती आहे की १८ तारखेपर्यंत आम्हाला प्रॉब्लेम होता.

शिवाजी बारकुंड :-

आपण रोज भेटता पण आपण कधी काय असे बोललात नाही.

प्रेमनाथ पाटील :-

साहेब, आपण रजेवर होता.

शिवाजी बारकुंड :-

दोन दिवस रजेवर होता.

प्रेमनाथ पाटील :-

त्याच्यामुळे ते बोलले की, जिथे एक दिवसाचा शटडाउन होता तिथे दिड दिवस लागला.

सुधा गोयंका :-

साहेब, ज्यावेळी शटडाउन असतो त्यावेळी पुर्ण नागरिकांना पाणी मिळत नाही. मग पाण्याच्या टाकीवरून टँकर कसे काय जातात? ते सांगा.

शरद पाटील :-

साहेब, मी आपल्याला टेक्निकल गोष्ट सांगतो. जेव्हा गोडदेवच्या टाकीवर २९ झोन होते. तेव्हा तुम्ही आम्हाला २७-२८ तासांनी पाणी देत होते. आज त्या टाकीवर ११ झोन आहेत तरी आम्हाला ३२ ते ४० तासांनी का? ह्याचे कारण सांगा. सोपे कारण सांगा आम्ही ते ऐकू आणि बसू.

रतन पाटील :-

बारकुंड साहेब, नवघरची टाकी चालू झालेली आहे. तिथे आपण पाण्याचे झोन बदली केले आहे. तरी आतापर्यंत ही परिस्थिती का? आता जे पाणी आम्हाला मिळत आहे....

शरद पाटील :-

साहेब, गोडदेव टाकीवरचे झोन कमी झाले आहेत त्याचे आपण पहिल्यांदा उत्तर द्या. त्याचा खुलासा तरी करा.

सुधा गोयंका :-

पाणी येते तेही कमी प्रमाणाने येते. पाण्याचा फोर्स कमी असतो. वेळ ही कमी असतो. वेस्टमध्ये बरोबर २४ तासांनी पाणी जाते. अडीच तास पाणी सुटते आणि ईस्टमध्ये असे कसे काय?

रतन पाटील :-

साहेब, वेस्टमध्ये जास्त पाणी सोडले जाते का?

शुभांगी नाईक :-

वेस्टमध्ये देखील पाण्याचा प्रॉब्लेम आहे.

शिवाजी बारकुंड :-

कुठल्या एरियासाठी पाणी जास्त सोडले जात नाही.

रतन पाटील :-

भाईदर पुर्वेचे हे रडगाणे आहे ते आपण सुधारू शकत नाही का? नेहमी आम्हाला पाणी कमी का? बारकुंड साहेब, भाईदर पुर्वेमध्ये पाण्याच्या एवढ्या टाक्या असून पाण्याची अशी परिस्थिती का? पहिले आम्हांला चांगले पाणी मिळायचे. आपण कुठे पाणी डिव्हायडेशन केले का?

सुधा गोयंका :-

साहेब, अगर पानी की प्रॉब्लेम ऐसी ही चलेगी तो जो सम्प बनाने थे वह आप गोडदेव टाकी और नवघर के टाकीपर बना क्यो नही लेते हो? इसका खुलासा करिए ना।

शिवाजी बारकुंड :-

सदरचा जो विषय चालू आहे तो विषय संपल्यानंतर ह्यावर सविस्तर खुलासा करण्यात येईल.

उमा सपार :-

साहेब, माझ्या वार्डमध्ये ही पाणी नाही आणि सगळे लोक माझ्या ऑफीसवर मोर्चा घेउन आलेले आहेत. तीन दिवस झाले आमच्या वॉर्डमध्ये पाणी नाही. काय करायचे ते सांगा. आपण आम्हाला जवाब द्या ना.

संगिता म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलू इच्छिते की, आमच्या येथे ही पाणी येत नाही. पाणी कमी येते. आपण पाणी पुरवठा व्यवस्थित करावा.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम, या विषयावर बरीच चर्चा झालेली आहे. सभागृहामध्ये अनेकांनी आपली मते मांडलेली आहेत. कृपया आपण हयाच्यावर रुलिंग दयावे. ठराव झालेला आहे. आपण फक्त रुलिंग दयावे.

मा. महापौर :-

सभागृहामध्ये घनकचरा प्रकल्प, खत निर्मिती प्रकल्प उत्तन विभागामध्ये नेमुन दिलेली शासनाने सर्व एन.ओ.सी. मान्य करून जी जागा आपल्याला घनकचरा प्रकल्पासाठी दिलेली आहे. या सर्व सभागृहामध्ये प्रत्येक सदस्यांनी आप-आपले मत मांडलेले आहे आणि हा प्रकल्प होणे हे शहरासाठी आरोग्याच्या दृष्टीने आणि घनकचरा त्याची योग्य विल्हेवाट लावण्याच्या दृष्टीने फार महत्त्वाचा आणि मुख्य प्रश्न आहे. आपल्या शहरातील कचरा, आपल्या शहरातच त्याची विल्हेवाट लावली गेली पाहिजे. आपण जी निर्माण केलेली घाण आहे. आपणच ती संपुष्टात आणली पाहिजे. हे जवळ जवळ सर्व सदस्यांना पटत आहे. त्यानुसार मा. महासभेत आजचा हा जो विषय आहे आणि काही नागरिकांच्या स्वास्थाच्या समस्या आहेत जे आमचे सदस्य उत्तन विभागातील सदस्य आहेत. त्यांनी आपल्या मतावर ठाम राहून नागरीकांची जी बाजू मांडली. त्यांचेही त्यांनी आपली बाजू निषेध न करता मांडलेली आहे. त्यांना ही हया विषयाचे गांभीर्य आणि अभ्यासु वृत्ती हयाच्यामुळे कळलेले आहे. आजच्या हया सभेमध्ये या विषयावर ठराव मांडणारे सन्मा. सदस्या सुरेखा गायकवाड, तसेच अनुमोदन देणारे सन्मा. सदस्य प्रफुल्लजी पाटील, मा. आयुक्त महोदयांनी आपले वक्तव्य केले त्यानुसार त्यांनी आश्वासन दिलेले आहे आणि सर्व सदस्यांची विनंती, एक्सप्रेसन ऑफ इंटरेस्ट मागवण्यात ही मा. महासभा हया ठरावाला मंजूरी देत आहे. परंतू, ज्या कंपनी आपले देकार मांडपात सादर करतील ते सर्व देकार त्यांचे प्रत्यक्ष डेमोस्ट्रेशन हया मधून काहीही नसेल तर ते तपासून पुढील प्रकल्प कार्यान्वित करण्यासाठी ही सभा या ठरावास मंजूरी देत आहे.

सुधा गोयंका :-

मा. महापौर मॅडम, आप अभी उस प्रश्न का खुलासा करवाईए। पाणी के बारे में अभी तुरंत खुलासा करवाईए।

मा. महापौर :-

आपण मांडलेला विषय, सभा पटलावरील विषय पुर्ण झाल्यानंतर पाच मिनिटे आपल्याला त्या विषयावर चर्चा करण्याकरिता देण्यात येईल.

प्रकरण क्र. ४० :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात निर्माण होणाऱ्या घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून बांधा, वापरा व हस्तांतरित करा हया तत्वावर खतनिर्मिती प्रकल्प उभारणेबाबत.

ठराव क्र. ३३ :-

मिरा-भाईंदर शहराची लोकसंख्या १९९१ च्या जनगणनेनुसार १ लाख ७५ हजार होती. २००१ च्या जनगणनेनुसार महापालिका क्षेत्राची लोकसंख्या ५ लाख २० हजार आहे. महापालिका क्षेत्राची सध्याची अंदाजित लोकसंख्या ७,५०,००० आहे. महापालिका क्षेत्रात दररोज ४५८ मेट्रीक टन घनकचरा निर्माण होत आहे. मिरा-भाईंदर महानगरपालिकेस उत्तन व पाली येथे ३१ हेक्टर ४६ आर जागा घनकचरा प्रकल्पाकरता मा. जिल्हाधिकार्याकडून दि. २६.१२.२००२ प्राप्त झालेली आहे. प्राप्त जागेवर घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून खत निर्मिती करणे, प्रकल्पाकरीता महाराष्ट्र प्रदूषण नियंत्रण मंडळाकडून ऑथोरायझेशन दि. २७.०८.२००४ प्राप्त झाले आहे. मा. महासभा दि. ६.११.२००४ ठराव क्र. ३७ अन्वये खत निर्मिती प्रकल्पास उभारणेस मंजूरी मिळालेली आहे. त्यानुसार निविदा मागवून प्राप्त निविदा पैकी मे. मार्तंड बायो इंजिनिरीग यांची निविदा मा. स्थायी समितीने ठराव क्र. १८६ दि. ३०.३.२००० अन्वये मंजूर केलेली आहे. दि. ३.६.२००५ रोजी मे. मार्तंड बायो इंजिनिरीग यांनी ५० मेट्रिक टन जैविक विघटन होणाऱ्या कचऱ्यावर प्रक्रिया करून खत निर्मिती करण्याचा कार्यदेश देण्यात आला. प्रकल्पाटिकाणी जाणारा रस्त्याचे काम पूर्ण होत आले आहे. त्यानुसार खत निर्मिती प्रकल्प उभारणीचे काम सुरु झाले आहे.

मा. महासभेने पेणकरपाडा येथे २५ मेट्रीक टन घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून मिथेन गॅस / विद्युत निर्मिती करण्याच्या प्रकल्प कामास मंजूरी दिली होती. त्यानुसार निविदा मागविण्यात आल्या. मे. मेलहॅम इंजिनिरीग यांची निविदा मा. स्थायी समितीने निविदा मंजूर करून यांच्याशी समवेत करारनामा करण्यात आला. करारनामा केल्यानंतर करार नाम्यातील अटीशर्तीनुसार तीन महिन्यांच्या आत मंजूर निविदाकाराने वित्तीय संस्थाची मंजूरीचे पत्र महानगरपालिकेस सादर करावयाचे होते. सदरचे पत्र प्राप्त न झाल्याने या कार्यालयाने मे. मेलहॅम इंजिनिरीग यांना अनेकदा संपर्क साधण्याचा प्रयत्न केला त्यास कोणताही प्रतिसाद न आल्याने मा. स्थायी समितीच्या मंजूरीने त्यांची निविदा दि. १३.०२.२००६ रोजी रद्द करण्यात आलेली आहे.

महापालिका क्षेत्रात जमा होणाऱ्या एकूण कचऱ्यापैकी फक्त ५० मेट्रीक टन जैविक विघटन होणाऱ्या घनकचऱ्यावर प्रक्रिया केली जाणार आहे. उर्वरीत ४०८ मेट्रीक टन घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करणे, घनकचरा प्रक्रिया व हाताळणी २००० नुसार महापालिकेस आवश्यक आहे.

सध्या घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करणे करिता खालीलप्रमाणे पर्याय उपलब्ध आहे.

1) Incineration

- 2) Pyrolysis
- 3) Pelletisation
- 4) Anaerobic Digestion (Biomethanation)
- 5) Aerobic Digestion

तथापी मा. सर्वोच्च न्यायालय तसेच तज्ञांचे मतानुसार घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून खत निर्मितीकरणे बाबत खत निर्मिती प्रकल्प भारतीय हवामानास, वातावरणास अनुकूल असल्याचे मत दिले आहे.

Aerobic Composting जैविक यापध्दतीने विघटन होणाऱ्या कचऱ्यामध्ये बायो कल्चर मिसळून त्यापासून कम्पोस्ट खत प्राप्त केले जाते. यांचा भांडवली खर्च तुलनेत कमी आहे व दैनंदिन खर्च व देखभाल खर्चही कमी आहे.

भारतात काही शहरांत घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून त्यापासून खत निर्मितीचे प्रकल्प कार्यान्वित आहे. पैकी राजकोट म.न.पा.ने B.O.T. तत्वावर ३०० टन क्षमतेचा प्रकल्प उभारला असून Auto Segregation सह मुख्यत्वे खतनिर्मिती, कचऱ्यातील उष्मांक असलेल्या पदार्थापासून औद्योगिक कारखान्यामध्ये वापरात येणाऱ्या कोळशाला काही अंशी पर्यायी असे ज्वलनशील पेट्रेल्स पुर्नवापर करता येणारे प्लास्टिक धातु, काच तसेच कचऱ्यात आढळणाऱ्या माती व रेती पासून बांधकाम करणेकामी वापरात येणाऱ्या विटा इ. बाह्य प्रॉडक्ट्स पुरेशा कार्यक्षमतेने तयार केली जाते.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात निर्माण होणाऱ्या ४५८ मेट्रीक टन घनकचऱ्यापैकी ५० मेट्रीक टन जैविक विघटन होणाऱ्या घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून खत निर्मिती प्रकल्प उभारणेचे काम सुरु झाले आहे. उर्वरीत ४०८ मेट्रीक टन घनकचऱ्यावर प्रक्रिया करून बांधा, वापरा, व हस्तांतरित करा या तत्वावर खत निर्मिती प्रकल्प उभारणेकामी अनुभवी संस्थाकडून प्रस्ताव (Expression of Interest) मागविणेस महासभा मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्रीम. सुरेखा गायकवाड.

अनुमोदन :- श्री. प्रफुल्ल पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव हयांनी प्रकरण क्र. ४१ चे वाचन केले.)

(सन्मा. सभागृह नेता श्री. हॅरल बोर्जोस यांनी प्रकरण क्र. ४१ च्या ठरावाचे सभागृहासमोर वाचन केले.)

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला अनुमोदन आहे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर मॅडम, आपल्या परवानगीने बोलत आहे, आता जो पदनिर्मितीचा ठराव केला. आपण परिवहन व्यवस्था सुरु केलेली आहे. ती आपण भाडेतत्वावर घेतलेली आहे. त्या परिवहन व्यवस्थेमध्ये आपण परिवहन, उपपरिवहन व्यवस्थापक, आगार व्यवस्थापक, आपण आपले आगार कुठे बनवणार आहात? आपण पाच वर्षासाठी ठेकापद्धतीने दिलेले आहे. त्या ठेकापद्धतीमध्ये आपण आगार व्यवस्थित करणार आहात का? हयाचा पहिल्यांदा खुलासा करावा.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने, सदरचा प्रस्ताव हा येणाऱ्या नजिकच्या काळासाठी नसून भविष्यात पुर्ण कालावधीसाठी आहे. आपली परिवहन सेवा जशी डेव्हलप होईल. सदरचा प्रस्ताव शासनाला सादर केला जाईल आणि आणि आवश्यकतेनुसार भविष्यात जशी गरज पडेल तसे हे पद भरले जातील.

शशिकांत भोईर :-

सभागृहाला माझी विनंती आहे की, जेव्हा आपण आपली परिवहन सेवा ठामपणे मिरा भाईंदर पुरती करू आणि बाहेर तेव्हाच आपण ११ आणि १२ नंबरची ही दोन पदे निर्मित करावी. त्यापुर्वी ११ आणि १२ नंबरच्या पदांची पदनिर्मिती करू नये अशी मी सुचना करत आहे.

संजय पांगे :-

सन्मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ४१ अनुक्रमांक नं. ७ उपसंचालक नगररचना हे जे पद आहे. हे पद मिरा भाईंदर महानगरपालिका भरू शकते का? आणि भरू शकत असेल तर याबाबत खुलासा करावा.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

४ मे, २००६ रोजी शासनाने महाराष्ट्र राज्यातील अस्तित्वात असलेल्या सर्व महानगरपालिकेचे अ, ब, क, ड मध्ये वर्गीकरण केलेले आहे आणि त्याप्रमाणे महापालिकेमध्ये एकूण ३८ संवर्ग त्यांनी तयार केलेले आहेत. आकृतीबंध तयार केलेला आहे आणि त्या आकृतीबंधानुसार अ, ब, क, ड महानगरपालिकेला कोणती

पदे असावीत ते त्यांनी निकष ठरवून दिलेले आहे आणि त्या आकृतीबंधानुसार सदरचे पद प्रस्तावित केलेले आहे आणि हे आपल्या मान्यतेने शासनाच्या मान्यतेसाठी सादर करण्यात येणार आहे आणि शासन मान्यतेनुसारच ही पदे कार्यान्वित होणार आहे.

संजय पांगे :-

पदनिर्मिती करणे अथवा पद भरणे, सहाय्यक संचालक नगररचना हे एकच पद आहे. हया पदाची पदनिर्मिती आपण करू शकतो का? आणि आपल्याला हे अधिकार आहेत का?

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे, आज संगणक चालकांना देखील आपण आपल्या सेवेत सामावून घेण्याचा निर्णय घेतला. नगरपालिका असतांना अठरा टक्के, एकोणीस टक्के आस्थापनेवरील खर्च असलेली नगरपालिकेचे महानगरपालिकेत रुपांतर झाले आणि आकृतीबंधाला मान्यता देण्यासाठी आपण मागच्या प्रशासकीय काळामध्ये मा. महासभेमध्ये काही प्रशासकाने आकृतीबंध मंजूर केला होता, मा. महासभेसमोर आणला होता आणि दरवेळेला आपल्या नविन नविन पदांची गरज भासणार आहे. आता जो ठराव आला त्या हिशोबाने साधारणपणे ३०-३२ टक्क्यापर्यंत आपण जाणार आहोत. म्हणजे एका रुपयातले ३२ पैसे आपण कर्मचाऱ्यांवर खर्च करणार आहोत. त्यांच्या पगारावर खर्च करणार आहोत. त्यांच्यासाठी लागणार फर्निचर आणि इतर गोष्टींवर खर्च करणार आहोत. सोलापूर महानगरपालिकेची ही शोकांतिका आहे की, ५० टक्केच्या वर त्यांचा खर्च फक्त आस्थापनेवर आहे. ती महानगरपालिका चालवायला लागते ते फक्त कर्मचाऱ्यांचा पगार देण्यासाठी, कर्मचाऱ्यांना कुठेतरी सेवेमध्ये ठेवायचे ते त्यांचे घर चालले पाहिजे म्हणून. तर आपण वारंवार पदनिर्मिती करायची आणि नविन लोक भरायची. बऱ्याच वेळेला मागे घोळ झाला होता ७० लोकांसाठी आपण कॉललेटर काढले होते तेव्हा "सामना" वृत्तपत्रामध्ये आयुक्तसाहेब आपण जाहिरात काढली आणि शंभर लोकांच्या मुलाखती बोलवायच्या म्हणून दहा हजार आठशे लोकांनी अर्ज केले. त्या मुलाखती आजपर्यंत झाल्या नाहीत आणि आपण नविन नविन काही पदे घेणार आहोत. संगणक चालकांना जसे आपण सामावून घेतले तर त्यांच्यामध्ये काही ग्रॅज्युएटस् असतील इतरही बरेच कर्मचारी जे नविन लागलेले आहेत ते ग्रॅज्युएटस् किंवा त्यांच्यामध्ये तेवढी शैक्षणिक अर्हता आहे किंवा त्यांच्यामध्ये तेवढी गुणवत्ता आहे. त्या पदांमध्ये ते कुठे लायक आहेत का? ते त्यांच्यामध्ये बसू शकतात का? ह्याचा विचार आपण पदाधिकार्यांनी केला पाहिजे. नाहीतर, जसे येतील तसे आपण सामावून घेऊ. आपण असे ठरवले की, आपण हा प्रस्ताव शासनाकडे पाठवू. शासनाकडे फॉलोअप जेवढा लवकर होईल तेवढ्या लवकर आपल्याला हातात येईल. मग तो महिन्याभरात फॉलोअप केला की, दोन महिन्यात फॉलोअप केला, आपल्याला लगेच त्याची मंजूरी मिळणार आणि मग तेवढे कर्मचारी पुन्हा त्यांच्यामध्ये भरता येण्यासाठी कुठच्याही प्रकारची आडकाठी येणार नाही. तत्पुर्वी पदांची मान्यता ही अशीच द्या. आता परिवहनचे सन्मा. सदस्य शशिकांत भोईर साहेबांनी उल्लेख केला की, आगार व्यवस्थापक, जेव्हा आगार नाही तर व्यवस्थापक काय करायचे? मग आपण त्याला गलेलड्डु उत्तर देणार की, जेव्हा आपण आणू तेव्हा. मग जेव्हा आणू तेव्हाच त्या पदाची निर्मिती करू. हे सभागृह अशीच साथ देणार आहे. ही प्रथा अशीच चालू राहणार आहे. आता नविन पदांची निर्मिती करून ठेऊ नका. नाहीतर, मग आपण किती लोक अशी मागवलेली आहे. परंतु, हया सर्व लोकांना मागवणार आहोत त्यांना आपण पुन्हा आपल्यामध्ये कशा प्रकारच्या सेवेत घेणार आहोत. जर आपल्याला गरज आहे, तर असे अनुभवी लोक आपण ठेका बेसीसवर मागवले तर अधिक चांगले राहिल. मग त्यांच्यासाठी पदनिर्मिती केली तर गोष्ट वेगळी आहे. परंतु, एवढी लोक आपण घेणार आणि जेव्हा एवढा सगळा खर्च आपण करणार. आज आपण लॅबपर्यंत गेलो उदया हॉस्पिटलपर्यंत जाणार म्हणजे आपल्या एका मोठ्या खर्चाला, मोठी वाट करून देणार आणि दुसरी मोठी वाट आपण कर्मचाऱ्यांच्या पगारातून करून देणार आहोत. कर्मचाऱ्यांच्या रोजच्या नियोजनासाठी आपण तो खर्च करणार आहोत. त्यामुळे पदांची आवश्यकता किती आहे. त्याप्रमाणेच पदनिर्मिती करा. नाहीतर, जेवढे पद आहेत, समजा एखादया दुकानामध्ये आपण गेलो आणि आपल्याला सगळेच कपडे आवडले तर सगळेच घरी आणायचे आणि मग शिवायला टाकायचे. पण ते घालता ही आले पाहिजे. त्याचा उपभोग घेता आला पाहिजे. जेवढी पदे आहेत तेवढी माणसे आणणार तर तसे करू नका. आपल्यामध्ये कितीजण सक्षम आहेत, आपल्यामधून कितीजण त्या अटीशर्तीमध्ये फिट बसतात त्यांचा पहिल्यांदा विचार झाला पाहिजे आणि तो प्राधान्याने केला पाहिजे. आज तुम्हा आम्हा लोकप्रतिनिधींना वाटत असेल की, आपणाला फक्त मंजुरीच द्यायची आहे. पण हया मंजुरीबरोबर आपण हया शहरावरती एक जबाबदारी देखील घेत आहोत. ती जबाबदारी पुन्हा त्यांच्यामध्ये आपल्या कार्यालयामध्ये काही गोष्टींचा आपल्याला चांगला अनुभव आहे. काही अधिकारी एक एक महिन्याची पाणी कनेक्शनची फाईल ए. टी. पी. विभागामध्ये अडकून आहे. हे आपलं दुदैव. पाण्यासाठी ए. टी. पी. मध्ये गेलेली फाईलवर दोन दिवसात सही व्हायला पाहिजे. पण एक महिना झाला तरी होत नाही. मग असे अधिकारी येऊन बसणार. आपल्याला पुन्हा त्याचा त्रास. तर हयासाठी मी सभागृहाला विनंती करत आहे की, महापालिकेचे जे उपलब्ध कर्मचारी किती आहेत त्यांच्यामध्ये सक्षम कर्मचारी किती आहेत. ते बसवा आणि हया प्रस्तावामध्ये कर संकलक अधिकारी देखील भरत आहोत. मागच्या वेळी आपण श्री. अजित पाटील हयांना कर संकलक म्हणून आपण पद दिलेले आहे. मग आणखीन एका पदाची निर्मिती

करण्याची मला आवश्यकता वाटत नाही. हे माझे व्यक्तिगत मत आहे. मात्र सभागृहाने हयाचा पुन्हा विचार करावा अशी माझी विनंती आहे.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर साहेबा, मी मा. उपमहापौर श्री. वैती साहेबांच्या मताशी सहमत आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, हयाच्यामध्ये चौथ्या नंबरचा अधीक्षक म्हणून असे पद आहे. नुसते अधीक्षक म्हणून लिहिले आहे. तर हे अधीक्षक कुठले? कुठल्या डिपार्टमेंटचे? कुठला कर अधीक्षक, जकात अधीक्षक, पोलिस अधीक्षक की, महापालिका अधीक्षक, नक्की कुठले पद आहे? हे कुठल्या डिपार्टमेंटचे अधीक्षक आहे. साहेब मला हयाच्या संदर्भात सांगा.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने मी याठिकाणी खुलासा करू इच्छितो की, नगर विकास विभाग महाराष्ट्र शासन हयांच्याकडून महानगरपालिकांच्या सेवांचे ३८ संवर्ग करू एक शासन निर्णय ४ मे, २००६ ला पारित केलेला आहे आणि त्यामध्ये महापालिकेचे वर्गीकरण केलेले आहे. अ, ब वर्ग महापालिका, क वर्ग महापालिका आणि ड वर्ग महापालिका आणि अ व ब महापालिकेला कोणते संवर्ग व कोणते पद असावेत. क वर्ग महापालिकेला कोणते संवर्ग व कोणते अधिकारी असावेत ड वर्ग महापालिकेला कोणते अधिकारी आणि कोणते संवर्ग असावेत असा त्यांनी गोषवारा तयार करून दिलेला आहे. त्यांची वेतनश्रेणी, पदांची संख्या शासनाने आकृतीबंधामध्ये निश्चित केलेले आहे. त्यामध्ये असे नमुद केलेले आहे की, आतापर्यंत आपल्या आस्थापनेवरील मंजुर पदे त्या आकृतीबंधामधून वजा जाता जी पदे शिल्लक असतील त्याचा प्रस्ताव मा. महासभेच्या माध्यमातून शासनाकडे सादर करावेत अशी सुचना आहे. त्यामध्ये सुद्धा मा. उपमहापौर साहेबांनी याठिकाणी मांडल्याप्रमाणे सादर पदाची आवश्यकता निश्चित करून शासनाकडे सादर करावीत. ह्यामध्ये प्रशासनाकडून जो हा प्रस्ताव सादर केलेला आहे. जी पद शासनाच्या आकृतीबंधामध्ये मंजुर आहेत पण आपल्या आस्थापनेवर मंजुर नाहीत आणि भविष्यामध्ये त्यांची आवश्यकता लागणार आहे. त्या अनुषंगाने हा प्रस्ताव सादर केलेला आहे. त्यामध्ये सन्माननीय सदस्य हयांनी प्रश्न उपस्थित केल्याप्रमाणे उपसंचालक नगररचना पदसंख्या हे पद आपल्याकडे मंजुर आहे.

संजय पांगे :-

साहेब, मंजुर आहे हे कबुल आहे. मग ए.टी.पी. कार्यालयाने आपल्याला तशी मंजूरी द्यायला पाहिजे.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

हे मा. महासभा ठरवू शकते.

संजय पांगे :-

ए.टी.पी. कार्यालयाने आपल्याला मंजूरी दिलेली आहे का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

ए.टी.पी. कार्यालयाचा आपला काही संबंध नाही.

संजय पांगे :-

साहेब, त्यांच्या मंजूरीशिवाय हे पदनिर्मिती होऊ शकत नाही.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

असे नाही. ए.टी.पी. कार्यालय हे नगरविकास अंतर्गत काम करते. ए.टी.पी. कार्यालय हे आपल्यापेक्षा काही वेगळ आहे असे नाही. त्यांचे वेगवेगळे संवर्ग आहेत. पण ते सर्व संवर्ग नगरविकास अंतर्गतच आहे. त्यामुळे नगरविकास विभागाने आपल्याला हे दिलेले आहे आणि त्यामध्ये मिरा भाईंदर महानगरपालिका ज्या संवर्गात मोडते त्याठिकाणी उपसंचालक नगररचना, सहा. संचालक नगररचना अशी दोन पदे दिलेली आहेत. आपल्याकडे सहा. संचालक नगररचना पद ऑलरेडी मंजुर आहे आणि उपसंचालक नगररचना पद आपल्याकडे मंजुर नाही म्हणून ते पद याठिकाणी प्रस्तावित केलेले आहे.

संजय पांगे :-

सहा. संचालक नगररचना पद हयाबाबत मला माहित आहे त्याप्रमाणे हयांची वेतनश्रेणी ही महाराष्ट्र शासन आपल्याला पुन्हा परतावा करते. ही गोष्ट खरी आहे ना. हयांची जी सॅलरी आपल्या महानगरपालिकेतर्फे निघते त्या सॅलरीचे जर आपण महाराष्ट्र शासन नगरविकास विभागाकडे डिमान्ड केली तर नगरविकास खाते आपल्याला सॅलरी पुन्हा रिटर्न देते.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

प्रतिनियुक्तीच्या पदासाठी तसे आहे. पण आपले मुळ पद जर असेल तर त्याला शासन काही देत नाही.

संजय पांगे :-

साहेब, आपल्याला ए.टी.पी. च्या पुर्वपरवानगीची गरज नाही का?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

आपले पद आपण भरल्यानंतर प्रतिनियुक्तीच्या पदाची आवश्यकता राहणार नाही.

रतन पाटील :-

साहेब, माझ्या प्रश्नाचे उत्तर द्या. अधीक्षक म्हणजे कुठले अधीक्षक?

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

कार्यालयीन अधीक्षक. आस्थापनेसाठी जे अधीक्षक लागतात. सुप्रीडेंट त्याच्यामध्ये जे आपल्याकडे मंजूर आहे. एका अधीक्षकाचा जो कोटा आहे तो आपल्याकडे कमी आहे म्हणून ते सुप्रीडेंट आपण याठिकाणी प्रस्तावित केलेले आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी प्रकरण क्र. ४१ जो पद निर्मितीचा प्रस्ताव आलेला आहे. यामध्ये शासनाने जे आकृतीबंधाचे वर्गीकरण केलेले आहे. त्या आकृतीबंधानुसार आपल्या महानगरपालिकेला जी आवश्यक पदे आहेत, जी आता मंजूर आहेत. या पदावर काम करणारा जो कर्मचारी वर्ग आहे. ते जे काम करत आहे. ते त्यांच्या विभागाच्या कामाव्यतिरिक्त इतर विभागाचे काम देखील करत आहेत. मग ती जी कामे आहेत ती हयातील काही अधिकाऱ्यांवर बंधनकारक काम आहेत. त्यामुळे आज अधिकाऱ्यांवर जो कामाचा लोड पडत आहे आणि कामांना झिले जो होत आहे तो जे हे अधिकारी झाले तर तो कामाचा लोड त्यांच्याकडे आपोआप वर्ग होईल आणि कामात सुसूत्रता येण्याच्या दृष्टीने महाराष्ट्र शासनाच्या तज्ञ अधिकाऱ्यांनी हा आकृतीबंध जो निर्णय घेतलेला आहे त्यानुसार ही जी १३ पदे दिलेली आहेत. ही सर्व वरिष्ठ दर्जाची पदे आहेत आणि तसे बघायला गेलो तर हया महानगरपालिकेला आवश्यक आहे. कारण मुख्य निर्धारण कर अधिकारी श्री. अजित पाटील हे एकटे आणि मिरा भाईंदरमध्ये करधारक किती आहे हयाचा विचार करता त्यांना सहाय्यक आवश्यक आहे. कारण त्याला दर्जा त्या लेव्हलचा असेल तर तो न्याय देऊ शकतो. कारण आजच्या घडीला आपल्याकडे जो अधिकारी वर्ग आहेत त्यांचा दर्जा काय आहे हे आपल्या सर्वांना माहिती आहे. त्यांचा अनुभव किती आहे तेही आपल्याला माहिती आहे. तर त्या अनुषंगाने वरिष्ठ लेव्हलचे अधिकारी आले तर कामात सुसूत्रतापणा येऊ शकेल. दुसरे महिला व बालकल्याण विकास अधिकारी - आता महिला व बालकल्याणची जी समिती आहे. त्या समितीमध्ये कारभार करत असतांना त्यांना अधिकारी नाही आणि अधिकारी आहेत त्यांचे शिक्षण काय? ते त्यांना शासनाकडून ज्या काही योजना आहेत. त्या योजना महापालिकेपर्यंत आणत नाही. त्यामुळे शासनाकडून त्या समितीसाठी येणारा जो निधी आहे तो निधीसुद्धा ते आणू शकत नाही. ही महिला बालकल्याणची समिती अॅक्टीव्ह ती समिती जास्त कार्यरत नाही असे दिसते. फक्त वर्षातून एक ते दोन कार्यक्रम त्यांच्याकडून होतात जर असले अधिकारी तर त्या महिला व बालकल्याण समितीचे सभापती त्यांच्याकडून चांगल्या प्रकारे काम करून घेऊ शकतात. त्याचप्रमाणे अधीक्षक जसे साहेबांनी सांगितले की, मुख्यालय उपायुक्त आहेत त्यांच्याकडे तीन-चार डिपार्टमेंट आहे. त्यांना न्याय देणार की कर्मचाऱ्यांचे सर्व्हिस बुक हे सर्व पाहणे पुन्हा अडचणीचे होते. त्यासाठी अधीक्षक आहेत. अशा सर्व पदांचा विचार करता ही पदे हया महानगरपालिकेला आवश्यक आहे आणि ३०-३२ टक्क्यांचा खर्च होणार आहे. म्हणजे हा काही जास्त खर्च नाही. हयांच्यानंतर मोठी पदे वाढतील असे वाटत नाही. त्यामुळे हया पदांना मंजुरी द्या. परंतू, हया सोबत बांधकाम खाते, नगररचना विभाग, वन विभाग, पाणी पुरवठा विभाग असे अनेक खात्याचे प्रस्ताव शासनाकडे गेलेले आहे. पण ते काही मंजूर नाही. त्यामुळे अजून त्यामध्ये खालचे पदाधिकारी, अधिकारी पाहिजे असतील तरी तशाप्रकारचा त्यांनी अभ्यास करावा. आयुक्त साहेब, आस्थापनेने करून. त्यांनासुद्धा त्यामध्ये सामावून घ्यावे. जसे सर्व्हेअरचे घ्या. आपल्याकडे दोनच सर्व्हेअर आहे. त्यामध्ये मुख्य सर्व्हेअरची पोस्ट नाही ती आपण भरून घ्यावी. पुन्हा उद्यान अधीक्षक त्यांना काही अधीक्षक नाही. उद्यान आणि विधी सहाय्यक अधीक्षक, पुन्हा जे पाच-सहा एस.आय. आहेत ते भरावेत, हॉस्पिटलमध्ये इतर पदाधिकारी आहेत. या सर्व पदांचा विचार करून आपण या सर्व पदांना मंजुरी द्यावी अशी मी याठिकाणी शिफारस करित आहे.

सुरेखा गायकवाड :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे की, सन्मा. सदस्य श्री. प्रकाश दुबोले म्हणाले की, महिला व बालकल्याण समितीमार्फत एक दोनच कार्यक्रम राबविले जातात तर ते चुकीचे बोलले आहेत. बरेच कार्यक्रम राबवले जातात. त्यांच्या माहितीसाठी मी सांगते आरोग्य शिबीर भरवले गेले आहे महिला व बालकल्याण समितीतर्फे, सावित्रीबाई फुले हयांच्या जयंती निमित्त कार्यक्रम घेतला गेला. बचत गट योजना राबवली गेली. कॉम्प्युटर, ड्रायव्हिंग, ब्युटीपार्लर असे बरेचसे कोर्सेस राबवले जातात आणि त्यांना फक्त दोनच कार्यक्रम कोणते माहित आहेत ते आता कोणास ठाऊक? तुम्ही ह्याबद्दल महिला व बालकल्याण समितीला अथवा संबंधीत अधिकाऱ्यांना पत्र द्या व माहिती मिळवा. चुकीची माहिती सभागृहाला देऊ नका की, महिला व बालकल्याण समितीमार्फत दोनच कार्यक्रम राबवले जातात असे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, याठिकाणी महिला व बालकल्याण समितीचे जे कार्यकर्ते आहेत. त्यांनी कमी प्रमाणात काम केले असे मला म्हणण्याचा उद्देश नव्हता. फक्त जर चांगला अधिकारी दिला तर कार्यक्षम होऊन शासनाकडून ज्या योजना आधिन आहेत. त्या योजनासुद्धा येतील असे माझे म्हणणे आहे. तुम्ही दोन कार्यक्रम केले, दहा कार्यक्रम केले किंवा त्यात अजून वाढले तर काय वाईट नाही.

सुरेखा गायकवाड :-

सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले साहेब, आम्ही तुम्हाला नेहमीच पत्रिका देत असतो. पण तुम्ही काही कारणास्तव उपस्थित रहात नाही हे तुमचे दुर्दैव आहे.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे, ह्यांना विरोध करायचा म्हणून ते करतात.

सुरेखा गायकवाड :-

सन्मा. सदस्य प्रकाश दुबोले साहेब, आमच्या समितीमध्ये तुमचे स्वागत आहे. तुम्ही या, तुम्हाला बरेचसे कार्यक्रम माहित होतील.

मिलन पाटील :-

मा. महापौर मॅडम ह्यांना विरोध करायचा म्हणून ते करत आहेत. आपण कायद्यामध्ये ही पदे भरलेली आहेत आणि कायद्यानेच ही पदे भरायला पाहिजेत. आपल्याला नाहक महाराष्ट्र शासनाकडून अधिकारी लादले जातात. त्यापेक्षा हे सक्षम अधिकारी आपल्याला चांगले लाभलेले आहे. तरी आपण हयाचा लाभ घ्यावा. कारण हे अधिकारी आल्यापासून आपली जी नियमावली आहे. ही नियमावलीसुद्धा पाठ झालेली आहे. त्याच्या त्या अधिकाऱ्यांनी चांगली आरक्षणे विकसीत केलेली आहेत. म्हणजे आरक्षणे आपल्या ताब्यात घेतलेली आहेत. तरीसुद्धा हया अशा अधिकाऱ्यांना आपण सोडू नये. कायदयाने त्यांना घेतलेले आहे आणि कायदयामध्ये बसून ते आपल्याकडे आलेले आहेत आणि आयुक्त साहेबांनी ही त्यांना कायदयातून घेतलेले आहे. मा. महापौर मॅडम ही जी पदनिर्मिती केलेली आहे ती बरोबर आहे. तर हयाला आपण मान्यता द्यावी अशी मी शिफारस करतो.

प्रफुल्ल पाटील :-

सन्मा. महापौर मॅडम, हया ठिकाणी शिक्षण अधिकारी आणि प्रशासन अधिकारी शिक्षण मंडळ अशा दोन गोष्टी आहेत. शिक्षण अधिकारी आणि प्रशासन अधिकारी ह्यांच्यामधला फरक कोण सांगू शकेल का? ह्या वेगवेगळ्या पोस्ट आहेत. ह्यांचे काम काय आहे? शिक्षण अधिकारी, प्रशासन अधिकारी आणि शिक्षण मंडळ.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

साहेबांनी जो आकृतीबंध मंजूर केलेला आहे त्यामध्ये अनुक्रमांक ३२ वर शिक्षण अधिकारी आहे आणि ३३वर प्रशासन अधिकारी शिक्षण मंडळ. तर आपल्याकडेसुद्धा शिक्षण मंडळ आहे. शिक्षण मंडळासाठी जे प्रशासन अधिकारी आहेत ते काम करतात आणि आपल्याकडे जी शिक्षण समिती आहे जी आपल्या महापालिकेपुरती आहे. त्याठिकाणी शिक्षण अधिकारी काम करतो. मग जर आपले प्रशासन अधिकारी शिक्षण मंडळ हया ठिकाणी भरले तर प्रतिनियुक्तीवर त्या मंडळावर राज्य शासनाचे राहणार नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

तुम्हाला प्रतिनियुक्तीवर या मंडळावर किंवा पालिकेवर शिक्षण अधिकारी ठेवायचे नसतील तर हयाच्यातील एकच पोस्ट ठेवायला पाहिजे ना.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

काही हरकत नाही.

प्रफुल्ल पाटील :-

दोन शिक्षण अधिकारी हया एका महापालिकेला काय कामाचे? महापालिकेच्या फक्त २९ शाळा आहेत.

बालाजी खतगांवकर (मा. उपायुक्त (मु.) सा.) :-

शासनाच्या आकृतीबंधामध्ये जसे सांगितले आहे तसे सांगितले आहे.

प्रफुल्ल पाटील :-

आकृतीबंधामध्ये आहे. जेव्हा मुंबई महानगरपालिकेसारख्या ठिकाणी त्याचे क्षेत्र मोठे आहे त्याच्या शाळा पाचशे ते सहाशेच्या वर आहेत. त्याठिकाणी दोन शिक्षण अधिकारी असतील तर गोष्ट ठिक आहे. पण ह्याठिकाणी २९ शाळा आणि दोन शिक्षण अधिकारी म्हणजे ही जरी पदनिर्मिती असली तरी आजच्या तारखेला पद भरणे हा वायफळ खर्च आहे. परिवहन समितीचासुद्धा परिवहन उपक्रम स्वतःचा नाही. परिवहन उपक्रम जेव्हा आपण भाड्याने राबवितो तेव्हा आपल्याला ह्या परिवहन आगार व्यवस्थापक आणि उपपरिवहन व्यवस्थापक ह्या पदांची आजच्या तारखेला काय गरज आहे? जेव्हा आपण स्वतःचा परिवहन उपक्रम राबवू तेव्हा तुम्हाला असे वाटते का? पुढच्या वर्षी आपण लगेच आपण कॉन्ट्रॅक्टर आहेत त्यांना बंद करून स्वतःचा परिवहन उपक्रम राबवायचा. तसेच उपसंचालक नगररचना आपल्याकडे ऑलरेडी सहाय्यक नगरसंचालकांची नेमणूक झालेली नव्हती. आज आपल्याकडे त्यांना अधिकार दिलेला आहे आणि हे असताना सुद्धा आपण परत उपसंचालक मागतो. माझ्या मते सहाय्यक संचालक पदावर जे काम चालले आहे ते चुकीचे आहे किंवा बरोबर आहे की, ते काम वाढण्याची शक्यता आहे म्हणून उपसंचालक घ्यायचा. म्हणजे जी पदे घ्यायला पाहिजे त्या पदांची आजच्या तारखेला खरोखर गरज आहे. आता पशूशल्य चिकित्सक अधिकारी. आपल्याकडे त्याचे काम काय असणार आहे? एवढा सर्व आस्थापनेवर खर्च टाकायचा हे एका अर्थी चुकीचे आहे असे माझे मत आहे. आपण त्याच्यावर परत रिन्यु करावा. पण शासन तुम्हाला हयाची मान्यता शंभर टक्के देईलच असे नाही. पण आपण मागणी करताना ती मागणीच का चुकीची करावी? उद्या शासनाने आपल्याला सांगितले पाहिजे की,

तुम्ही हेडक्लार्क भरला नाहीत आणि हेडमास्तर कशाला मागत आहात? आपल्याकडे परिस्थिती अशी आहे की, हेडक्लार्क भरला नाही तर हेडमास्तर कशाला मागता, असे म्हणणार. आपल्याकडे सहाय्यक संचालक पद आहे, उपसंचालक कशाला पाहिजे?

धनराज अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, अभी जो पदनिर्मिती के लिए सन्मा. उपमहापौर वैतीसाहब और सन्मा. सदस्य प्रफुल्ल पाटील साहबने जो वक्तव्य दिया उससे मैं सहमत हूँ। मेरे ख्याल से अभी महापालिका मे पदनिर्मितीकी कोई जरूरत नहीं है। जितने ऑफिसर यहाँपर नए आए हैं उनके सबके लिए हमने केबिन बनाए। सबके लिए कारपेट बिछाए। सबके लिए ए. सी. लाए। मेरे ख्याल से अगर आप दुसरे ऑफिसर बुलाएँगे तो उसके लिए जगह भी नहीं है। हमारा पाचवा और छठा माला बांधनेके बाद आप अगर इसकी पदनिर्मिती करेंगे तो अच्छा रहेगा, नहीं तो चलनेके लिए भी जगह नहीं रहेगी। अभी जो आस्थापना का खर्च ३२ टक्के बताया है, हमारे यहाँ महापालिका जल्दी बनी। ग्रामपंचायत से नगरपालिका, नगरपालिका से महापालिका तुरंत हो गया है। जो विकास के लिए निधी चाहिए उतनी निधी हमारे पास उपलब्ध नहीं है। जितना विकास होना चाहिए वह सब ज्यादा निधी अगर पगार में जाएगी। ३२ - ३३ टक्का निधी आप पगार में बता रहे हो उसके बाद में ठेकेदारोका मेरे ख्यालसे आया नहीं होगा। वह एक ज्यादा है। ठेकेदारोका इसमे आया है क्या? ठेकेदारोको जो खर्चा है वह ३२ टक्कामे आया है क्या? वह एक्स्ट्रा होगा। जो ठेका लेते है वह एक्स्ट्रा होगा। ज्यादा पगार मे खर्च करने के अपेक्षा विकास मे खर्च करना ऐसा हमारा मत है। यह पदनिर्मितीकी जरूरत नहीं है इसका हम विरोध करते है। इसकी आप नोंद लेना।

मा. उपमहापौर :-

मा. महापौर मॅडम, मी आधी बोललो की आपला आस्थापनेचा खर्च जास्त जाणार आहे. आपण जी तेरा पदे निर्माण करत आहोत. ह्या तेरा पदांचा साधारणपणे एक महिन्याचा खर्च १ लाख ३५ हजार रुपये असणार आहे आणि १ लाख ३५ हजार ते १ लाख ४० हजार त्या अधिकाऱ्यांवरती मात्र शासन निर्णयाप्रमाणे ही पदे आपल्याला ३३ च्या घरात भरायची आहेत. मग आपण एवढी पदे भरण्याची आवश्यकता नाही. आपल्या ग्रामपंचायतीच्या कार्यकाळापासून नगरपालिकेच्या कार्यकाळापासून महानगरपालिकेपर्यंत आतापर्यंत या शहराची सेवा बजावलेले बरेच कर्मचारी आहेत आणि त्यांना सर्वांना आपण पदोन्नती दिली, वेतनवाढ दिली तर त्याच्यामध्ये काही लोकांना ही वेतनश्रेणी द्यायची होती, पदोन्नती द्यायची नव्हती. परंतु, ती पदे आपल्याकडे उपलब्ध नव्हती. तर तेवढी पदे उपलब्ध करावी ही माझी विनंती आहे. बाकी या संपूर्ण प्रकरणाला आमची मान्यता नाही. जेव्हा जेव्हा पदांची गरज लागेल तेव्हा तेव्हा ती पदे निर्माण करायची पैकी आपल्याला जी आवश्यक पदे आहेत. ह्याच्यामध्ये मी माननिय सभागृह नेते ह्यांना विनंती करतो की, त्यांना काही पदे देत आहे तेवढ्याच काही पदांची निर्मिती करावी. अनावश्यक पदे घेऊ नयेत. ज्या ज्या कामाची जेव्हा जेव्हा आवश्यकता पडेल त्या त्या वेळी करू. तुर्त आपण एक शिक्षण अधिकारी मागवत आहोत. आपला पहिला शिक्षण अधिकारी पळून गेला. तुम्हा सर्वांना सन्मानिय सदस्यांना सांगु इच्छितो की, आपण दरवर्षी प्राथमिक शाळेतील विद्यार्थ्यांना कपडे, पुस्तके, वड्या मोफत देत असतो. हे शिक्षण साहित्य आपण या वर्षापासून देणार आहोत. आणि मी सांगितले आहे ते तुम्हाला कळतच नाही. तुमची माहिती नाही. मग, असा शिक्षण अधिकारी नसलेलाच बरा. एवढे चुकीचे निर्णय आणि माहिती ठेवणारा शिक्षण अधिकारी काय काम करणार आणि असाच एखादा माणूस आपण शासनाकडून परत मागवण्याची आवश्यकता नाही. दोन पदे मागतोय शिक्षण खात्यामध्ये काहीच गरज नाही. शिक्षण अधिकारी आणि प्रशासन अधिकारी मागत आहोत. प्रशासन अधिकारी येणारच तो त्यांच्या ठरावाप्रमाणे येतच असतो. परंतु, आपल्याला कायमस्वरूपी असे पद निर्माण करायची गरज नाही. तर सभागृह नेते साहेबांकडे मी, काही पदांची यादी पाठवतोय. तेव्हा तसेच आवश्यक तेवढीच पदे घ्यावी, आणि जेव्हा जेव्हा आवश्यकता पडेल तेव्हा तेव्हा कदाचित उदयाच्या सभागृहात आम्ही नसणार आपण सगळे लोक असणार आणि त्यावेळेला आपण जेव्हा विषय येईल तेव्हा तेव्हा त्याला मान्यता द्या. परंतु आपण अशी हातघाई करून कदाचित तुम्हा आम्हाला कंटाळा आला उदया निवडणूक लढवायला आलो नाहीत तर पुढच्या लोकांना सगळ्या लोकांना ते सर्व सहन करण्याची पाळी येणार आहे. आणि जी सोलापूर महानगरपालिकेची परिस्थिती झाली ती आपली होणार आहे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

मा. महापौर मॅडम, अभी खतगावकर साहबने कहाँ है की, अभी जरूरत भी नहीं है। भविष्य के बीस साल बाद की वह सोच है। तो अभी यह ठराव लाने को कोई भी जरूरत नहीं है ना। बीस साल बाद मे ठराव लाना, जब जरूरत होगी तब।

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

शासनाने त्या परिपत्रकात

शिवप्रकाश भुदेका :-

आपने बोला की अभी जरूरत नहीं। भविष्य के बारे मे सोच रहा हूँ। अभी की जरूरत नहीं।

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

भविष्यासाठीच नियोजन करीत आहोत. ही पदे आज मंजुर झाली म्हणजे डायरेक्ट भरायला पाहिजे असे.....

शिवप्रकाश भुदेका :-

मग आपण दोन-तीन वर्षानंतर करा. भविष्याची चिंता. आम्हाला माहित आहे भविष्य काय आहे.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

त्या काळामध्ये हे सादर करायला पाहिजे. त्यावेळेस सादर झाले नाही म्हणून भविष्यात मंजुर झाले नाही तर आपला त्याच्यावर टपका राहू शकतो.

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब, महानगरपालिकेचे भविष्य काय आहे ते आम्हालाही माहित आहे की, कसे भविष्य आहे.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

असे नाही. ज्या शासनाच्या सुचना आहेत.....

रतन पाटील :-

आता भरती चालू आहे ना.

बालाजी खतगावकर (मा. उपायुक्त (मु.) सो.) :-

पदाची भरती वेगळी आणि पद मंजुर करणे वेगळे.

शिवप्रकाश भुदेका :-

दोन वर्षानंतर करा ना. आता कशाला?

अशोक ब. पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण या महानगरपालिकेच्या स्थापनेपासून जवळ जवळ चार वर्षे पूर्ण होत आहेत. या चार वर्षात आपण बरेच सरकारी पाहुणे या महानगरपालिकेत मागवले तर काही परत पाठवले आणि आता ह्या पदनिर्मितीचा नविन प्रस्ताव पुन्हा एकदा नव्याने आणलेला आहे. तर आतापर्यंत आपल्याकडे जे डी.एम.सी. आलेले आहेत हे जे डी.एम.सी. आहेत ज्यांना आपण काही जिम्मेदारी सोपवलेली आहे. तर काही त्यांच्याकडून काढलेली आहेत. ते अकार्यक्षम आहेत की त्यांच्याकडून कोणतीच कामे होत नाहीत. म्हणून आपण ही पद निर्मिती करीत आहोत. म्हणजे आतापर्यंत जे डी.एम.सी. आहेत त्यांच्यावर आपण काही जिम्मेदारी सोपवलेली नाही का? आपण जी पदनिर्मिती करीत आहोत ती त्यांच्या कार्यक्षमतेच्या बाहेरची आहेत का?

मा. आयुक्त :-

पदनिर्मितीच्या प्रस्तावाचा आपण या सभागृहात विचार करीत आहोत. त्याच्यावर जी साधक, बाधक जी चर्चा होते. सभागृहाला मी पुन्हा एकदा विनंती करतो की शासनाने दि. ०४/५/२००६ला एक निर्णय घेतलेला आहे आणि महाराष्ट्रामधल्या जेवढ्या महापालिका आहेत त्या महापालिकेचे त्यांनी वर्गीकरण केलेले आहे. जसे नगरपालिकेचे वर्गीकरण झालेले आहे अ, ब, क त्याप्रमाणे महानगरपालिकेचे आतापर्यंत वर्गीकरण झालेले नव्हते. तो निर्णय घेतला दि. ०४ मे २००६ला हा निर्णय घेतल्यानंतर त्याच्यासाठी असलेले कोणत्या पदांची गरज आहे? किती पदांची आवश्यकता आहे? हा एक आकृतीबंध शासनाने निश्चित केला की, 'अ' वर्ग महानगरपालिकेसाठी कोणता आकृतीबंध असावा. 'ब' साठी कोणता असावा, 'क' साठी कोणता असावा, 'ड' साठी कोणता असावा. जो-जो प्रस्ताव आतापर्यंत महानगरपालिका स्थापन झाल्यापासून ज्या पदनिर्मितीचा प्रस्ताव आपण तयार केलेला आहे. तो शासन दरबारी पाठवला आहे. त्याच्यापैकी आपली बरीचशी पदे मंजुर झालेली आहेत आणि बरीचशी पदे अजून मंजुर व्हायची आहेत. परंतु जी पदे सुरुवातीला मंजुर करण्यासाठी आपण पाठवलेली आहेत ती पदे या आकृतीबंधात नाहीत. म्हणून ती मंजुर होणार नाहीत आणि आता या आकृतीबंधात असलेली पदे आहेत ती पदे आपल्या आस्थापनेवरती ह्यापूर्वी किंवा आता जर मंजुरच नसतील तर शासन त्याला देण्याचा प्रश्न येत नाही किंवा जी पदे मंजुर नाहीत त्या पदावर आपल्याला नेमणुकापण करता येणार नाही.

अशोक ब. पाटील :-

ही पदे मंजुर झाल्यानंतर पुन्हा तुम्ही नव्याने अधिकारी मागवतील का?

मा. आयुक्त :-

ही पदे मंजुर झाल्यानंतर ह्याचे रोष्टर शासनाच्या धोरणाप्रमाणे मेन्टेन केले जाईल की, सेवाशर्ती नियमाप्रमाणे तशा प्रकारचा बदल करावा लागेल. ही जर पदे मंजुर झाली तर ही पदे भरण्यासाठी आपण ती कोणत्या पध्दतीने भरायची? ती पदे पदोन्नतीने भरायची, सरळ सेवेने भरायची हे शेवटी तुमच्या समोर येणारच आहे.

अशोक ब. पाटील :-

ही पदे मंजुर केली नाहीत तर शासनाकडे जो अगोदरचा प्रस्ताव पाठवला तो नामंजुर केल्यासारखा होईल.

मा. आयुक्त :-

शासनाने आपल्याला सांगितलेले आहे की, ह्या आकृती बंधामधील ही पदे नसल्यामुळे ह्यांचा आम्ही विचार करणार नाही.

अशोक ब. पाटील :-

असे तुम्ही गोषवाच्यामध्ये स्पष्टपणे दिलेलेच नाही.

मा. आयुक्त :-

काय?

अशोक ब. पाटील :-

की शासनाकडे आपण अगोदरच पदनिर्मितीचा प्रस्ताव पाठवलेला आहे त्याच्यामध्ये ही पदे.....

मा. आयुक्त :-

ह्या गोषवाच्यात शासनाने फक्त ४ मे २००६ रोजी शासनाने निर्णय घेतलेला आहे. त्याच्याच फक्त उल्लेख केलेला आहे आणि त्या आकृतीबंधामध्ये जी पदे आपण आतापर्यंत मंजूर केली नाहीत तेवढीच पदे आपण आता घेतलेली आहे. त्या पदापैकी जर मी १३ पद प्रस्तावित केलेली असेल तर १३ पदांची तशी जर आपल्याला गरज नसेल तर काही पदे नको ना मंजूर करायला. त्याचा आपल्याला आग्री नाही.

अशोक ब. पाटील :-

तेवढी वगळून मान्यता घ्या.

मा. आयुक्त :-

आता उदाहरण द्यायचे झाले की, परिवहनच्या बाबतीमध्ये मी सांगेन की, परिवहन आयुक्त म्हणून आयुक्तांवर ही जबाबदारी टाकलेली आहे. आयुक्त तिथल्या कामकाजामध्ये लक्षच देऊ शकत नाही. मग त्याठिकाणी आपल्याला कुठेतरी उपपरिवहन व्यवस्थापकाची गरज आहे. जरी समजा, आगार व्यवस्थापकाची गरज नसली तरी त्याठिकाणी उपपरिवहन व्यवस्थापकाची गरज आहे ना. जेवढी आवश्यकता असेल त्याबाबत सभागृहाने निर्णय घ्यावा ना. मी असे म्हणत नाही की, तुम्ही १३ ची १३ पदे मंजूर करा.

लिओ कोलासो :-

आपण आता जो खुलासा केला त्याच्यामध्ये आमचे सन्मा. उपमहापौरांनी जे सांगितले, शिक्षण विभागाशी संबंधित की प्रशासन अधिकारी व शिक्षण अधिकारी. प्रशासन अधिकारी हा आपले जे शिक्षण मंडळ आहे त्याच्या कामाकाजाशी संबंधित आहे आणि त्याला ते कामकाज पहावे लागणार आहे. परंतु, आपण आता समिती स्थापन केलेली आहे की पूर्व प्राथमिक आणि माध्यमिक ही जी समिती गठण केलेली आहे ती समिती अस्तित्वात आहे व त्या समितीला जर अधिकारी नसला, शिक्षण अधिकारी दर्जाचा तर ती समिती फंक्शन करू शकणार नाही म्हणून ती दोन्ही पदे आवश्यक आहे.

रतन पाटील :-

मा. महापौर मॅडमच्या परवानगीने बोलत आहे. मा. आयुक्त साहेब, आपण आता सांगितले परिवहनच्या संदर्भात, आपली मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची जी परिवहन सेवा आहे ती ठेक्याने दिलेली आहे आणि त्याचबरोबर इथे जे व्यवस्थापक म्हणून पद आहे त्याची आवश्यकता नाही. ठाणे महानगरपालिकेची त्यांची स्वतःची परिवहन सेवा आहे. तिथे त्यांचा स्वतःचा आयुक्त आहे. त्यांना निश्चितच तिथे आगार व्यवस्थापन त्यांच्या स्वतःचे व्यवस्थापन आहे. म्हणून तिथे हे पद निश्चितच आहे. पण आपल्याकडे आपला अधिकारी नाही. म्हणून ही पदे आपल्याला भरायची आवश्यकता नाही.

मा. आयुक्त :-

परिवहन सेवा आपली नाही, असे कसे आपण म्हणता? परिवहन सेवा आपली आहे. महापालिकेची परिवहन सेवा आहे.

रतन पाटील :-

साहेब, परिवहन सेवा आपली आहे. पण आपल्याला ह्या पदाची आवश्यकता नाही. ह्या महापालिकेच्या जनतेवर एवढा बर्डन, एवढा बोझा टाकू नका.

मिलन म्हात्रे :-

तीन करोड रुपयाचे आपल्याला नुकसान झालेले आहे.

रतन पाटील :-

आपण महिन्याला ११ लाख रुपयाचे ह्या परिवहन सेवेमार्फत नुकसान करत आहोत.

शिवप्रकाश भुदेका :-

सन्मा. सदस्य रतन पाटीलजी साडेबारा लाख रुपया, देड लाख रुपया आज कम मत करो। जब यह परिवहन सेवा चालू किया था तभी आपने बोला था की, 'ना नफा ना तोटा'। लेकीन साडेबारा लाख रुपया से लॉस मे चल रही है।

मा. आयुक्त :-

ज्या ठिकाणी आपण सेवा चालू करतो त्याठिकाणी फायदा तोट्याचा विचार करायचा नसतो. सेवा ही सेवा आहे.

रतन पाटील :-

जनतेवर हे किती बर्डन आहे. जनतेचे किती पैशाचे नुकसान आहे.

मिलन म्हात्रे :-

महापालिका धर्मशाळा बनवून टाका.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. ४१ पदनिर्मितीचा प्रस्ताव.....

हेलन गोविंद :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलते की, आता मा. उपमहापौर वैती साहेबांनी सांगितले की, शिक्षण अधिकाऱ्यांची गरज नाही. परंतु, मी शिक्षण समितीमध्ये असल्यामुळे मला पूर्ण अनुभव आलेला आहे. जवळजवळ पाच-सहा महिने झाले ह्या अधिकाऱ्यांकडून त्या अधिकाऱ्यांकडे जाते की, मला माझे विषय सांगा. परंतु, ते सांगतात की, तुमची समिती नविन असल्यामुळे आम्हाला विषय माहित नाही. म्हणून आम्हाला शिक्षण अधिकाऱ्यांची अत्यंत गरज आहे. आहेत ते शिक्षण अधिकारी आम्हाला माहिती देत नाही. ते सांगतात, तो शिक्षण मंडळाचा अधिकारी आहे. तर अजूनही आमची सभा झालेली नाही. आमचे सदस्य आम्हाला विचारत असतात. साहेब, मला सदस्य विचारतात की आपली सभा का होत नाही. आपले शिक्षण अधिकारी नसल्यामुळे मला विषयच माहिती पडत नाही. शिक्षण अधिकारी असण्याची अत्यंत गरज आहे.

मा. उपमहापौर :-

मॅडम, सन्मा. आयुक्त साहेबांबरोबर मी या विषयावर चर्चा केलेली आहे की, शिक्षण खात्यामध्ये आपल्याला माणसे दिली पाहिजे. आपले क्लार्क घ्यायचे ठरले होते. दोन क्लार्क संपूर्ण शिक्षण खाते चालवत असतात आणि ते काय चालवतात त्यांच्यावर सगळं चालते. बाकी शिक्षण अधिकारी काहीच करीत नाही. त्या जागेवर नविन शिक्षण अधिकारी येणार. शिक्षण मंडळाची निवड झाल्यानंतर नविन अधिकारी येतच असतो. त्याची मागणी मात्र आपल्याकडून करायला पाहिजे. तसा ठराव, मला वाटते शिक्षण मंडळाने आपल्याला दिलेला आहे आणि आपण तो ठराव शासनाकडे पाठवून तसा अधिकारी मागवणार आहोत. हा अधिकारी अकार्यक्षम आहे. ह्याच्याबद्दल कोणाला, काय बोलण्याची आवश्यकता नाही.

हेलन गोविंद :-

मला एकच बोलायचे आहे की शिक्षण समितीसाठी अधिकारी नाही. मला शिक्षण समिती सभापती म्हणून अधिकारी हवा आहे. मला सदस्य नेहमी विचारतात की अजून आपली सभा का होत नाही? तर ह्यावर मी सदस्यांना काय उत्तर देऊ? की हे शिक्षण मंडळाचे अधिकारी आहे.

हॅरल बोर्जिस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ४१, पदनिर्मिती प्रस्तावाबाबत सभागृहामध्ये सर्व सन्मा. सदस्यांनी आपआपल्या भावना प्रकट केल्या आहेत. सन्मा. उपमहापौरांशीही ह्या विषयावर चर्चा घडवून खालील पदनिर्मिती प्रस्तावासाठी मी नावे जाहिर करीत आहे. त्याच्यामध्ये मुख्य अग्निशमन अधिकारी, मुख्य स्वच्छता अधिकारी, सहाय्यक आरोग्य अधिकारी, वरिष्ठ स्वच्छता निरीक्षक, स्वच्छता निरीक्षक, सहाय्यक नगररचनाकार, शाखा अभियंता, सार्वजनिक आरोग्य अधिकारी, स्वच्छता सहाय्यक आरोग्य अधिकारी वॉल्हमन, प्लंबर ह्या पदांना.....

हेलन गोविंद :-

आणि शिक्षण अधिकारी घेण्यात यावा.

हॅरल बोर्जिस :-

त्याचप्रमाणे शिक्षण अधिकाऱ्यांची एक पदसंख्या अशाप्रकारे खालील पदांची पदनिर्मिती करण्यासाठी आजची ही महासभा मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९चे कलम ५१(४) अन्वये मंजुरी देत आहे असा मी ठराव मांडत आहे.

परशुराम पाटील :-

अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

प्रकरण क्र. ४१ :-

पदनिर्मिती प्रस्तावास मंजुरी देणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. ३४ :-

शासन निर्णयानुसार मिरा-भाईंदर महानगरपालिकेचे "ड" वर्गामध्ये वर्गीकरण करण्यात आलेले असून "ड" वर्ग महानगरपालिकेकरीता निश्चित केलेल्या आकृतीबंधानुसार महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवर खालील पदे सद्या मंजूर नाहीत.

अ.क्र.	पदाचे नाव	वेतनश्रेणी	पदसंख्या
१	महिला व बाल विकास अधिकारी	६५००-१०५००/-	०१
२	अधिक्षक	५५००-९०००/-	०१

अ.क्र.	पदाचे नाव	वेतनश्रेणी	पदसंख्या
३	सहाय्यक सार्वजनिक आरोग्य अधिकारी	५५००-९०००/-	०१
४	पशु शल्य चिकित्सक / संबंधित अधिकारी	८०००-१३५००/-	०१
५	शिक्षणाधिकारी	८०००-१३५००/-	०१
६	उप परिवहन व्यवस्थापक	८०००-१३५००/-	०१
७	मुख्य अग्निशमन अधिकारी	८०००-१३५००/-	०१

तरी वरील प्रमाणे शासन निर्णय क्र. संकिर्ण-१००५/वर्गीकरण/प्र.क्र.-३७९/०५/नवि-२४, दि. ०४/०५/२००६ नुसार पदे महानगरपालिकेस अनुज्ञेय असून सदर पदाची महानगरपालिकेस आवश्यकता आहे. तसेच दैनंदिन कामकाजाचा व्याप लक्षात घेता वरील पदाव्यतिरिक्त खालील पदनामाची पदे मंजूर होणे आवश्यक आहे.

अ.क्र.	पदाचे नाव	वेतनश्रेणी	पदसंख्या
१	सहाय्यक नगररचनाकार	६५००-१०५००/-	०४
२	शाखा अभियंता	६५००-१०५००/-	१०
३	नगररचनाकार	८०००-१३५००/-	०१
४	सार्वजनिक आरोग्य अधिकारी (स्वच्छता)	८०००-१३५००/-	०१
५	सहाय्यक सार्वजनिक आरोग्य अधिकारी	५५००-९०००/-	०१
६	वरिष्ठ स्वच्छता निरीक्षक	६५००-१०५००/-	०९
७	स्वच्छता निरीक्षक	४०००-६०००/-	१६
८	महिला आरोग्य सहाय्यक (LHV)	५०००-८०००/-	०१
९	सार्वजनिक आरोग्य परिचारिका (PHN)	५५००-९०००/-	०१
१०	व्हॉलमन	२५५०-३२००/-	५०
११	प्लंबर	३०५०-४५९०/-	०५

वरील प्रमाणे शासन निर्णयात नमूद पदे व अन्य विभागात अत्यावश्यक असणारी इतर पदांची आवश्यकता असून सदर पदे मंजूर झाल्यास महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरील खर्च ३०% पर्यंतच राहणार आहे. तरी सदर पदनिर्मिती करण्यास मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५१(४) अन्वये मा. महासभेची मंजूरी देण्यात येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी प्रकरण क्र. ४२ चे वाचन केले.)

हॅरल बोर्जीस :-

सन्मा. महापौर मॅडम, प्रकरण क्र. ४२, कर्मचारी, अधिकारी वर्गाची पदोन्नती व सरळ सेवा नियुक्तीच्या माहितीस्तव मान्यता देणेबाबत. सभागृहामध्ये ठरावाचे वाचन करण्याआधी मी सर्व कर्मचारी, अधिकारी यांच्यावतीने ह्या महापालिकेचे आयुक्त सन्मा. सुदामरावजी गायकवाड साहेब ह्यांना धन्यवाद देतो. धन्यवाद ह्याच्यासाठी की, गेल्या अनेक वर्षांपासून जो प्रश्न प्रलंबित पडलेला होता. अनेक मुख्याधिकारी, अनेक आयुक्त या महापालिकेसाठी काम करून गेलेले होते. परंतु, हा प्रश्न मार्गी लावण्यासाठी वेळोवेळी सन्मा. मेन्डोसा साहेबांच्या माध्यमातून आयुक्त साहेबांकडे आम्ही वेळोवेळी या गोष्टीची विचारणा आणि त्याबाबतीमध्ये प्रकरणे केलेली होती आणि सन्मा. आयुक्त साहेबांनी हा विषय अगदी पोटतिडकीने घेऊन कर्मचाऱ्यांच्या आणि अधिकाऱ्यांच्या पदोन्नतीबाबत त्यांनी एकंदर ३३ अधिकाऱ्यांना पदोन्नती देऊन सदर ३३ कर्मचारी आणि अधिकाऱ्यांनी जे महापालिकेच्या बाबतीमध्ये गेली अनेक वर्षे जे काम केलेले होते त्यांच्या कामासाठी न्याय दिलेला होता. महापालिका आस्थापनेवरील वर्ग-१ व वर्ग २ ची सरळसेवेने भरावयाची चार एकाकी रिक्त पदे अनुक्रमे, अन्ननिरिक्षक, उपअभियंता, विधी अधिकारी . सहाय्यक संचालक, नगररचना अशी पदे जाहिर वृत्तपत्रात जाहिरात देउन उमेदवाराकडून अर्ज मागविण्यात आले होते. त्यानुसार प्राप्त उमेदवाराची गठीत निवड समिती मार्फत उमेदवाराची पदास आवश्यक शैक्षणिक पात्रता, अनुभव, इ. विचारात घेऊन मुलाखती घेण्यात आलेल्या असून खालील प्रमाणे उमेदवाराची निवड करण्यात आली आहे. (१) श्री. माणिक आबा दुबोले, अन्ननिरिक्षक, वर्ग-२, (२) सौ. सई हेमंत वडके, विधी अधिकारी, वर्ग-२, (३) श्री. सुरेश दशरथ वाकोडे, उपअभियंता, वर्ग-१, (४) श्री. दिलीप प्रभाकरराव घेवारे, सहा. संचालक नगररचना, वर्ग-१. वरील

प्रमाणे दिलेली पदोन्नती व सरळसेवेने नेमणूक केलेली कार्यवाही नियमानुसार झालेली आहे. तरी मा. आयुक्त यांनी अधिकारी / कर्मचारी यांना दिलेल्या पदोन्नतीस तसेच सरळसेवेने केलेल्या नेमणूकीस मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५३(१)(३) नुसार मंजूरी देण्यात येत आहे. सरळसेवेने निवड केलेल्या अन्ननिरिक्षक, उपअभियंता व सहा. संचालक, नगररचना यांनी यापुर्वी अनुक्रमे मिरा भाईंदर महानगरपालिका, महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरण व नगरविकास विभागमध्ये सेवा केल्याने त्यांचे तेथील निवृत्तीवेतन, अंशराशीकरण, रजा अंशराशीकरण, भविष्य निर्वाह निधी खात्यातील इतर जमा रक्कम इ. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडे वर्ग करून घेण्यास व मागील सेवा कायम स्वरूपी स्विकृत करण्यास मान्यता देण्यात येत आहे. परंतु, त्यांची मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत नेमणूक केलेल्या संवर्गात सेवाजेष्ठता मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत नेमणूक झाल्याची दिनांक धरण्यात यावी यास ही सभा मंजूरी देत आहे. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरिल वर्ग-१ व वर्ग-२ संवर्गातील अधिकाऱ्यांना राजपत्रित अधिकाऱ्याचा दर्जा देण्यास व पुढील कार्यवाहीस करण्यास ही मंजूरी देण्यात येत आहे.

परशुराम पाटील :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर मॅडम, ह्या विषयावरती आम्ही येथे आयुक्तांना कोणतेही धन्यवाद देणार नाही. कुठलीही पोटतिडकी वगैरे काही दिसून येत नाही. मी आयुक्तांना दि.१५-०३-०६ ला एक पत्र दिलेले आहे. आपला जो या ठरावाचा येथे उल्लेख केलेला आहे. दि.१२-०८-२००५ या दिनांकाच्या ठरावामध्ये मी एक सुचना आपल्यांना केली होती. या पदनिर्मिती किंवा प्रमोशनच्या बाबतीत ज्या ३८ अधिकाऱ्यांची नावे दिलेली आहेत. सन्माननिय सभागृह नेते आणि सर्व सभागृहाला मी कळवू इच्छितो की, आपण स्वतः महापौर या नात्यांनी आमच्या सर्व सभासदांनी अभ्यास करून आपल्याला वेळोवेळी ज्या सुचना दिलेल्या असतात त्या आम्ही आपल्यासमोर मांडत असतो आणि त्या सुचना आपण त्या ठरावामध्ये आपण या सुचनांचा उल्लेख कराल किंवा करावा असे तुम्ही प्रत्येक मा. महासभेमध्ये आश्वासन देत असतात हा ठराव आपण मागवून वाचावा त्या वाचना नंतर आपल्याला लक्षात येईल की, आम्ही ज्या आपल्याला सुचना केल्या होत्या त्या प्रशासनाच्या सर्व अधिकाऱ्यांनी जाणून बुजून आपल्या त्या ठरावामध्ये अंतर्भूत केल्या नाहीत. आज या ३८ अधिकाऱ्यांच्या माहितीचे अधिकारातले सर्व सर्व्हिस बुकचे रेकॉर्ड माझ्या समोर ठेवलेले आहेत. सभागृहामध्ये मी हे सर्व सदस्यांना सांगण्याकरिता मुद्दामुन आणलेले आहेत हे जे गोपनिय अहवाल आहेत या गोपनिय अहवालामध्ये सर्व्हिसच्या बाबतीमध्ये निलंबन, प्रमोशन कामावरचे जे आपण पगार वाढ जी देतो, वेतन वाढ जी देतो, वेतनवाढ रोकणे, वेतनवाढ कमी करणे याचा यात संपूर्ण सर्व्हिस बुकमध्ये कुठेही उल्लेख केलेला नाही. त्या ठरावामध्ये पण आपण म्हणत आहात की, कर्मचाऱ्यांचे गोपनिय अहवाल विचारात घेऊन या गोपनिय अहवालात जर काही उल्लेख केलेला नसेल, मी तर म्हणतो हायकोर्टाच्या ऑर्डरचा देखील उल्लेख केलेला नाही. लेबर कोर्टाच्या ऑर्डरचाही उल्लेख केलेला नाही आणि जेव्हा निलंबन झाले तो कालावधी त्याच्यामध्ये अधिकाऱ्यांच्या सद्द्या नाहीत. ते निलंबन का झाले, ते कुठल्या कोर्टाच्या आदेशानुसार झाले ते यात कुठेही दिलेले नाही. हे संपूर्ण सर्व्हिस बुकचे गोपनिय अहवाल कोरे आहेत या ३८ च्या ३३ च्या ३३ अधिकाऱ्यांच्या बाबतीत ह्या गोपनिय अहवालाचे सर्व रिपोर्ट आपल्या समोर आहेत आपल्या माहितीकरीता हवे असल्यास आपण तपासून पहावे ही फार मोठी गंभीर बाब आहे की, हे गोपनीय अहवाल लिहण्याचे काम आपल्या महानगरपालिका प्रशासनाच्या त्या त्या अधिकाऱ्यांनी त्या त्या कर्मचाऱ्यांनी वेळीच केले पाहिजे. उलट, एक उल्लेखनीय बाब म्हणजे काही ह्याच्यामध्ये ग्रामपंचायतीचे गोपनीय अहवाल व्यवस्थित वाटत आहेत. परंतु, नगरपरिषद व त्यानंतर महानगरपालिका ह्याचे अहवाल अगदी एवढे काहीच लिहलेले नाहीत. एके ठिकाणी सगळ्यात अगोदर याच अहवालामध्ये श्री. अजित पाटील ह्यांच्या अहवालामध्ये एके ठिकाणी श्री. सुदामराव गायकवाड ह्यांनी आयुक्त म्हणून सही करून ते पान संपून टाकले आहे आणि पुढे मुख्याधिकाऱ्यांचा शिक्का मारलेला आहे. हे येथे समोर आहे. या पानावर आयुक्त आर.डी.शिंदे ह्यांची कल्याणहून सही घेऊन आलेले आहेत. तिथे लिहिले आहे. ठिकाण कल्याण. त्यानंतर जिथे सचिवांच्या सद्द्या, त्यानंतर कुठल्याही अधिकाऱ्यांची सही दिलेली नाही, येथे कुठल्याही पानावर जो कोण त्या त्या डिपार्टमेंटचा महत्वाचा अधिकारी आहे. त्याचा सही, शिक्का, तारीख काही नाही. अहवाल चांगला वाईट काही नाही. केस नाही, बडतर्फी नाही, दंड नाही, प्रमोशन रोकणं देणं काही नाही. सर्व अहवाल कोऱ्या परिस्थितीतील आहेत हे आपल्या सभागृहासमोर मी सबमिट केले आहेत. यापैकी कुठल्याही अधिकाऱ्यावर माझे वैयक्तिक आकस नाही. आपण या ठरावाद्वारे जे काही करणार आहोत ती पहिली गोष्ट ह्या ज्या बढत्या दिल्या याला सर्वप्रथम राज्यशासनाची मंजूरी पाहिजे. हे जे दोन ठराव गेले आमच्या मुख्यालयाच्या उपायुक्तांनी सांगितले की आपण ह्या नावाची लिस्ट आपण त्या पदांची तिकडे पाठवायची ह्याला शासनाची मंजूरी, प्रमोशन देण्या अगोदर आपल्या आयुक्तांनी घेतलेली नाही. रितसर घेतलेली नाही न घेता प्रमोशन, कॉन्फीडेन्शियल प्रत्येक गोपनिय अहवालामध्ये या २३ लोकांची पान आणि पान मी वाचलेले आहे. पूर्ण पान आणि पान यामध्ये भयंकर म्हणजे अत्यंत आरोप स्थायी समितीने सुद्धा यांना काही पॅनिशमेंट दिलेले आहे. वेतनवाढ थांबवलेली आहेत अशांचे सुद्धा गोपनिय अहवाल आपल्या स्तरावर लिहलेले नाहीत. हे आपलेच ठराव आहेत. तुमच सुद्धा, डायसवर बसून या अधिकाऱ्यांची चौकशी करण्यात यावी. काही दिलेले नाही. आणि

ज्याच्याकडे कैद झालेत, जे अधिकारी लॉकपमध्ये गेले आहेत, कितीकाळ कैदेत होते ते सुद्धा ह्याच्यात दिलेले नाही. म्हणजे हायकोर्टामध्ये, सुप्रीम कोर्टापर्यंत ज्यांची ज्यांची प्रकरणे गेलेली आहेत त्यांची ऑर्डर माझ्याकडे आहे. त्या कुठल्याही ऑर्डरचा उल्लेख या गोपनिय अहवालात केलेला नाही. हे प्रशासनाने जाणून बुजून केले की, आम्हा सर्व नगरसेवकांना उल्लु बनविण्यासाठी केले. हा विषय इकडे आणला त्याच्यात गोपनिय अहवाल देखिल दिला आहे. या गोपनिय अहवालाचे सर्व पुस्तिका समोर आहेत. मा. महापौर मॅडम, यांना माझी नम्र विनंती आहे की, हा विषय एवढा साधा नाही. ही जी मी तुम्हाला माहिती सांगतो काही वांदा नाही दोन महिन्यांनी आणा, एक महिन्यांनी आणा. प्रत्येक गोपनिय अहवाल हा व्यवस्थित असला पाहिजे. सही शिक्क्या नुसार जो तो अधिकाऱ्यांनी लिहला गेला पाहिजे असे यातले जे जी. आर आहे. तो जी.आर सांगत आहे त्या जी.आरच्या सुद्धा यात उल्लेख म्हणजे लावलेलाच आहे. दि. ११ मार्च, १९९९ य.मा.जोशी सहसचिव महाराष्ट्र शासन याच्यामध्ये शेवटी त्यांनी म्हटले आहे. शासन निर्णय सामान्य प्रशासन विभाग क्रमांक सी.ए.आर १२६५/प्र.क्र.३६/९५१३ दि.१/२/१९९६ या परिशिष्ट ब भाग २, ४ व भाग ५ नुसार गोपनिय अहवालाचे प्रपत्र विहित करण्यात आलेले आहे. सदर पत्रात सुधारणा करण्यात येत नसून त्याला काही मॉडीफाय केलेले नाही. येत नसून नविन प्रपत्र परि-ब भाग २,४,५ या सोबत जोडलेले आहे. परिशिष्ट ब भाग १ मध्ये कोणताही बदल करण्यात आलेला नाही. सेकेण्ड मॉडीफिकेशन नाही. नव्याने विहित करण्यात आलेल्या प्रपत्रानुसार १९९८-९९ पासूनचे गोपनिय अहवाल लिहण्यात यावेत. महाराष्ट्र राज्यपाल यांच्या आदेशानुसार नावाने य. मा. जोशी सहसचिव, महाराष्ट्र शासन. ही कॉपी मिळाल्यानंतर दि.१५/६ ला मी माझे पत्र दिले शासनाकडून आपल्या आयुक्ताकडून, कुठल्याही प्रकारचे उत्तर आलेले नाही. उपायुक्त मुख्यालय ह्यांच्याकडून सुद्धा दोन ओळीचे उत्तर मला प्राप्त झालेले नाही आणि या ठरावाला माझा ह्याकरिता विरोध आहे, पुढची जी नाव आहेत. अन्न निरीक्षक, उप अभियंता, विधी अधिकारी आणि सहा. संचालक नगररचना. मॅडम, मी दोन वर्ष स्थायी समितीमध्ये सभासद म्हणून होतो. विधी अधिकारी जेव्हा नेमायचा होता तेव्हा त्याचे क्वालिफिकेशन, डिग्री वगैरे सर्व दिले जायचे. सभागृहापुढे आयुक्तांच्या सहीने पूर्ण पान भरून टिपणी असायची, नावासकट. त्याच्यात दोन चार नाव असायची. आज हे जे सौ. सई हेमंत वडके, विधी अधिकारी एवढेच नाव दिलेले आहे. त्याच्यापुढे क्वालिफिकेशन, डिग्री वगैरे काहीही दिलेले नाही. अनुभव, ते कुठल्या कोर्टात कामाला होते? वकील आहेत का? मुंबईच्या कोर्टात होते, लेबरच्या कोर्टात होते ते काही दिलेले नाही. त्याच्यावरती अशी पदे जाहिर वृत्तपत्रात जाहिरात देउन उमेदवारांकडून अर्ज मागवण्यात आले होते. या वर्तमानपत्राची तारीख, नाव काही नाही आणि फक्त मजा अशी आहे की, १ ते ४ हे जे अधिकारी आहेत त्या सौ. वडके मॅडम कोण आहेत ते आम्हाला माहित नाही. पण श्री. माणिक आबा दुबोले ह्यांचे क्वालिफिकेशन नाही. श्री. सुरेश दशरथ वाकोडे हे आपल्या महापालिकेत कार्यरत आहेत आणि श्री. दिलीप घेवारे सुद्धा आपल्या महापालिकेत कार्यरत आहेत. बाकीची बाहेरची व्यक्तीच नाही. म्हणजे दहा पैकी चार, चारपैकी दोन, दोनापैकी एक हा प्रकारच नाही. वर्तमानपत्रात जाहिरात काढली आपल्याच लोकांनी अर्ज केले. बाहेरच्या एकाही व्यक्तीचे नाव नाही आणि ह्या चार जणांचा प्रस्ताव आपल्यापुढे आणलेला आहे. या प्रस्तावाला माझा टेक्निकल दृष्टीकोनातून विरोध आहे. आज सभागृहाच्या पटलावर ही गोष्ट मी आणली आहे की, आपल्या येथे कुठलेही गोपनिय अहवाल लिहिलेले नाहीत आणि खुलासा सुद्धा शासनाने माझ्या पत्राला दिलेला नाही. प्रशासनाने याबद्दल काय तो निर्णय घ्यावा.

हॅरल बोर्जीस :-

मा. महापौर मॅडम, सन्मा. आयुक्त साहेबांना खुलासा द्यायला सांगा. येथे अत्यंत पारदर्शकरित्या काम झालेले आहे. सन्मा. आयुक्त साहेबांना ह्याबाबतीमध्ये अधिक खुलासा करायला सांगा.

मिलन म्हात्रे :-

आपण पारदर्शक असे म्हणू नये. हे समोर पारदर्शक आपल्यासमोर आहे. माहितीच्या अधिकारात आपल्या अधिकाऱ्यांनी सही, शिक्क्यानुसार मला ह्या सगळ्या सत्यप्रती दिलेल्या आहेत हा पारदर्शकता आहे. उगीच कशाला पारदर्शक वगैरे हे बोलायचे. बोलायला चांगले वाटते.

मा. उपमहापौर :-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब हा विषय आलेला आहे. आता या विषयामध्ये, ह्याच्या आधीच्या विषयामध्ये आपण आपले अधिकारी त्यांनाच आपल्या सेवेत पदनिर्मिती करून सामावून घ्यावे असे अगदी गळा काढून मी सांगितले आणि सगळ्यांनी त्याला मनापासून स्विकारले देखील आणि आता आपलेच अधिकारी, आपल्याच अधिकाऱ्यांना आपण पदनिर्मिती दिली, मागे सेवाशर्ती नियमांसाठी आपण खूप लढलात, भांडलात. आता प्रकार असा झाला की, डोक दुखतं म्हणून डोक कापून घ्यायच का? तर त्याच्यावर इलाज असतात. आपण जे गोपनिय अहवाल, मुद्दा असा होता की, त्याच्यात लिहिले आहे की, गोपनिय अहवाल आणि इतर त्यांची क्षमता पाहून आपण त्यांना पदोन्नती द्यायचे ठरवले. मग गोपनिय अहवाल हा एकच कायटेरिया पकडाल, ते एकच निकष पकडाल तर ते काय बरोबर नाही. गोपनिय अहवाल आपण सगळ्यांचेच काढले असतील तर सगळ्यांचेच चुकीचे असतील अशातला भाग नाही. अधिकारी आपले आहेत, एखाद्या घरामध्ये वडिलांचे आणि मुलाचे भांडण झाले तर मुलाने वडिलांना सोडायचे आणि वडिलांनी मुलाला सोडायची भाषा करू नये. एका परिवारातले आहोत, एका कुटूंबातले आहोत आणि याठिकाणी तुम्ही स्पष्ट केले की, तुमचे कोणत्याही अधिकाऱ्यांशी दुश्मनी नाही किंवा कोणावर आकस नाही, कोणावर राग नाही. हे स्पष्ट करून

आपण फक्त नियमाने आणि टेक्निकल दृष्टीकोनातून, तांत्रिक दृष्ट्या हा ठराव बरोबर नाही असे आपण म्हणणे मांडता. परंतु, माझे मत आहे की, आपण जी पदोन्नती दिलेली आहे आणि अधिकाऱ्यांचा एक सन्मान केलेला आहे आणि एखाद्याच्या पाठीवर कौतुकाची थाप मारल्यानंतर तो अधिक जोमाने काम करतो ती कौतुकाची थाप आपण मारलेली आहे. ती थाप आपण ही मारावी आणि ह्या पदोन्नतींना आपण जे काही तांत्रिक दृष्टीने भांडण करत आहात. ती बाब थोडीशी दूर करावी आणि सर्वानुमते हा ठराव, कर्मचाऱ्यांच्या हिताचा आहे तो पारित केला तर ही आनंदाची गोष्ट होईल.

मिलन म्हात्रे :-

कसे आहे. येथे कोणावर मेहेरबानी दाखवायची माझी तरी इच्छा नाही. मी पहिलाच बोललो की, माझा कोणाचा वाद नाही. सन्मा. उपमहापौर वैती साहेब ज्यादिवशी आपण एखाद्या क्लुमध्ये अडकाल ना त्यावेळी तुमचे नगरसेवक पद रद्द करण्यासाठी ह्या पैकी एकही अधिकारी तुम्हाला पुढे सरसावणार नाही. रद्द करून टाकतील आणि घरी पाठवून देतील. हा मी नियमाचा भाग बोलत आहे. आपण तो गोपनीय अहवालाचा सब्जेक्टचा कशाला टाकला ठरावामध्ये? सरसकट सगळ्यांना करून टाका. मी कुठे नाही बोलतो. सगळ्यात पहिले ह्या अधिकाऱ्यांनी जाणूनबुजून मेयर साहेबांनी माझा ठराव त्या मूळ ठरावामध्ये संलग्न करून घ्या असे ऑर्डर, त्यांचे रुलिंग असताना सुद्धा तो ठराव माझ्याकडे आहे. तो ठराव त्यात अॅड केला नाही. ही पहिली चुक. माझा मुलगा आहे म्हणून मी त्याला दहा वेळा वाचवत राहिलो तर शेवटला कोर्टामध्ये तो माझा कान चावून काढेल. बाबा, जर तुम्ही पहिल्या चुकीला मला मारलं असते तर ह्या दहा चुका झाल्या नसत्या आणि मला ही शिक्षा मिळाली नसती. प्रश्न तो नाही, हे गोपनीय अहवाल मी आज सभागृहामध्ये ह्याच्याकरिता आणले, हे गोपनीय अहवाल पुर्ण करण्याकरिता एकाही अधिकाऱ्याचा तुम्ही किंवा मी हात पकडलेला नव्हता. हात पकडला होता का, ते पहिल्यांदा बोला. त्यांची ड्युटी त्यांनी करावी. आयुक्तांचा त्याच्यावर कंट्रोल असला पाहिजे. आयुक्तांच्या सहीने सुद्धा गोपनीय अहवाल काही मोठ्या अधिकाऱ्यांचे लिहिले गेले पाहिजे. ते त्यांनी ही लिहिले गेले नाही. आपण फक्त वाचवायच्या गोष्टी करतो. आपण फक्त हा अधिकारी नाराज नाही झाला पाहिजे, कोण अधिकारी तुमचे चांगले काम करतात ते मला सांगा? आपण कशाला पाठीवर थाप मारायची? आज श्री. तायशेट्टेला आपण आणून बसवले आहे. एक सोसायटी, खालची विटेची एक शेड तोडण्याकरिता सोसायटीचे सेक्रेटरी आणि चेअरमन सगळे लोक जवळ जवळ दोन महिन्यांपासून श्री. तायशेट्टेच्या चेंबरला पाय झिजवत आहेत. मा. आयुक्ताने कडे पाच-सहा वेळा येउन गेले. कोर्टाच्या ऑर्डर लावल्या. अजून पर्यंत काम होत नाही. शेवटी आज मा. महासभा आहे म्हणून सकाळी जाउन तोडून आले. अडीच महिन्यांपासून हा किस्सा चालू आहे. वर्तमानपत्रात अतिक्रमणाचे रकाने भरून येत आहेत. आपण इकडे ठराव करत आहोत. सर्व्हीसरोड मधील अतिक्रमण आजही धडाधड चालू आहेत. धडधडीत किंमतीही रस्त्यावर पडत आहेत. मी कोणाला बोलतो आहे हे महत्वाचं नाही. आज त्या सर्व्हीस रोडमध्ये आपल्या महापालिकेचा हिनानुमत ठराव होउन सुद्धा प्लॉनमध्ये असलेला नउ फुटाचा रोड त्याच्यामध्ये धडधडीत बांधकामे चालली आहेत आणि आपण प्रमोशन दिलेले अधिकारी रस्त्यावरून पाच-सहा वेळा दररोज येतात जातात कमिश्नर साहेबांपासून सगळे अजूनपर्यंत त्या बांधकामावर कोणतीही कारवाई झाली नाही आहे. आपल्याला जर एवढे वाटत असेल तर त्या ठरावामधील गोपनीय हा शब्द काढा. माझी काहीच हरकत नाही. सर्व अधिकाऱ्यांना तुम्हाला प्रमोशनच द्यायचे होत ना मग, ते गोपनीय अहवाल पहिल्यांदा लिहा हो. मी म्हणत नाही ते अहवाल खराब आहेत की, वाईट आहेत ज्याचा आपण बेस घेतो तोच यात नाही. कोरे ठणठणीत आहेत. एखाद्या अधिकाऱ्याने फार चांगलं काम केल असेल तर त्याला डेप्युटी आयुक्त, डेप्युटी कमिश्नर ही बनवा हे नाही म्हणत, पण अहवाल तर लिहा. कोरे ठणठणीत अहवाल, सही-शिक्यानिशी काहीच नाही. एकाही अधिकाऱ्याचा सही, शिक्का नाही, तारीख नाही, अहवाल नाही, होय नाही ते पण नाही. बघा जरा मागुन तुम्हाला देतो ते सर्व कोरे ठणठणीत आहेत. अगदी मी कुठे म्हणतो की, हे करू नका किंवा करा. अहवालाची ज्या दिवशी आपण गोष्ट घेतो ज्याचा आपण रेफरन्स देतो त्या वेळी ते डॉक्युमेंटस व्यवस्थित पाहिजेत मी ओ.बी.सी. मधुन इलेक्शन लढलं माझे कास्टचा दाखला दिला तेव्हा मी नगरसेवक झालो. तेव्हा तुम्हाला कोणी मेहेरबानी नाही केली. सगळ आपल आणा. पैसा, बाकी आहे का हे सर्व अधिकारी बघत असतात. त्यामुळे ह्या लोकांना पुढे काही आपल्यांना त्रास होऊ नये म्हणून कॉलिफिकेशन वगैरे जे काही जे काही सर्व ह्यात सर्वांचा उल्लेख आहे. अधिकाऱ्यांचे राहायचे पत्ते सुद्धा दिले नाहीत. बाकी सर्वांचे सोडा कॉलिफिकेशन वगैरे, चोऱ्या-माऱ्या सगळं सोडा. डिमोशन वगैरे सर्व सोडा. तो अधिकारी कुठे राहतो याचा पत्ता देखील नाही. सर्व कोरे ठणठणीत आहेत. आजच्या आज तुम्हाला सांगतो तुम्ही रुलिंग द्या. उलट, हे सगळे जे अधिकारी आहेत त्याचे गोपनीय अहवाल तुमच्या ताब्यात मागुन घ्या. मेयर तुम्ही स्वतः बसा त्याच्यात काय खरं आहे किंवा खोटं आहे हे बघा माझ पत्र १५ तारखेचे होते आणि आज २० तारीख मिटिंगची आहे. ५ दिवसात याच्यावर हालचाल नाही. हे प्रशासन असे चालू आहे. उद्या जर माझ्या सारखा माणूस जर कोर्टात गेला तर या ठरावाला मी चॅलेंज करीन म्हणून मी या ठरावास विरोध करतो ह्याच्याच करीता टेक्निकल बाब पहिल्या मुळ ठरावामध्ये आमचा ठराव अॅड केला नाही. त्याच्यात मी म्हटले होते की, हे प्रमोशन वगैरे देत असताना प्रत्येकाची गोपनीय अहवालाची बाजू जरा बघून घ्या. ज्या अधिकाऱ्यांच्या चौकशी चालू आहेत एक महिन्यात जर ते निलंबित होणार असतील तर असे जे आहेत त्यांना तुम्ही उद्या उपायुक्त किंवा सहाय्यक आयुक्त केले तर तुम्ही शेवटी ठराव पास करीत आहात त्याची किंमत

शुन्य राहते. निल अॅण्ड वाईड. ह्याचा विचार करा. मी ही जी सुचना मांडली आहे. सभागृहामध्ये ठरावानुसार बरं झालं आयुक्तांनी हा ठराव तरी आणला आम्हाला वाटलं की हा ठरावही आणणार नाहीत. कारण सर्वांना पद दिली, गाड्या दिल्या, केबिन दिल्या, सर्व कामधंदे दिले आणि दुकानदारी चालू झाली. ठराव आता येत आहे. एक अधिकारी तर आपल्याकडे एवढा मोठा बहादूर की त्याने ३ महिने सव्हिस मस्टर बुकावर सही केली नव्हती. ३ महिन्याचा पगार घेतला, वाहन भत्ता ३ महिन्याचा घेतला आणि वरून मला सांगितलं, म्हात्रे साहेब प्रशासन नगरसेवकांनी नाही चालवायचं नगरसेवकांचा काही संबंध नाही. तुम्ही आमचे मस्टर बुकही बघू शकत नाही. ही भाषा त्या अधिकाऱ्यांची होती. विचारा आयुक्ताकडे त्यांना मी त्यांचे सव्हिस बुक आणून दिले होते. त्यांनी ते बघितले होते त्यात ३ महिने साधी सही नव्हती. शरम वाटते का, त्या अधिकाऱ्यांना ज्या आस्थापनेचा आपण पगार घेतो ज्या आस्थापनेचे आपण मीठ खातो त्या मस्टरबुकवर सही करायला त्या अधिकाऱ्यांना शरम वाटत आहे का? आणि तो अधिकारी खालच्या कनिष्ठ अधिकाऱ्यास निबंध लिहून देतो की, मस्टरबुकवर तुम्ही वेळीच सहा केलेल्या नाहीत, वेळीस नोंदी घेतलेल्या नाही आणि वर त्याची स्वतःची कुठेही ३ महिन्यात सही नाही. हे जुने आहेत, आपण त्यांना भुमीपुत्र वगैरे म्हणतो. त्यातले ते आहेत. आयुक्त साहेब बाजुला बसलेत त्यांना विचारा ही गोष्ट सत्य आहे की खरी आहे की खोटी आहे. कुठला कायदा म्हणतो की, त्या माणसाने मस्टर बुकवर सही केली आहे त्यांना पगार द्या असे आस्थापना याचा खुलासा करेल का? आज चार आकडी पगार घेतात. तेरा साडे तेरा हजार रुपये आम्ही फ्युलरेट आम्ही मंजूर करून दिलेला आहे. काम सुटसुटीत आणि चांगले सुरळीत व्हावे म्हणून. पण मस्टरवर तीन महिने सही नाही लगातार तिन्ही महिने कोरे. कोणी आपल्याला विचारायला नको. आपल्या अधिकाऱ्यांची हिम्मत होते नगरसेवकांना बोलायला ह्या प्रशासनात ढवळाढवळ करू नका. आम्ही काहीतरी बघतो कुठेतरी चालले आहे. आज मी हे गोळा करून आणले म्हणून बाकीच्या नगरसेवकांना हे कळलं तरी नाहीतर कोणाला माहित आहे, गोपनिय अहवाल काय आहेत. कोणी बघितले आहे? परब साहेबांना जाउन भेटलो तेव्हा ते बोलले प्रतिनियुक्तीचे अधिकारी येतात त्याच्या गोपनिय अहवालात ह्या सर्व नोंदी असतात. तर मी म्हणालो, परब साहेब तुमच्या अहवालात सर्व नोंदी आहेत म्हणजे परब साहेबांच्या गोपनिय अहवालात काही थातुरमातूर नोंदी तरी आहेत. मग परब साहेबांच्या अहवालात नोंदी येत असतील तर बाकीच्या ३८ पैकी बाकीच्या अधिकाऱ्यांच्या गोपनिय अहवालात का नाही झाल्या मी हा प्रश्न तुम्हाला विचारत आहे. इथे कोण वाईट, कोण खोट, कोण खरं हे नाही. वास्तव जे आहे ते बोला. सव्हिस बुक आणा आणि ती चेक करा मग हा ठराव सभागृहापुढे आणा.

मा. उपमहापौर:-

सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेब आपण जी खंत व्यक्त केली प्रकरण क्र. ४२ कर्मचारी अधिकारी वर्गाची पदोन्नती आणि सरळसेवा नियुक्तीचे माहितीबाबत हा ठराव आला आहे आणि सन्मा. सभागृह हॅरल बोर्जीस ह्यांनी ठराव मांडला या ठरावास अनुमोदन मिळाले. परंतु, आपण गोपनिय अहवालाचा हवाला देउन सांगितले. मा. महापौरांना मी विनंती करत आहे की, आपण आयुक्तांच्या माध्यमातून संबंधीत सर्व गोपनिय अहवालाची जी पुर्तता झालेली नाही. ज्याच्या नोंदी झालेल्या नाहीत त्या सगळ्या नोंदी तातडीने करायला सांगाव्यात आणि आपण सांगितल शहरात अनधिकृत बांधकाम आणि एका अधिकाऱ्याचे उदाहरण दिले काही ठिकाणी काही लोकांचा दबाव असतो. तुमचीच नव्हे माझीही स्वतःची देखील त्याच्याबद्दल तक्रार आहे. परंतु काही गोष्टींना पर्याय नसतो. पर्याय आपण शोधून घेऊ आपण काही सुचना कराव्यात किंवा आपल्यांना वाटत असेल जर हा अधिकारी सक्षम नाही तर आपण त्या ठिकाणी एखाद्या उपायुक्तांकडे त्यांची जबाबदारी देण्याची सुचना तुम्ही करावी किंवा अशा गोष्टी असतात ज्यांची वेळोवेळी माहिती मा. आयुक्तांना आणि मा. महापौर मॅडम यांना आपण सादर करावी. जेणे करून त्याच्यावर कार्यवाही करणं ताबडतोब सोईच होईल आणि मला वाटत आहे आपणही काही थोडस तांत्रिक बाब सोडली तर आपलीही या ठरावास काही विरोध नाही असे मला वाटत आहे आणि आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडलेलीच आहे मा. महापौरांना विनंती करतो की, गोपनिय अहवालाबाबत आपण माहिती घ्यावी.

मिलन म्हात्रे :-

आपल्याला एक तक्रार दाखवली सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवालजी अतिक्रमण काढण्याकरीता या पत्रावर तक्रार दारावर आदेश दिलेला आहे. या तक्रारीवर, त्याच्याच खाली अतिक्रमण बांधकाम खोडलेले आहे. त्या तक्रारदाराला आपल्या अतिक्रमणाची व्यक्ती जाउन सांगते की हे जे खोडले आहे म्हणून हे बांधकाम पाडायचे नाही हा अलेखीत संकेत आहे. हे बघा हे समोर आहे. आपल्या अधिकाऱ्याची स्वाक्षरी बांधकाम खोडले आहे ते आता मला सांगा खर काय ते कोणाची पाठ थोपटायची किंवा कोणाच्या कमरेत लाथा घालायच्या. हे आपण ठरवायचं आहे. साहेब या गोपनिय अहवालाच्या बाबतीत आपण माझा विरोध नोंदवून घ्यावा.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर मॅडम, आपण ह्या ठिकाणी पदोन्नतीचा विषय सर्वानुमते मंजूर झालेला आहे. सन्मा. सदस्य मिलन म्हात्रे साहेबांचा विरोध नोंद केल्यानंतर. परंतु आपण या ठिकाणी क्लास-१, क्लास-२, ला पदोन्नती दिली. परंतु, ह्याच्या नंतरचा जो कर्मचारी आहे ज्याने १२ वर्ष सेवा केलेली आहे. त्याच्या पदोन्नतीचा प्रस्ताव आस्थापनेत प्रलंबीत आहे. त्यांना सुद्धा पदोन्नती कधी देणार आहेत त्यामुळे त्यांच्या मागचे लिपीक जे

वरिष्ठ होणार आहेत ते थांबलेले आहेत. त्यानंतर शिपाई जे क्लार्क होणार आहेत ह्यांना किती वेळ घेणार आहात. फक्त हे क्लास-१, क्लास-२ ऑफीसर झाल्यावर इथेच आपण थांबणार आहोत का आणि खाली जो कर्मचारी काम करत आहे त्याच्यामध्ये असंतोष पसरलेला आहे. तो आपण दुर करणार आहात की नाही, त्यांच्या पदोन्नती ही ह्यांच्याबरोबर लवकरात लवकर व्हावेत म्हणजे ते खुशीने कामे करतील. जसे क्लास-१, क्लास-२ ऑफीसर ताकतीने सर्व कामे करतात. त्याप्रकारे तेही करतील.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. ४२ मा. महासभेत चर्चा झाल्यानुसार आयुक्तांना ह्या विषयावरती गोपनीय अहवाल ह्याची पुर्तता लवकर लवकर करून महापौर दालनाला याची माहिती करून द्यावी. प्रकरण क्र. ४२ चा विषय सर्वानुमते मंजूर. सचिव पुढील विषय घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. ४२ :-

कर्मचारी/अधिकारी वर्गाची पदोन्नती व सरळसेवाने केलेल्या नेमणुकीच्या माहितीसह मंजूरी देणेबाबत विचार विनिमय करणे.

ठराव क्र. ३५:-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील तरतुदीनुसार नेमणुकीसाठी अर्हता व सेवाभरती नियम २००५ (सेवानियम) तयार करून त्यास मा. महासभा दि.१२/८/२००५ ठराव क्र. २९ अन्वये मंजूरी दिलेली आहे. आस्थापनेवरील शासन मंजूर रिक्त पदावर अनुक्रमे वर्ग - १ ची अतांत्रिक ३ पदे व तांत्रिक २ पदे तसेच अतांत्रिक वर्ग - २ ची २८ पदे सेवानियमास अनुसरून अधिकारी / कर्मचारी वर्गामधून ग्रामपंचायत / नगरपालिका कालावधीपासून कार्यक्षमरित्या व सचोटीने, प्रामाणिकपणे काम करीत असलेल्या उपलब्ध अधिकारी / कर्मचारी यांना मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५४ (१) नुसार गठीत केलेल्या निवड समितीमार्फत शासनमान्य मंजूर व रिक्त पदे, शासनमान्य मागासवर्गीय बिंदु नामावली (रोस्टर), सेवाजेष्ठता यादी, संबधित कर्मचाऱ्यांचे गोपनीय अहवाल विचारात घेऊन खालील अधिकारी / कर्मचारी यांना पदोन्नती देण्यात आली आहे.

अ.क्र.	अधिकारी / कर्मचाऱ्याचे नाव	पदोन्नतीचे पद	वर्ग
१	श्री. अजित भ. पाटील	कर निर्धारक व संकलक	१
२	श्री. श्रीकांत मुरलीधर मोरे	मुख्यलेखाधिकारी	१
३	श्री. हरेश लक्ष्मण पाटील	नगरसचिव	१
४	श्री. शिवाजी बारकुंड	कार्यकारी अभियंता, (जल व मलनिःस्सारण व पाणी पुरवठा विभाग)	१
५	श्री. दिपक खांबित	कार्यकारी अभियंता (बांधकाम विभाग)	१
६	श्री. केसरीनाथ दादु म्हात्रे	सहाय्यक आयुक्त	२
७	श्री. विजय सदानंद पाटील	सहाय्यक आयुक्त	२
८	श्री. स्वप्निल ज्ञानू सावंत	सहाय्यक आयुक्त	२
९	श्री. संजय गोखले	सहाय्यक आयुक्त	२
१०	श्री. मनोहर म्हात्रे	प्रभाग क्षेत्रिय अधिकारी	२
११	श्री. सुधीर सावंत	उपकर निर्धारक व संकलक	२
१२	श्री. नरेंद्र र. पाटील	जनसंपर्क अधिकारी	२
१३	श्री. चिंतामण शिंदे	अधिक्षक मार्केट परवाना	२
१४	श्री. संजय तायशेटे	स्टोअर ऑफिसर	२
१५	श्री. हेमंत पाटील	उपकर अधिक्षक	२
१६	श्री. दिलीप जगदाळे	प्रभाग क्षेत्रिय अधिकारी	२
१७	श्रीम. विजया गंभीरराव	उपमुख्य लेखापरिक्षक	२
१८	श्री. शरद बेलवटे	लेखाधिकारी	२
१९	श्री. वासुदेव वि. शिरवळकर	उप नगरसचिव	२
२०	श्री. बाबुराव वाघ	प्रभाग क्षेत्रिय अधिकारी	२
२१	श्री. मोरेश्वर पट्टरकर	सुरक्षा अधिकारी	२
२२	श्री. माफिल्डा डिमेलो	उपमुख्य लेखापरिक्षक	२
२३	श्री. दादासाहेब खेत्रे	कामगार कल्याण अधिकारी	२
२४	श्री. जनार्दन भासे	अंतर्गत लेखापरिक्षक	२
२५	श्री. गोविंद परब	आस्थापना अधिक्षक	२
२६	श्री. वसंत राणे	विशेष कार्य अधिकारी	२
२७	श्री. रामचंद्र आसोदेकर	समाज विकास अधिकारी	२
२८	श्री. सुदाम गोडसे	प्रशासकिय अधिकारी	२

अ.क्र.	अधिकारी / कर्मचाऱ्याचे नाव	पदोन्नतीचे पद	वर्ग
२९	श्री. सुनिल यादव	चौकशी अधिकारी	२
३०	श्री. संजय लक्ष्मण दोंदे	प्रभाग क्षेत्रिय अधिकारी	२
३१	श्री. अविनाश बुधाजी जाधव	सहाय्यक लेखापरिक्षक	२
३२	श्री. नरेंद्र चव्हाण	प्रशासन अधिकारी	२
३३	श्री. चंद्रकांत बोरसे	सहाय्यक लेखापरिक्षक	२

तसेच महानगरपालिका आस्थापनेवरील वर्ग - १ व वर्ग - २ ची सरळसेवेने भरावयाची चार एकाकी रिक्त पदे अनुक्रमे, **अन्ननिरिक्षक, उपअभियंता, विधी अधिकारी, व सहाय्यक संचालक, नगररचना** अशी पदे जाहिर वृत्तपत्रात जाहिरात देऊन उमेदवाराकडून अर्ज मागविण्यांत आले होते. त्यानुसार प्राप्त उमेदवाराची गठीत निवड समिती मार्फत उमेदवाराची पदास आवश्यक शैक्षणिक पात्रता, अनुभव, इ. विचारात घेऊन मुलाखती घेण्यांत आलेल्या असून खालील प्रमाणे उमेदवाराची निवड करण्यात आली आहे.

अ.क्र.	उमेदवाराचे नाव	नेमणूकीचे पद	वर्ग
१	श्री. माणिक आबा दुबोले	अन्ननिरिक्षक	२
२	सौ. सई हेमंत वडके	विधी अधिकारी	२
३	श्री. सुरेश दशरथ वाकोडे	उपअभियंता	१
४	श्री. दिलीप प्रभाकरराव घेवारे	सहा. संचालक नगररचना	१

वरील प्रमाणे दिलेली पदोन्नती व सरळसेवेने नेमणूक केलेली कार्यवाही नियमानुसार झालेली आहे. तरी मा. आयुक्त यांनी अधिकारी/कर्मचारी यांना दिलेल्या पदोन्नतीस तसेच सरळसेवेने केलेल्या नेमणूकीस मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम ५३ (१) (३) नुसार मंजूरी देण्यांत येत आहे. सरळसेवेने निवड केलेल्या अन्ननिरिक्षक, उपअभियंता व सहा. संचालक, नगररचना यांनी यापूर्वी अनुक्रमे मिरा भाईंदर महानगरपालिका, महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरण व नगरविकास विभागामध्ये सेवा केल्याने त्यांचे तेथील निवृत्तीवेतन, अंशराशीकरण, रजा अंशराशीकरण, भविष्य निर्वाह निधी खात्यातील इतर जमा रक्कम इ. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडे वर्ग करून घेण्यास व मागील सेवा कायम स्वरुपी स्विकृत करण्यांस मान्यता देण्यांत येत आहे. परंतु त्यांची मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत नेमणूक केलेल्या संवर्गात सेवाजेष्ठता मिरा भाईंदर महानगरपालिकेत नेमणूक झाल्याची दिनांक धरण्यात यावी यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या आस्थापनेवरील वर्ग - १ व वर्ग - २ संवर्गातील अधिकाऱ्यांना राजपत्रित अधिकाऱ्याचा दर्जा देण्यास व पुढील कार्यवाहीस करण्यास ही मंजूरी देण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

(नगरसचिव ह्यांनी पुरक घोषणेचे वाचन केले.)

(नगरसचिव यांनी प्रकरण क्र. ४३ चे वाचन केले.)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, ठराव दिलेला आहे. सही करून मला द्या. नंतर मी त्याच्यावर बोलतो.

नगरसचिव :-

वाचन करायचे आहे.

(सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी प्रकरण क्र. ४३ चे पुरक घोषणेच्या ठरावाचे वाचन केले.)

शिवप्रकाश भुदेका :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर महोदया, कत्तल खाण्यासाठी जी जागा आरक्षित आहे. ते घेण्यासाठी प्रयत्न करावे. ते प्रलंबित आहे. मा. आयुक्त साहेब, जरा खुलासा करा त्या आरक्षित जागेच काय आहे?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी हा विषय दि. १६/०१/२००३ या रोजीच्या मा. महासभेमध्ये हा विषय उपस्थित केलेला होता. त्यावेळी.....

एस. ए. खान :-

मा. महापौर महोदया, माझा प्रश्नाचा जरा खुलासा करा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यावेळी ते तत्कालीन मुख्य अधिकारी शिवमूर्ती नाईक ह्यांनी प्रोसिडिंगमध्ये असा उल्लेख केलेला आहे. प्रोसिडिंगमध्ये जे सांगितलेले आहे. ते मी वाचून दाखवतो. माझ्या माहितीप्रमाणे एका महिन्यापूर्वीच आम्हाला जागा मिळालेली आहे. त्याठिकाणी सुसज्ज असा कत्तलखाना बांधण्याचा प्रस्ताव पुढच्या मा. महासभेत आणु आणि तो प्रस्ताव केंद्र शासनाकडे मंजुरीला पाठवू. म्हणजे सन २००३ साली हा विचार तत्कालीन मुख्याधिकारीने केलेला आहे. तीन वर्षे झालेले आहे. पुढची मा. महासभा येत नाही. असे वाटते म्हणून कत्तलखानाची जागा संपादित झालेली आहे. भू-संपादन अधिकारी आपण नेमलेले आहे. दोन्ही दिलेला प्रस्ताव आपण वाचावा. त्यामध्ये मी सर्व उल्लेख केलेला आहे. सचिव साहेब, ठराव दिलेला आहे. प्रस्ताव दिलेला आहे त्याचे वाचन करावे.

मोहन पाटील :-

मा. महापौर महोदया, माझ्या प्रश्नाचा खुलासा करण्यात यावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पहिला प्रस्ताव मांडावा. मी आपल्याला प्रस्ताव दिलेला आहे. त्याच्यामध्ये मी सगळं उल्लेख केलेला आहे. हा प्रस्ताव केव्हा आलेला आहे. ह्या जागेवर भू-संपादनासाठी अधिकारी नेमलेले आहे आणि तुम्हाला मी २००३ रोजीची प्रोसिडिंग वाचून दाखवलेली आहे. तत्कालीन मुख्याधिकारीने हे सगळं मा. महासभेमध्ये सांगितलेले आहे की, जागा भू-संपादन झालेली आहे. फक्त एका महिन्यानंतर आम्ही प्रस्ताव आणत आहोत.

एस. ए. खान :-

कुठली एका जागा भूसंपादन झालेली आहे त्याचा खुलासा करण्यात यावा. महापौर महोदया, कोणती जागा भूसंपादन केली आहे.

(नगरसचिव ह्यांनी सदर ठरावाचे वाचन केले.)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर मॅडम, मी २००३ च्या प्रोसिडिंगचा उल्लेख केलेला आहे. त्यामध्ये ती जागा भूसंपादन झालेली आहे. असे विधान झालेले आहे. पाहिजेतर तुम्ही ही प्रोसिडिंग बघावी.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी मांडलेल्या ज च्या प्रस्तावाबद्दल प्रशासनाने खुलासा करावा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

माझ्याकडे प्रोसिडिंग आहे साहेब त्या काळातली म्हणजे २००३ ची प्रोसिडिंग आहे आणि मुख्याधिकारी त्यावेळी शिवमूर्ती नाईक कमिशनर साहेब होते.

मा. आयुक्त :-

आपल्याला जे उत्तर दिलेले आहे ते भाईदर पश्चिमच आहे की उत्तनचे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यांनी तसा उल्लेख केलेला आहे. मा. महासभेमध्ये माझ्या प्रश्नाचे उत्तर दिले की, एका महिन्यामध्ये जागा निश्चिती झालेली आहे. प्रस्ताव आणु आणि आम्ही केंद्र शासनाकडे पाठवू. त्या गोष्टीला ३ वर्षे झालेली आहेत.

मा. आयुक्त :-

संबंधित अधिकाऱ्यांकडून जी काही आता माहिती घेतलेली आहे त्यांच्या म्हणण्याप्रमाणे विकास आराखड्यात दोन आरक्षणे आहेत. एक आरक्षण आहे उत्तनला आणि दुसरे आहे भाईदर पश्चिमेला. त्या दोन्ही जागा आपल्या ताब्यात नाही. एक जागा सी.आर.झेड मध्ये आहे आणि दुसरी जी जागा आहे ती आपल्या ताब्यात आलेली नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्यावेळीच्या मुख्याधिकाऱ्यांनी त्या कमिशनर साहेबांनी विधान केले होते ते खोटे आहे असे म्हणायचे आहे का?

एस. ए. खान :-

मा. आयुक्त साहेब जोपर्यंत जागा ताब्यात येणार नाही तो पर्यंत अनधिकृतपणे काम चालु राहणार. अधिकारी जेव्हा असे करतात तर कत्तलखाने असे होणारच ना.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त तुम्हाला एक महत्त्वाची गोष्ट सांगतो. सन्मा. सदस्य इथे बसलेले आहेत. आपण जे नियम पास केलेले आहेत कोणत्या कत्तलखान्यास कोठे परवानगी द्यायची. त्यांनी त्यांना विरोध करताना त्याला कोणतीही परवानगी नसताना आपल्या अधिकाऱ्यांना त्यांनी पाठीशी धरला आहे. आणि कोर्टात जाऊन त्याला स्टे मिळवून देण्यास सहकार्य केलेले आहे आणि अशी भावना लोकांची दुखावली आहे. योग्य ठिकाणी मांस, मटन विक्रीची दुकाने असली पाहिजे. आमच्या कोणत्या मांस, मटन विक्रीला विरोध नाही. पण कोणतीही परवानगी देताना महापालिकेचे फि आहे. महापालिकेचे नियम आहेत. ते तर आपण कुठे बघितले काय नाही पाहिजे काय करायचे. महानगरपालिकेला काही पडलेले नाही असे वाटते.

एस. ए. खान :-

तुम्ही सांगितलेले भूसंपादनाचे झालेले आहे तर त्यांचे पुरावे द्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

माझ्याकडे प्रोसिडिंग आहे ना.

मा. आयुक्त :-

आपण जो 'ज' खालचा प्रस्ताव दिलेला आहे त्याच्यात हे नमुद केलेले आहे की, कत्तलखान्याविषयी उल्लेख केलेला आहे आणि त्याचप्रमाणे ज्या ठिकाणी मटण आणि चिकन विक्री ज्या ठिकाणी केली जाते. ज्यांना परवानगी नाही तशा ठिकाणचे जे कत्तलखाने आहेत किंवा जे मटण शॉपस असतील त्याच्यावर ताबडतोब अॅक्शन घेण्यात येईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, अजूनही तिथेच कापतात आणि आपल्या कत्तलखान्याचा पत्ता नाही.

मा. आयुक्त :-

महापालिकेने आतापर्यंत जे परवाने दिलेले आहेत त्याची माहिती आपल्याकडे आहे. आणि मटणासाठी जे दिलेले आहे त्याची परवानगी दिलेली आहे त्याची माहिती आहे. परंतु आपण जे सजेस्ट करता किंवा आपण जे सभागृहात 'ज' च्या प्रस्तावाखाली जो उपस्थित केलेला प्रश्न आहे. ज्यांना ज्यांना परवानगी नाही त्यांची अशाप्रकारची दुकाने बंद करण्यात येतील.

शिवप्रकाश भुदेका :-

साहेब, आपले जे नियम बनवलेले आहे ते नियम तोडून तुम्ही परवानगी दिली.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

म्हणजे कोणतेही नियम बनवलेले नाहीत.

एस. ए. खान :-

कत्तलखाना नाही म्हणून ते कापतात ना म्हणून त्यापेक्षा आपण त्याची जागा कुठे भूसंपादन केलेली आहे ते सांगा.

मा. आयुक्त :-

ते सी.आर.झेड. मध्ये आहे.

एस. ए. खान :-

आपण सी.आर.झेड. मध्ये केले आहे. कुठेतरी आरक्षित आहे. जिथे क्लिअर असेल तिथे करा. मग हा प्रश्न पुन्हा उपस्थित होणार नाही ना.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, असे म्हणणं आहे का?

एस. ए. खान :-

ते सांगतात सी.आर.झेड. मध्ये जागा आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आयुक्त साहेब, असे म्हणणे आहे का? कमिशनर साहेबांनी त्या दिवशी जे मा. महासभेत सांगितले आहे ते मी सांगतो. त्यांनी ठरवावे हे माझे काम नाही.

एस. ए. खान :-

जागा कुठे आहे ते सांगा आपण दाखवा ना.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मी काय बोलतोय, कमिशनरने ह्या प्रोसिडिंगमध्ये सांगितलेले आहे. आमच्याकडे जागा संपादित झालेली आहे.

एस. ए. खान :-

त्याचा उल्लेख आहे का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग, त्यांनी असे का खोट सांगितलेले आहे.

एस. ए. खान :-

त्यामध्ये सी.आर.झेड. चा उल्लेख नाही ना.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

नाही, काही नाही.

एस. ए. खान :-

मग, ते कसं सांगतात सी.आर.झेड. चा उल्लेख आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

कुठलाही उल्लेख नाही. सी.आर.झेड. चा उल्लेख नाही. आमच्याकडे जागा संपादन झालेली आहे. एका महिन्यामध्ये आम्ही मा. महासभेत ठराव आणू आणि केंद्र शासनास पाठवू असे प्रोसिडिंगमध्ये आहे आणि जिथे मांस-मटण विक्री करतात तिथेच ते जनावरे कापतात.

एस. ए. खान :-

अॅक्शन घेउन तो प्रॉब्लेम सॉल होणार नाही.

मा. आयुक्त :-

ह्या संदर्भात मी तुम्हाला एक विनंती करीन की, आपल्या जो प्रस्ताव आहे आपल्याला जे काही मुख्याधिकाऱ्यांनी आश्वासन दिलेले आहे ते आश्वासन आणि प्रत्यक्ष विकास आराखड्यातील दोन्ही ठिकाणी असलेली आरक्षण आहेत त्या आरक्षणाच्या बाबतीमध्ये आपण माझ्या दालनामध्ये मी आपल पुर्ण समाधान करेन. ह्याच्यामध्ये जे अनधिकृत असतील त्याच्यावर आपण ताबडतोब कार्यवाही करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

काही गरज नाही.

शिवप्रकाश भुदेका :-

श्री. आर. डी. शिंदे साहबने आपका नियम तोडके उसको परमिशन दिया है। फिर उसे वापस रद्द किया, फिर परमिशन दिया, फिर रद्द किया, मतलब नियमका आपको कुछ पडा ही नहीं।

मा. आयुक्त :-

आता सध्या माझ्याकडे संबंधित अधिकाऱ्यांकडे जे काम सोपवलेले आहे ते अधिकारी सध्या उपलब्ध नाही. ते जिल्हाधिकारी कार्यालयात गेलेले आहेत. त्यांच्याकडून सर्व माहिती घेउन मी आपल्याला सांगतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पुढच्या मा. महासभेचा सुरुवातीलाच तुम्ही मला या बाबतीत खुलासा करणार का?

मा. आयुक्त :-

आपण माझ्या दालनात या. मी तुमचं पुर्ण समाधान करीन.

शिवप्रकाश भुदेका :-

ज्या अधिकाऱ्यांनी नियम तोडून त्याला लायसन्स दिले....

मा महापौर :-

सन्मा. सदस्य ओमप्रकाश अग्रवाल तुम्ही आयुक्त साहेबांच्या दालनात जा ते तुम्हाला समाधानकारक उत्तर देतील.

प्रकरण क्र. ४३ :-

सन्मा. सदस्य श्री. ओमप्रकाश गंगाधर अग्रवाल यांचे दिनांक १४/०६/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - मांस मटण विक्री दुकाने परवाना विषय व कत्तलखाना बाबत.

ठराव क्र. ३६ :-

मिरा भाईंदर महापालिकेची लोकसंख्या सुमारे ६.५० लाख आहे. अनेक उद्योजक शहरात धंदा करण्याकरीता येत आहे व महापालिका सदर उद्योजकांना परवाना फि देऊन परवानगी देते. महापालिकेच्या क्षेत्रात मोठ्या प्रमाणावर मास - मटण विक्रीची दुकाने आहेत व काही दुकानदार महापालिकेची परवानगी न घेता जनावरांची कत्तल करतात. सदर जनावरांचे मास खाणे योग्य आहे की नाही त्याची ही तपासणी होणे अत्यंत गरजेचे आहे पण महापालिकेचा कत्तलखाना नसल्याने तशी खबरदारी घेतली जात नाही. त्याचप्रमाणे अनेक मास - मटण विकणारे दुकानदारांनी महापालिकेची परवानगी न घेता दुकाने उघडली आहेत त्यामुळे महापालिकेचा परवाना फि मध्ये ही नुकसान होत आहे व दुकानदार मास - मटण उघड्या मध्ये ठेवतात त्यामुळे रोगराई होण्याची शक्यता नाकारता येत नाही.

तरी मी असा ठराव मांडतो की, महापालिका हद्दीत अनधिकृत रित्या मास - मटण विक्री करणारे उद्योजकांवर त्वरीत कारवाई व्हावी व महापालिकेचा त्वरीत कत्तलखाना उघडण्याकरीता प्रशासनाने पाऊल उचलावे.

सुचक :- श्री. ओमप्रकाश गं. अग्रवाल.

अनुमोदन :- श्री. शिवप्रकाश प्र. भुदेका.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

सन्मा. सदस्य केशव घरत यांचा प्रश्न आहे. सन्मा. सदस्य अनिता जयवंत पाटील यांचा प्रश्न आहे. सन्मा. सदस्य ध्रुवकिशोर पाटील यांचा प्रश्न आहे. सन्मा. सदस्य रोहीदास आ. पाटील यांचा प्रश्न आहे. पण सन्मा. सदस्य हे सभागृहात गैरहजर आहेत.

जेन्वी आल्मेडा :-

मा. महापौर मॅडम, घड्याळ्यावरती संध्याकाळचे ७.०० वाजले आहेत.

मा महापौर :-

सन्मा. सदस्य ह्यांनी दिलेले 'ज' चे प्रस्ताव रितसर पुढील मा. महासभेमध्ये घेउन गोषवाऱ्यासहित घेण्यात येतील.

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ४४ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. ४४ :-

सन्मा. सदस्य श्री. केशव रामभाऊ घरत यांचे दिनांक १६/०६/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - महानगरपालिका कर्मचाऱ्यांना सुट्टीच्या दिवशी केलेल्या कामाचा अतिरिक्त मोबदला देणेबाबत.

(सन्मा. सदस्य श्री. केशव रामभाऊ घरत हे गैरहजर असल्याने मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरची पुरक घोषणा फेटाळण्यांत आली.)

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ४५ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. ४५ :-

सन्मा. सदस्या श्रीम. अनिता जयवंत पाटील यांचे दिनांक १६/०६/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - प्रशासकिय इमारतीस नाव देणे बाबत.

(सन्मा. सदस्या श्रीम. अनिता जयवंत पाटील ह्या गैरहजर असल्याने मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरची पुरक घोषणा फेटाळण्यांत आली.)

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ४६ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. ४६ :-

सन्मा. सदस्य श्री. ध्रुवकिशोर पाटील यांचे दिनांक १६/०६/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. नगरभवन इमारतीस नांव देणेबाबत.

(सन्मा. सदस्य श्री. ध्रुवकिशोर पाटील हे गैरहजर असल्याने मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरची पुरक घोषणा फेटाळण्यांत आली.)

(नगरसचिवांनी प्रकरण क्र. ४७ चे वाचन केले.)

प्रकरण क्र. ४७ :-

सन्मा. सदस्य श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील यांचे दिनांक १६/०६/२००६ रोजीच्या पत्रान्वये दिलेला प्रस्ताव. - मिरा भाईंदर महानगरपालिका सभागृहास नांव देणेबाबत.

(सन्मा. सदस्य श्री. रोहिदास आत्माराम पाटील हे गैरहजर असल्याने मा. महापौर सो. ह्यांच्या आदेशानुसार सदरची पुरक घोषणा फेटाळण्यांत आली.)

प्रेमनाथ पाटील :-

सचिव साहेब, आम्हाला शोक प्रस्ताव मांडायचा आहे. सन्मा. सदस्य सुर्यकांत भोईर यांचे वडिल अनंतराव भोईर यांचे अल्पशः आजाराने निधन झाल्यामुळे शोक प्रस्ताव मांडत आहे.

एस. ए. खान :-

याला माझे अनुमोदन आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

नगर रचनाचे अधिकारी श्री. सुनिल म्हात्रे यांचे वडिलांचेही यात समाविष्ट करुन घ्यावा.

प्रकाश दुबोले :-

परिवहनचे लिपिक श्री. वसंत राणे ह्यांच्या मुलाच्या निधनाचा शोक प्रस्ताव मांडत आहे.

मा. उपमहापौर :-

दादाभाई भास्कर वैती यांचे ही निधन झालेले आहे त्यांचा ही शोकप्रस्ताव मांडत आहे.

दुःखवटा ठराव क्र. ३७ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे सन्मा. सदस्य श्री. सुर्यकांत भोईर ह्यांचे वडील श्री. अनंतराव भोईर यांचे अल्पशा आजाराने निधन झाले. तसेच नगररचना विभागाचे अधिकारी श्री. सुनिल म्हात्रे ह्यांच्या वडीलांचे दुःखःद निधन झालेले आहे व परिवहन विभागातील लिपिक श्री. वसंत राणे ह्यांच्या मुलाचे दुःखःद निधन झालेले आहे. त्याचप्रमाणे श्री. दादाभाई भास्कर वैती यांचे निधन झालेले आहे.

तरी या सर्व मृतात्म्यांच्या कुटूंबियांच्या दुःखात ही महासभा सहभागी आहे. देव त्यांच्या मृतात्म्यास चिरशांती देवो ही प्रार्थना.

सुचक :- श्री. हॅरल बोर्जीस.

अनुमोदन :- श्री. परशुराम पाटील.

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव :-

सभागृहात दोन मिनिटे शांत उभे राहून श्रद्धांजली वाहायची आहे.
(सभागृहात दोन मिनिटे शांतता राखण्यात आली.)

मा. महापौर :-

सभेस उपस्थित असलेले मा. उपमहापौर, मा. आयुक्त, मा. विरोधी पक्ष नेते, मा. सभागृह नेते, मा. नगरसचिव, सर्व नगरसेवक-नगरसेविका, अधिकारी वर्ग तसेच पत्रकार बंधू आजची सभा खेळीमेळीच्या वातावरणात पार पडली असून सभा संपल्याचे मी जाहिर करीत आहे.

सभा संपल्याची वेळ :- संध्या. ७.००वा

महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका

नगरसचिव
मिरा भाईदर महानगरपालिका